

سرمایه‌گذاری

**International Reporters Announce:
Pioneering of Iran`s
Economy by 2050**

**World`s Famous
Brands on the Verge of
Bankruptcy**

**Dynamism of Mines and
Metals Sections by Removing
Governmental Thinking**

**The Necessity of Reformation
of Management Triangle in
the Construction Engineering
Organization**

گزارشگرهای بین‌المللی اعلام کردند:

**پیشازی اقتصاد ایران
تا سال ۲۰۵۰**

**برندهای مشهور دنیا
در آستانه ورشکستگی**

**پویایی بخش معادن و فلزات
با حذف تفکر دولتی**

**ضرورت اصلاح مثلث مدیریتی
در سازمان نظام مهندسی ساختمان**

با آثار و گفتاری از:

- عزیزالله عساری
- ابراهیم رزاقی
- احمد شاهوی
- مهرداد بائوج لاهوتی
- احمد انارکی محمدی
- محمدجواد جمالی نوبندگانی
- عباسعلی پورباقرانی
- سیامک صمیمی دهکردی
- علی فراهانی
- رضا پدیدار
- سعید آهنگران
- کریم مظاهری
- مهدی آیتی
- محمود ضرابی
- داود کاشفی فرد
- بهزاد برار
- مهدی ضابطی
- داوود بهزادی کیا

دکتر تقوی‌نژاد، رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور مطرح کرد:

رویکرد سیستمی برای مبارزه با فرار مالیاتی

Dr. Seyyed Kamel Taghavi Nejad, Director of State Tax Administration of Iran

**Systematic Approach for Struggling
against Tax Evasion**

شرکت بازرگانی بهان تجارت

تامین کالا و تجهیزات صنایع نفت و گاز و پتروشیمی

شرکت بازرگانی بهان تجارت مفتخر به مشارکت در بازاریابی و فروش محصولات کارخانه لوله‌سازی اهواز بعنوان قدیمی‌ترین تولیدکننده خطوط لوله فولادی نفت و گاز در خاورمیانه می‌باشد. شرکت بازرگانی بهان تجارت تامین کننده تجهیزات صنایع نفت و گاز، از جمله خطوط فولادی، شیرآلات و اتصالات، تیوب‌های دقیق و آلیاژی با سابقه‌ای درخشان نزد کارفرمایان اصلی صنایع نفت و گاز و پتروشیمی ایران است.

بازرگانی بهان تجارت

تهران، میدان آرژانتین، خیابان احمد قصیر (بخارست).

کوچه هفدهم، پلاک ۱۰، طبقه روی همکف، واحد ۲

تلفکس: ۸۸۴۸۲۶۸۲-۸۸۴۸۱۹۲۲-۸۸۴۸۲۶۳۶-۸۸۴۸۲۶۳۶-۲۱

۸۸۷۲۲۱۹۹-۸۸۷۱۸۶۹۱-۸۸۱۰۹۶۵۰-۸۸۱۰۹۶۹۴

info@behantrading.com

BEHAN Trading Co.
Carbon Steel API Line Pipes
www.behantrading.com

**A.H.A
Mahyar**

پوشاک نانو مہسار

زنجیان: شهرک صنعتی شماره یک (اشراق) ■ ساید بانوان ■ خیابان شقایق ■ قطعه ۲۵۲

www.mahyarco.com
t.me/mahyarco
mahyarsocks@yahoo.com

۰۲۴-۳۳۵۴۶۴۴۶
۰۹۳۵۵۰۲۸۰۰۳

۰۲۴-۳۳۵۶۷۵۷۶-۹
۰۲۴-۳۲۲۲۳۱۶۲-۳

شرکت نساجی حجاب شهر کرد

(سهامی خاص)

تولید کننده انواع پارچه های:

روسری، شال، مقنعه ای، مانتویی، پرده ای،
ساتن، منسوجات ویژه، پیراهنی، شلواری،

کت و شلواری فاستونی

و

چادرمشکی

شرکت نساجی حجاب شهر کرد با بهره
گیری از مدرنترین ماشین آلات خط
تولید و نیز دانش فنی روز جهان تولید
کننده انواع منسوجات فوق الذکر با
قابلیت رقابت کیفی می باشد.

دفتر فروش: تهران، خیابان میرزای شیرازی، خیابان ناهید، پلاک ۴۷، طبقه دوم

نمابر: ۸۸۵۵۶۶۵۰

info@hejabtextile.com

تلفن: ۹-۸۸۵۵۶۶۵۷

www.hejabtextile.com

دنیا دنیا آرامش

بیمه پارسین

ارائه و صدور انواع بیمه نامه ها

آدرس : خیابان ولیعصر، بالاتر از بلوار میرداماد، خیابان قبادیان غربی، پلاک ۲۲ مرکز ارتباطات : ۰۲۱-۸۲۵۹

www.parsianinsurance.ir

خدمات جدید همراه بانک سینا:

- ✓ پی بوم (امکانی برای خرید آسان و امن)
- ✓ انتقال وجه از مبدأ کارت های شتابی
- ✓ نقشه شعب و خودپرداز
- ✓ پیامد (گزارش تراکنش های بانکی)
- ✓ کارپوشه (انتقال وجه از حساب های حقوقی)

همراه بانک
تمام عیار

www.sinabank.ir

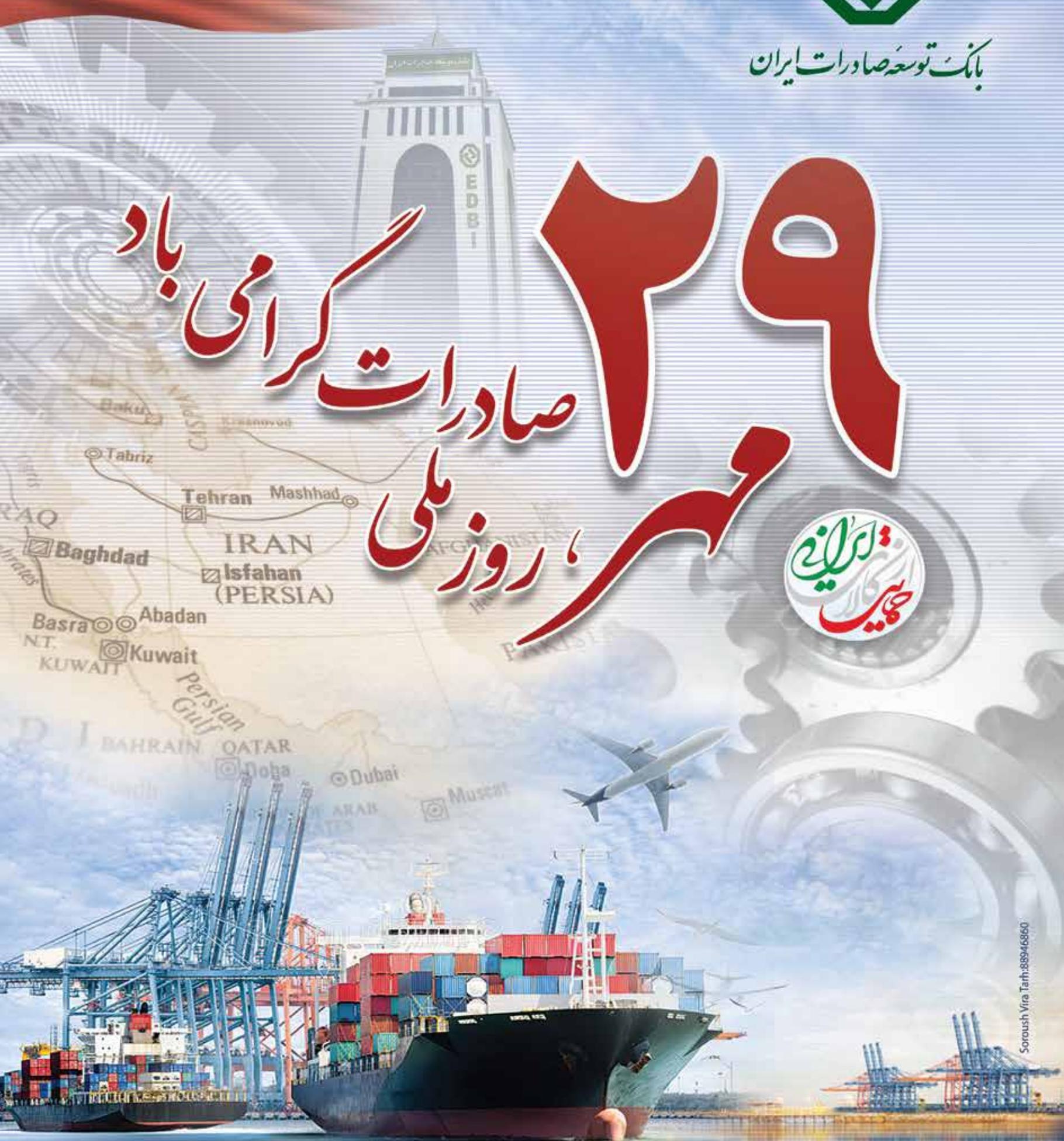
بانک سینا

مرکز ارتباط مشتریان
۰۲۱-۴۱۷۳۱

بانک توسعه صادرات ایران

۲۹ صادرات گرامی باد مهر روز ملی

تهران - میدان آرژانتین، خیابان احمد قصاب (بخارست) نبش خیابان پانزدهم، برج توسعه، تلفن: ۰۸۸۷۰۲۱۴۰ و ۰۸۱۹۲۰، کد پستی: ۱۵۱۳۸۳۵۷۱۱، صندوق پستی: ۰۵۹۶۴-۱۵۸۷۵، www.edbi.ir

@exim_bank

Soroush Vira Tarh: 88946860

طرح ۶۷

✓ اعطای تسهیلات تا سقف ۲ میلیارد ریال

✓ بانرخ ۶٪

✓ ۴۸ ساعته، بدون ضامن

صرافی روح اله مجتهدی

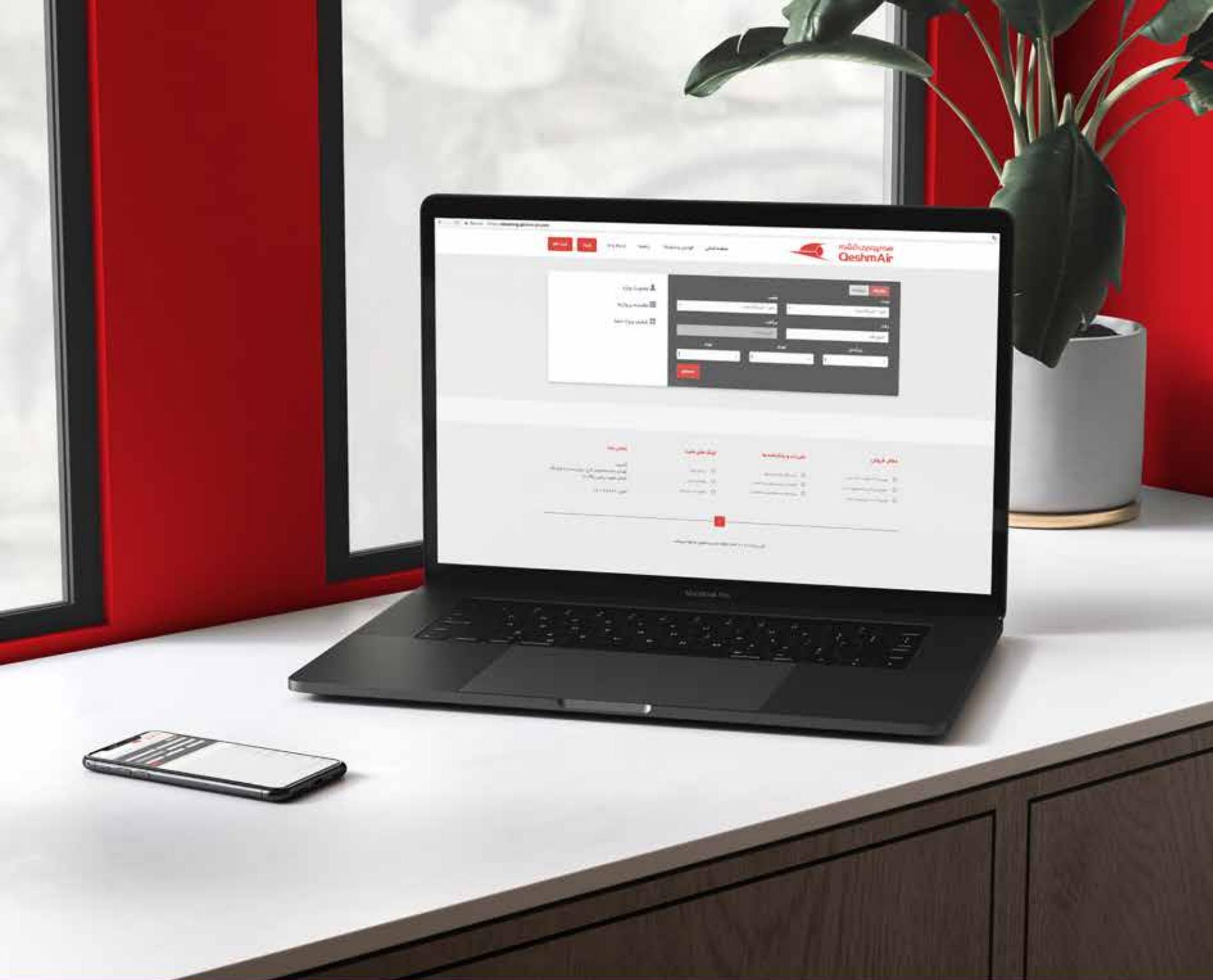
شرکت تضامنی صرافی روح اله مجتهدی و شرکاء

آدرس : تهران، خیابان ملا صدرا، خیابان شیخ بهایی شمالی، خیابان کولیوند، کوی ونکی، پلاک ۱۱

تلفن: ۲۶۶۴۳۰۸۶ - ۲۶۶۴۳۰۹۳ - ۲۶۶۴۳۰۹۹

موبایل: ۰۹۱۲۸۴۵۸۳۸۶

تلگرام: ۰۹۲۱۵۳۶۳۵۶۶

سیستم فروش بلیت اینترنتی هواپیمایی قشم
E b o o k i n g . q e s h m - a i r . c o m
E b o o k i n g . q e s h m a i r . a e r o

Fly There by **Qeshm Air**

Qeshm Air is the first Iranian Airline received
TCO clearance for flying to Europe

با ما خیال ابرها را تجربه کنید

Online Check-in

Instagram.com/fly.mahanair
Telegram.me/mahanairchannel
<http://checkin.mahan.aero>

WELCOME TO OUR WORLD

هواپیمایی ماهان
Mahan Air

پس از پروازهای داخلی

دریافت کارت پرواز از طریق سایت هواپیمایی ماهان

پروازهای بین المللی هواپیمایی ماهان از مبدا فرودگاه امام خمینی (ره)

۱۵ راهکار برای نجات صنعت فرش ماشینی ایران

۲۲

احسان وحیدی فرد مدیرعامل شرکت
سرمایه‌گذاری صنایع بهشهر:

**تدوین برنامه مناسب
برای جذب نقدینگی
ضروری است**

۳۰

مهندس محرابی، مدیرکل صنایع نساجی و
پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت:

**مبارزه با قاچاق کالا
نیازمند
عزم ملی است**

دنیای صنعت
۵۶ تا ۶۶

دنیای انرژی
۴۴ تا ۵۴

پرونده ویژه
۳۰ تا ۴۲

دنیای سرمایه
۱۸ تا ۲۸

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

صاحب امتیاز:

مرتضی فغانی

مدیر مسئول:

حمید اسدی

قائم مقام مدیر مسئول:

عباس فغانی (معارف)

دبیر تحریریه:

فرهاد امیرخانی

مدیر هنری:

مسیح بابرامی

مدیر بازرگانی:

سارا نظری

ویراستار:

مصطفی حاتمی

همکاران عکس این شماره:

میثم احمدی-مازیار اسدی

گروه دبیران

مصطفی حاتمی، محمد جعفری، زهرا فضلعلی

فاطمه آذرافراز، سهیلا زمانی، میترا شهبازی

همکاران تحریریه:

امیر هادی تاج‌بخش، محمد جندقی، ثمانه

نادری، مجید انتظاری، احمد رضاصباغی، اکبر

ابراهیمی، شهلا منصوریه، شیدارمزی، فاطمه

میرزایی‌پرومند، حدیث حدادی، پروین طالبیان، سید

مرتضی علوی، ابراهیم کاظمی، احسان احمدی،

عرفان فغانی، حمیدرضا رئیسی، مهدیه شهنساری،

احمد صمدی

نشانی:

تهران، خیابان شهیدمفتح

کوچه مرزبان‌نامه، پلاک ۲۷، واحد ۳

صندوق پستی: ۸۹۱۵ - ۱۵۸۷۵

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۴۲

بخش پژوهش: ۰۲۱-۸۸۳۱۰۲۱۹

بخش آگهی: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۳۵-۷

دورنگار: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۸۶

وبسایت: WWW.DSG-M.COM

پست الکترونیک: INFO@DSG-M.COM

لیتوگرافی، چاپ و توزیع: اسری

نشانی: بزرگراه فتح - میدان شیرپاستور بزه -

بلوار ۱۷ شهرپور - خیابان مختاری پلاک ۲۳

تلفن: ۶۶۷۸۳۹۰۰

در گفت‌وگو با دکتر سعید اسلامی
بیدگلی بیان شد

اقتصاد ایران از عدم شفافیت رنج می‌برد

مدیر بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری بیمه
پارس‌بان اعلام کرد:

بیمه‌زندگی، ابزاری قابل اتکابرای تأمین آتیه افراد

پیشنهاد رایزن بازرگانی سفارت قبرس
در تهران:

رشد اقتصاد ایران با پیوستن به سازمان تجارت جهانی (WTO)

۵۶

مدیر عامل شرکت نساجی حجاب شهر کرد
تأکید کرد

قاجاق کالای بی‌کیفیت تیر خلاص بر پیکر تولیدکنندگان

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری
۷۸ تا ۸۲

اقتصاد کلان
۶۸ تا ۷۶

بورس تهران در ادامه رکوردزنی‌های پیشین خود با جذابیت هرچه تمام‌تر در حال پیشروی است و بیشتر روزهای گذشته توانسته با رشد پرشتاب شاخص کل، جایگاه مناسبی را برای خود بین سایر بازارها بدست آورد. پیش‌بینی کارشناسان این است که این روند رو به رشد بازار سرمایه ادامه یابد و باز هم نقدینگی‌های جدیدی وارد این بازار شود. در حقیقت دو عامل «رشد حجم نقدینگی» و «انتظارات تورمی» از مهم‌ترین دلایل رشد شاخص بورس در هفته‌های گذشته به شمار می‌رود.

افزایش نرخ ارز و به دنبال آن جذاب‌تر شدن شرکت‌های صادرات محور برای سرمایه‌گذاری، رشد ارزش جایگزینی شرکت‌ها، انتظار رشد بیشتر ارزش بازار سهام و اعمال برخی سیاست‌های تشویقی سبب شده تا در این مدت بخش زیادی از نقدینگی‌های سرگردان جامعه راهی بازار سرمایه شود و زمینه رشد این بازار را فراهم آورد. بر همین اساس در چند ماه گذشته شاهد رشد بازار ارز، سکه، خودرو، مسکن و ... بودیم؛ درحالی که بازار سرمایه به نسبت سایر بازارها چنین رشدی را تجربه نکرده و این انتظار وجود داشت که بورس هم رشد مناسبی داشته باشد که این اتفاق در این مدت رخ داد. این درحالی است که مقایسه بورس با سایر بازارهای موازی نشان می‌دهد، میزان رشد آن نسبت به سایر بازارها هنوز پایین است؛ بنابراین انتظار رشد روزافزون آن وجود دارد. تحلیلگران اقتصادی معتقدند؛ علت تأخیر در رشد بورس نسبت به بازار سکه و ارز این است که سرمایه‌گذاران در زمان بی‌ثباتی اقتصادی و محدود شدن امنیت خاطر، به سراغ دارایی‌های نقدشونده مانند طلا و ارز می‌روند تا بتوانند در صورت نیاز آن را به سرعت به پول تبدیل کنند.

با این روند به نظر می‌رسد، بورس همچنان جای رشد داشته باشد و نقدینگی‌های بیشتری را جذب کند. اکنون بسیاری از مردم به سرمایه‌گذاری در بورس ترغیب شده‌اند که در این بین به دلیل آگاهی ناکافی از بورس، با توجه به ریسکی که امکان دارد متوجه سرمایه‌گذاران تازه‌وارد شود، بهتر است، سهامداران جدید برای ورود به این بازار از مسیر صندوق‌های سرمایه‌گذاری و شرکت‌های سبگردان اقدام کنند. این نهادهای مالی با محاسبه ریسک‌پذیری سهامداران به‌طور کارشناسی شده، سید دارایی افراد را تشکیل می‌دهند تا سرمایه‌شان در معرض خطر قرار نگیرد و این بهترین مسیر سرمایه‌گذاری برای افراد تازه‌وارد به بورس است.

از سوی دیگر، هر قدر سرمایه‌گذاری در بورس افزایش یابد، به همان نسبت اقتصاد رونق می‌گیرد و شرکت‌های تولیدی اوضاع‌شان بهتر خواهد شد و منابع تجمع شده در این بازار به شکل مدیریت‌شده به سمت بخش‌های مولد اقتصاد تزیق می‌شود و این یعنی کاهش سفته‌بازی و فضای دلالی در اقتصاد. در چنین شرایطی انتظار این است که در بلندمدت آثار مثبت سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه نیز در بخش کلان اقتصادی نمایان شود. با وجود این، نکته‌ای که ذهن بسیاری از فعالان بازار سرمایه را به خود مشغول کرده، این است که روند صعودی شاخص بورس تا کجا و چه زمانی ادامه خواهد داشت؟

روند حرکت بورس تحت تأثیر عوامل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و همچنین نوسان بهای کامودیتی‌ها (مواد پایه و معدنی) در بازارهای جهانی و تعیین تکلیف نرخ ارز قرار دارد و هرگونه رخداد مهم در این بخش‌ها، روند حرکت بورس را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ بنابراین در صورتی که شاهد ریسک‌های جدید سیاسی و اقتصادی در داخل و خارج باشیم و قیمت دلار با افت زیادی مواجه نباشد، می‌توان انتظار داشت که روند رشد بازار سرمایه تشدید شده و شاهد رونق در این بازار باشیم. همچنین، هرگونه اخبار نامطلوب که نشان‌دهنده افزایش ریسک‌های سیاسی، اقتصادی، نارضایتی‌ها و ناملایمت‌های اجتماعی باشد نیز باعث گرایش به بازار ارز و طلا شده و به تبع آن سرمایه‌گذاران از بازار بورس فاصله بیشتری خواهند گرفت. ■

هوش‌مندان

وارد شوید!

حمید اسدی
مدیر مسئول

به تازگی وزیر راه و شهرسازی با ارسال نامه‌ای به معاون مسکن و ساختمان خود اعلام کرد؛ فردی که به مدت سه سال رییس سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور و چهارسال نیز به عنوان نماینده مردم تهران در مجلس، ریاست کمیسیون عمران را بر عهده داشته، فاقد مدرک اصیل بوده و باید ضمن لغو پروانه اشتغال به کار مهندسی، کلیه مبالغ و منافع مادی که از این راه کسب کرده است، به این سازمان باز گرداند. انتشار این خبر، نخبگان جامعه را در شوک و حیرت فرو برد. چگونه می‌شود فردی که سال‌ها در رأس یکی از تخصصی‌ترین سازمان‌های کشور قرار داشته، فاقد صلاحیت و مدرک معتبر بوده باشد؟!

قدر کشورمان را نمی‌دانیم. خانه‌ای به وسعت یک میلیون و ۶۴۸ هزار و ۱۹۵ کیلومترمربع که در آن بیش از ۸۰ میلیون هموطن ساکن هستند. کشوری چهار فصل که از شمال به دریاچه خزر و از جنوب به خلیج فارس، دریای عمان و آب‌های آزاد راه دارد. کشورمان دارای چهارمین ذخایر اثبات‌شده نفت خام می‌باشد و دومین ذخایر بزرگ گاز طبیعی جهان را دارد؛ به طوری که میزان ذخایر نفت ثبت شده در آن بیش از ۷۱۲ میلیارد بشکه و ذخایر باقی‌مانده قابل برداشت آن ۱۰۱ میلیارد بشکه برآورد می‌شود. همچنین این کشور با دارا بودن حدود ۶۸ نوع ماده معدنی، ۳۷ بیلیون تن ذخایر کشف شده و ۵۷ بیلیون تن ذخایر بالقوه، رتبه ۷ درصدی معادن جهان را از آن خود کرده است. گفتنی‌ها درباره مواهب کشور کم نیستند؛ اما چرا با وجود این همه ذخایر و نعمت‌های خدادادی، مردم کشورمان همچنان از رکود اقتصادی رنج می‌برند؟! دلیل ناکارآمدی برنامه‌های اقتصاد چیست؟ آیا بروز مشکلات کنونی اقتصاد را می‌توان به حضور افراد فاقد صلاحیت در برخی از مناصب کلیدی و تخصصی نسبت داد؟ برای رونق بخشی به اقتصاد چه باید کرد و از کجا باید آغاز کرد؟

دکتر پاپلی یزدی، فیزیکیان نقل می‌کند که روزی در آخر ساعت درس، یک دانشجوی دوره دکترای نروژی سؤالی از پروفسور محمود حسابی، مؤسس دانشگاه تهران پرسید: «استاد شما از جهان سوم می‌آید، جهان سوم کجاست؟» وی در جواب گفت: «جهان سوم جایی است که هر کس بخواهد مملکتش را آباد کند، خانه‌اش خراب می‌شود و هر کس بخواهد خانه‌اش آباد باشد، باید در تخریب مملکتش بکوشد.»

هر چند این گفتار قدیمی است و به امروز ارتباطی پیدا نمی‌کند؛ اما با اندکی تأمل مشخص می‌شود که هنوز آثار این اندیشه مضر و خطرناک بر باور برخی از مدیران اقتصاد کشور چیرگی دارد و آنان عرصه مدیریت را نه به چشم خدمت؛ بلکه به دیده غنیمت نگاه می‌کنند و در نتیجه، فرصت‌های لحظه‌ای و حساس را از بین برده و در یک کلام؛ مجال پیشرفت و آبادانی کشور را از بین می‌برند. اکنون در پست‌های اقتصادی، از این افراد کم نیستند. این‌ها هم‌چون بوریا‌فانی هستند که با جلب اعتماد در مناصب حساس مشغول به کار شده و فضای جهنمی را برای افراد صاحب تخصص و دقیق فراهم کرده‌اند.

شاید لازم است در این برهه از زمان بار دیگر به پند شیخ اجل سعدی شیرازی گوش جان بسپاریم و آن را به کار گیریم، آنجا که می‌فرمایند: ندهد هوشمند روشن رأی / به فرومایه کارهای خطیر
بوریا‌باف اگرچه بافنده است / نبردش به کارگاه حریر ■

بوریا‌بافان در کارگاه حریر!!!

فرهاد امیرخانی
دبیر تحریریه

نام زیبای ایران در اذهان مردمان اروپا و آمریکا همیشه تداعی کننده قالی‌های ظریف با رنگ‌های دلپذیر، باغ‌های سر سبز و شاعران پر آوازهای همچون حافظ، سعدی، خیام و... بوده است. پیشینه تلاش برای تولید فرش در ایران به هزاره دوم قبل از میلاد برمی‌گردد. به عقیده باستان‌شناسان، فرش پارسیک، کهن‌ترین فرش جهان است.

ایران نخستین کشوری است که به بافت فرش اقدام نموده؛ بنابراین اقوام ایرانی دارای پشتوانه و سوابق ارزشمندی در ارتباط با بافت فرش حداقل برای چندین قرن بوده‌اند.

در ادبیات ایران و تاریخ ساسانیان بارها از فرش مشهور بهارستان یاد شده و تاریخ نویسان از تخت طاقدیس خسرو پرویز که دارای چهار قالی زربافت مروارید دوز و یاقوت‌نشان بوده و هریک از فرش‌ها فصلی از سال را نشان می‌داده، یاد کرده‌اند.

با وجود سوابق طولانی متأسفانه از فرش ایرانی پیش از قرن دهم نمونه‌ای به جای نمانده؛ لیکن از قرن دهم و یازدهم قالی‌های زیبا و باارزشی به جای مانده که قالی اردبیل به تاریخ ۹۴۶ هجری قمری از آن جمله است. نمونه دیگر قالی شکارگاه در موزه پولدی پزولی ایتالیا است که زمینه آن مشحون از گل‌ها، درختان، سواران و حیوانات بی‌شمار است.

در میان طرح‌های مختلف فرش، طرح‌های ایرانی جایگاه کاملاً مشخص و برجسته‌ای دارند. تقلید طرح‌های ایرانی توسط اکثر کشورهای صادرکننده فرش نظیر هند، پاکستان، چین، مصر، رومانی، آلبانی و... گواهی بر این ادعا می‌باشد و مورد پسند بودن طرح‌های ایرانی در سطح جهان را تأیید می‌کند. بعد از انقلاب اسلامی با مصادره کارخانه‌ها دولت وارد عرصه تولید شد و سازمان صنایع ملی ایران، بنیاد مستضعفان و جانبازان و بانک‌ها از جمله مجموعه‌هایی بودند که مدیریت این واحدها را به عهده گرفتند که متأسفانه به دلیل عدم تجربه، دانش و تخصص کافی این واحدهای ارزشمند و بزرگ از مسیر رشد بازماندند و به تدریج افول کردند. از طرف دیگر اقدام مؤثر و خوبی در صنعت نساجی شکل گرفت و بخش خصوصی به صورت پر رنگ وارد عرصه تولید فرش ماشینی شد.

باید به این نکته اشاره کرد که صنعت فرش ماشینی یکی از زنجیره‌های مهم صنعت نساجی است و حدود نیم‌قرن از عمر آن می‌گذرد و یکی از صنایع سودده و با ارزش افزوده بالا در کشور محسوب می‌شود که نقش مهمی نیز در صادرات کالاها غیر نفتی می‌تواند داشته باشد. هرچند این صنعت در طول چند دهه فعالیت خود فراز و فرودهای زیادی را پشت سر گذاشته؛ اما طی چند ماه اخیر شرایط حاکم بر اقتصاد کشور، این صنعت را نیز همانند بسیاری از صنایع با مشکلات جدی مواجه کرده است؛ به طوری که بسیاری از تولیدکنندگان فرش ماشینی در معرض تعطیلی یا افت شدید تولید قرار گرفته‌اند. این موضوع باعث شده تا نگرانی‌های جدی در میان تولیدکنندگان و همچنین جامعه شاغلان این صنعت در کشور شکل گیرد.

آنچه که در این عرصه می‌تواند نقش فزاینده‌ای ایفا نماید، حضور متخصصان صنعت نساجی به صورت فعال و پر شور است که تحولات و پویایی این صنعت بزرگ را با دانش و تخصص خود بسیار پررنگ‌تر به پیش ببرند. با توجه به برگزاری نمایشگاه اخیر فرش و کفپوش‌های ماشینی در تهران و نیز نزدیک بودن نمایشگاه بزرگ دمو تکس آلمان ۲۰۱۹، جامعه متخصصین نساجی ایران با همکاری ماهنامه "دنیای سرمایه‌گذاری" به عنوان حامی رسانه‌ای خود پرونده ویژه فرش و کفپوش‌های ماشینی را تهیه کرده است. اگرچه مشارکت و حضور بیشتر واحدهای پیشرو در این پرونده می‌توانست بر پربار شدن محتوای آن بیفزاید. امید است، در پرونده‌های تخصصی آتی این امر مهم محقق شود. ■

صنعت فرش ایران چشم به راه آینده

سیده محمد مقدسی
رئیس هیأت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران

دنیای سرمایه‌گذاری

دنیای سرمایه

رویکرد سیستمی برای مبارزه
با فرار مالیاتی/۱۸
تداوم روند منفی رشد اقتصادی
ایران/۲۶
تحلیل پیش‌نگر بازار ارز بین‌الملل
برای آبان امسال/۲۸

دکتر تقوی‌نژاد، رییس کل سازمان امور مالیاتی کشور مطرح کرد:

رویکرد سیستمی برای مبارزه با فرار مالیاتی

محمد جعفری

طرح جامع مالیاتی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اقدامات اقتصادی و نیز عظیم‌ترین پروژه فناوری اطلاعات کشور در حال اجرا در ابعاد ملی است. با انجام این طرح در کنار اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم و اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده، جهشی اساسی در نظام مالیاتی کشور رخ داده و گذار از وضعیت سنتی نظام مالیاتی به وضعیت مدرن امکان‌پذیر شده است. نظام نوین مالیاتی با تمامی ظرفیت‌ها، کارکردها و پیامدهای آن در پیش رو قرار گرفته و هم‌اکنون می‌توان به تحول در روش‌های اخذ مالیات، افزایش درآمدهای مالیاتی و کاهش فرار مالیاتی در کشور امیدوار بود. دکتر سید کامل تقوی‌نژاد، رییس کل سازمان امور مالیاتی کشور عقیده دارد، طرح جامع مالیاتی رویکرد سیستمی نظام مالیاتی برای شفاف‌سازی مبادلات اقتصادی، الکترونیکی کردن فرآیندهای مالیاتی، مبارزه با فرار مالیاتی و افزایش عدالت مالیاتی است. در این راستا و به‌منظور تشریح جزئیات طرح جامع مالیاتی گفت‌وگویی با وی داشتیم که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید.

بر ریسک به‌منظور وصول مالیات حقه و برقراری عدالت مالیاتی، ایجاد شفافیت و کاهش عنصر انسانی به حداقل ممکن در فرآیند تشخیص و وصول مالیات در اقتصاد تمرکز دارد.

علت اینکه پیاده‌سازی طرحی با این اهمیت یک دهه به طول انجامید، چه بود؟

در ابتدا لازم است، تأکید کنم که طرح جامع مالیاتی یک پروژه معمولی نیست. این طرح قرار بوده و هست که نظام مالیاتی کشور را از یک نظام سنتی به مدرن تبدیل کند؛ یعنی تمامی زیرساخت‌های نظام مالیاتی کشور باید دچار تغییر می‌شد، مخصوصاً زیرساخت فناوری که قطعاً مشکلات و موانع زیادی در این مسیر وجود داشت.

طرح جامع مالیاتی در راستای تحقق اهداف برنامه سوم توسعه کشور و در سال ۱۳۸۳ در دستور کار قرار گرفت. پس از آنکه دولت در راستای تحقق اهداف برنامه سوم توسعه کشور، موظف به اجرای طرح جامع مالیاتی شد، دفتر طرح جامع مالیاتی، در سال ۱۳۸۴ تأسیس و فعالیت آن زیر نظر ریاست سازمان امور مالیاتی آغاز شد. در سال ۱۳۸۴ ضمن برگزاری یک مناقصه بین‌المللی، شرکت دلویت (Deloitte) کانادا به‌عنوان «مشاور بین‌المللی» طرح

انتخاب شد. مشاور، وظیفه مطالعه، تهیه و ارائه طرح جامع مالیاتی، تهیه (RFP) برای پروژه نرم‌افزار یکپارچه مالیاتی (ITS) و ارزیابی پیشنهاد پیمانکاران متقاضی این پروژه را بر عهده داشت. در ادامه سازمان امور مالیاتی کشور با استفاده از دانش و تخصص مجموعه‌ای از خبرگان و متخصصان درون‌سازمانی و برون‌سازمانی و همچنین

در ابتدا بفرمایید، طرح جامع مالیاتی چیست و با اجرای آن قرار است، شاهد چه رخداد ویژه‌ای در نظام مالیاتی کشور باشیم؟

طرح جامع مالیاتی، به‌عنوان کلیدی‌ترین محور اصلاح نظام مالیاتی و بزرگ‌ترین پروژه فناوری اطلاعات در حوزه اقتصادی مطرح است. این طرح یک تغییر رفتار مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات است که تمام ارکان سازمان شامل ساختار، فرآیندها، تغییر قوانین و مقررات، فناوری و منابع انسانی را در برمی‌گیرد و پس

از برنامه‌ریزی و تدوین نقشه راه و اجرای پروژه‌های بنیادین، هم‌اکنون در مرحله اجرای پروژه‌های محوری (اصلی) به‌ویژه اجرای پروژه طراحی و اجرای سراسری سامانه نرم‌افزاری یکپارچه مالیاتی قرار دارد. در واقع طرح جامع مالیاتی با هدف افزایش کارایی نظام مالیاتی از طریق کاهش هزینه‌های وصول مالیات، تسهیل امور مؤدیان و افزایش رضایت‌مندی ایشان و افزایش درآمدهای مالیاتی در حال اجرا است.

چه ضرورتی برای اجرای این طرح وجود داشت؟

طرح جامع مالیاتی که مبتنی بر رویکرد سیستمی است، بدین‌گونه برنامه‌ریزی شده که امکان بالقوه‌ای برای شفاف‌سازی مبادلات اقتصادی، الکترونیکی کردن تمام فرآیندهای مالیاتی و سرانجام تحقق عدالت مالیاتی در کشور فراهم خواهد شد. این طرح بر سه فرآیند شناسایی و ردگیری جریان اطلاعات فعالیت‌های اقتصادی کشور، پردازش الکترونیکی اطلاعات و پیاده‌سازی فرآیند حسابرسی مالیاتی مبتنی

طرح جامع مالیاتی یک پروژه معمولی نیست. این طرح قرار بوده و هست که نظام مالیاتی کشور را از یک نظام سنتی به مدرن تبدیل کند

سامانه نرم‌افزاری یکپارچه مالیاتی بزرگ‌ترین دارایی فاوایی سازمان امور مالیاتی کشور است و با عنایت به اهمیت و حساسیت اطلاعات سازمان امور مالیاتی برای نظام اقتصادی کشور این سامانه به‌عنوان بخشی از سرمایه ملی سایبری کشور محسوب می‌شود

و Flex امکان رفع اشکال تغییر و توسعه نرم‌افزار برای سازمان امور مالیاتی میسر شده است. این دو موضوع وابستگی به طرف خارجی را برطرف کرده و به این ترتیب سازمان مالیاتی می‌تواند تغییر و توسعه سامانه را با استفاده از ظرفیت‌های داخلی انجام دهد.

هم‌اکنون تمام سوره‌های نرم‌افزار یکپارچه مالیاتی E-RIS و Flex از شرکت فرانسوی بول دریافت شده و در حال پیاده‌سازی فرآیندهای ارتقا و نگهداری از طریق دانش و سرمایه‌های داخلی هستیم. باز هم تأکید می‌کنم، چه پیمانکار خارجی و چه پیمانکارهای داخلی، امکان دسترسی به اطلاعات مؤدیان را نداشته و نخواهند داشت. در این خصوص نظرات گروه‌های نظارتی و امنیتی اخذ شده و مشورت‌های لازم صورت گرفته است؛ در نتیجه هیچ‌گونه مشکل یا ابهامی در این زمینه وجود ندارد.

در حال حاضر ادامه این طرح توسط چه گروهی انجام می‌شود؟

این شرکت از خردادماه امسال هیچ‌گونه قراردادی با سازمان امور مالیاتی کشور ندارد و همان‌طور که در سؤالات قبل اشاره کردم با در اختیار گرفتن کلیه سوره‌ها، عملاً مسئولیت توسعه و نگهداری سامانه با تکیه بر تخصص و توانمندی‌های داخلی، بر عهده همکاران ما در سازمان امور مالیاتی کشور قرار دارد. باید به این موضوع اشاره کنم که سامانه نرم‌افزاری یکپارچه مالیاتی بزرگ‌ترین دارایی فاوایی سازمان امور مالیاتی کشور است و با عنایت به اهمیت و حساسیت اطلاعات سازمان امور مالیاتی برای نظام اقتصادی کشور این سامانه به‌عنوان بخشی از سرمایه ملی سایبری کشور محسوب می‌شود. همان‌طور که پیش‌تر عنوان کردم، سامانه یکپارچه مالیاتی توسط شرکت بول فرانسه طراحی و تولید شده است؛ بنابراین ضروری بود که دانش فنی تغییر، توسعه و مدیریت بهره‌برداری از آن به‌طور کامل در اختیار همکاران سازمان امور مالیاتی قرار گیرد. از این رو موضوع انتقال دانش مدیریت و توسعه سامانه مذکور در کلیه ابعاد و در قالب «سند رویکرد کلان انتقال دانش فنی» از طرف سازمان امور مالیاتی دنبال شد و همکاران توانمند ما در کنار متخصصین شرکت بول، دانش و مهارت لازم برای توسعه و نگهداری این سامانه را فرا گرفتند. می‌توان به جرأت عنوان کرد که هم‌اکنون متخصصین مجرب سازمان امور مالیاتی، کلیه امور مربوط به این سامانه را در اختیار دارند.

شرکت‌های مشاوره‌ای داخلی و خارجی شرکت (Deloitte)، نقشه راه طرح جامع مالیاتی را در قالب پنج مجموعه و ۳۲ پروژه طراحی کرد. به‌رغم برگزاری مناقصه بین‌المللی برای پروژه طراحی و اجرای آزمایشی سامانه نرم‌افزار یکپارچه مالیاتی و انتخاب شرکت پیمانکار BULL S.A.S فرانسه به‌عنوان برنده، انعقاد قرارداد این پروژه به دلایلی خارج از کنترل وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان امور مالیاتی کشور تا سال ۱۳۸۸ به تعویق افتاد. با آغاز عملیات اجرایی این پروژه محوری در سال ۱۳۸۹، زمینه مناسب برای آغاز، اجرا و تکمیل پروژه‌های طرح در قالب برنامه‌های تدوین شده، فراهم شد.

چرا در مناقصات اولیه، شرکت‌های ایرانی حضور نداشتند؟

همان‌طور که اشاره کردم، در دولت دهم که آغاز اجرای طرح بود، یک مناقصه بین‌المللی برگزار شد و شرکت بول برای انجام این طرح انتخاب شد. در همان زمان مطرح شد که چرا از توانمندی‌های شرکت‌های داخلی برای پیاده‌سازی طرح اجرا نمی‌شود؛ بنابراین فرآیند قرارداد با بول منتفی شد و در سه نوبت مناقصه داخلی برگزار کردند؛ اما هیچ شرکت داخلی در آن شرکت نکرد که البته مستندات آن هم موجود است. مجدداً با برگزاری جلسهای از شرکت‌های توانمند داخلی دعوت شد تا با مشارکت و تحت یک کنسرسیوم این پروژه را پیاده‌سازی کنند که باز هم موافقت نکردند. پس از طی شدن این فرآیند که سه سال به طول انجامید، با امضای سه وزیر و رئیس سازمان برنامه بودجه وقت مقرر شد که پیاده‌سازی طرح جامع بر اساس مناقصه قبلی و با همان شرکت انجام شود.

به لحاظ امنیتی این پروژه چقدر قابل اطمینان است؟

انعقاد قرارداد با شرکت بول فرانسه دو مسأله مهم داشت: عدم دریافت سوره‌ها (منبع) و عدم انتقال دانش فنی تغییر و توسعه. به این ترتیب، موضوع دریافت سوره‌ها (منابع) و همچنین آموزش نیروی انسانی برای استفاده از سامانه‌های طرح جامع به یکی از اولویت‌های سازمان امور مالیاتی مبدل شد. برای رفع اشکالات، چند الحاقیه برای قرارداد طرح جامع مالیاتی در نظر گرفته شد که در الحاقیه اول، موضوع واگذاری سوره‌ها و در الحاقیه سوم دانش فنی لحاظ شد؛ به عبارت دیگر با دریافت سوره‌های E-RIS

طرح جامع مالیاتی که مبتنی بر رویکرد سیستمی است، بدین گونه برنامه‌ریزی شده که امکان بالقوه‌ای برای شفاف‌سازی مبادلات اقتصادی، الکترونیکی کردن تمام فرآیندهای مالیاتی و سرانجام تحقق عدالت مالیاتی در کشور فراهم خواهد شد

آیا برای جلوگیری از نفوذ هکرها نیز طرح ریزی خاصی صورت گرفته است؟

چندین میلیارد رکورد اطلاعاتی از مؤدیان اخذ و در سامانه‌های سازمان از آن استفاده می‌شود. به‌رغم هزاران حمله سایبری طی سنوات گذشته، تاکنون هیچ نفوذ و اختلال امنیتی در این سیستم صورت نگرفته که این امر نشان از امنیت بالای سامانه‌ها دارد. به‌صورت دقیق‌تر تاکنون بیش از یک میلیون حمله انجام شده؛ اما حتی یک نفوذ به سیستم‌های ما صورت نگرفته است. سامانه‌های خدمات الکترونیکی سازمان به صورت دوره‌ای از طریق مراجع امنیتی ذی‌ربط تست نفوذ می‌شوند. اخیراً هم سیستم، مورد ارزیابی قرار گرفته که موارد اعلامی در حال بررسی و رفع است. البته باید یادآوری کنیم که «سنیم» یک سامانه صرفاً درون‌سازمانی است و به جز کاربران سازمان در شبکه داخلی، کسی به آن دسترسی ندارد. با این حال ارزیابی‌های امنیتی بسیاری بر روی آن انجام می‌شود.

نظارتی، ارسال اطلاعات توسط تعدادی از دستگاه‌ها با تأخیر همراه بوده است. اخیراً با شهرداری و سازمان ثبت اسناد هم تفاهم شده و وزارت راه و شهرسازی هم در تدارک انجام لازم برای انجام این کار است. مجموع این اقدامات سبب شده، بیش از ۱/۳ میلیارد رکورد اطلاعات به این پایگاه وارد شود که برخی از این رکوردهای اطلاعاتی، خود حاوی صدها رشته اطلاعاتی هستند. این پایگاه که بزرگ‌ترین پایگاه اطلاعات اقتصادی کشور محسوب می‌شود، کلید رمز و موفقیت طرح جامع مالیاتی و مبنای شناسایی مؤدیان، ارزیابی ریسک و انجام عملیات حسابرسی مالیاتی است.

اجرای این طرح تاکنون چه میزان هزینه داشته است؟

طرح جامع مالیاتی دارای ۳۲ پروژه بود که هدف از آن‌ها ایجاد تغییر و تحول در تمامی ابعاد نظام مالیاتی از جمله زیرساخت‌های نرم‌افزاری، سخت‌افزاری، شبکه و بهبود و بازسازی فضای فیزیکی ادارات مالیاتی بوده و هست. فضای فیزیکی شامل ادارات امور مالیاتی است که عمدتاً فرسوده و سنتی بودند؛ بنابراین لازم بود، به منظور تکریم مؤدیان چه در قالب طرح جامع مالیاتی و چه بدون طرح جامع، بازسازی شوند تا سازمان در فضایی مناسب با شأن مؤدیان پذیرای آنان باشد. از سال ۱۳۸۱ لغایت ۱۳۹۶، مجموعاً حدود ۷۳۰ میلیارد تومان در این طرح هزینه شده است. از این مبلغ ۷۵ درصد طی ۱۵ سال گذشته صرف اصلاح فضای فیزیکی، ایجاد زیرساخت‌ها و اصلاح شبکه مربوط به ساختمان‌های در اختیار سازمان و مراکز داده در کل کشور شده که با توجه به وجود بیش از ۶۰۰ ساختمان در کل کشور و هزینه بالای آنلاین کردن این مراکز به‌صورت یک شبکه یکپارچه، مابقی اعتبارات طرح باید فراهم شود. بر اساس اعتبارات تخصیص‌یافته، تاکنون سازمان زیرساخت‌های لازم را انجام داده و مابقی اعتبارات نیز هنوز تخصیص نیافته است.

یکی از اهداف طرح جامع مالیاتی، کاهش هزینه‌های وصول مالیات بوده، این هدف چگونه محقق شده است؟

کاهش هزینه‌های وصول مالیات جنبه‌های مختلفی دارد. اول آنکه طرح جامع مالیاتی سبب می‌شود، با استفاده از زیرساخت‌های اطلاعاتی و سیستمی شدن فرآیندها، رسیدگی بخش زیادی از پرونده‌ها به‌صورت کاملاً سیستمی انجام و وقت و انرژی کارکنان صرف رسیدگی به پرونده‌های با ریسک بالاتر شود. این امور موجب صرفه‌جویی در امکانات، وقت سازمان مالیاتی و افزایش عدالت مالیاتی است.

همچنین در خصوص کاهش هزینه‌های حاصل از اجرای این طرح، برآورد می‌شود، از محل الکترونیکی شدن اظهارنامه‌ها که پیش‌تر به‌صورت کاغذی بود، سالانه از قطع شدن حدود ۱۳ تا ۱۵ هزار اصله درخت جلوگیری می‌شود. این در حالی است که فرآیندهای رسیدگی، منجر به مصرف کاغذ بسیاری می‌شد و میزان مالیاتی نیز عموماً اقدام به بایگانی مدارک برای خود می‌کردند. با اجرای سنیم، عملاً صرفه‌جویی عظیمی در مصرف کاغذ و هدر رفت بودجه صورت گرفته است.

هم‌اکنون در کمیته‌های خبرگی، بازنگری فرم‌ها در حال انجام است و تعداد اوراقی که سامانه تولید می‌کند، به کمتر از نصف کاهش می‌یابد. همچنین با برنامه ابلاغ الکترونیک که در شهرپورماه راه‌اندازی می‌شود، بخش زیادی از همین اوراق به‌صورت الکترونیکی ابلاغ خواهد شد که بخش قابل توجهی از مصرف کاغذ کاهش پیدا می‌کند.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های طرح جامع مالیاتی، بانک اطلاعات است. وضعیت همکاری ارگان‌ها با سازمان برای ارائه اطلاعات چگونه است و چه میزان رکورد اطلاعاتی در این سامانه ثبت شده است؟

بدیهی است، برای تشخیص دقیق و عادلانه مالیات نیازمند اطلاعات هستیم. اطلاعات نیز بر اساس ماده ۱۶۹ مکرر قانون مالیات‌های مستقیم و همچنین به استناد ماده ۱۲۰ قانون برنامه پنجم توسعه، باید از سوی دستگاه‌های ذی‌ربط در اختیار سازمان امور مالیاتی کشور قرار گیرد. بر اساس تکالیف قانونی که برای دستگاه‌های مختلف ایجاد شده، باید برخی دستگاه‌ها اطلاعات لازم را در اختیار سازمان قرار دهند. تعدادی از دستگاه‌ها همکاری خوبی داشتند و اطلاعات را برای ما ارسال کردند؛ اما متأسفانه به‌رغم پیگیری‌های متعدد از سوی این سازمان و وزارت متبوع و همچنین دستگاه‌های

بدیهی است، اخذ میلیون‌ها اظهارنامه مالیاتی به‌صورت الکترونیکی، در وقت، انرژی، هزینه و توان کارکنان سازمان و همچنین وقت و انرژی مؤدیان، صرفه‌جویی زیادی ایجاد می‌کند. در اینجا تنها مروری بر آمار اظهارنامه‌های مالیاتی اخذ شده، اهمیت این موضوع را نشان می‌دهد.

سامانه اینترنتی خدمات الکترونیکی مؤدیان مالیاتی، تمام تعاملات دوسویه با مؤدیان را غیرحضور و الکترونیکی کرده و امکان انجام تکالیف قانونی مؤدیان را از طریق اینترنت و یا مراکز خدمات الکترونیکی فراهم آورده و موجب کاهش مراجعه حضوری و تسهیل امور مؤدیان شده و افزایش رضایت‌مندی آن‌ها را در پی داشته است. در مجموع، طی خرداد و تیرماه سال ۱۳۹۷، تعداد چهار میلیون و ۸۶۳ هزار و ۱۱۳ فقره اظهارنامه الکترونیکی بابت عملکرد سال ۱۳۹۶ به سازمان ارسال شده که از این تعداد حدود سه میلیون و ۳۰ هزار اظهارنامه مربوط به صاحبان مشاغل و یک‌میلیون و ۱۱۱ هزار اظهارنامه مربوط به مشاغل خودرو است. همچنین تعداد ۲۷۸ هزار و ۵۸۲ اظهارنامه از اشخاص حقوقی و تعداد ۴۲۶ هزار و ۳۸۲ اظهارنامه از صاحبان مستغلات اجاری به‌صورت کاملاً الکترونیکی دریافت و منجر به حذف کامل مراجعات حضوری شد. سالانه در حدود یک‌میلیون و ۳۰۰ هزار اظهارنامه در بخش مالیات بر ارزش افزوده طی چهار فصل اخذ می‌شود. همچنین به‌طور متوسط در هر فصل از سال ۱۷ میلیون رکورد اطلاعات به سامانه صورت معاملات فصلی ارسال می‌شود. هم‌اکنون بالغ بر چهار میلیون مؤدی در پورتال سازمان به‌صورت الکترونیکی ثبت‌نام کرده‌اند که از این تعداد حدود سه میلیون ثبت‌نام نهایی شده‌اند. همچنین به‌طور ماهانه هر ماه ۲۵۰ هزار لیست حقوق به سامانه مزبور ارسال می‌شود.

خدمات رسانی به مؤدیان کجای این فرآیند دیده شده است؟

تاکنون ۱۸ خدمت سازمان به‌صورت الکترونیکی درآمده و مؤدیان تمام تکالیف قانونی مالیاتی خود را الکترونیکی و غیرحضور انجام می‌دهند که این اقدام منجر به کاهش ارتباط مستقیم مؤدیان و مأموران مالیاتی و کاهش مراجعات ارباب‌رجوع به ادارات مالیاتی و

تسریع در انجام امور شده است. در حال حاضر خدماتی به‌صورت الکترونیکی به مؤدیان ارائه می‌شود که نمونه‌هایی از آن، ثبت‌نام الکترونیکی شماره اقتصادی، ارائه اظهارنامه الکترونیکی اشخاص حقوقی و حقوقی، ارائه اظهارنامه الکترونیکی اجاره املاک، ارائه اظهارنامه الکترونیکی مالیات بر ارزش افزوده، پرداخت الکترونیکی انواع مالیات‌ها، ثبت الکترونیکی صندوق و نرم‌افزار فروش، ارسال اطلاعات صورت معاملات فصلی موضوع ماده ۱۶۹ قانون مالیات‌های مستقیم، خلاصه پرونده مالیاتی مؤدیان، سامانه صدور گواهی ماده ۱۸۶ قانون مالیات‌های مستقیم، سامانه الکترونیکی مالیات بر درآمد حقوق، استعلام الکترونیکی عدم بدهی مالیاتی، استعلام الکترونیکی کد منحصر به فرد اتباع خارجی، عملیات الکترونیکی مالیات مشاغل خودرو، عملیات الکترونیکی مالیات بر نقل و انتقال املاک، امکان تبادل الکترونیکی اطلاعات مالی پیمانکاران با سازمان برنامه‌بودجه، دریافت الکترونیکی اعتراضات مؤدیان طرح، دریافت الکترونیکی

شکایات مؤدیان طرح است.

این خدمات امکانات خوبی را در اختیار مؤدیان قرار داده است. به‌عنوان مثال، مؤدیان پس از ثبت‌نام الکترونیکی می‌توانند خلاصه پرونده مالیاتی خود را از طریق این درگاه مشاهده و در جریان روند کار خود قرار گیرند. اظهارنامه‌های مالیاتی در منابع اعلام‌شده، به‌صورت الکترونیکی ارسال کرده و مالیات خود را نیز الکترونیکی پرداخت کنند. در گذشته فعالان اقتصادی مجبور بودند هر سه ماه یک‌بار صورت معاملات فصلی خود را حضوری به ادارات تحویل دهند یا لیست مالیات بر درآمد حقوق به‌صورت دستی به ادارات تحویل داده می‌شد که همه این فرآیندها الکترونیکی شدند. سامانه خطایاب نیز مشکلات پیش آمده در سیستم را به‌صورت سیستمی و شبانه‌روزی برطرف می‌کند. از طریق سامانه پیام کوتاه نیز به‌صورت مستمر اطلاع‌رسانی لازم به‌منظور انجام تکالیف قانونی مؤدیان انجام می‌شود.

از طریق سامانه دریافت الکترونیکی اعتراضات و شکایات نیز، کلیه مؤدیان حقیقی و حقوقی که اطلاعات پرونده آن‌ها در سامانه سنیم (سامانه نرم‌افزاری یکپارچه مالیاتی) موجود باشد و نسبت به یکی از اوراق مالیاتی موجود اعتراض داشته باشند، می‌توانند با توجه به قوانین و مقررات مربوطه، اقدام به ثبت اعتراض خود نمایند و ابلاغ الکترونیکی هم در دستور کار است.

سازمان در جدیدترین اقدامات، نرم‌افزار گوشی‌های هوشمند را در اختیار مؤدیان گذاشته تا عمده این خدمات از این طریق نیز قابل استفاده باشد.

آیا تاکنون از طریق طرح جامع موفق به شناسایی مؤدیانی که فاقد پرونده بوده‌اند، شده‌اید؟

با طراحی و پیاده‌سازی پایگاه اطلاعات مؤدیان، چهار سامانه عملیاتی بر روی این پایگاه راه‌اندازی شده است: ۱- سامانه جستجوی اطلاعات مؤدیان مالیاتی ۲- سامانه برداشت و الحاق اطلاعات به پرونده‌های مالیاتی ۳- سامانه بررسی و تشکیل پرونده مؤدیان شناسایی شده ۴- سامانه بررسی تراکنش‌های بانکی مشکوک.

بر اساس این چهار سامانه که بر روی پایگاه مذکور راه‌اندازی شده است، اطلاعات به‌صورت اتوماتیک به پرونده‌های مالیاتی الصاق می‌شوند. برای مؤدیانی که پرونده مالیاتی در سامانه پیدا نشود، از طریق پورتالی که در اختیار ادارات امور مالیاتی قرار می‌گیرد، پس از بررسی، یا منجر به تشکیل پرونده جدید مالیاتی خواهد شد یا با بررسی و تکمیل اطلاعات به پرونده‌های قبلی الحاق می‌شود. از این طریق تاکنون حدود دو میلیون مؤدی جدید در سامانه واحدیابی سازمان امور مالیاتی کشور به‌منظور تشکیل پرونده و تعیین تکلیف شناسایی شده است.

نکته دیگر آنکه تحقق صددرصدی درآمدهای مالیاتی نیز مرهون زیرساخت‌های اطلاعاتی آماده شده توسط طرح جامع مالیاتی است. به این صورت که علی‌رغم پذیرش خوداظهاری مؤدیان و خروج پرونده‌های آن‌ها از فرآیند حسابرسی، موفق به شناسایی فرار مالیاتی و وصول درآمد از این محل شدیم. ■

برای تشخیص دقیق و عادلانه مالیات نیازمند اطلاعات هستیم. اطلاعات نیز بر اساس ماده ۱۶۹ مکرر قانون مالیات‌های مستقیم و همچنین به استناد ماده ۱۲۰ قانون برنامه پنجم توسعه، باید از سوی دستگاه‌های ذی‌ربط در اختیار سازمان امور مالیاتی کشور قرار گیرد

چندین میلیارد رکورد اطلاعاتی از مؤدیان اخذ و در سامانه‌های سازمان از آن استفاده می‌شود. به‌رغم هزاران حمله سایبری طی سنوات گذشته، تاکنون هیچ نفوذ و اختلال امنیتی در این سیستم صورت نگرفته که این امر نشان از امنیت بالای سامانه‌ها دارد

احسان وحیدی فرد، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری صنایع بهشهر:

تدوین برنامه مناسب برای جذب نقدینگی ضروری است

حدیث حدادی

شرکت‌های سرمایه‌گذاری، واسطه‌گرهای مالی هستند که منابع مورد نیاز خود را از سهامدار یا سپرده‌گذار تهیه می‌کنند. امروزه فعالیت این شرکت‌ها تأثیر ارزنده و به‌سزایی بر اقتصاد ایران برجای گذاشته است. شرکت سرمایه‌گذاری صنایع بهشهر، نمونه‌ای از این شرکت‌ها است. فعالیت این شرکت شامل سرمایه‌گذاری از طریق خرید و فروش سهام، خرید و فروش اوراق قرضه و اوراق بهادار، مشارکت در بانک‌ها و سایر شرکت‌ها اعم از تولیدی و بازرگانی و انجام سایر معاملات مجاز بازرگانی مربوط به موضوع شرکت است. احسان وحیدی فرد، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری صنایع بهشهر معتقد است که به دلیل عدم شناخت مردم نسبت به کارآیی بازار سرمایه، هنوز شرکت‌های سرمایه‌گذاری جایگاه واقعی خود را در اقتصاد ایران پیدا نکرده‌اند. وحیدی فرد، فارغ‌التحصیل رشته اقتصاد از دانشگاه تهران است. وی از سال ۱۳۸۰ وارد مجموعه سرمایه‌گذاری ری و شرکت‌های مربوطه شده و به مدت ۱۰ سال در این گروه به عنوان مدیر بخش پورتفو و مدیرعامل چند شرکت حضور داشته است. این اقتصاددان، از سال ۱۳۹۰ به بعد، در بخش‌های مختلف بورس کالا و بورس اوراق بهادار فعالیت داشته و در دو دوره نیز عضو هیأت مدیره صندوق توسعه صادرات فرآورده‌های نفتی بوده و همچنین با گروه بهمن نیز همکاری داشته است. در ادامه، مشروح این مصاحبه را با هم می‌خوانیم.

در ایران باز می‌گردد. در آن زمان، مرحوم اکبر لاجوردیان بنیان‌گذار این گروه، با برنامه‌ریزی صحیح، شروع به سرمایه‌گذاری در زنجیره ارزش شرکت‌های گروه توسعه صنایع بهشهر کردند و از آنجا که زمینه فعالیت ایشان صنعت نساجی بود؛ در سال ۳۱، شرکت سهامی پنبه پاک‌کنی بهشهر را به عنوان نخستین شرکت گروه توسعه صنایع بهشهر تأسیس نمود که امروز با نام بهپاک در بازار بورس می‌شناسیم و به این ترتیب، دانه پنبه از نخ آن جدا و از نخ برای صنعت نساجی و از دانه برای مصارف روغن‌کشی و تصفیه روغن و همچنین صابون‌سازی استفاده می‌شد. با تأسیس کارخانه روغن‌کشی و سپس کارخانه تصفیه روغن، گروه بهشهر در راستای تکمیل زنجیره ارزش، حرکت بسیار مناسبی داشت. (این شرکت در حال حاضر به عنوان صنعتی بهشهر در بازار بورس فعال است.) پس از آن مرحوم اکبر لاجوردیان در صنعت شوینده وارد شدند که برند معروف برف را به بازار عرضه نمودند. آن کارخانه در حال حاضر با نام پاکسان فعال می‌باشد.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران نیز شرکت‌های دیگری مانند گلناش و سایتا که زیرمجموعه گروه‌های تولید مواد شوینده پاکسان هستند؛ به گروه صنایع بهشهر اضافه شدند. دو هلدینگ صنعت قند و صنعت شوینده؛ از هلدینگ‌های موجود در این گروه هستند که سال گذشته هلدینگ صنعت شوینده با سرمایه‌ای معادل ۱۰۰ میلیارد تومان وارد بورس شد و خوشبختانه امروز با ارزش حدود ۵۰۰ میلیارد تومان جایگاه مناسبی در بورس دارد.

همچنین بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران با حضور گروه توسعه صنایع بهشهر، نخستین بانک خصوصی ایران به نام بانک اقتصاد نوین تأسیس شد. اکنون این گروه و اقمار مختلف آن، از سهامداران عمده بانک اقتصاد نوین می‌باشند.

شرکت سرمایه‌گذاری گروه توسعه صنایع بهشهر هم اکنون در چه زمینه‌ای فعالیت می‌کند؟
فعالیت‌های این شرکت مطابق آنچه در اساسنامه آمده، شامل

در ابتدا بفرمایید این شرکت در چه سالی و با چه هدفی تأسیس شده است؟

شرکت سرمایه‌گذاری گروه صنایع بهشهر با هدف تمرکز بر فعالیت‌های سرمایه‌گذاری در شرکت‌های حاضر در این گروه، در سال ۱۳۷۵ تأسیس شد. سرمایه‌گذاری در بورس به منظور ایجاد ارزش افزوده برای گروه و مدیریت سهام زیرمجموعه گروه صنایع بهشهر، به منظور بازاریابی، از دیگر اهداف تأسیس این شرکت بوده است. قدمت گروه توسعه صنایع بهشهر به اوایل دهه ۳۰ و آغاز دوره رشد صنعت

سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌های بورسی و سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار است؛ همچنین بحث بازارگردانی سهام شرکت‌های گروه و تحلیل بازارها را نیز برای شرکت‌های گروه انجام می‌دهیم. فعالیت‌های جدید نیز شامل بررسی سرمایه‌گذاری در فضاهای جدید اقتصاد مانند استارت آپ‌ها می‌باشد. هدفمان آن است که بعد از سرمایه‌گذاری در شرکت‌های استارت آپی و رسیدن به نقطه مناسب، آن‌ها را به صورت IPO (عرضه اولیه سهام) در بازار بورس وارد کنیم.

با توجه به نوسانات بازار سرمایه در شرایط فعلی، چه فرصت‌های سرمایه‌گذاری برای افرادی که تمایل به سرمایه‌گذاری دارند را پیشنهاد می‌کنید؟

با توجه به بررسی‌های انجام شده، مشاهده می‌شود که با وجود افزایش تعداد شرکت‌های مختلف در بازار بورس در مقایسه با سال‌های قبل، ارزش شرکت‌ها بر اساس برابری ارزش دلار به نصف قیمت رسیده است. شخصاً امیدوارم که این فاصله جبران شود که البته بازار بورس هم در همین مسیر حرکت می‌کند. رشد بازار در روزهای اخیر هم نشانگر صحت این امر است. در این بین، مواردی نظیر فاکتورهای سیاسی، بحث‌های داخلی و خارجی و مقاطع تاریخی مانند زمان آغاز بخش دوم تحریم‌های آمریکا که به زودی اعمال می‌شود نیز بر روند رشد سهام تأثیر می‌گذارد. تغییر و تحول در قیمت نفت نیز سریعاً در بازار بورس اثرگذار خواهد بود. طبیعتاً ارزش ارز، به عنوان یکی از شاخص‌های اصلی بازار اقتصاد هر کشوری در بورس مؤثر است. بر اساس آنچه که اتفاق افتاده، با پیش‌بینی‌های طبیعی بازار، فکر می‌کنم تا پایان سال جاری، رونق خوبی را پیش رو داشته باشیم.

آیا تهدیدها و تحریم‌های آمریکا مشکلاتی را برای سرمایه‌گذاران ایجاد خواهد کرد؟

بازار بورس، بازاری است که به‌طور لحظه‌ای واکنش نشان می‌دهد. در کشور، کمتر بازاری دارای واکنشی این‌چنین سریع و لحظه‌ای به نوسانات اقتصادی است؛ لذا با توجه به نوسانی که در ذات بازار وجود دارد، رشد برخی از صنایع خاص بسیار زیاد خواهد بود؛ درحالی که ممکن است، برخی دیگر از صنایع تحت تأثیر تحریم‌ها، رشد کمتری داشته باشند. در واقع، صنایعی که مواد اولیه آن‌ها وارداتی باشد، طبعاً به واسطه افزایش نرخ ارز و شرایط تأمین مواد اولیه ممکن است، دچار مشکل شوند. اگر به سال‌های قبل برگردیم، در خریدهای ارزی هزینه‌های بسیاری به دلیل تحریم به واردکنندگان تحمیل می‌شد که در نتیجه، در صنایعی که واردات مواد اولیه در آن‌ها انجام می‌شود، مشکل خواهیم داشت. البته در شرکت‌ها و صنایعی که صادرکننده هستیم، وضعیت خوبی خواهیم داشت. به اعتقاد بنده، صنایع فلزی که صادرات محور هستند؛ خصوصاً شرکت‌های کوچک، شرکت‌های پتروشیمی و صنعت پالایشگاه‌ها نیز رشد خوبی خواهند داشت.

پالایشگاه‌ها دارای دو بخش هستند؛ بخشی که کاملاً به دولت فروخته می‌شود و بخش دیگر، محصولات پایین‌دستی مانند قیر است که این بخش دوم به دلیل صادرات، رشد قابل‌توجهی خواهد داشت. به‌طور خلاصه اینکه، واردکنندگان مواد اولیه آسیب‌پذیر هستند و مشکلاتی خواهند داشت؛ اما برای صادرکنندگان شرایط مطلوب‌تر خواهد بود.

به نظر شما دولت در تنظیم بازار ارز چه نقشی دارد؟

مشکل ما این است که سیستم دولتی به دلایل مختلف، کند است. مدت‌ها است که نیروی هوشمند با کیفیت بالا به دلیل وجود سامانه‌های نادرست، به بدنه دولت تزریق نشده و سیستم‌های برنامه‌ریزی هم در دولت‌های قبلی به‌طور کامل حذف شده‌اند. اثرات و تبعات این موضوع، اکنون قابل مشاهده است. در سال‌های گذشته، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی وجود داشت که متخصصان و کارشناسان در حوزه‌های مختلف، شرایط را به خوبی رصد و پیش‌بینی می‌کردند که متأسفانه اکنون خبری از آن‌ها نیست. همین موضوع هم باعث به وجود آمدن بحران‌های متفاوت شده است. دولت نیاز به رصدکننده اقتصادی دارد، کارشناسانی که نبض اقتصاد کشور را دائماً کنترل کنند، شرایط اقتصادی را بررسی کرده و نهایتاً راهکارهای مناسبی را ارائه دهند. در شرایط کنونی، چنین کارشناسانی بسیار کم هستند. مورد دیگر قوانین هستند که دارای قدمت زیاد و نیاز به تغییرات اساسی دارند. به‌عنوان مثال، در قانون تجارت ایران، ادغام شرکت‌ها معنایی ندارد؛ درحالی که در تمام قوانین روز دنیا، بحث ادغام به‌طور شفاف و دقیق وجود دارد. فرض کنیم، دو شرکت پتروشیمی بزرگ ایران در هم ادغام شوند؛ این اتفاق در هزینه آن‌ها بسیار مؤثر است و روند رشد آن‌ها سریع‌تر و زنجیره‌های رشد ارزش آن‌ها تکمیل می‌شود. دولت باید قوانین را تا جای ممکن ساده و قابل فهم برای همگان اعمال کند. در چنین شرایطی، بخش خصوصی منظم می‌شود. همچنین زیرساخت‌های آموزشی، اقتصادی و ... در کشور باید توسط دولت تقویت شوند.

عمده‌ترین چالش‌های پیش روی نهادهای سرمایه‌گذاری در ایران چیست؟

عمده‌ترین چالش ما در دو بخش داخلی و خارجی است. بزرگ‌ترین چالش خارجی، ارتباط مالی با خارج از کشور به دلیل تحریم‌ها است. بخش بانکی ما هنوز امکان ارتباط مناسب و تعامل با بانک‌های دنیا را ندارد. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های آینده که می‌تواند مثبت هم باشد، بحث نقدینگی است. این موضوع به مانند شمشیر دو دم می‌تواند هم باعث رونق و هم باعث خرابی اقتصاد کشور شود؛ لذا می‌بایست دولت با برنامه‌ریزی مناسب آن را کنترل نماید.

چه برنامه‌هایی برای ماه‌های باقی‌مانده در سال ۹۷ دارید؟

سال مالی شرکت، در پایان آذرماه به اتمام می‌رسد. آنچه که امسال اتفاق افتاد را به دو بخش تقسیم می‌کنم؛ بخش نخست، از ابتدای سال تا انتهای خردادماه است که آغاز حرکت بورس بود. تا قبل از این تاریخ، ما به تمام آنچه که به عنوان برنامه‌ریزی اولیه و ثانویه تعیین کرده بودیم، دست یافتیم و حدود ۲۵ میلیارد تومان سود دهی داشتیم که نهایتاً بعد از این جریان، از فرصت‌های پیش‌آمده به خوبی استفاده کردیم. بخش دوم هم از اواخر خردادماه تا پایان آذرماه ۹۷ است. برنامه ما برای سال آینده این است که منابع را به‌طور مناسب‌تری هدف‌گذاری و از این طریق، سود بهتری را برای سرمایه‌داران ایجاد کنیم. در همین مدت کوتاه، سهام شرکت رشد خوبی داشته است و تمایل داریم که بتوانیم روی یک موضوع جدید در بخش‌های نوین اقتصاد، سرمایه‌گذاری داشته باشیم. در نهایت امیدوارم که فضای اقتصاد کشور آرام شود تا بتوان در آرامش تصمیم‌گیری کرد. دریای موج و طوفانی باعث می‌شود، تنها به نجات خود فکر کنیم. ■

طبیعتاً ارزش ارز به عنوان یکی از شاخص‌های اصلی بازار اقتصاد هر کشوری در بورس مؤثر است. بر اساس آنچه که اتفاق افتاده با پیش‌بینی‌های طبیعی بازار، فکر می‌کنم تا پایان سال جاری، رونق خوبی را پیش رو داشته باشیم

در گفت‌وگو با دکتر سعید اسلامی بیدگلی بیان شد

اقتصاد ایران از عدم شفافیت رنج می‌برد

سارا نظری

مطابق مصوبه هیأت‌مدیره سازمان بورس، از این پس، عضویت تمامی نهادهای مالی ثبت‌شده نزد این سازمان به‌غیر از اعضای کانون کارگزاران بورس و کانون شرکتهای سرمایه‌گذاری سهام عدالت در کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران الزامی شد. به زودی مقررات مربوطه از جمله دستورالعمل عضویت در کانون از سوی سازمان بورس، اصلاح و به نهادهای مالی ابلاغ می‌شود. به منظور بررسی بیشتر این مصوبه، به سراغ دکتر سعید اسلامی بیدگلی، دبیر کل کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

آموزشی و بازدیدها، تنها بخشی از این فعالیت‌ها است. کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران، چه طرح و برنامه‌ای برای عبور از شرایط سخت تحریم اتخاذ کرده است؟ تاکنون برای ادامه فعالیت، کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران، طرح و برنامه‌هایی داشته و اکنون نیز برای کمک به سیاست‌گذاران و تصمیم‌سازان کشور آمادگی داریم و طی این مدت بارها و بارها در جلسات، سخنرانی‌ها و حتی با نوشتن نامه و اسناد مکتوب تلاش کرده‌ایم تا به بهبود شرایط اقتصادی کشور و ارتقای جایگاه بازار سرمایه کمک کنیم. پیشنهادهای متعددی هم درباره بهبود سازوکار سیاست‌گذاری پولی و کنترل بازار ارز ارائه کرده‌ایم.

آیا نوسان نرخ ارز، مشکلاتی را برای نهادهای سرمایه‌گذاری کشور ایجاد کرده است؟

نوسان ارز برای همه فعالان اقتصادی مشکلات عدیده‌ای را ایجاد کرده است. افزایش ریسک‌ها و پیش‌بینی‌ناپذیری یکی از این مشکلاتی است که احتمالاً در ماه‌های گذشته توسط انواع مختلف فعالان اقتصادی و از جمله نهادهای مالی تجربه شده است. فرار سرمایه، عدم امکان توسعه ابزارها و نهادهای مالی در شرایط عدم اطمینان، تنوع دستورالعمل‌ها و ... همه و همه از نتایج نوسانات زیاد اقتصادی است.

به نظر شما مشکلات نهادهای سرمایه‌گذاری در شرایط کنونی شامل چه مواردی می‌شود؟

نهادهای سرمایه‌گذاری و مالی کشور مشکلات متعددی دارند. برخی از این مشکلات به شرایط اقتصادی کشور بازمی‌گردد که در پاسخ‌های پیشین به آن‌ها اشاره کردم. برخی دیگر به سازوکارهای توسعه‌نیافته اقتصاد ایران مربوط است. بسیاری از قوانین موجود، اجازه توسعه بازار سرمایه را نمی‌دهند. بخش دیگری از مشکلات نیز به کمبود نهادها و ابزارهای توسعه‌یافته مربوط است. از نگاه بنده، مهم‌ترین مشکلات نهادهای مالی مربوط به سیاست‌های ریسک‌زایی است که از خارج بازار به بورس تحمیل می‌شود.

انتظار شما از مسئولان دولتی چیست؟

مسئولان دولتی باید بدانند که اقتصاد ایران از عدم شفافیت و عدم تخصیص بهینه منابع رنج می‌برد و این موارد تنها در سایه توسعه بازار سرمایه بهبود خواهد یافت. تن دادن به لزوم توسعه بازار سرمایه و عدم دست‌اندازی به سازوکارهای بازار، مهم‌ترین خواسته همه فعالان اقتصادی کشور است؛ تمرینی که تا به حال انجام نشده است. ■

چرا عضویت نهادهای مالی ثبت‌شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار در کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران الزامی شد؟

برای این موضوع چندین دلیل وجود داشته است. نخست این که در قانون بازار اوراق بهادار ذکر شده که نهادهای مالی مکلف به تشکیل کانون هستند. الزام به تشکیل کانون بدون الزام به عضویت در آن محلی از اعراب نخواهد داشت. چگونه کانونی تشکیل می‌شود؛ در حالی که نهادهای مالی عضو آن نیستند؟ دومین مسأله این است که بسیاری از خدمات کانون، شامل حال تمام نهادهای مالی بازار سرمایه خواهد شد؛ چه آن‌هایی که عضو کانون هستند و چه آن‌هایی که عضو کانون نیستند. برای مثال، منافع اقدامات کانون در اصلاح دستورالعمل‌های موجود در بازار سرمایه یا مشارکت در تدوین قانون جدید بازار سرمایه، مذاکره با سازمان امور مالیاتی برای رفع مشکلات نهادهای مالی، حضور در جلسات تخصصی سیاست‌گذاری اقتصادی و ... تنها نصیب اعضای کانون نخواهد شد؛ بنابراین لازم است که تمام نهادهای مالی عضو کانون باشند. از طرفی، یک کانون قدرتمند با تعداد اعضای بیشتر، بهتر می‌تواند به توسعه بازار سرمایه کمک کند.

آیا نهاد یا مجموعه‌ای از این قاعده مستثنی شده است؟

این مصوبه شامل تمام نهادهای مالی تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار به جز کارگزاران و شرکتهای سرمایه‌گذاری سهام عدالت خواهد شد. کارگزاران و شرکتهای سرمایه‌گذاری سهام عدالت هم دارای کانون‌های مستقلی هستند. در حقیقت با این مصوبه، تمام نهادهای مالی فعال در بازار سرمایه مطابق قانون عضو کانون‌ها خواهند بود.

نهادهای مالی برای ثبت در سازمان بورس و اوراق بهادار باید دارای چه ویژگی‌هایی باشند؟ اکنون چه تعداد نهاد مالی ثبت شده و چه تعداد ثبت نشده در کشور وجود دارد؟

متن مصوبه این‌گونه است که شرکت‌ها باید نهادهای مالی تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار باشند. اکنون کانون ۱۵۰ عضو دارد؛ ولی با اجرای کامل این مصوبه باید بیش از ۶۰۰ عضو داشته باشد.

نهادهای مالی در صورت عضویت در کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران از چه مزایایی برخوردار خواهند شد؟

کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران تلاش دارد تا از طرق مختلف به توسعه بازار سرمایه و افزایش منافع اعضای خود کمک کند. همکاری در تدوین قوانین و مقررات، حضور در جلسات سیاست‌گذاری برای دفاع از منافع بازار سرمایه، افزایش همکاری نهادها، ارائه نظر به مراجع ذی‌ربط، برنامه‌های

مسئولان دولتی باید بدانند که اقتصاد ایران از عدم شفافیت و عدم تخصیص بهینه منابع رنج می‌برد و این موارد تنها در سایه توسعه بازار سرمایه بهبود خواهد یافت. تن دادن به لزوم توسعه بازار سرمایه و عدم دست‌اندازی به سازوکارهای بازار، مهم‌ترین خواسته همه فعالان اقتصادی کشور است؛ تمرینی که تا به حال انجام نشده است

مدیر بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری بیمه پارسیان اعلام کرد:

بیمه زندگی، ابزاری قابل اتکا برای تأمین آتیه افراد

فاطمه میرزایی پرومند

امین محمدی، مدیر بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری بیمه پارسیان در گفت و گویی با ماهنامه «دنیای سرمایه‌گذاری» با بیان این که بیمه‌های عمر در هر شرایطی یکی از کم‌ریسک‌ترین انواع روش‌های سرمایه‌گذاری در دنیا محسوب می‌شوند، بر تأثیر منفی شرایط تورم بر رشد و توسعه ضریب نفوذ بیمه‌های عمر در کشور تأکید کرد. وی خاطر نشان کرد که این رویکرد که از نظر علمی، اثبات شده و جهانی نیز می‌باشد، بیانگر این است که در چنین شرایطی، انتظار رشد بیمه‌های زندگی، هم برای شرکت‌های بیمه و هم مشتری کاهش می‌یابد. از این منظر با توجه به این که یکی از کارکردهای بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری علاوه بر پوشش‌های متنوع بیمه‌ای، امکان سرمایه‌گذاری است، زمینه تورم انتظاری اذهان مشتریان تأثیر منفی بر فروش بیمه‌های زندگی می‌گذارد. در ادامه، مشروح این مصاحبه را با هم می‌خوانیم.

زمین پرریسک بوده که در آن، افراد تمایل بیشتری به حداکثر رساندن بازدهی داشته و بر کنترل ریسک علاقه کمتری نشان می‌دهند. بالعکس در محیط‌های کم‌ریسک، تمایل افراد، به حداقل رساندن ریسک با در نظر گرفتن بازدهی منطقی است که هدف شرکت‌های بیمه نیز مبتنی بر تحقق این امر می‌باشد.

این کارشناس با سابقه در صنعت بیمه کشور افزود: در کشورهای پیشرفته، اغلب افراد به دنبال به حداقل رساندن ریسک در سرمایه‌گذاری‌های خود هستند، در چنین محیطی وقتی به‌طور مثال، نرخ بهره بدون ریسک ۲ درصد است، کسب سود تا ۳ درصد در سال با ترکیب مناسب سرمایه‌گذاری به آسانی برای افراد محقق نخواهد شد؛ اما برای شرکت‌های بیمه این میزان به راحتی قابل حصول است.

محمدی ادامه داد: با توجه به ثبات در کشور طی سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاری در اکثر بازارها با سود منطقی و در حاشیه تورم سالانه برای شرکت‌ها بوده، این در حالی است که بازدهی سرمایه‌گذاری برای اغلب افراد حقیقی در بازارهای مختلف به شکل مطلوب نبوده است. همین عامل منجر به علاقه‌مندی بیشتر افراد به محصولات کم‌ریسک از قبیل سپرده‌گذاری بانکی یا خرید بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری شد؛ لذا از آنجا که شرکت‌های بیمه و بانک‌ها زمانی که تورم کنترل شود، با وجود محدودیت‌های کنترلی آیین‌نامه سرمایه‌گذاری، فرصت‌های بهتری در سرمایه‌گذاری با بازدهی بالاتر نسبت به نرخ بهره بدون ریسک پیدا می‌کنند که قطعاً این شرایط ثبات، دوباره به اقتصاد کشور بر خواهد گشت. محمدی در پایان تصریح کرد: نباید فراموش کنیم که شرایط فعلی اقتصادی، شرایط گذرایی است و بالأخره اقتصاد ایران از این مرحله نیز عبور خواهد کرد و به بستر اصلی و ثبات باز خواهد گشت. در چنین شرایطی نباید بیمه‌های زندگی را که نوعی سرمایه‌گذاری مطمئن بلندمدت برای آینده فرد و خانواده وی است با اقدامات آنی و پرریسکی که معمولاً در بلندمدت نتیجه مطلوبی ندارند، مقایسه کرد. بیمه‌های زندگی در ایران در مقایسه با سایر نقاط دنیا صنعت نوپایی است و مستلزم ایجاد بستر فرهنگی و اجتماعی و ارزش‌گذاری در اذهان جامعه است و در صورت حمایت سیاست‌گذاران بخش‌های کلان، می‌تواند یکی از ابزارهای قابل اتکا برای تأمین آتیه افراد محسوب شود. ■

مدیر بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری بیمه پارسیان گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات صنعت بیمه این است که بسیاری از مشاوران و ارائه‌دهندگان بیمه‌های زندگی، با تأکید بیشتر بر جنبه‌های سرمایه‌گذاری این محصول، بخش پوشش‌های بیمه‌ای را در ذهن مشتری کم‌رنگ و نادیده در نظر می‌آورند و صرفاً در معرفی محصول به سود دهی آن می‌پردازند که بیانگر ضعف مدیریت آموزش در شرکت‌های بیمه برای نمایندگان در اشاعه ماهیت بیمه‌نامه و مفهوم‌سازی آن برای مشتریان است. در واقع، بیمه‌های زندگی به عنوان یک محصول مجزا، در رقابت با سرمایه‌گذاری در بانک محسوب نمی‌شوند؛ بلکه این محصول دارای مزایای متنوع از جمله ارائه انواع پوشش‌های بیمه‌ای در کنار تخصیص سود به اندوخته بیمه‌نامه است. در واقع درصد سود تخصیص یافته مسأله‌ای است که در رتبه دوم اهمیت قرار می‌گیرد و اهم موضوع در بخش نخست آن است. با این استدلال قطعاً خرید بیمه‌های عمر و سرمایه‌گذاری تحت هر شرایط اقتصادی و نرخ تورمی، کاملاً عاقلانه و مبتنی بر آینده‌نگری است.

امین محمدی ماهیت بیمه‌ای بیمه‌نامه را با ذکر مثالی تشریح کرد و گفت: در نمونه بیمه‌نامه‌ای در شرکت بیمه پارسیان، متأسفانه بیمه‌شده با گذشت یک ماه از خرید بیمه‌نامه، دچار سانحه منجر به فوت شد و با وجود پرداخت حق بیمه اندک (معادل ۳۰ هزار تومان)، ۱۸ میلیون تومان به ذی‌نفعان وی پرداخت گردید. وی با تأکید بر پوشش‌های بیمه‌ای به عنوان کارکرد اصلی بیمه‌نامه، ایجاد ارزش افزوده از طریق امکان سرمایه‌گذاری مناسب را تبیین نمود.

وی تصریح کرد: با وجود همه این مزایا، در شرایط تورمی، افراد ممکن است به خرید دارایی‌های سرمایه‌ای با دوام نظیر سکه و ارز اقدام نمایند؛ در این حالت استدلال بسیاری از افراد کسب بازدهی بیشتر با در نظر گرفتن هیجان زودگذر اقتصاد است که آیین‌نامه ۶۰ بیمه مرکزی ج.ا.ا. به عنوان نهاد ناظر، شرکت‌های بیمه را از این نوع سرمایه‌گذاری پرریسک منع کرده است.

محمدی با تأکید به اذعان همه کارشناسان بیمه بر اولویت کاهش ریسک در شرایط عدم اطمینان، ادامه داد: زمین بازی محصول بیمه‌های زندگی، زمین کم‌ریسکی است. بر خلاف اینکه امروز در کشور، بازی در

با توجه به ثبات کشور طی سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری در اکثر بازارها با سود منطقی و در حاشیه تورم سالانه برای شرکت‌ها بوده این در حالی است که بازدهی سرمایه‌گذاری برای اغلب افراد حقیقی در بازارهای مختلف به شکل مطلوب نبوده است

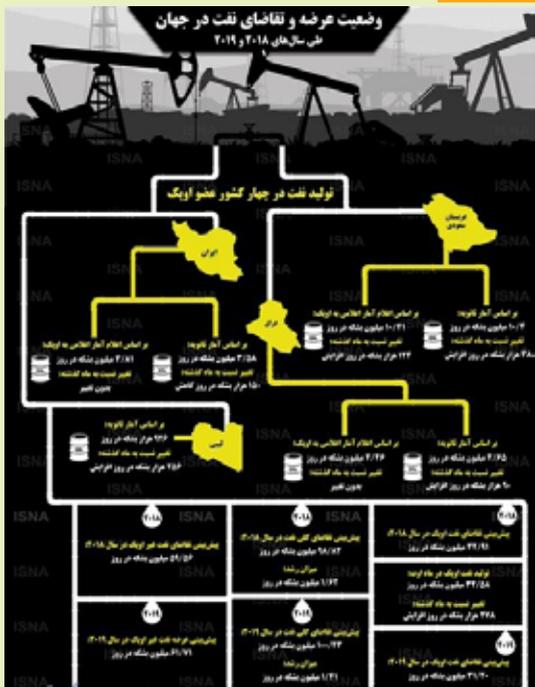
صندوق بین‌المللی پول گزارش می‌دهد

تداوم روند منفی رشد اقتصادی ایران

دکتر احمد شاهوی

میلیون بشکه در روز بوده؛ اما پیش‌بینی تقاضای کلی نفت در همین بازه ۸۲/۹۸ میلیون بشکه در روز است و پیش‌بینی تقاضای نفت غیر اوپک در سال ۲۰۱۸ نیز عدد ۵۶/۵۹ میلیون بشکه در روز را نشان می‌دهد. در اینفوگرافی زیر که بر اساس گزارش اعلامی بخش تحلیلی اوپک تهیه و منتشر شده، وضعیت عرضه و تقاضای نفت در جهان طی سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ بررسی و مقایسه شده است.

***نمودار نفت

مهلت ۴ ماهه FATF به ایران
 گروه ویژه اقدام مالی در پایان نشست ۶ روزه خود در پاریس (روز جمعه ۲۷ مهر) با رویکرد فنی و غیرسیاسی، با وجود تلاش آمریکا و متحدانش با ارائه مهلت ۴ ماهه به جمهوری اسلامی ایران موافقت کرد و خواستار سرعت دادن به مسیر اصلاح و تکمیل اقدامات باقی‌مانده شد. این تصمیم گروه ویژه اقدام مالی با وجود اصرار شدید نمایندگان دولت آمریکا برای پایان بخشیدن به تعلیق و وضع مجدد اقدامات مقابله‌ای اتخاذ گردید. به باور تحلیلگران این تصمیم توانست، روی قیمت ارز در ایران تأثیر گذارد. پیش از آن نیز با تصویب CFT و برنامه‌های بانک مرکزی بازار خرید و فروش ارز تا حدی آرام گرفته و نرخ‌ها، روندی نزولی پیدا کرده بود. هرچند که در آن ایام، دلانان مجدداً نض بازار را در دست گرفتند و صراف‌ها نه خریدند و نه فروختند! با این همه قیمت دلار تا ۱۲ هزار تومان پایین آمد و بر اساس اخبار غیررسمی در برخی از شهرستان‌ها زیر ۱۰ هزار تومان هم معامله شد.

صندوق بین‌المللی پول در گزارش جدید خود به مانند بانک جهانی پیش‌بینی کرد رشد اقتصادی امسال و سال آینده ایران منفی خواهد بود؛ اما از سال ۲۰۲۰ مجدداً به مدار صعودی برمی‌گردد.

رشد اقتصادی ایران در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ به ترتیب منفی ۱.۴۷۵ درصد و منفی ۳.۶۱۱ درصد و برای سال ۲۰۲۰ معادل مثبت ۱.۰۶۱ درصد پیش‌بینی شده است. به دلیل کاهش ارزش ریال در برابر دلار، تولید ناخالص داخلی ایران بر حسب دلار از ۴۳۰ هزار و ۸۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ به ۳۳۳ هزار و ۶۰۳ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۹ کاهش خواهد یافت؛ اما در سال ۲۰۲۰ به حدود ۳۴۱ میلیارد دلار افزایش خواهد داشت. به گزارش "دنیای سرمایه‌گذاری"، همچنین سرانه درآمد ایرانیان از پنج میلیون و ۲۲۱ هزار و ۹۷۴ دلار تا پایان امسال به چهار میلیون و ۵۲ هزار و ۱۳۸ دلار تا پایان سال ۲۰۲۰ کاهش خواهد یافت. قدرت خرید سرانه نیز از ۲۰ هزار و ۶۹ دلار سال ۲۰۱۸ به ۱۹ هزار و ۹۱۴ دلار در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید. به گفته صندوق بین‌المللی پول، نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص داخلی ایران در سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ به ترتیب معادل ۳۹.۱۵۶، ۳۸.۷۳۸ و ۳۹.۴۱۴، ۴۰.۴۵۳ به ترتیب معادل ۳۹.۴۱۴ و ۳۸.۷۳۸ درصد خواهد بود. طبق این گزارش، نرخ تورم ایران در این سه سال نیز به تدریج کاهش خواهد یافت و از ۳۴.۱۱۹ درصد در سال ۲۰۱۹ به ۲۴.۲۰ درصد در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید. جمعیت ایران نیز تا پایان سال ۲۰۲۰ به ۸۴ میلیون و ۱۴۹ هزار نفر افزایش می‌یابد. نرخ بیکاری امسال با تغییری اندک در مقایسه با سال ۲۰۱۷، معادل ۱۲.۸ درصد خواهد بود.

سایه نفت ایران بر معادلات جهان

پیش‌بینی بانک جهانی از رشد اقتصادی ایران در حالی منتشر شده که تحلیلگران بین‌المللی معتقدند؛ تحریم ایران می‌تواند قیمت نفت را در بازارهای جهانی به ۹۵ دلار برای هر بشکه برساند. این تحریم سبب افزایش ۳۰ درصدی قیمت نفت در ماه‌های آینده خواهد شد. کاهش قابل توجه صادرات نفت ایران، سبب افزایش قیمت دو شاخص برنت دریای شمال و وست تگزاس اینترمدیت و رسیدن آن‌ها به ترتیب به ۸۵ تا ۹۵ دلار برای هر بشکه می‌شود. روزنامه «ایل سوله» نیز در گزارشی نوشت: توفان گوردون در خلیج مکزیک که قلب صنعت نفت آمریکا است و تردیدها درباره صادرات نفت ایران پس از اعمال تحریم‌های آمریکا سبب افزایش قیمت نفت خام در بازارهای جهانی شده است. رسانه‌های خارجی در تحلیل‌های مختلف بر این نکته اشاره دارند که صادرات نفت ایران به فاصله دو ماه از اعلام تصمیم دونالد ترامپ در ارتباط با برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)، کاهش یافته است و نگرانی‌های جدی درباره احتمال کاهش صادرات لیبی در ادامه نا آرامی‌های اخیر در آن کشور نیز وجود دارد. در عین حال احتمال وضع تحریم‌های جدید از سوی واشنگتن در قبال پکن و پاسخ چین به مجازات‌های آمریکا را می‌توان از عوامل بازدارنده افزایش قیمت نفت تلقی کرد؛ زیرا جنگ‌های تجاری به کاهش مصرف نفت منجر می‌شود. در همین حال پیش‌بینی عرضه و تقاضای نفت اوپک در سال ۲۰۱۸ حدود ۳۳

تحریم ایران می‌تواند قیمت نفت را در بازارهای جهانی به ۹۵ دلار برای هر بشکه برساند. این تحریم سبب افزایش قیمت نفت در ماه‌های آینده خواهد شد

**نمودار دلار

بورس همچنان پیشتاز جذابیت

اما بورس تهران در ادامه رکوردزنی‌های پیشین خود با جذابیت هر چه تمام در حال پیشروی است و بیشتر روزهای ماه گذشته توانسته با رشد پرشتاب شاخص کل، جایگاه مناسبی را برای خود بین سایر بازارها به دست آورد؛ به طوری که شاخص بورس در چند هفته گذشته با ثبت رکوردهای بی نظیر به محل جذابی برای سرمایه‌گذاران تبدیل شده است و ورود سرمایه‌گذاران و نقدینگی‌های جدید سبب شده که در همه بخش‌های بازار سرمایه از جمله شاخص‌ها، حجم و ارزش معاملات، رشد زیادی وجود داشته باشد. اطلاعات منتشر شده از سوی بورس تهران نشان می‌دهد، بورس در آخرین هفته تابستان با ادامه رشد شاخص، حجم و ارزش معاملات روبه‌رو شد تا سهامداران فصل دوم سال را با رونق به پایان برسانند. بر مبنای آمارهای معاملاتی آخرین هفته بورس در تابستان امسال، شاخص کل با ۲.۲۶۸ واحد افزایش نسبت به هفته قبل آن، به ۱۵۷.۳۲۸ واحد رسید و طی روزهای گذشته، ارزش کل معاملات اوراق بهادار به ۵۲.۴۱۴ میلیارد ریال افزایش یافت که نسبت به هفته سوم شهریور، ۹ درصد افزایش را نشان می‌دهد. افزون بر این، تعداد ۸۶ میلیون واحد از صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس تهران به ارزش کل بیش از ۸۸۶ میلیارد ریال مورد معامله قرار گرفت و به ترتیب هر دو پارامتر با ۵۲ درصد کاهش نسبت به هفته سوم شهریور همراه شدند.

بازدهی امسال شاخص بورس ۹۰ درصد شد

آمار شهریور در حالی اعلام شد که شاخص بورس از ابتدای امسال تاکنون ۸۶ هزار و ۶۳۹ واحد افزایش معادل ۹۰ درصد رشد را به ثبت رسانده است. از ابتدای امسال تاکنون در مدت ۱۳۷ روز معاملاتی تعداد ۲۸۹ میلیارد و ۷۶۵ میلیون سهم و حق تقدم به ارزش ۸۵۳ هزار و ۱۳۷ میلیارد ریال در ۱۶ میلیون و ۳۱۳ هزار و ۲۱۵ دفعه مورد معامله قرار گرفته است.

همچنین بررسی معاملات بازار سهام به تفکیک بازار نشان می‌دهد که در این مدت ۱۹۳ میلیارد و ۴۱۱ میلیون سهم به ارزش ۴۸۵ هزار و ۶۹۲ میلیارد ریال در ۸ میلیون و ۷۴۸ هزار و ۱۹۲ نوبت در بازار اول؛ ۹۱ میلیارد و ۵۵۸ میلیون سهم به ارزش ۲۸۴ هزار و ۹۴ میلیارد ریال در ۷ میلیون و ۳۹۹ هزار و ۷۴۲ نوبت در بازار دوم؛ ۵۴ میلیون سهم به ارزش ۵۲ هزار و ۳۱۵ میلیارد ریال در ۲۳ هزار و

۵۱۲ نوبت در بازار بدهی؛ یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون سهم به ارزش ۴۰ میلیارد ریال در ۲ هزار و ۶۴۸ نوبت در بازار مشتقه و ۳ میلیارد و ۲۳ میلیون واحد از صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس تهران به ارزش ۳۰ هزار و ۹۹۶ میلیارد ریال در ۱۳۶ هزار و ۱۶۶ نوبت مورد معامله قرار گرفته است. شاخص کل نیز که معاملات امسال بورس را از ارتفاع ۹۶ هزار و ۲۹۰ واحد آغاز کرده است، تاکنون با ۸۶ هزار و ۶۳۹ واحد افزایش معادل ۹۰ درصد رشد را به ثبت رسانده و به ارتفاع ۱۸۲ هزار و ۹۲۹ واحد رسیده است. شاخص بازار اول نیز در این مدت با ۶۸ هزار و ۱۲۴ واحد رشد و شاخص بازار دوم با ۱۴۴ هزار و ۵۲۵ واحد افزایش مواجه شده‌اند.

جزئیات معاملات مسکن تهران

با ریزش نرخ ارز، نظریات دوگانه‌ای در مورد آینده بازار مسکن مطرح است. برخی بر کاهش قیمت تمام شده تولید با توجه بر تأثیر کاهش نرخ ارز بر قیمت مواد اولیه ساخت‌وساز تأکید دارند و برخی معتقدند؛ با ریزش قیمت‌ها در بازار ارز، بازار مسکن و بورس فضای بیشتری برای رشد خواهد داشت. با این همه، آمار هم حاکی از آن است که مسکن در مهرماه در تهران گران شده، در حالی که معاملات کاهش یافته است. به گفته کارشناسان در شهریور و مهر سال ۱۳۹۷، قیمت مسکن با تورم مواجه بوده و این در حالی است که نسبت به مدت مشابه سال قبل معاملات حدود ۱۴ درصد کاهش نشان می‌دهند. اکنون باید دید آیا تحولات حوزه بازار ارز قادر بوده‌اند بر قیمت مسکن و وضعیت معاملات آن اثرگذار باشند یا خیر. کارشناسان بر این باورند که با وجود افزایش قیمت مسکن، همچنان رکود در بازار این بخش وجود دارد. این در حالی است که اگر تقاضا تحریک شود، شاهد افزایش دوباره قیمت مسکن خواهیم بود و البته در پی آن رونق معاملات مسکن اتفاق خواهد افتاد. در صورتی که تقاضا برای بازار مسکن ایجاد نشود، این احتمال وجود دارد که دچار تورم همراه با رکود باشیم و قطعاً این اتفاق خوبی برای حوزه مسکن کشور نیست و باید برای جلوگیری از آن سیاست مناسب اتخاذ شود.

**نمودار معاملات شهریور

**نمودار تعداد معاملات آپارتمان‌های مسکونی (با عمر بالای ۱۰ سال) در شهر تهران

تهران؛ کاهش تعداد معاملات در سه‌ماهه اخیر

شاخص بورس در چند هفته گذشته با ثبت رکوردهای بی نظیر به محل جذابی برای سرمایه‌گذاران تبدیل شده است و ورود سرمایه‌گذاران و نقدینگی‌های جدید سبب شده که در همه بخش‌های بازار سرمایه از جمله شاخص‌ها، حجم و ارزش معاملات، رشد زیادی وجود داشته باشد

تحلیل پیش‌نگر بازار ارز بین‌الملل برای آبان امسال

علی حیدری

اکنون بیش از ۲۷ سال از آخرین رکود اقتصادی استرالیا گذشته و این کشور به لطف افزایش صادرات به چین روند اقتصادی مناسبی را در پیش گرفته است؛ اما ادامه جنگ تجاری آمریکا و چین می‌تواند آمار صادرات این کشور را تحت تأثیر قرار دهد

۲۸

مهر ۹۷ شماره ۲۴ ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری

دلار نیوزلند NZD: در حال حاضر بانک مرکزی و سیاست‌گذاران مالی از روند رشد اقتصادی فعلی راضی هستند و احتمال افزایش نرخ بهره یا تصمیم‌گیری جدید در رابطه با سیاست‌گذاری مالی و پولی در ماه آبان ضعیف به نظر می‌رسد؛ از این رو نمی‌توان شاهد افزایش نرخ بهره تا سال ۲۰۲۰ بود.

ین ژاپن JPY: جنگ تجاری آمریکا و چین، اولین اثرش را به ین ژاپن گذاشت. برای اولین بار در دو سال گذشته نرخ رشد صادرات ژاپن منفی شد و سبب کاهش بیشتر صادرات ژاپن به آمریکا خواهد شد. ادامه این روند، کاهش قیمت ین ژاپن در حیطه بین‌الملل را به همراه خواهد داشت.

دلار کانادا CAD: پس از موفقیت نسبی کانادا در بازنگری توافق NAFTA با آمریکا تراز تجاری این کشور رشد مناسبی در ماه پیش رو خواهد دید و همین خبر خوش اقتصادی سبب می‌شود تا دلار کانادا همپایه دلار آمریکا رشد مناسبی را شاهد باشد.

جدول تحلیل اقتصادی ماه گذشته

جدول زیر بر مبنای تحلیل اقتصاد کلان کشورها طراحی گردیده و برای اولین بار در جدول زیر ارزش ذاتی جفت ارز مذکور ارائه شده است. این جدول به نوعی یک ابزار کمکی برای بهبود معاملات احتمالی شما ارائه شده و هیچ‌گونه آموزش یا پیشنهاد به خرید یا فروش نیست.

بازارهای ارز بین‌الملل از روز دوشنبه تا جمعه هر هفته ۲۴ ساعت شروع به کار می‌کنند. با در نظر گرفتن ریسک بالا در بازار ارز بین‌الملل این مقاله هیچ‌گونه آموزش یا پیشنهاد به خرید و فروش نیست.

دلار USD: اقتصاد ایالات متحده آمریکا تاکنون از حالت اقتصاد کامل به اقتصاد قوی تبدیل شده و فراتر از انتظار جهانی پیش رفته است که در آینده نه‌چندان دور سبب نگرانی کشورهای در حال پیشرفت می‌شود. این روند رشد اقتصادی، بانک مرکزی را مجبور می‌کند تا نرخ بهره را تا سال ۲۰۱۹ آرام افزایش دهد. هر چند افزایش نرخ بهره بیش از این، مطلوب ترامپ و مشاوران مالی‌اش نیست؛ از این رو جنگ لفظی ترامپ و بانک مرکزی در آبان ماه و حتی سال آتی میلادی بر بازار اثرات لحظه‌ای شدید می‌گذارد.

پوند GBP: روز پنجشنبه اول نوامبر (۱۰ آبان ماه) ساعت ۱۵:۳۰ به وقت ایران، در مورد تغییر یا عدم تغییر نرخ بهره بریتانیا تصمیم‌گیری می‌شود. در حال حاضر رشد اقتصادی در انگلستان مطلوب است؛ اما اثرات خروج از اتحادیه اروپا بر اقتصاد مناسب این کشور سایه سنگینی انداخته است. قطعاً هرگونه خبر یا شایعه درباره Brexit بر این تصمیم اثرگذار است. پس از این جلسه، مک کارنی که از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۰ رییس بانک مرکزی انگلستان است، درباره ادامه سیاست‌های بانک مرکزی تا پایان سال مالی صحبت می‌کند. این سخنرانی با توجه به قدرت اثرگذاری این مرد کانادایی دوراندیش، سیگنال‌های مهمی برای بازار انگلستان و ارز مربوطه به همراه خواهد داشت.

دلار استرالیا AUD: اکنون بیش از ۲۷ سال از آخرین رکود اقتصادی استرالیا گذشته و این کشور به لطف افزایش صادرات به چین روند اقتصادی مناسبی را در پیش گرفته است؛ اما ادامه جنگ تجاری آمریکا و چین می‌تواند آمار صادرات این کشور را تحت تأثیر قرار دهد و سبب می‌شود تا بانک مرکزی استرالیا با سرعت کمتری سیاست‌های پولی خود را اجرا کند؛ از این رو احتمال تغییر نرخ بهره در ماه نوامبر کم است.

یورو EUR: خبرهای خوش اقتصادی ناحیه یورو در سال ۲۰۱۸ بیشتر به گوش می‌رسید؛ اما قاره سبز بیشتر دست‌خوش تحولات سیاسی بود و سرمایه‌گذاران در آبان ماه پیگیر اخبار چگونگی توافق اروپا - انگلستان و بودجه مالی ایتالیا هستند؛ اخباری که بر روند قیمت یورو به صورت لحظه‌ای اثرات شدیدی می‌گذارد.

جفت ارز	R1	R2	R3	Pivot Point	S1	S2	S3	نوع	ارزش ذاتی
USD Index	۹۵.۲۴	۹۵.۵۰	۹۶.۰۰	۹۵.۷۰	۹۵.۰۴	۹۴.۷۴	۹۴.۴۴	خشک	۹۶.۰۰
Oil	۷۹.۰۰	۷۹.۰۴	۷۹.۶۱	۷۹.۳۴	۷۸.۸۰	۷۹.۷۰	۷۸.۸۰	صعودی	۷۹.۰۰
GOLD	۱۳۵۴	۱۳۵۴	۱۳۷۰	۱۳۶۴	۱۳۴۸	۱۳۶۴	۱۳۶۴	خشک	۱۳۷۰
EURUSD	۱.۱۷۴۰	۱.۱۷۴۰	۱.۱۸۰۰	۱.۱۷۶۰	۱.۱۶۹۰	۱.۱۷۶۰	۱.۱۷۶۰	نروزی	۱.۱۸۰۰
GBPUSD	۱.۳۳۷۴	۱.۳۳۷۴	۱.۳۴۰۰	۱.۳۳۸۰	۱.۳۳۰۰	۱.۳۳۸۰	۱.۳۳۸۰	خشک	۱.۳۴۰۰
AUDUSD	۰.۷۳۶۰	۰.۷۳۶۰	۰.۷۴۰۰	۰.۷۳۸۰	۰.۷۳۰۰	۰.۷۳۶۰	۰.۷۳۶۰	نروزی	۰.۷۴۰۰
USDCAD	۱.۳۳۷۴	۱.۳۳۷۴	۱.۳۴۰۰	۱.۳۳۸۰	۱.۳۳۰۰	۱.۳۳۸۰	۱.۳۳۸۰	صعودی	۱.۳۴۰۰
USDJPY	۱۱۴.۵۰	۱۱۴.۵۰	۱۱۴.۵۰	۱۱۴.۵۰	۱۱۳.۵۰	۱۱۴.۵۰	۱۱۴.۵۰	صعودی	۱۱۴.۵۰
USDCHF	۰.۹۹۹۰	۰.۹۹۹۰	۱.۰۰۰۰	۰.۹۹۹۰	۰.۹۹۸۰	۰.۹۹۸۰	۰.۹۹۷۰	خشک	۰.۹۹۸۰
NZDUSD	۰.۷۳۰۰	۰.۷۳۰۰	۰.۷۳۰۰	۰.۷۳۰۰	۰.۷۲۵۰	۰.۷۲۵۰	۰.۷۲۵۰	خشک	۰.۷۲۵۰

- R ۳ : ناحیه مقاومت سوم S ۳ : ناحیه حمایت سوم
 - R ۲ : ناحیه مقاومت دوم S ۲ : ناحیه حمایت دوم
 - R ۱ : ناحیه مقاومت اول S ۱ : ناحیه حمایت اول
- Point Pivot : قیمت تعادلی آبان ماه

دنیای سرمایه‌گذاری

پرونده ویژه

فرش ماشینی پرچمدار
صادرات صنعت نساجی / ۳۲
مرگ خاموش طراحان نقش و
نگار فرش ایرانی / ۳۸
نواختن زنگ خطر در کارخانه‌ها
با اتمام مواد اولیه / ۴۲

مهندس محرابی، مدیر کل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت:

مبارزه با قاچاق کالا نیازمند عزم ملی است

سارا نظری

صنعت نساجی کشورمان از نمونه‌های صنایعی به شمار می‌رود که از قدمت تاریخی بسیار طولانی برخوردار است. مطابق مطالعات انجام شده، نخستین پارچه بافته شده در ایران به ۴ هزار سال پیش از میلاد بازمی‌گردد. کند و کاوهای انجام شده در غار کمربندی (محدوده دریاچه خزر) مؤید این واقعیت است که ایرانیان حتی در دوره غارنشینی نیز از پشم گوسفند و بز برای خویشتن پارچه تهیه می‌کردند. به گواه تاریخ، این صنعت تا پیش از حمله مغولان به ایران، از رونق بسیار خوبی برخوردار بوده است. هر چند قدمت منسوجات نساجی ایرانی بسیار است؛ اما به گفته کارشناسان، اکنون این صنعت با مشکلات عدیده‌ای مواجه شده است. قاچاق واردات بی‌رویه از چین و ترکیه و تضعیف رقابت‌پذیری واحدها و مراکز تولیدی نساجی، نبود اطلاعات به‌روز، مالیات بر ارزش افزوده، فرسودگی تجهیزات، عقب‌ماندگی واحدهای تولیدی از فناوری روز، نمونه‌ای از مشکلات این صنف محسوب می‌شوند. به همین بهانه به سراغ خانم مهندس افسانه محرابی، مدیر کل صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت رفته و با وی در خصوص برنامه‌های این اداره در زمینه «مبارزه با قاچاق محصولات نساجی و پوشاک»، «ضرورت به‌روز کردن اطلاعات صنعت نساجی کشور» و «جایگاه صنعت فرش ماشینی در اقتصاد ایران» به گفت‌وگو پرداختیم. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان نکته‌سنج «دنیای سرمایه‌گذاری» می‌رسد.

طرح‌های خود را به بهره‌برداری رسانده‌اند.
آیا فرش ماشینی همچنان فعال‌ترین بخش صنعت نساجی کشور محسوب می‌شود؟

بر اساس آمار موجود، صنعت فرش ماشینی با تعداد ۹۹۶ واحد فعال به ظرفیت ۱۳۷ میلیون مترمربع و اشتغال ۲۹ هزار نفر حدود ۱۱ درصد از اشتغال صنعت نساجی کشور را به خود اختصاص داده و در سال ۹۶ مجموعاً ۵۹ واحد ایجاد و طرح توسعه با اشتغال بیش از یک هزار و ۱۰۰ نفر در این حوزه راه‌اندازی شده است. همچنین، تولید فرش ماشینی در سال گذشته، ۹۴ میلیون مترمربع، در چهارماهه اول سال جاری، ۲۷ میلیون مترمربع و رشد سالانه تولید آن در سال ۹۶ نسبت به سال ۹۵ حدود ۴ درصد بوده است.

به نظر شما برپایی نمایشگاه فرش ماشینی در تهران، چه کمکی به رونق این صنعت می‌کند؟

برگزاری نمایشگاه با هدف ارتباط صاحبان کالا و خدمات با تعداد زیادی از تجار در افزایش میزان فروش، رونق اقتصادی، انتقال تجارب، شناخت رقبا، ایجاد رقابت سالم، آشنایی با آخرین روند بازار و دستاوردهای تکنولوژیکی، جذب سرمایه‌گذاری، استفاده از فرصت‌ها برای بهینه‌سازی در شکل‌گیری وضعیت تجارت فرش ماشینی برای توزیع و فروش کالا در داخل و خارج، از طریق نمایندگی‌های معتبر، سرنوشت‌ساز بوده و یکی از مهم‌ترین راه‌های ورود به بازار جهانی به شمار می‌رود.

برخی از کارشناسان معتقدند که بازار چین محل مناسب‌تری نسبت به بازار اروپا برای صادرات فرش ماشینی است. نظر شما در این باره چیست؟

بازار صادرات، نسبت به نوع تقاضا متغیر بوده و صادرات خوبی به کشور چین، به لحاظ وجود طرح‌ها و نقشه‌های منحصربه‌فرد ایرانی و همچنین کالای با کیفیت تولید شده که قابل رقابت و ارائه بوده، داشته‌ایم. بر اساس آمار گمرک در سال گذشته، صادرات فرش ماشینی به وزن ۴۱۵ تن و به ارزش ۴/۷ میلیون دلار و در پنج‌ماهه نخست

اکنون چه تعداد واحد صنایع نساجی و پوشاک در کشور فعال هستند؟ آیا از طریق این آمار، می‌توان برآوردی دقیق از میزان عرضه و تقاضای مواد اولیه و محصولات نساجی در کشور داشت؟

بر اساس پروانه‌های بهره‌برداری صادره، تعداد واحدهای فعال صنایع نساجی و پوشاک، حدود ۷ هزار و ۹۰۰ واحد با اشتغال ۲۶۰ هزار نفر و سرمایه‌گذاری ۱۱۰ هزار میلیارد ریال بوده که از نظر میزان اشتغال و سرمایه‌گذاری به ترتیب حدود ۱۰ و ۵ درصد از کل صنعت را به خود اختصاص داده است. لازم به ذکر است، در سال گذشته، تعداد ۴۶۶ واحد با سرمایه‌گذاری ۱۸ هزار میلیارد ریال و با اشتغال ۹ هزار و ۲۶۸ نفر

سال جاری، به وزن ۵۵۷ تن و به ارزش ۶/۵ میلیون دلار بوده است. به نظر شما تدوین «سند طرح جامع نساجی ایران» که از سوی جامعه متخصصین مطرح شده، باید چه خصوصیات داشته باشد؟ آیا این سند می‌تواند بازار پراکنده نساجی و پوشاک کشور را ساماندهی کند؟

تاکنون در این زمینه درخواستی صورت نگرفته و در صورتی که از این دفتر تقاضایی شود، موضوع قابل رسیدگی و بررسی خواهد بود.

پدیده قاچاق، عمده‌ترین ضربه را به صنعت نساجی کشور وارد کرده است. برای این موضوع چه تمهیداتی را در نظر گرفته‌اید؟

واردات غیرقانونی بخش قابل توجهی از پوشاک، کیف، کفش، پتو و پارچه‌های بی‌کیفیت، بدون پرداخت حقوق عمومی و کمک‌های کشورهای رقیب به صنایع پوشاک، منجر به عدم رقابت‌پذیری و سهم ناچیز ایران در صادرات جهانی شده؛ لذا مبارزه با کالای قاچاق در چارچوب قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و برنامه‌های تدوین شده، توسط ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز پیگیری که به استناد ماده ۱۳ قانون مذکور آیین‌نامه‌های مربوط به شناسه کالا، تدوین و ابلاغ شده که توسط ارگان‌های ذی‌ربط پیگیری می‌شود.

اقدامات مهمی در جهت کنترل، کاهش عرضه و توزیع کالاهای قاچاق در راستای اجرایی نمودن برنامه جامع مبارزه با قاچاق کالای نساجی و پوشاک، ابلاغی ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز در دست اقدام بوده و دفتر صنایع نساجی و پوشاک، ضمن همکاری با ستاد جهت اجرای قانون، پیگیری‌های متعددی را برای جلوگیری از عرضه پتو، پارچه و پوشاک قاچاق، کنترل و پیشگیری در زنجیره تأمین و مقابله با واردات غیررسمی (قاچاق)، مدیریت واردات از طریق مناطق آزاد و ویژه، ساماندهی واردات از طریق ثبت نمایندگی نام و نشان‌های تجاری (برندهای پوشاک خارجی)، شناسنامه‌دار کردن تولیدات در پنج گروه کالایی پوشاک، کفش، منسوجات، پارچه و اکسسوری تحت عناوین برندهای ایرانی یا غیرایرانی، الزام الصاق کد شناسه و رهگیری کالاهای وارداتی بر اساس ماده ۱۱ آیین‌نامه اجرایی شناسه‌های کالا و رهگیری کالا (موضوع ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز) داشته که همچنان نیز در دست اجرا است.

آیا می‌توان رواج قاچاق پوشاک و محصولات نساجی در کشور را به نبود نقشه راه علمی و تجربی در این صنعت

مرتبط دانست؟

به نظر می‌رسد، موضوع قاچاق یک پدیده فرادستگاهی و اقتصادی بوده و طبیعتاً برای پیشگیری و مقابله با وضعیت کنونی، نیازمند عزم جدی است. از طرفی، قیمت کالا مهم‌ترین مسأله تعیین‌کننده در بحث قاچاق می‌باشد. بدیهی است، چنانچه بتوانیم کالای با کیفیت و با هزینه تمام شده پایین تولید کنیم، واردات غیررسمی، خودبه‌خود منتفی خواهد شد.

به نظر شما آیا کشورمان می‌تواند همچون کشور ترکیه، در زمینه صنعت نساجی پیشرفت داشته باشد؟ چه الزاماتی برای تحقق آن لازم است؟

طبعاً با توجه به پتانسیل این صنعت در کشور، در صورت فراهم آمدن بستر مناسب که عمدتاً مربوط به شرایط نرمال اقتصادی و تولیدی کشور بوده، چنانچه حمایت‌هایی که کشور ترکیه از فعالان این حوزه می‌کند، در کشور ما هم انجام شود، قطعاً می‌تواند به جایگاه بسیار مناسبی در سطح منطقه دست یابد؛ کما اینکه هدف‌گذاری برنامه‌های راهبردی تدوین شده نیز با چنین دیدگاهی بنا نهاده شده است.

آیا دانشگاه‌های کشور در زمینه صنعت نساجی و پوشاک به‌روز هستند؟

با توجه به اینکه صنعت نساجی با سایر رشته‌هایی همچون شیمی، فیزیک، مدیریت، طراحی، مکانیک و ... ارتباط نزدیکی داشته، لزوم طراحی رشته‌های تحصیلی بین رشته‌ای ضروری است تا از این طریق، فارغ‌التحصیلان این رشته با مباحث کاربردی و عملیاتی نیز آشنا و با کسب مهارت‌های لازم وارد بازار کار شوند. دانشگاه‌ها باید از رویکرد آموزش محور به پژوهش محور تبدیل و در نهایت با رویکرد کارآفرین محور برنامه‌های خود را دنبال کنند. توجه به تولیدات دانش‌بنیان نیز در این رشته از طریق تقویت ارتباط بین دانشگاه و صنعت، تقویت حوزه‌های R&D برای ایجاد ایده‌های نو و تجاری‌سازی ایده‌ها میسر خواهد بود.

پیش‌بینی شما از آینده صنعت نساجی ایران چیست؟

امید است، در شرایط پیش رو با توجه به اینکه صنایع نساجی به عنوان یک بخش پیشرو ضمن ارزآوری بالا، از قابلیت اشتغال‌زایی خوبی برخوردار بوده، تمهیدات لازم در راستای حمایت از این صنعت در حوزه‌های آموزش، تولید و بازاریابی برای نیل به جایگاه مناسب در منطقه انجام شود. ■

بر اساس آمار گمرک در سال گذشته، صادرات فرش ماشینی به وزن ۴۱۵ تن و به ارزش ۴/۷ میلیون دلار و در پنج‌ماهه نخست سال جاری، به وزن ۵۵۷ تن و به ارزش ۶/۵ میلیون دلار بوده است

فرش ماشینی پرچمدار صادرات صنعت نساجی

علیرضا حائری

عضو هیأت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران

هدف‌گذاری صادراتی برای کل صنعت نساجی و پوشاک ایران در برنامه راهبردی وزارت صنعت، معدن و تجارت برای سال ۱۴۰۴، بالغ بر سه میلیارد دلار در نظر گرفته شده؛ در حالی که به راحتی می‌توان برای فرش ماشینی در سال ۱۴۰۴، صادرات دو میلیارد دلاری و حتی بیشتر را در نظر گرفت

نیست و با توجه به اینکه تا آن زمان، تقاضای سالیانه بازار داخلی نیز از ۵۵ میلیون مترمربع فعلی به ۸۵ میلیون مترمربع افزایش یابد، می‌توان تصور کرد که با مزاد معادل ۶۵ میلیون مترمربع فرش ماشینی در سال در کشور روبرو هستیم که قابل صدور به بازارهای جهانی است و چنانچه قیمت هر مترمربع فرش ماشینی را در سال ۱۴۰۴، معادل ۳۰ دلار در نظر بگیریم، به ارزش صادراتی در حدود ۲ میلیارد دلار دست خواهیم یافت که تا حدودی در شأن و اعتبار این رشته صنعتی در کشور خواهد بود. در این صورت، ارزش کل تولیدات فرش ماشینی در کشور در سال ۱۴۰۴، معادل ۴٫۵ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود که با احتساب ارزش امروز دلار، معادل ۵۰۰ هزار میلیارد ریال خواهد بود. فراموش نکنیم که بر اساس اعلام رییس انجمن صادرکنندگان فرش ماشینی ترکیه، هدف‌گذاری صادراتی این محصول برای سال ۲۰۲۳ در رشته فرش ماشینی در آن کشور، بالغ بر ۵٫۵ میلیارد دلار است. این در حالی است که هدف‌گذاری صادراتی برای کل صنعت نساجی و پوشاک ایران در برنامه راهبردی وزارت صنعت، معدن و تجارت برای سال ۱۴۰۴، بالغ بر سه میلیارد دلار در نظر گرفته شده که یک میلیارد دلار به صادرات پوشاک، یک میلیارد دلار به صادرات فرش ماشینی و یک میلیارد دلار باقی‌مانده نیز به سایر محصولات نساجی اختصاص دارد؛ در حالی که به راحتی می‌توان برای فرش ماشینی در سال ۱۴۰۴، صادرات دو میلیارد دلاری و حتی بیشتر را در نظر گرفت.

اکنون صادرات ایران در این بخش عمدتاً به کشورهای افغانستان، عراق و ترکمنستان انجام می‌شود؛ اما با توجه به کیفیت مطلوب این محصولات، طرح و نقشه بدیع ایرانی، این انتظار می‌رود که صادرکنندگان این محصول با تنوع بخشی به بازارهای صادراتی خود، شاهد افزایش صادرات این محصول به بازارهای اتحادیه اروپا و سایر نقاط جهان نیز باشیم. البته در این بازه زمانی، ورود به بازارهای اتحادیه اروپا و حتی آمریکا، مستلزم تلاش بیشتر در جهت شناخت سلیقه مردم به لحاظ طرح، رنگ، نقشه و ترکیب مواد اولیه در بازارهای هدف می‌باشد و در این خصوص، نقش رایزنان بازرگانی و بخش تجاری سفارتخانه‌های ایران بسیار پر رنگ خواهد بود. مطمئن هستیم، صنعت فرش ماشینی کشور به لحاظ کیفیت محصولات و تنوع نقشه و طرح، این قابلیت و پتانسیل را دارد که با اندکی توجه بیشتر، به یکی از رشته‌های ممتاز در عرصه درخشش هنر ایرانی در عرصه‌های جهانی و به عنوان پرچمدار صادرات صنعت نساجی در پسا برجام تبدیل شود. ■

در حال حاضر از بین ۹ هزار واحد صنعتی نساجی در کشور، بیش از یک هزار و ۲۰۰ واحد صنعتی؛ یعنی اندکی بیش از ۱۳ درصد آن، دارای پروانه بهره‌برداری برای تولید فرش ماشینی می‌باشند که حدود یک هزار واحد آن در منطقه کاشان، آران و بیدگل مستقر هستند. این امر نشان از توسعه مناسب این صنعت در کشور دارد و منطقه کاشان را تبدیل به قطب تولید فرش ماشینی در ایران و یکی از مناطق عمده تولیدکننده این محصول در جهان کرده است. اکنون مجموع ظرفیت نصب شده این صنعت در کشور حدود ۱۲۰ میلیون مترمربع است و تولید عملی آن در سال ۱۳۹۶ حدود ۹۵ میلیون مترمربع بوده که ارزش تولیدات سالیانه این محصول را به حدود ۲۴۰ هزار میلیارد ریال و یا دو و نیم میلیارد دلار می‌رساند. در سال جاری نیز پیش‌بینی می‌شود که تولید در همین حدود باشد.

همچنین از حدود ۳۰۰ هزار نفر شاغل در بخش نساجی کشور، تقریباً ۳۱ هزار نفر؛ یعنی نزدیک به ۱۰ درصد آن در این بخش فعالیت می‌نمایند. ضمناً این رشته صنعتی با صادراتی در حدود ۳۵۰ میلیون دلار در سال، بیش از ۴۰ درصد مجموع صادرات این صنعت را به خود اختصاص داده است؛ به عبارت دیگر، رشته صنعتی فرش ماشینی با سهم ۱۳ درصدی از واحدهای صنعتی نساجی و سهم ۱۰ درصدی از اشتغال این صنعت، دارای سهم ۴۰ درصدی در صادرات و ارزش آوری است که نشان از موقعیت ممتاز و پیش‌تاز آن در بین صنایع نساجی دارد.

از سوی دیگر، بر اساس اعلام مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت، هدف‌گذاری انجام شده برای صادرات فرش ماشینی در سال ۱۳۹۷ بالغ بر ۵۰۰ میلیون دلار می‌باشد که در پنج‌ماهه نخست سال جاری، صادرات مطابق برنامه بوده است.

این بخش از صنعت به درستی در میان پنج رشته منتخب صنعت نساجی در برنامه راهبردی توسعه وزارت صنعت، معدن و تجارت دیده شده و برای تولید آن در سال ۱۴۰۴، بالغ بر ۱۵۰ میلیون مترمربع هدف‌گذاری شده است. اکنون مصرف بازار داخلی در حدود ۵۵ میلیون مترمربع در سال تخمین زده می‌شود که ارزش آن معادل ۱۳۷ هزار میلیارد ریال برآورد می‌شود. همچنین با فرض رشد ترکیبی سالیانه ۵ درصد، حجم تقاضای بازار داخل در سال ۱۴۰۴ در حدود ۸۵ میلیون مترمربع پیش‌بینی می‌شود که با قیمت‌های امروز، ارزشی بیش از ۲۰۰ هزار میلیارد ریال خواهد داشت. با فرض دستیابی به هدف تولید ۱۵۰ میلیون مترمربع فرش ماشینی در سال ۱۴۰۴ که خیلی هم دور از انتظار

بر اساس اعلام مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت، هدف‌گذاری انجام شده برای صادرات فرش ماشینی در سال ۱۳۹۷ بالغ بر ۵۰۰ میلیون دلار می‌باشد که در پنج‌ماهه نخست سال جاری، صادرات مطابق برنامه بوده است

۱۵ راهکار برای نجات صنعت فرش ماشینی ایران

سید جواد سجادی بیدگلی

صنعت فرش وابسته به واردات است و در چند ماه اخیر به دلیل خروج آمریکا از برجام و تغییرات در سیستم تخصیص ارز و ... این صنعت دچار مشکل شده و در نتیجه قیمت‌های مواد اولیه بالغ بر ۱۰۰ الی ۱۵۰ درصد افزایش یافته است

توسعه منطقی این محصول جلوگیری کرد؛ ولی از سوی دیگر با توجه به نیاز شدید بازار و محدود بودن تولید، منجر به سودآوری غیرعادی در این رشته شد؛ به طوری که با پایان جنگ تحمیلی و عرضه ارز رقابتی، عده زیادی علاقه‌مند به تولید این محصول شده و واحدهای جدید، یکی پس از دیگری تأسیس شدند. در بین سال‌های ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۲ افزایش نسبی در تأسیس کارخانه‌های فرش ماشینی صورت گرفت. در این دوره به‌طور متوسط سالیانه یک هزار و ۸۵ واحد تولید فرش ماشینی، هر یک به ظرفیت اسمی متوسط تولید ۳۷۷ هزار مترمربع به کارخانه‌های فرش ماشینی اضافه شده است؛ به عبارت دیگر، در این دوره به‌طور متوسط سالیانه ۶۹۸ هزار مترمربع به ظرفیت اسمی تولید فرش ماشینی کشور افزوده شده است. واحدهای احداث شده در این دوره نیز در میان واحدهای گروه متوسط قرار می‌گیرند.

در بین سال‌های ۱۳۷۳ الی ۱۳۸۳، روند احداث واحدها افزایش چشم‌گیری را نسبت به دوره‌های قبل از خود تجربه کرد. در این دوره به‌طور متوسط سالیانه ۴۰ واحد، هر یک با ظرفیت اسمی تولید ۸۵ هزار مترمربع به کارخانه‌های فرش ماشینی اضافه شده است. واحدهای احداث شده در این دوره در گروه واحدهای با ظرفیت کوچک (زیر ۱۸۰ هزار مترمربع) قرار می‌گیرند. احداث واحدهای تولیدی در بین سال‌های ۱۳۸۴ الی ۱۳۹۰، همچنان روند رو به رشد خود را در پیش گرفتند. در این دوره به‌طور متوسط سالیانه ۷۴ واحد با ظرفیت اسمی متوسط ۸۵ هزار مترمربع به مجموعه واحدهای تولیدی فرش ماشینی کشور افزوده شده که این واحدها نیز در گروه واحدهای کوچک قرار می‌گیرند.

پس از سال ۱۳۹۱، احداث کارخانه‌ها به‌شدت کاهش یافت و به میزان ۱۰ واحد در سال، با ظرفیت اسمی متوسط تولید ۱۵۵ هزار مترمربع رسید. طی چند سال اخیر نیز به دلیل اشباع بازار، رقابت جدی در تولید این کالا ایجاد شد که باعث شده، اولاً کیفیت بافت ارتقاء یابد و تنوع در رنگ‌بندی و طرح‌ها به وجود آید و ثانیاً قیمت‌ها منطقی شود. همچنین در حال حاضر، ۹۹۵ واحد فعال با ظرفیت ۱۳۹ میلیون مترمربع در کشور مشغول به فعالیت می‌باشند.

ظرفیت تولید و سهم سرمایه‌گذاری و ارزش افزوده صنعت فرش ماشینی

جدول ۱- ظرفیت سالانه تولید

عنوان	حداقل ظرفیت سالیانه تولید برای هر واحد صنعتی
فرش ماشینی	۲۴۰,۰۰۰ مترمربع

پیدایش صنعت فرش ماشینی در ایران به ابتدای دهه ۵۰ شمسی بازمی‌گردد. در سال ۱۳۵۱ به دنبال لغو ممنوعیت تولید فرش ماشینی به دلیل حمایت از فرش دستباف، کارخانه مخمل و ابریشم کاشان با وارد کردن تعداد ۶ دستگاه بافندگی، به تولید نخستین فرش ماشینی ایرانی با استفاده از الیاف مصنوعی پرداخت. همزمان با این رویداد، گروهی از تجار، فرش‌هایی را با مشخصات فرش تولیدشده در کارخانه‌های مخمل و ابریشم، از کشور بلژیک وارد کشور کرده و توسعه فرش ماشینی را در میان مردم سرعت بخشیدند. در همین سال‌ها، گروه صنعتی بهشهر (خاندان لاجوردی) که از سرمایه‌داران خوش‌نام بودند، اقدام به تأسیس شرکت بزرگی به نام شرکت صنایع کاشان نمودند که فعالیت آن در زمینه تولید مواد مرتبط با فرش و همچنین فرش ماشینی بود که نخستین محصول آن در سال ۱۳۵۳ وارد بازار شد. محصولات تولیدی شرکت صنایع کاشان، به دلیل متفاوت بودن با نمونه‌های قبلی و مشابهت با فرش دستباف، به خصوص نوع پشمی که در آن از پود پنبه‌ای استفاده می‌شد، مورد اقبال عمومی قرار گرفت. متعاقب فعالیت‌های شرکت صنایع کاشان در سال ۱۳۵۴، شرکت‌هایی مانند شهباف (بعدها به فرش گیلان تغییر نام داد) در رشت، فرش پارس در قزوین و فرش اکباتان تأسیس شده و به رقابت پرداختند؛ این روند تا سال ۱۳۵۷ ادامه یافت. در این سال، تعدادی از متخصصان صنعت نساجی و دست‌اندرکاران فرش ماشینی و همچنین عده‌ای از متخصصان مشغول در سایر بخش‌های صنعت نساجی به فکر ایجاد واحدهای جدید فرش ماشینی افتادند و واحدهایی از قبیل فرش مولن روژ، فرش مشهد، فرش شیراز، فرش مازندران، فرش باستان، فرش البرز و فلورمات اصفهان را تأسیس کردند.

طی سال‌های ۱۳۵۸ الی ۱۳۶۵، تعداد اندکی کارخانه فرش‌بافی تأسیس گردید. در این دوره به‌طور متوسط سالیانه حدود ۰,۴ واحد (کارخانه) تولید فرش ماشینی هر یک با ظرفیت اسمی متوسط تولید ۳۸۷ هزار و ۵۰۰ مترمربع به کارخانجات فرش ماشینی افزوده شده؛ به عبارت دیگر، در این دوره به‌طور متوسط سالیانه ۱۵۵ هزار مترمربع به ظرفیت اسمی تولید فرش ماشینی کشور اضافه شده است. واحدهای احداث شده در این دوره را می‌توان در بین گروه واحدهای متوسط (۲۷۰ هزار تا یک میلیون مترمربع) قرار داد.

پس از انقلاب اسلامی و اتفاقات متعاقب آن، رکود، صنعت فرش ماشینی را همانند سایر صنایع نساجی کشور فرا گرفت. عدم اعطای تأسیس کارخانه‌های جدید برای تولید فرش ماشینی با تصور حمایت از فرش دستباف به این رکود دامن زد. این رکود تا سال‌های انتهایی جنگ تحمیلی نیز ادامه داشت. البته ایجاد چنین فضایی که در نتیجه اتخاذ سیاستی نهنچندان درست از سوی مسئولان وقت بود، از طرفی از

جدول ۲- روند متوسط سرمایه‌گذاری برای ایجاد شغل و کارگاه در صنایع فرش ماشینی بر اساس اطلاعات پروانه‌های بهره‌برداری صادره از ابتدای سال (۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶)

سال بهره‌برداری	متوسط هزینه ایجاد اشتغال (میلیون تومان بر نفر)	متوسط هزینه ایجاد کارگاه (میلیون تومان بر کارگاه)
۱۳۹۲	۴۰	۱۶۱۹
۱۳۹۳	۱۲۶	۸۲۴۱
۱۳۹۴	۱۲۳	۷۵۵۶
۱۳۹۵	۱۶۸	۶۸۰۶
۱۳۹۶	۲۱۹	۷۸۰۵

وضعیت صادرات و واردات فرش ماشینی کشور

جدول ۳- رتبه ایران از واردات و صادرات جهانی فرش ماشینی (۲۰۱۶)

محصول	صادرات (در بین ۱۸۶ صادرکننده)	واردات (در بین ۲۲۵ واردکننده)
فرش ماشینی	۵	۸۴

مشکلات پیش‌روی صنعت فرش ماشینی

از عمده مشکلات در حوزه تولید فرش ماشینی، وارداتی بودن تمامی مواد اولیه آن است و ارتباط مستقیم با واردات دارد. زنجیره تولید فرش ماشینی از تولید الیاف اکریلیک، رنگرزی و ریسندگی الیاف اکریلیک و در نهایت بافت فرش تکمیل می‌شود.

ما در ایران فقط یک کارخانه تولید الیاف اکریلیک به نام شرکت پلی‌اکریل ایران داریم که این کارخانه در اصفهان توسط کارآفرین گرانقدر آقای لاجوردیان احداث شده است؛ ولی در چند سال اخیر به علت مشکلات مختلف که مجال بازگو کردن آن نیست، متوقف شده و در مقطعی که شروع به تولید نموده، با یک‌سوم ظرفیت تولید کرده است. ذکر این خاطره خالی از لطف نیست؛ در کتاب خاطرات آقای لاجوردیان آمده است: زمانی که بنده تصمیم به احداث پلی‌اکریل گرفتم، دوستان به بنده گفتند که با این حجم سرمایه‌گذاری، این کار مقرون به‌صرفه نیست؛ ولی به آن‌ها عرض کردم، ممکن است این حرف درست باشد؛ ولی ما باید این کارخانه را احداث کنیم تا کشورهای کره، ژاپن و آلمان بدانند که ما این محصول را می‌توانیم تولید کنیم و وابستگی صد در صد به آن‌ها نداریم و نمی‌توانند به ما فشار بیاورند و سوء استفاده کنند.

افزایش قیمت مواد اولیه

صنعت فرش وابسته به واردات است و در چند ماه اخیر به دلیل خروج آمریکا از برجام و تغییرات در سیستم تخصیص ارز و ... این صنعت دچار مشکل شده و در نتیجه قیمت‌های مواد اولیه بالغ بر ۱۰۰ الی ۱۵۰ درصد افزایش یافته است و به همین دلیل تولید برای تولیدکننده مقرون به‌صرفه نیست.

تأخیر در تخصیص ارز به ثبت سفارش‌های قبلی

به علت تأخیر در تخصیص ارز برای ثبت سفارش‌های قبلی تعداد زیادی از الی‌ها باطل شده است؛ همچنین برخی کالاها به

گمرکات رسیده؛ ولی به علت عدم تخصیص ارز در انبارهای گمرک دپو شده و هزینه انبارداری زیادی از این بابت پرداخت می‌شود؛ (به ازای هر کانتینر ۸۰ دلار) و همچنین برخی کالاها که با یونانس ۶ ماهه خریداری شده و به گمرک رسیده، اسنادش توسط فروشنده تحویل خریدار نمی‌شود و فروشنده که کالا را مدت‌دار فروخته، اکنون تقاضای تسویه حساب نقدی جهت تحویل اسناد می‌نماید که واحدها به علت کمبود نقدینگی توان ترخیص کالاها را ندارند و این مشکلات ریسندگان را مضاعف نموده است.

کمبود مواد اولیه

به علت طولانی شدن مدت انتظار برای تخصیص ارز و در نتیجه تأخیر در ترخیص مواد اولیه، زمینه برای کمبود مواد اولیه و همچنین سوء استفاده برخی دلالتان فراهم شده است؛ هر چند که دائماً اعلام می‌شود، ارز به اندازه کافی برای واحدهای تولیدی و کالاهای اساسی وجود دارد؛ اما در عمل واقعیت ندارد و تخصیص ارز برای مواد اولیه به کندی و قطره‌چکانی انجام می‌شود و این موضوع مافیای عجیبی به وجود آورده است. حال باید گفت؛ اگر دولت واقعاً ارز دارد؛ چرا فرآیند تخصیص ارز برای تولیدکننده را کند اجرا می‌کند و زمینه را برای بالا رفتن مواد اولیه و سوء استفاده دلالتان سفته‌بازان فراهم می‌نماید؟!

نکته قابل تأمل این است که در حوزه صنایع نساجی تنها صنعتی که توانست در شرایط بد اقتصادی و سیاسی و تحریم‌های ظالمانه، تکنولوژی خود را به روز نماید، صنعت فرش ماشینی می‌باشد و این توسعه و توسازی صنعت فرش با پشتکار و کوشش بخش توانمند خصوصی و همچنین با خروج ارز و سرمایه‌های ملی کشور صورت گرفته است. اگر مواد اولیه تأمین نشود، این صنعت محکوم به توقف و نابودی است و با یک سونامی وحشتناک روبه‌رو خواهد شد و بیکاری شدیدی در منطقه کاشان و آران بیدگل که در مرکز ایران قرار دارد، به وجود خواهد آمد که این معضل تبعات امنیتی، سیاسی و اقتصادی وحشتناکی در بر خواهد داشت.

در پایان یک مثال ساده و روشن برای مشکل ریسندگان و بافندگان فرش ماشینی بزنیم و به عنوان یک راهکار به آن فکر کنیم. اگر دولت ارز دارد و ادعا می‌کند که برای تولید بدون محدودیت ارز می‌دهد، باید بهترین و آسان‌ترین راه از بین سه مورد ذیل را عملیاتی نماید و یا هر سه مورد را توأمان انجام دهد.

۱- اگر دولت محدودیت منابع ارزی دارد؛ ارز AN (اکریل نیتریل) را که بالغ بر ۹۰ درصد مواد اولیه تولید الیاف اکریلیک و دارای اولویت بیشتر و مواد اولیه اصلی پلی‌اکریل می‌باشد، اختصاص دهد.

۲- اگر دولت منابع ارزی بیشتری دارد، سه دلار برای واردات الیاف و تو اکریلیک اختصاص دهد.

۳- در نهایت برای نخ اکریلیک ظرفیت، پنج دلار ارز اختصاص دهد. در یک نگاه، دولت باید با انجام موارد ۱ و ۲، هم به تولید کشور کمک کند و هم تولید ناخالص ملی را افزایش دهد تا اشتغال در این صنعت حفظ و توسعه یابد.

اقدامات فوری برای نجات و حیات صنایع زنجیره تولید

فرش ماشینی (الیاف اکریلیک، رنگرزی، ریسندگی، بافت فرش و تکمیل و عرضه به بازار مصرف)

۱- همکاری بانک مرکزی و گمرک ایران در مورد ترخیص مواد

سال‌های ۹۸ و ۹۷ به مدت دو سال
۷- تعیین دوره بازپرداخت سرمایه در گردش تا ۳ سال (یک سال
تنفس و دو سال تقسیط)
۸- امکان تقسیط تعهدات و بخشش جرائم واحدهای تولیدی؛ اعم از
تسهیلات بانکی، بیمه، مالیات و هزینه‌های حامل انرژی
۹- بخشودگی جرائم مالیاتی و تأمین اجتماعی تا ۱۰۰ درصد و
تقسیم بدهی آن‌ها به مدت ۳ تا ۵ سال
۱۰- توقف یا مسکوت نمودن اقدامات قضایی و اجرایی علیه
واحدهای تولیدی

۱۱- ساماندهی وضعیت عرضه و تقاضای مواد اولیه در بورس کالا در
زمینه موضوعاتی از قبیل: قیمت، محاسبات نرخ تبدیل، شرایط خرید،
امکان خرید اعتباری، نظارت بر مصرف مواد اولیه، ایجاد وحدت
رویه بین دستگاه‌ها برای هم‌افزایی اقدامات و برنامه‌های اتخاذ
شده و همچنین هماهنگی بین ارگان‌های دولتی برای استفاده از
پتانسیل‌های اجرایی و عملیاتی در جهت اجرایی شدن هر چه سریع‌تر
تدابیر و تصمیمات اتخاذ شده

۱۲- اجرایی شدن سریع تصمیمات و مصوبات کارگروه‌های تسهیل
و رفع موانع تولید در استان‌ها، مصوبات کارگروه‌ها و شوراهای
گفت‌وگو برای تمامی دستگاه‌های اجرایی و شرکت‌های خدمات
رسان و بانک‌ها لازم‌الاجرا باشد.

۱۳- تشکیل شرکت‌های مدیریت صادرات در حوزه صنعت فرش
ماشینی با توجه به مازاد تولید فرش ماشینی در کشور به جهت
ادامه کار و حیات واحدهای موجود

۱۴- نگرفتن تعهد ارزی از صادرکنندگان فرش ماشینی

۱۵- رایزنی‌های اقتصادی ایران در کشورهای هدف، همکاری
بیشتری با صادرکنندگان و تجار داشته باشند. ■

اولیه صنایع زنجیره تولید فرش ماشینی (الیاف اکریلیک، نخ کف،
نخ اکریلیک و قطعات یدکی ماشین‌آلات) که وجوه آن به‌طور کامل
یا درصدی از آن پرداخت شده و مواد اولیه در مراحل حمل، تخلیه و
نگهداری در انبار گمرک می‌باشد.

۲- اصلاح بند ۵ مصوبه سیاست‌های ارزی برای مابه‌التفاوت ارز به
نرخ روز برای کالاهایی که پیش‌فروش شده، مصرف شده یا تعهد
فروش داشته و دارای قرارداد می‌باشد. (با نظر و تأیید وزارت صنعت،
معادن و تجارت)

۳- تأمین ارز برای خرید ماشین‌آلات و تجهیزات خطوط تولید و
قطعات و لوازم یدکی

۴- واردات به روش پرداخت بدون انتقال ارز برای گروه‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵
۵- تسهیل شرایط ورود مواد اولیه، ماشین‌آلات و لوازم یدکی
واحدهای تولیدی

راهکارهای برون‌رفت از مشکلات

۱- تأمین ارز مورد نیاز واحدهای تولیدی زنجیره تولید فرش ماشینی
در حدود ۷۰۰ میلیون دلار

۲- تأمین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی زنجیره تولید فرش
ماشینی

۳- به علت دو برابر شدن قیمت ارز و در نتیجه قیمت مواد اولیه
وارداتی، می‌بایست مبلغ سقف تسهیلات سرمایه در گردش واحدها
نسبت به سال قبل دو برابر شود

۴- افزایش سرمایه برای صندوق‌های تحت پوشش وزارت صنعت،
معادن و تجارت فراهم شود. (نظیر صندوق توسعه ملی)

۵- سقف اعتبار سالیانه تمام واحدهای تولیدی زنجیره تولید فرش
ماشینی که دارای پرونده تسهیلاتی در بانک‌ها هستند، افزایش یافته
و تسهیلات سرمایه در گردش واحدها با نرخ‌های پایین‌تر پرداخت
شود. (یارانه تسهیلات)

۶- معافیت کامل واحدهای تولیدی از پرداخت ارزش افزوده در

مدیر اجرایی دهمین نمایشگاه کفپوش، موکت و فرش ماشینی:

جهت‌گیری‌های سیاسی بر فعالیت بنگاه‌های اقتصادی تأثیر گذار است

ابراهیم کاظمی

در سراسر دنیا، هر ساله نمایشگاه‌های بزرگ با هدف تغییرات روزافزون تکنولوژی، تولید کالاهای جدید، جذب مخاطب و ایجاد رقابت بین تولیدکنندگان برپا می‌شود. این مدل از نمایشگاه‌ها که نخستین بار پس از انقلاب صنعتی در انگلستان برپا شد، اکنون به یکی از شاخه‌ها و ارکان مهم اقتصادی و بازرگانی کشورها تبدیل شده‌اند. چندی پیش نمایشگاه بین‌المللی کفپوش، موکت و فرش ماشینی که برگرفته از الگو و نمونه‌های موفق آن در جهان است، در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار شد. با توجه به اهمیت موضوع و زمان برپایی، بر آن شدیم تا با داود کاشفی فرد، مدیر اجرایی دهمین نمایشگاه کفپوش، موکت و فرش ماشینی به گفت‌وگو پرداخته و نظر وی را در خصوص «مشکلات صنایع نساجی کشور» و «راهکارهای برون‌رفت از این معضلات» جویا شویم. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان می‌رسد.

و مناسب بوده است.

عمدتاً از چه کشورهایی برای بازدید و حضور در نمایشگاه به تهران آمده بودند؟

از اتحادیه کشورهای مستقل (CIS)، روسیه، پاکستان، افغانستان، عراق، چین، ترکیه و کشورهای خلیج فارس به عنوان بازدیدکننده و از کشورهای ترکیه و تایوان هم به عنوان شرکت‌کننده در این نمایشگاه حضور داشته‌اند.

آیا دولت یارانه‌ای را برای برپایی نمایشگاه‌های این‌چنینی تخصیص داده است؟

به هیچ‌عنوان دولت یارانه‌ای را برای برپایی این‌گونه نمایشگاه‌ها در نظر نمی‌گیرد.

انتظار شما از مسئولان دولتی چیست؟

ما انتظاری نداریم. صنعت فرش ماشینی هم‌اکنون به‌طور خصوصی روی پای خود ایستاده و هزینه‌های آن توسط بخش خصوصی تأمین می‌شود و تاکنون هیچ کمک مالی از سوی دولت در این زمینه نشده است.

به نظر شما برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی چه دستاوردهایی از لحاظ اقتصادی برای کشور می‌تواند داشته باشد؟

از نظر اقتصادی، وقتی شما کار تجارت انجام می‌دهید، برای کشور حتماً یک ارزآوری خواهید داشت. این ارزی که به داخل کشور می‌آید، در اقتصاد کلان مؤثر خواهد بود و باعث می‌شود که نمایشگاه‌ها پل ارتباطی مناسبی باشند تا بتوانند در یک زمان بندی و مکان مناسب، با مؤثرترین افراد آن صنعت مذاکره داشته باشند و در نهایت منتج به قرارداد شود. نمایشگاه در واقع این کار را با سهولت و به خوبی انجام می‌دهد.

عمده ویژگی محصولات ایرانی که در این نمایشگاه حضور داشته‌اند، چیست؟

اکنون صنعت فرش ماشینی ایران، از حیث تولید، جزء ۵ کشور اول دنیا است. ماشین‌آلات ما کاملاً به روز است، الیافی که خودمان

بفرمایید که میزان استقبال از نمایشگاه امسال چگونه بوده است؟

نمایشگاه امسال با نمایشگاه‌های سال گذشته تفاوت چندانی نداشته و کمی تحت تأثیر فضای اقتصادی کشور بود. حضور برندهای خارجی نسبت به سنوات گذشته کاهش داشته و این موضوع به روابط بین‌المللی و سیاست بین کشورها برمی‌گردد. البته نمایشگاه از حیث بازدیدکننده و تجار بین‌المللی بسیار خوب

تولید یا وارد می‌کنیم، از بهترین‌ها است، رنگرزی بسیار خوب و با دوامی داریم، از حیث تولید در بهترین شرایط قرار داریم، بهترین فرش‌های دنیا را تولید و به مصرف‌کننده ارائه می‌دهیم. به خیلی از کشورهای دنیا مانند ژاپن، کره و چین صادرات داریم و در هند حرکت‌های سرمایه‌گذاری بسیار خوبی انجام داده‌ایم که بتوانیم از الیاف کشور هند استفاده کنیم. با کشورهای حوزه (CIS) در رفت‌وآمد هستیم و آن‌ها از ما خرید می‌کنند. اکنون چند سالی است که در صنعت نساجی کشور، بخش فرش ماشینی بیش از ۵۰ درصد صادرات کشور را بر عهده دارد و این شاخص بسیار مناسب و قوی‌ای است.

امسال اطلاع‌رسانی در خصوص برگزاری نمایشگاه خیلی گسترده نبود. به نظر شما علت آن چیست؟

ما هم تیزر تلویزیونی داشته‌ایم و هم خیلی از شرکت‌ها از جمله قیطران، تبلیغات تلویزیونی داشته، خودشان را مطرح و محل غرفه خود را در نمایشگاه اعلام کرده‌اند. ما بیلورد در سطح شهر نداشته‌ایم؛ ولی از رسانه‌ها به نحو مطلوبی استفاده کرده‌ایم. تعداد زیادی از علاقه‌مندان از این نمایشگاه بازدید داشته‌اند و ما نیز از این استقبال راضی بوده‌ایم. اتفاقات خوبی در نمایشگاه افتاد و بنده نارضاایتی از شرکت‌کننده‌ها مشاهده نکردم. مردم برای خرید در نمایشگاه حضور پیدا کرده‌اند و این نشان‌دهنده آن است که اطلاع‌رسانی مناسبی انجام شده است. در واقع فضای تبلیغاتی مناسبی را به کار گرفته‌ایم که نتیجه آن نیز مطلوب بوده است.

به نظر شما عمده‌ترین مشکلات تولیدکنندگان این صنعت چیست؟

اکنون مهم‌ترین مشکل، نوسانات ارزی است؛ چون ما برای تأمین مواد اولیه یا الیاف مورد نیاز فرش، در بخشی وابسته و بخشی را هم در داخل کشور تولید می‌کنیم؛ اما بخشی که در داخل تولید می‌شود، جوابگوی کامل تولیداتمان نیست. نیاز داریم که نرخ ارز در بازار تثبیت شود تا یک بنگاه اقتصادی بتواند برنامه‌ریزی مناسبی داشته باشد و تولید خود را با قیمت مناسب عرضه کند. مواردی که به آن اشاره کردم، از مشکلات این صنعت است و مابقی موانعی که وجود داشته، برطرف شده است.

به اعتقاد شما آیا تحریم‌ها به‌رغم پیامدهای منفی که ممکن است داشته باشد، باعث خودکفایی خواهند شد؟

با توجه به انگیزه‌ای که در بین شرکت‌های تولیدکننده وجود دارد، حتماً به خودکفایی خواهیم رسید. البته این کار سخت است؛ چون به خیلی از زیرساخت‌ها نیاز داریم که شاید اکنون وجود نداشته باشد. فکر می‌کنم، کمی دشوار باشد؛ ولی حتماً به سمت خودکفایی حرکت خواهیم کرد تا این محدودیت و تهدید، تبدیل به فرصت شود.

به نظر شما آیا گرانی‌های اخیر، باعث کاهش خرید فرش ماشینی در کشور خواهد شد؟

گرانی‌ها روی بازار داخل خیلی تأثیرگذار بوده‌اند. در واقع میزان تقاضا در بازار داخل خیلی افت کرده و کاملاً مشهود است. از روزی که دلار نوسان پیدا کرده، خیلی‌ها منتظرند تا ببینند چه اتفاقی خواهد افتاد؛ چون تهیه مواد اولیه با ارز ارتباط دارد و هر چقدر ارز گران شود، قیمت محصول تمام شده هم افزایش پیدا می‌کند. این روند افزایش باعث شده که تقاضا از سمت مصرف‌کننده کاهش پیدا کند. اکنون خیلی از بنگاه‌های ما تأمین نیازها و نقدینگی خود را از بخش صادرات تأمین می‌کنند و فکر می‌کنم شاید شرایط برای آن‌ها خوب باشد. البته باید در کنار بازار داخل، به بازار بیرون از مرزهای کشور هم توجه کنند.

به اعتقاد شما فضا برای برگزاری نمایشگاه در استان‌های مختلف کشور و یا کشورهای همسایه وجود دارد؟

در سایر شهرها و مراکز استان‌ها این نمایشگاه برگزار می‌شود. بنده بازدید نداشته‌ام که ببینم چه میزان قوت و قدرت داشته؛ ولی مهم این است که این ویژگی در پایتخت وجود دارد و به عنوان مرکز منطقه‌ای می‌توان به آن توجه کرد و نیاز و خواسته‌های این صنعت را پاسخ داد. امکان دارد که در کشور، خیلی از شهرها این ظرفیت را داشته باشند، نمایشگاه برگزار کنند و به صورت فروش و با درصد تخفیف بتوانند جاذبه داشته باشند. **آیا ظرفیت خالی برای جذب سرمایه‌گذار و ورود افراد جدید در صنعت فرش وجود دارد؟** در بخش بین‌المللی، به خصوص در تأمین الیاف این ظرفیت وجود دارد. سرمایه‌گذاران داخلی هم آمادگی این را دارند که مشارکت کنند. روابطی که کشور از حیث سیاسی و اقتصادی جلو می‌برد، باید این امکان را فراهم کند که ظرفیت‌ها به وجود آیند؛ چون این دولت‌ها هستند که جایگاه بازار را برای بنگاه‌های اقتصادی تعریف می‌کنند، مثلاً اکنون با کدام کشورها روابط اقتصادی و سیاسی مناسبی داریم تا بنگاه‌ها به آن سمت گرایش پیدا کنند.

داخلی هم آمادگی این را دارند که مشارکت کنند. روابطی که کشور از حیث سیاسی و اقتصادی جلو می‌برد، باید این امکان را فراهم کند که ظرفیت‌ها به وجود آیند؛ چون این دولت‌ها هستند که جایگاه بازار را برای بنگاه‌های اقتصادی تعریف می‌کنند، مثلاً اکنون با کدام کشورها روابط اقتصادی و سیاسی مناسبی داریم تا بنگاه‌ها به آن سمت گرایش پیدا کنند.

آیا پویایی در تولید محصولات فرش ماشینی را می‌توان با فرش دستباف مقایسه کرد؟

به نظر بنده، مقایسه کردن فرش دستباف با فرش ماشینی، مقایسه مناسبی نیست؛ چراکه فرش دستباف، هنر دست ایرانی است، ویژگی خاصی دارد و به تمام دنیا صادر می‌شود. تمام سفارخانه‌ها و مکان‌های بزرگ دنیا، اعم از کاخ‌ها، از فرش دستباف ایرانی استفاده می‌کنند؛ اما فرش ماشینی به این صورت نیست. فرش ماشینی یک فرش با مخاطب متوسط به پایین است. همه اقشار جامعه توانمندی اقتصادی استفاده از فرش دستباف را ندارند؛ در نتیجه محصولی تولید می‌شود که مردم بتوانند مکان‌های مورد نیاز خود را با قیمت مناسب‌تر فرش کنند. فرش ماشینی را با بهترین کیفیت، حداقل تا ۱۰ سال می‌توانید استفاده کنید؛ ولی قدمت فرش دستباف بیشتر است و شاید قیمت آن نیز بعد از یک قرن افزایش پیدا کند و به عنوان یکی کالای خاص مطرح شود. ■

از روزی که دلار نوسان پیدا کرده، خیلی‌ها منتظرند تا ببینند چه اتفاقی خواهد افتاد؛ چون تهیه مواد اولیه با ارز ارتباط دارد و هر چقدر ارز گران شود، قیمت محصول تمام شده هم افزایش پیدا می‌کند. این روند افزایش باعث شده که تقاضا از سمت مصرف‌کننده کاهش پیدا کند

اکنون مهم‌ترین مشکل نوسانات ارزی است؛ چون ما برای تأمین مواد اولیه یا الیاف مورد نیاز فرش، در بخشی وابسته و بخشی را هم در داخل کشور تولید می‌کنیم؛ اما بخشی که در داخل تولید می‌شود، جوابگوی کامل تولیداتمان نیست

ریس هیأت مدیره طراحی فرش سیزارتا عنوان کرد مرگ خاموش طراحان نقش و نگار فرش ایرانی

محمد جعفری

در هنر و صنعت فرش‌بافی، نقشه، یکی از بخش‌های مهم و به تعبیری تأثیرگذارترین بخش کار به شمار می‌رود. در کنار مسایل و عوامل مهمی که تشکیل دهنده اعتبار و ارزش فرش به حساب می‌آید، اصالت و هویت ملی یک فرش از روی نقشه آن شناخته می‌شود. اینکه چه طرحی روی فرش پیاده می‌شود، نشأت گرفته از ذهن طراح و یا بافنده طرح است. برای آشنایی بیشتر با این موضوع به سراغ بهزاد برار، رییس هیأت مدیره شرکت طراحی فرش سیزارتا رفتیم و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. برار از سال ۱۳۷۲ تذهیب و نگارگری ایرانی را زیر نظر استادانی همچون محمد بابایی و علی‌اصغر تجویدی فرا گرفت و از سال ۱۳۷۶ در زمینه طراحی فرش به شکل حرفه‌ای، با شرکت ترنج نگار تهران و شرکت سهامی فرش ایران همکاری خود را آغاز کرد. وی معتقد است؛ با توجه به اینکه امتیاز معنوی طرح در ایران رعایت نمی‌شود، برخی از افراد سودجو، کپی طرح‌هایی را که یک طراح مدت‌ها برای آن زحمت کشیده، به راحتی در اختیار تولیدکنندگان قرار داده و این کار عملاً به طراح اصلی ضربه می‌زند. به اتفاق مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

مهم‌ترین برنامه شما در سال ۹۷ چه بوده است؟

با توجه به مشکلات موجود، بسیاری از طرح‌های توسعه‌ای شرکت به حالت تعلیق در آمده و بیشتر توان ما صرف غلبه بر رکود بازار و ادامه فعالیت با حفظ تمام نیروهایمان شده است. نوسانات نرخ ارز، باعث شده تا اقتصاد کشور فلج شود. بحث واردات و فروش نخ با مشکل مواجه شده و به طبع آن تولیدکنندگان فرش نیز دچار مشکل شده‌اند؛ به طوری که برخی از آن‌ها، اعلام ورشکستگی کرده‌اند و برخی هم دست‌وپا شکسته در حال فعالیت هستند.

نوسانات نرخ ارز بر فعالیت شما چه تأثیری گذاشته است؟
مشتریان ما عمدتاً تولیدکنندگان فرش هستند. اگر آن‌ها در زمینه کاری خود مشکل داشته باشند، عملاً این مشکلات گریبان گیر ما نیز می‌شود. تا سال گذشته، کارخانه‌داران برای اینکه در محصولات و طراحی خود تنوع داشته باشند، با یکدیگر رقابت می‌کردند؛ اما امسال کارخانه‌داران با عدم تأمین نخ روبه‌رو هستند و رغبتی به فروش ندارند تا چه رسد به اینکه در فروش رقابت کنند. طراحان فرش ایرانی از بهترین‌ها در دنیا هستند؛ ولی اکنون با توجه به وضعیت بازار، بی‌ارزش شدن پول و با توجه به رکود صنعت در کشور، اکثر طراحان ایرانی به کشورهای دیگر مهاجرت می‌کنند و این موضوع باعث خواهد شد که در سال‌های آتی انحصار طراحی فرش‌های ایرانی از دست‌مان خارج شود. اکنون با توجه به نوسانات نرخ ارز، نخ و الیاف را فقط به صورت نقدی به فروش می‌رسانند. اگر شرکتی بخواهد یک رنگ‌بندی برای دستگاه خود تعیین کند، چیزی حدود چهار میلیارد تومان باید پول نقد داشته باشد تا نخ دستگاه آماده شود و از سوی دیگر تا به حال سیستم بازار فرش به صورت نقدی نبوده و این موضوع باعث رکود در این بازار شده است.

مهم‌ترین رقبای طراحان ایرانی از چه کشورهایی هستند؟
در سبک طراحی سنتی ایرانی، کشورمان رقیبی ندارد. در سبک‌های مدرن و فانتزی، کشور ترکیه رقیب ما است که اکنون با بهره‌گیری از طراحان ما در این رشته، به‌نوعی از ایران پیشی گرفته است. اگر به همین صورت ادامه پیدا کند، همان‌طور که فرش دستباف، زمانی تحت سلطه ایران بود و از سلطه ایران خارج شد و کشورهایمانند چین و هند در این زمینه مدعی شده‌اند؛ تا

در ابتدا توضیح مختصری درباره فعالیت مجموعه‌تان ارائه فرمایید؟

اینجانب و سرکار خانم فروغی، مجموعه طراحی فرش سیزارتا را در سال ۱۳۹۴ تأسیس کردیم و اکنون با بهره‌گیری از شماری از طراحان خوش‌ذوق در زمینه طراحی انواع سبک‌های فرش ماشینی، سنتی، مدرن، کلاسیک، فانتزی و ... فعالیت داشته و با شرکت‌های مختلف مانند شرکت فرش محتشم، فرش سپاس نور، فرش ماهوت کویر، فرش سورنا، فرش الماس کویر، فرش فرهی، فرش مشهد، فرش زمرد و ... همکاری داریم.

در پنج سال اخیر فرش ماشینی به مراتب از فرش دستباف پیشی گرفته و رشد بسیار زیادی داشته است؛ این نتیجه حمایت دولت نبوده؛ بلکه نتیجه شرایطی بوده که امکان رقابت را برای تولیدکننده فراهم کرده و تولیدکننده هم برای رقابت بیشتر از ما طرح خریداری کرده است.

دو سال آینده نیز ترکیه بازار طراحی ایرانی را در اختیار خواهد گرفت. اکنون همکاران ما که در زمینه طراحی فعالیت دارند در ترکیه مشغول به کار هستند؛ چراکه ارزش پول ما از بین رفته و واحد پولی بی‌ارزش شده است.

در زمینه کپی برداری طراحی فرش چه نظری دارید؟

یکی از مشکلات بزرگ صنعت فرش، کپی برداری است. حرکت‌هایی انجام شد که طرح را به ثبت صنعتی برسانند؛ ولی این کار خیلی جامع و کامل انجام نشد و با توجه به پیچیدگی‌ها و بوروکراسی اداری به نتیجه رساندن شکایت از کپی کاران بسیار سخت و اغلب خارج از حوصله است.

اکنون دوازده طراح حرفه‌ای در مجموعه ما مشغول فعالیت هستند و خارج از مجموعه هم حدود هفت نفر در زمینه طراحی با ما همکاری دارند. فعالیت در زمینه طراحی به شرطی امکان‌پذیر است که نهایتاً سود آن برگردد. متأسفانه برخی از شرکت‌های تولیدکننده، کپی رایت و حق حفظ ارزش معنوی کار را در نظر نمی‌گیرند و طرح را از کپی کارها تهیه می‌کنند. گاهی اوقات برای تکمیل طرح، حدود ۲۵ میلیون تومان هزینه می‌کنیم و این مبلغ باید مجدداً به چرخه تولید بازگردد.

آیا تحریم‌ها تأثیری بر فعالیت شما گذاشته است؟

به اعتقاد بنده، تحریم‌ها بی‌تأثیر نبوده‌اند و بیشتر از آنکه تحریم آمریکا تأثیر گذاشته باشد، ترس خودمان بر فعالیت‌مان تأثیر گذار بوده است. اکنون

کسانی که دلار به کارشان نمی‌آید، در تدارک تهیه دلار هستند و واحد پول ملی را بی‌ارزش می‌کنند. در واقع خودتحریمی، مشکلات بیشتری را برای ما به وجود می‌آورد. به نظرم، آمریکا کار خود را انجام داده و بیشتر از این دیگر کاری نمانده است که انجام دهد.

آیا شرایط سرمایه‌گذاری در این صنعت فراهم است؟

امسال این شرایط فراهم نیست. بسیاری از کارخانه‌ها شیفت‌های کاری خود را کاهش داده و از سه شیفت به یک شیفت رسانده‌اند و برخی از شرکت‌ها نیز تعطیل شده‌اند. مشکل کارخانه‌های تولیدکننده فرش ماشینی طرح نیست؛ بلکه نخ و تهیه مواد اولیه است. در این زمینه اگر دولت حمایتی نکند، عملاً امسال صنعت فرش ماشینی ریزش بسیاری خواهد داشت. صنعت نساجی، جزء معدود صنایع در ایران می‌باشد که گسترش داشته؛ به دلیل اینکه نساجی و فرش پیشینه دیرینه دارند و از قدیم، ایران مهد فرش بوده است.

استقبال کشورهای خارجی از فرش‌های ماشینی ایران چگونه است؟

در ایران وقتی به فروشگاه‌های فرش ماشینی می‌رویم، فرش‌های ایرانی موجود در فروشگاه را با برند ترک معرفی می‌کنند؛ ولی در باکو دقیقاً برعکس است؛ به طوری که فرش‌های ترکیه‌ای را با نام ایران می‌فروشند و ایران را بیشتر از ترکیه در صنعت فرش ماشینی قبول دارند. در سفری که به باکو داشتم، مشاهده کردم که برچسب‌های فرش ترکیه‌ای را برداشته و برچسب ایرانی روی فرش‌ها می‌چسباندند. بنده اطلاع دارم در سنوات گذشته، برخی از تولیدکنندگان نه‌چندان سالم، فرش خود را بدون برچسب به توزیع‌کننده واگذار کرده و آن فرش‌ها را با برچسب‌های ترکیه در بازار توزیع می‌کردند؛ در صورتی که خارج از ایران، فرش ایرانی اعتبار بسیار زیادی دارد.

هم‌اکنون تقاضا برای خرید فرش ماشینی در بازار داخل چگونه است؟

متأسفانه در شرایط کنونی، لوازم برقی، طلا، ارز، ماشین و ... اولویت نخست خرید مردم است و هر کس سرمایه داشته باشد، در این حوزه‌ها سرمایه‌گذاری

می‌کند و خرید فرش در اولویت آخر قرار دارد که به نظرم، این معضل جامعه است. در واقع مشکلی در خصوص طرح یا جنس فرش وجود ندارد؛ بلکه مشکل از مدیرانی است که نتوانسته‌اند کشور را به‌طور صحیح مدیریت کنند.

آیا گرانی فرش ماشینی باعث کمبود تقاضا نشده است؟

قیمت فرش ماشینی گران است و گران‌تر هم خواهد شد. قیمت فرش ماشینی متأثر از قیمت دلار است؛ چون مواد اولیه از خارج وارد کشور می‌شود. به‌عنوان مثال تا سال گذشته فرشی که یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان قیمت داشت، ۳۰۰ هزار تومان آن سود بود؛ ولی امسال همان فرش را به مبلغ دو میلیون و ۷۰۰ هزار تومان می‌فروشند؛ ولی باز هم ۳۰۰ هزار تومان سود دارد. درست است که مصرف‌کننده در خصوص

قیمت با مشکل مواجه شده؛ ولی تولیدکننده هم سودی نبرده است. همه مسایلی که به آن اشاره کردم، باعث شده تا صنعت فرش از پویایی خود دور شود. تا سال گذشته تقاضا و رقابت در زمینه طراحی زیاد بود و به طبع آن ما هم می‌توانستیم نرخ تمام‌شده خدمات خود را از مشتری دریافت کنیم. امسال با وجود اینکه ارزش پول کشور بسیار کاهش یافته است، ما نتوانسته‌ایم قیمت‌های خود را تغییر دهیم؛ به دلیل اینکه طرف حساب ما کارخانه‌های فرش می‌باشند و این کارخانه‌ها با مشکل مواجه هستند. اگر کسی مانند بنده، در این شرایط سخت کماکان به کار خود ادامه می‌دهد، علت آن است که دلمان برای

مجموعه‌ای می‌سوزد که مسئولیت آن را بر عهده داریم.

آیا تاکنون حمایتی از سوی دولت دریافت کرده‌اید؟

بنده، توقع حمایت از دولت را ندارم. از دولت توقع داریم که کار خودش را درست انجام دهد. اگر مشکل بازار طراحی باشد، ما خودمان را ارتقاء خواهیم داد و سعی می‌کنیم آموزش ببینیم و تجربه کسب کنیم. مشکل اصلی این است که دولت کار خود را انجام نمی‌دهد. صنعت با وام دادن و تسهیلات دادن درست نمی‌شود. این‌ها به‌نوعی مُسکن هستند. باید همه چیز ریشه‌ای حل شود. اگر دولت بتواند مشکل خودش را حل کند، ما هم مشکل خودمان را حل خواهیم کرد. در پنج سال اخیر، فرش ماشینی به مراتب از فرش دستیاف پیشی گرفته و رشد بسیار زیادی داشته است؛ این نتیجه حمایت دولت نبوده؛ بلکه نتیجه شرایطی بوده که امکان رقابت را برای تولیدکننده فراهم کرده و تولیدکننده هم برای رقابت بیشتر از ما طرح خریداری کرده است. حرف بنده این است که دولت باید قیمت ارز را ثابت نگه دارد؛ در آن صورت ما تکلیف خودمان را می‌دانیم که چگونه کار کنیم.

در رابطه با قاچاق کالا در صنعت فرش چه نظری دارید؟

تولیدکنندگان الیاف پلی‌استر، برای اینکه ارزش پول کشور کم شده است، مواد خود را به کشورهای خارجی می‌فروشند. ایران تولیدکننده پلی‌استر است و به جای اینکه محصول تولیدی را به بافنده ایرانی بدهند، به کشورهای خارجی می‌فروشند. دولت راهکارهایی گذاشته است؛ مثلاً تولیدکنندگان ضمانت‌نامه‌ای بدهند که به مدت سه ماه، ارز ناشی از صادرات به سامانه نیما برگردد؛ ولی متأسفانه قاچاقچیان راه فرار از این کار را بلد هستند. در خصوص طراحی فرش، قاچاق به آن صورت معنا ندارد. محصول ما فیزیکی نیست؛ بلکه هنری است. تا دیروز طراح ایرانی در ایران کار می‌کرد و طرح خود را به شرکت‌های ایرانی ارائه می‌داد؛ ولی اکنون وقتی می‌بیند که شرکت‌های ایرانی توان رقابت ندارند و نمی‌توانند دستمزد را بالاتر ببرند، در نتیجه، طرح خود را به چین، ترکیه، آلمان، مصر و ... می‌فروشد. دولت باید با ایجاد ثبت در بازار از تولیدکنندگان فرش حمایت کند تا صنعت فرش بتواند به پویایی و موفقیت دست یابد. ■

تولیدکنندگان الیاف پلی‌استر برای اینکه ارزش پول کشور کم شده است، مواد خود را به کشورهای خارجی می‌فروشند. ایران تولیدکننده پلی‌استر است و به جای اینکه محصول تولیدی را به بافنده ایرانی بدهند، به کشورهای خارجی می‌فروشند.

در حال حاضر بحث واردات و فروش نخ با مشکل مواجه شده و به طبع آن تولیدکنندگان فرش نیز دچار مشکل شده‌اند؛ به طوری که برخی از آن‌ها، اعلام ورشکستگی کرده‌اند و برخی هم دست‌وپا شکسته در حال فعالیت هستند

مدیرعامل شرکت فرش پرشین مشهد بر لزوم تغییر الگوی تولید تأکید کرد

طراحی فرش ماشینی بر اساس سبک جدید زندگی

زهرا فضلعلی

فرش ماشینی رقیبی جدی برای فرش دستباف ایرانی محسوب می‌شود. تاریخچه تولید فرش ماشینی در ایران نشان می‌دهد که این کالا عمری ۴۰ ساله دارد و از بدو تولید نیز با استقبال عموم مواجه شده است. از مزایای تولید این فرش، ارزان‌تر، ساده‌تر و باکیفیت‌تر بودن تصاویر مندرج بر روی آن نسبت به فرش دستی است. امروزه فرش ماشینی به جزء لاینفک منازل بسیاری از ایرانیان تبدیل شده است و این فرش غیر از مصرف داخلی، اکنون در حوزه صادرات بسیار موفق می‌باشد؛ به طوری که در حال حاضر کشورمان رتبه پنجم صادرات فرش ماشینی در جهان را دارا است. با توجه به سودآوری و جایگاه مهم این صنعت در اقتصاد کشورمان، به سراغ حسین عابدین‌زاده، مدیرعامل شرکت فرش پرشین مشهد رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. فرش پرشین مشهد، زیرمجموعه گروه صنعتی موکت نگین، نخ نوید و الیاف نوین است. کارخانه موکت نگین در مشهد در سال ۱۳۸۰ از سوی دکتر جهانگیری، وزیر وقت صنعت، معدن و تجارت افتتاح شد. به گفته عابدین‌زاده، مبنای فعالیت این شرکت بر صادرات است؛ به طوری که این رویکرد باعث افزایش کیفیت محصولات شده و در نتیجه هر ساله به عنوان صادرکننده و واحد نمونه صنعتی استانی معرفی و برگزیده شده است. اکنون این شرکت افتخار چهار دوره به عنوان صادرکننده نمونه کشوری و چهار دوره به عنوان واحد نمونه صنعتی کشوری را در کارنامه خود به ثبت رسانده است. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

سازی کارخانه نیز فعال است و به‌نوعی خودکفا هستیم. در حوزه طراحی هم یک واحد خیلی قوی در مشهد داریم که حدود ۱۰ نفر پرسنل در آن مشغول به کارند و از نیروهای متخصص و مجرب در ایران محسوب می‌شوند. در قریزستان نیز واحد تولیدی داریم و در آنجا موکتی به نام موکت میلاد تولید می‌شود. همچنین در مسکو و تاجیکستان هم دفتری تأسیس کردیم که پرسنل ایرانی در آن مستقر هستند.

چه تعداد نیرو در مجموعه شما مشغول به فعالیت هستند؟

در مجموع حدود ۷۰۰ نفر در کارخانه‌ها، فروشگاه‌ها و کشورهای خارجی این مجموعه فعالیت دارند.

به نظر شما آیا صنعت فرش ماشینی کشورمان به جایگاه مناسب خود دست پیدا کرده است؟

اکنون ایران در حوزه نساجی به خصوص در زمینه تولید فرش، در جهان خیلی مطرح است. به عنوان مثال، دستگاه‌های ۱۲۰۰ و ۱۵۰۰ شانه در دنیا فقط مورد استفاده ایرانی‌ها است. به این دلیل که تراکم و شانه فرش‌ها خیلی ظریف هستند و شباهتی به فرش‌های دستباف دارند و تنها جایی که می‌توان با طراحی اصیل این کار را انجام داد، ایران است. شرکت‌های تولیدکننده ماشین‌آلات مانند وندویل و شونهر که در آلمان و بلژیک هستند، مشتریان دستگاه‌های ۱۲۰۰ و ۱۵۰۰ شانه ایرانی محسوب می‌شوند. مثلاً در ترکیه که یک‌سوم فرش دنیا در آن تولید می‌شود، نهایتاً فرش ۵۰۰ یا ۷۰۰ شانه تولید می‌شود و اصلاً سمت تولید فرش‌های ۱۲۰۰ و ۱۵۰۰ شانه نمی‌روند. به اعتقاد بنده در ایران، طراحی سنتی و الهام گرفته از فرش‌های دستباف خیلی به این صنعت کمک کرده و اکنون کشورهای اروپایی و حوزه خلیج فارس هم از آن استفاده می‌کنند.

تولید ماهیانه مجموعه شما چه میزان است؟

میانگین در حوزه فرش ماهیانه حدود ۱۷۰ هزار متر تولید داریم که شامل فرش‌های ۵۰۰، ۷۰۰، ۱۲۰۰ و ۱۵۰۰ شانه می‌شود.

در مورد ویژگی‌های فرش‌های تولیدی پرشین مشهد توضیح بفرمایید؟

شرکت موکت نگین، جزء معدود شرکت‌هایی است که سبک کالای آن از نظر کفپوش‌ها کامل است. در حوزه موکت؛ موکت نمدی، چاپی و تافتینگ و در حوزه فرش هم فرش‌های ۳۳۰، ۴۱۰، ۵۰۰، ۷۰۰ و ۱۲۰۰ را تولید کرده و اکثر نخ‌های مصرفی نیز از سوی این مجموعه تولید می‌شود. در واقع به‌نوعی مواد اولیه فرش‌ها و موکت را خودمان تولید می‌کنیم. اکنون واحد چسب

۴۰

ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری
مهر ۹۷ • شماره ۲۴

به کدام کشورها محصولات خود را صادر می‌کنید؟

با توجه به نوسانات ارزی و شرایط کنونی اقتصاد ایران، کشورهای همسایه از محصولات ما خیلی خوب استقبال می‌کنند. به این دلیل که تفاوت قیمت خیلی زیاد شده است. ما به کشورهای عمان، قطر و در کشورهای آسیای میانه مانند تاجیکستان، قرقیزستان و روسیه صادرات داریم. البته در گذشته هم به کشورهای استرالیا و کانادا به صورت مقطعی صادرات داشته‌ایم.

به اعتقاد شما عمده‌ترین مشکلات این صنعت چیست؟

عمده‌ترین مشکل این صنعت، تأمین مواد اولیه و نوسانات ارزی است. به‌عنوان مثال، در حال حاضر نخ کف و الیاف را از بنگلادش و آلمان وارد می‌کنیم. همچنین مقداری از تولیداتمان بر اساس محصولات پتروشیمی است. در حال حاضر مشکلات زیادی در این صنعت وجود دارد. ما با مشکلات زیادی در زمینه قیمت مواجه شده‌ایم. با توجه به اینکه فرش یک کالای تزیینی است و کالای اساسی روزمره مردم نیست، این موضوعات خیلی تأثیرگذار هستند. افزایش قیمت‌ها باعث شدند تا مردم خریدشان را به تعویق بیندازند. نمونه بارز آن نمایشگاه امسال بود که خیلی از غرفه داران حضور نداشتند و از حضور در این نمایشگاه انصراف دادند.

آیا مدیا سبک جدید زندگی، بر میزان خرید فرش ماشینی تأثیرگذار بوده است؟

اکنون سبک زندگی مردم بسیار متفاوت شده است. مثلاً ما در گذشته بیشتر فرش‌های ۳ در ۴ می‌فروختیم. اکنون مردم به دلیل اینکه بیشتر آپارتمان‌نشین هستند، از سایزهای کوچک مانند ۲ در ۳ استفاده می‌کنند. در گذشته در بحث موکت هم بیشتر خانه‌ها به خاطر سبک سنتی که داشتند و می‌خواستند که کف خانه‌شان پوشیده باشد، از موکت استفاده می‌کردند؛ ولی اکنون این گونه نیست و مد روز ایجاب می‌کند که خانه سرامیک باشد و فقط برای تزیین، از فرش استفاده شود.

در گذشته رنگ‌های لاک‌ی یا رنگ‌های جیغ، خیلی کاربرد داشت؛ ولی اکنون رنگ‌های سبز، لاک‌ی و قرمز استفاده نمی‌شود و به جای آن مردم به سمت رنگ‌های سرد رفته‌اند. دلیل آن هم این است که دیزاین رنگ سرد، با بقیه رنگ‌ها ساده‌تر است. باید بتوانیم خودمان را با سلیقه مردم وفق دهیم. موضوع مهم در صنعت فرش برای مردم، بحث رنگ‌بندی است. زمانی کیفیت خیلی مهم بود؛ ولی اکنون اولویت نخست مردم رنگ‌بندی است و پس از آن بحث طرح و کیفیت مطرح می‌شود که تا حدودی هم چالش‌برانگیز است. در حال حاضر برخی از شرکت‌ها از این موضوع سو استفاده می‌کنند. هر چند محصولات این شرکت‌ها رنگ‌بندی خوبی دارند؛ ولی نخ مورد استفاده آن‌ها حساسیت‌زا است و آن‌ها در تولید فرش از الیاف و نخ نامرغوب استفاده می‌کنند.

آیا در این صنعت از تکنولوژی‌های روز استفاده می‌شود؟

برای طراحی مدرن به تجهیزات خاص نیاز نیست. می‌توان گفت که ما به تازگی در حوزه مدرن ورود کرده‌ایم؛ ولی رقابت با کشورهایی مثل ترکیه که در حوزه مدرن به‌طور گسترده کار می‌کنند، مقداری سخت است. در حال حاضر هر چند مردم ما به طرح‌های فانتزی علاقه دارند؛ ولی باز هم سعی می‌کنند که در منازل خود از فرش‌های سنتی استفاده کنند. در بازه‌های از

زمان خیلی از شرکت‌ها دستگاه‌های خاصی وارد کردند که واقعاً مدرن بودند. با وجود مدرن بودن این دستگاه‌ها؛ اما استقبال خوبی از آن‌ها نشد؛ چراکه اغلب مردم ایران باز هم به طرح‌های سنتی روی می‌آورند. به نظر بنده، اگر بخواهیم به‌طور گسترده در تولید فرش‌های مدرن کار کنیم، مقداری دچار مشکل خواهیم شد. ما در تلاشیم تا علاوه بر استفاده از طرح‌های مدرن، به صورت تخصصی از طرح و الگوی فرش‌های سنتی نیز استفاده کنیم.

به نظر شما در صنعت فرش و موکت، ظرفیت خالی برای جذب سرمایه‌گذار جدید وجود دارد؟

اگر کسی بخواهد وارد این صنعت شود و فقط کپی‌برداری کند و راه دیگران را ادامه دهد، به نظرم، صد درصد شکست خواهد خورد. به‌عنوان مثال، در کاشان حدود ۷۰۰ کارخانه فرش وجود دارد و در یک بازه‌ای از زمان، فرش ۱۲۰۰ شانه در ایران خیلی رونق داشت. خیلی از شرکت‌ها بی‌پروا حدود ۶۰ دستگاه ۱۲۰۰ شانه در کارخانه‌هایشان نصب کردند که البته بعد از مدتی با مشکل مواجه شدند. اگر کسی واقعاً کار جدید با رنگ‌بندی و طرح مناسبی داشته باشد، به نظرم، می‌تواند وارد این صنعت شود. حوزه نساجی فرش در ایران بسیار محدود است و در حد طرح و رنگ خلاصه می‌شود. زمانی

که در نمایشگاه‌های خارج از کشور شرکت می‌کنیم، در حوزه فرش با کارهای جدید روبرو می‌شویم. مثلاً برخی از کشورها در بافت فرش‌های خود از چرم استفاده یا حتی فرش سه‌بعدی کار می‌کنند. طرح‌های خیلی خاص با متریاال‌های جدید کار می‌شود.

آیا تبلیغات رادرونی بخشی صنعت فرش ماشینی مؤثر می‌دانید؟

به نظر بنده، در هر کاری تبلیغات از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ ولی نوع تبلیغات و حتی فروش در حوزه فرش بسیار متفاوت است. خیلی از مردم تمایل دارند که هنگام خرید، فرش را لمس کنند؛ به همین خاطر بسیاری از سایت‌هایی که برای فروش فرش اقدام کردند با شکست مواجه شدند؛ چون مردم رغبتی به خرید فرش از طریق سایت ندارند. این موضوع نشان‌دهنده متفاوت بودن فرش با سایر اقلام در حوزه تبلیغات است. به نظرم، باید تبلیغات در حوزه فرش به گونه‌ای باشد که مردم آن را لمس کنند. همین که یک فرش با کیفیت عالی تولید شود و بعد از چند سال خریدار ببیند که آن فرش از کیفیت خوبی برخوردار بوده، مهم‌ترین کار است.

مسئله دیگر، بحث خدمات پس از فروش می‌باشد که متأسفانه در این زمینه بسیار ضعیف عمل شده است. فرشی که خریداری می‌شود، امکان دارد که پرز دهد یا رنگ آن در شست‌وشو تغییر کند. اگر بتوانیم خدمات پس از فروش قوی را به مردم ارائه دهیم، مسلماً این کار بهترین تبلیغ خواهد بود.

آیا فشار تحریم‌ها، باعث بروز خلاقیت در این صنعت خواهد شد؟

به اعتقاد بنده، در شرایط سخت و محدودیت‌ها این اتفاق خواهد افتاد و باید به این موضوع خوش‌بین باشیم. مجموعه فرش پرشین مشهد، در مدت ۶ ماه گذشته، به‌اندازه ۶ سال تجربه کسب کرده است. تاکنون جلسات متعددی با پرسنل فروش و تولید داشته و سعی کردیم در خصوص مواد اولیه که برای واردات آن محدودیت داریم، از کالاهای جدید استفاده کنیم. در بحث فروش نیز روش‌های جدیدی را به کار برده‌ایم. معتقدم، در شرایط سخت می‌توان پیشرفت کرد. ■

موضوع مهم در صنعت فرش برای مردم، بحث رنگ‌بندی است. زمانی کیفیت خیلی مهم بود؛ ولی اکنون اولویت نخست مردم رنگ‌بندی است و پس از آن بحث طرح و کیفیت مطرح می‌شود که تا حدودی هم چالش‌برانگیز است

با توجه به نوسانات ارزی و شرایط کنونی اقتصاد ایران کشورهای همسایه از محصولات ما خیلی خوب استقبال می‌کنند

از سوی مدیرعامل شرکت فرش ماهور اعلام شد

نواختن زنگ خطر در کارخانه‌ها با اتمام مواد اولیه

سید مرتضی علوی

عمده دلیلی که تاکنون صنعت فرش ماشینی توانسته در این بازار باقی بماند، بحث صادرات است. اگر این قوانینی که در چند هفته گذشته تصویب شده، بخواهد با جدیت ادامه داشته باشد، صادرات ایران در زمینه فرش ماشینی کاملاً تعطیل خواهد شد

هم‌اکنون در کشورمان افزایش نرخ ارز، از مواد اولیه تا محصول نهایی را تحت تأثیر قرار داده و باعث رشد قیمت در همه بخش‌ها حتی کارهای خدماتی شده و این موضوع افزایش هزینه‌های تولید تا ۵۰ درصد را در پی داشته است. از آنجایی که فرش در اولویت مردم نیست، از سید خرید خارج شده و اکنون اکثر شرکت‌ها با دپوی انبار مواجه هستند. در حال حاضر مواد اولیه گران شده و خرید قطعات مربوط به ماشین‌های بافندگی فرش به دلیل عدم ثبت سفارش و تأمین ارز نیز امکان‌پذیر نیست. این گفتار، بخشی از سخنان مهدی ضابطی، مدیرعامل شرکت فرش ماهور می‌باشد که در گفت‌وگو با «دنیای سرمایه‌گذاری» در خصوص مشکلات امروزه صنعت فرش ماشینی ایران مطرح کرده است. ضابطی از فعالان این صنعت محسوب می‌شود. هر چند وی فعالیت خود را از سال ۱۳۷۶ آغاز کرده؛ اما پیشینه تولید وی به سال ۱۳۴۸ بازمی‌گردد. به گفته این فعال اقتصادی، عمده فعالیت شرکت فرش ماهور بر روی صادرات متمرکز بوده؛ به طوری که تاکنون مجموعه وی علاوه بر معرفی هفت محصول دانش بنیان در کشور، به عنوان واحد نمونه استاندارد در استان اصفهان تقدیر شده است. با هم مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

تخصصی بین‌المللی شرکت می‌کنیم که بهترین و بزرگ‌ترین آن دموتکس آلمان است. ما کار خود را به صورت حرفه‌ای انجام می‌دهیم؛ ولی متأسفانه هر روز یک مصوبه و قانون جدید وضع می‌شود که دقیقاً در مقابل صادرات است و تمام زحماتی که در سال‌های متمادی انجام داده‌ایم را از بین می‌برد. ضابطی اظهار کرد: کشورهای عربی، کشورهای جنوب شرقی آسیا، استرالیا، آلمان و حتی آمریکا از متقاضیان فرش ماشینی ایرانی هستند. در این بین فکر می‌کنم، حجم معاملات تجاری ایران با عراق سالانه حدود هشت میلیارد دلار باشد که فرش ماشینی سهم قابل توجهی را دارا است.

وی در ادامه افزود: با توجه به اینکه بازار فعلی دچار رکود است، با افزایش قیمت‌ها، قدرت خرید مردم کاهش پیدا کرده است. عمده دلیلی که تاکنون صنعت فرش ماشینی توانسته در این بازار باقی بماند، بحث صادرات است. اگر این قوانینی که در چند هفته گذشته تصویب شده، بخواهد با جدیت ادامه داشته باشد، صادرات ایران در زمینه فرش ماشینی کاملاً تعطیل خواهد شد.

ضابطی به نقش مؤثر تبلیغات برای معرفی فرش ماشینی اشاره داشت و گفت: تمرکز زیادی بر روی برندینگ انجام می‌شود که از مهم‌ترین نیازهای مهم شرکت‌ها است. اگر تبلیغات مناسب، اصولی و تخصصی در این زمینه انجام شود، قطعاً می‌تواند کمک شایانی به صنعت فرش ماشینی داشته باشد.

راز موفقیت و برون‌رفت شرکت‌های تولیدی از بحران اقتصادی، تأمین مواد اولیه مورد نیاز جهت تولید و توانایی مبادلات ارزی است که اگر یکی از آن‌ها با مشکل مواجه شود، تأثیر مستقیم بر دیگری دارد. امیدوارم که دولت‌مردان و سیاستمداران توجه بیشتری به تولید داخل داشته باشند و سیاست‌های خود را بر مبنای تقویت و حفظ تولید داخل اتخاذ نمایند. ■

مهدی ضابطی، با اشاره به تأثیر شدید نوسانات نرخ ارز در تولید فرش ماشینی گفت: قیمت نخ و الیاف که جزو مواد اولیه این صنعت است، هر روز تغییر می‌کند و پرداخت از سامانه نیما جهت ثبت سفارش‌ها با کندی صورت می‌گیرد.

در این شرایط، تولیدکننده با این دغدغه چگونه می‌تواند تولید، رقابت و صادرات نماید. با این مشکلات نمی‌توان برای آینده برنامه‌ریزی مناسبی داشت. اکثر شرکت‌ها ذخیره استراتژیک مواد اولیه خود را مصرف کرده یا در حال مصرف هستند که چنانچه ورود مواد اولیه به صورت منظم انجام نشود، شرکت‌ها با مشکلات نقدینگی فراوانی مواجه خواهند شد؛ زیرا هیچ راه نجاتی پیش روی تولیدکننده نیست. افزایش قیمت مواد اولیه، شرکت‌ها را با مشکلات فراوانی مواجه کرده است. قیمت‌ها نسبت به قبل افزایش چشمگیر داشته که حتماً دولت جهت حمایت از تولید باید بسته‌های تشویقی مؤثری را اعلام نماید.

مدیرعامل شرکت فرش ماهور با یادآوری شرایط حساس کنونی اقتصاد کشور افزود: ضرر حاصل از نوسانات ارزی متوجه همه افراد جامعه است. تنها راه نجات، اطمینان به تولید و تقویت آن است. باید ارز مورد نیاز شرکت‌های تولیدی را تأمین نمایند تا شرکت‌ها بتوانند مواد اولیه مورد نیاز خود را تأمین و بر روی تولید تمرکز کنند.

این فعال اقتصادی در پاسخ به این سؤال که "مهم‌ترین ویژگی تولیدات شما که باعث تمایز با سایر فرش‌های ماشینی می‌شود، چیست؟" گفت: در صنعت فرش ماشینی مهم‌ترین مسأله‌ای که واحدی را از واحدهای دیگر متمایز می‌کند، بحث طراحی، پالت رنگ و خدمات پس از فروش است. در واقع در زمینه خدمات پس از فروش و در مرحله تکمیل، کارهای مؤثری انجام داده‌ایم که مورد استقبال مصرف‌کنندگان قرار گرفته است. وی در ادامه گفت: اکنون چند سالی است که در نمایشگاه‌های

رییس کمیسیون تسهیل کسب و کار «انجمن سازندگان تجهیزات نفت» پیشنهاد کرد

تشکیل کنسر سیوم بخش خصوصی برای مدیریت شرکت‌های نفتی دولتی

پروین طالبیان

دولت، مسئول تأمین ارز کشور نیست؛ بلکه وظیفه دارد، کالاهای اساسی مردم را تأمین کند و با راه‌اندازی بازار ارز و نظارت و حفاظت از آن، صادرکنندگان و واردکنندگان کالاها را به فعالیت در این بازار تشویق و ترغیب کند

طراحان، تأمین‌کنندگان و تولیدکنندگان تجهیزات صنعت نفت از سال‌ها قبل، خلأ وجود تشکلی را برای سامان دادن به امور مشترک واحدهای خود احساس می‌کردند؛ بر همین اساس در خردادماه سال ۱۳۷۹ هیأت مؤسس منتخب، اقدامات لازم برای تهیه و تدوین اساسنامه را در دستور کار خود قرار داده و در نهایت، نخستین اساسنامه انجمن سازندگان تجهیزات نفت در سال ۱۳۸۲ را به تصویب مجمع عمومی رساندند. اکنون این انجمن بیش از ۵۰۰ عضو فعال در عرصه صنعت نفت دارد که درصد عظیمی از تجهیزات نفتی کشور از سوی این اعضا تأمین می‌شود. سیامک صمیمی دهرکردی، رییس کمیسیون تسهیل کسب و کار انجمن سازندگان تجهیزات نفت، ضمن برشمردن توانایی‌های این انجمن در رونق بخشی به اقتصاد، معتقد است؛ بزرگ‌ترین مشکل، مربوط به دولتی محور بودن صنعت نفت می‌شود. وی بر این گمان است که چون دولت و شرکت‌های دولتی مانند شرکت ملی نفت و شرکت ملی حفاری کارفرمای این بخش هستند؛ در نتیجه همواره مشکلاتی در پرداخت هزینه به وجود می‌آید که این موضوع علاوه بر محدودسازی خلاقیت‌ها، همچنین خسارت‌های بی‌شماری را بر شرکت‌ها و صنایع بخش خصوصی وارد می‌سازد. صمیمی دهرکردی دارای تحصیلات مهندسی مکانیک و فوق‌لیسانس برنامه‌ریزی سیستم‌های اقتصادی است. وی پس از جنگ تحمیلی در سازمان برنامه و بودجه مشغول به فعالیت شده و به مدت ۱۵ سال در سمت‌های "مدیر مخابرات" و سپس "مدیر صنایع" این سازمان فعالیت داشته است. این کارشناس فعال در حوزه انرژی به مدت ۵ سال نیز در وزارت صنایع در سمت "قائم‌مقام معاونت وزیر" و "مسئول حساب ذخیره ارزی" بوده و در سال ۸۴ بازنشسته شده است. اکنون وی در بخش خصوصی مدیرعامل یک شرکت ساخت تجهیزات نفتی و تجهیزات بالادستی نفت و تجهیزات درون چاهی است و در دوره پیشین نایب رییس انجمن و در حال حاضر سکندار کمیسیون تسهیل کسب و کار انجمن است. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

آقای خاتمی با شکل‌گیری صندوق ذخیره ارزی، بخش کمی از درآمد نفتی کشور (حدود ۲۰ درصد) برای سرمایه‌گذاری به بخش خصوصی تعلق گرفت. به همین دلیل است که بخش نفت و گاز کشور، همچنان تحت سیطره دولت است و اجازه ورود بخش خصوصی به آن داده نمی‌شود و در نتیجه نمی‌تواند مانند دیگر بخش‌ها پیشرفت کند. سال ۱۳۸۴ برای نخستین بار این تحریم‌ها برای بخش نفت و گاز رخ داد و به موجب آن تمامی شرکت‌های خارجی حاضر در ایران مانند "اسمیت" و "ودرفورد" از کشور خارج شدند. در آن زمان بنده مدیرعامل شرکتی نفتی بودم و تجهیزات مورد نیاز شرکت را از شرکت‌های مذکور تهیه می‌کردیم که به ناچار با صرف هزینه‌ای توانستیم ابزار مربوطه را در داخل کشور تولید کنیم. تاکنون توانسته‌ایم به کمک همین ابزارهای ساخت داخل، حدود ۴۰۰ چاه نفتی را کج کنیم و این تجهیزات در جشنواره بیست و سوم خوارزمی عنوان برترین اختراع را کسب کرد. این امر بر اساس همان اصل ضرورت تحریم رخ داد و از آنجایی که درآمد شرکت نفت به دلار می‌باشد و بهای ۱۴ درصد نفتی که می‌فروشد، متعلق به این شرکت است، طبعاً تمامی تجهیزات این شرکت به دلار خریداری می‌شد.

به نظر شما در صورت تشدید تحریم نفتی علیه ایران، چه مشکلاتی در صنعت نفت ایجاد خواهد شد؟
اعتقاد دارم، تحریم‌های فعلی در بخش نفت و گاز باید حداقل دارای دو اثر باشد؛ نخست آنکه ساختارها مانند مابقی ساختارهای کشور، از بخش دولتی به بخش خصوصی انتقال یابد؛ چون تحریم‌ها

با توجه به مواضع آمریکا علیه ایران، آیا صنعت نفت و گاز کشور دست‌خوش تغییر و تحول خواهد شد؟

بنده با توجه به سابقه ۱۵ ساله حضور در سازمان برنامه و بودجه، با بخش‌های مختلف صنعتی کشور آشنا هستم و تحولات مختلف آن‌ها را از نزدیک دیده‌ام. این بخش‌ها به‌آرامی از بخش دولتی جدا شده و به بخش خصوصی پیوسته‌اند و دولت نیز مسئولیت نظارت، راهبری و سیاست‌گذاری را بر عهده گرفته و دو بخش مهم اجرا و رگولاتوری را به بخش خصوصی سپرده است. از نتایج مفید این تحول، می‌توان به رشد و شکوفایی، شکل‌گیری و اعتماد به تولید داخلی و وابستگی اندک به تولیدات خارجی اشاره کرد. نمونه این نتایج در شرکت مخابرات و شرکت‌های تولید برق قابل مشاهده است؛ اما هنگامی که به صنعت نفت و گاز کشور می‌نگریم، هیچ تغییر و تحولی مشاهده نخواهیم کرد. دولت در تمامی بخش‌های اکتشاف، استخراج، تولید، پالایش و صادرات به‌طور کامل حضور دارد؛ به همین دلیل وقتی بخش نفت و گاز کشور تحریم می‌شود، با ریزش یک‌باره این بخش مواجه می‌شویم. حال آن‌که صنعت خودروسازی کشور هم دچار تحریم شده؛ اما با مشکل خاصی روبه‌رو نیستیم.

به اعتقاد شما دولت‌ها طی ادوار گذشته چه قصوری در زمینه سیاست‌گذاری نفتی انجام دادند؟

به عقیده بنده، یکی از اشتباهات فاحش دولت‌ها آن بود که درآمد حاصل از فروش نفت را وارد بودجه کل کشور کردند؛ در حالی که نفت جزو دارایی‌های عمومی به شمار می‌آید. در دولت

نمی‌توانند مانع فروش نفت توسط بخش خصوصی شوند. تأثیر دوم و مهم دیگر که می‌تواند ضربه بزرگی را بر پیکره اقتصاد جهانی که در آن تمامی معاملات بر اساس دلار شکل گرفته، وارد آورد، حذف دلار از معاملات نفتی است. این امر میسر نمی‌شود، مگر آنکه بخش نفت و گاز از انحصار دولت خارج شده و به بخش خصوصی سپرده شود. بخش خصوصی این توانایی را دارد که با هر ارزی معامله و با همان ارز کالا خریداری کند. اگر دولت بتواند

از طریق بخش خصوصی، معاملات خود را با ارزی به جز دلار انجام دهد؛ مانند کاری که ترکیه و روسیه قرار است به زودی انجام دهند و البته کشورهای دیگر نیز به فکر عملی کردن این رویکرد افتاده‌اند؛ ضربه مهلکی به اقتصاد آمریکا وارد می‌شود. در آمریکا، میزان تولید بسیار کمتر از مصرف و در نتیجه دچار کسری بودجه‌های فراوان است. اگر دلار از معاملات جهانی خارج شود، این کسری بودجه آمریکا را فلج خواهد کرد. هرچه حجم پول‌ها به جز دلار بیشتر شود؛ خواه به دلیل گردش بیشتر، خواه بر اثر چاپ بیشتر، ضربه به دلار و نهایتاً اقتصاد آمریکا خواهد بود.

عمده مشکلاتی که فعالان حوزه انرژی با آن مواجه هستند، چیست؟

بزرگ‌ترین مشکل آن است که کارفرمای این بخش، فقط دولت و شرکت‌های دولتی مثل شرکت ملی نفت و شرکت ملی حفاری هستند. این شرکت‌ها به عنوان کارفرما قراردادهای یک‌طرفه می‌بندند، بر این مبنا که پس از تحویل کالای تولید شده، مبلغ را پرداخت می‌کنند. شرکت‌های طرف قرارداد نیز پس از تهیه مواد اولیه و هزینه‌های فراوان، مانند دستمزد کارگر و بیمه، کالای تولیدی را ارائه می‌دهند، بدون آنکه موفق به دریافت هزینه‌ها از سوی دولت شوند. نتیجه آنکه، بانک‌ها به شرکت‌های خصوصی برای بازپرداخت وام با بهره‌های بالا فشار می‌آورند. کارگزاران نیز که دستمزدشان را دریافت نکرده‌اند، به وزارت کار شکایت می‌کنند و حساب شرکت‌ها به این شکل مسدود و ماشین‌آلات نیز به حراج گذاشته می‌شوند. از سوی دیگر، اداره مالیات و بیمه نیز این شرکت‌ها را تحت فشار قرار می‌دهند. نکته قابل توجه آن است که در این زمینه هیچ‌گونه حمایت و پشتیبانی از طرف دولت که بدهکار اصلی است، انجام نمی‌شود.

آیا بازار ثانویه می‌تواند محل مناسبی برای تبدیل ارز به ریال باشد؟

بله و به نظرم کار بسیار درستی است. دولت، مسئول تأمین ارز کشور نیست؛ بلکه وظیفه دارد، کالاهای اساسی مردم را تأمین کند و با راه‌اندازی بازار ارز و نظارت و حفاظت از آن، صادرکنندگان و واردکنندگان کالاها را به فعالیت در این بازار تشویق و ترغیب کند. نهایتاً اینکه قیمت‌ها واقعی می‌شوند و ثبات پیدا می‌کنند. به دلیل آنکه ارز در اختیار دولت است، دولت همیشه قیمت آن را ثابت نگه می‌دارد. حرف ما همیشه همین بوده که با توجه به حداقل هزار برابر شدن قیمت

کالاها از ابتدای انقلاب اسلامی تا به حال، چرا قیمت دلار باید ثابت بماند؟ دلاری که در ابتدای انقلاب اسلامی، هفت تومان بوده، اکنون باید حداقل هفت هزار تومان (ارز دولتی) باشد که عملاً این‌گونه نیست و دولت مانع از افزایش قیمت آن می‌شود. در قوانین بانکی، تنها ایجاد بازار و مدیریت ارز شناور به عهده دولت است که در واقعیت این اتفاق نمی‌افتد. این همان تفکر دولتی است که در بخش‌های نفتی و بانک مرکزی وجود دارد.

آیا از فعالیت بورس انرژی رضایت دارید؟ آیا این سازمان می‌تواند منابع مالی صنایع انرژی در کشور را فراهم کند؟

بازار انرژی در حوزه نفت و گاز هنوز راه‌اندازی نشده؛ اما در حوزه انرژی برق که در آن تبادل برق انجام می‌شود، به آرامی مشغول راه‌اندازی و فعالیت است. کشور ما ظرفیت آن را دارد که تبدیل به یکی از بزرگ‌ترین صادرکنندگان انرژی خورشیدی شود. امام خمینی (ره) در جایی فرمودند که کار مردم را به مردم واگذار کنید و این جمله زیبا امروزه باید سرلوحه امور باشد. دولت باید با سپردن این‌گونه فعالیت‌ها به

بخش خصوصی، از این بخش حمایت کند.

به نظر شما آیا کشورهایمانند چین، روسیه و هندوستان می‌توانند در حوزه انرژی، جایگزین شرکت‌های بزرگ اروپایی و ژاپنی شوند؟

برای روشن شدن این موضوع اجازه دهید مثالی بزنم. در سال‌های گذشته برای وارد کردن واگن مترو به داخل کشور، با کشورهای مختلفی مذاکره شد. قیمت‌های پیشنهادی از آلمان و روسیه که در این زمینه پیش‌تاز بودند، بسیار بالا بود. در آن زمان، چین به تازگی وارد کار متروسازی شده بود و تجربه زیادی در این زمینه نداشت؛ اما هنگامی که متوجه شد بازار بزرگی مانند ایران را به عنوان مشتری دارد، تمام توانش را به کار گرفت و با قیمتی بسیار پایین‌تر با ایران قرارداد ساخت واگن بست و نتیجه بسیار خوبی هم در بر داشت. این مثال را می‌شود به حوزه نفت و گاز و پتروشیمی نیز تعمیم داد، به این معنا که در صورت واگذاری این حوزه‌ها به یک بخش خصوصی، رونق و شکوفایی فراوانی را شاهد خواهیم بود. از نمونه‌های موفق بخش خصوصی که در این زمینه پیشرفت‌های چشم‌گیری داشته، می‌توان به شرکت مپنا اشاره کرد.

توصیه شما به فعالان حوزه انرژی کشور چیست؟

از آن‌جایی که کارفرمای حوزه انرژی، مناقصات فراوانی برگزار کرده و در نتیجه شرکت‌های کوچک زیادی شکل گرفته‌اند، لازم است که فعالان حوزه انرژی، تمام این شرکت‌ها را دور هم جمع کرده و در نهایت یک کنسرسیوم قوی و واحد تشکیل بدهند و از دولت بخواهند که مثلاً یک شرکت نفتی را به آن‌ها واگذار کند تا با تولید، استخراج و فروش نفت؛ علاوه بر پرداخت سهم دولت، بخش نفت و گاز کشور نیز شکوفا شده و شاهد برون‌رفت از بحران‌های نفتی باشیم. ■

بزرگ‌ترین مشکل آن است که کارفرمای این بخش، فقط دولت و شرکت‌های دولتی مثل شرکت ملی نفت و شرکت ملی حفاری هستند. این شرکت‌ها به عنوان کارفرما قراردادهای یک‌طرفه می‌بندند، بر این مبنا که پس از تحویل کالای تولید شده، مبلغ را پرداخت می‌کنند.

اگر دولت بتواند از طریق بخش خصوصی، معاملات خود را با ارزی به جز دلار انجام دهد؛ مانند کاری که ترکیه و روسیه قرار است به زودی انجام دهند و البته کشورهای دیگر نیز به فکر عملی کردن این رویکرد افتاده‌اند؛ ضربه مهلکی به اقتصاد آمریکا وارد می‌شود

دبیر پایه انرژی، صنایع پالایشی و پتروشیمی اتاق بازرگانی ایران:

افزایش نرخ ارز سرمایه‌گذاری‌های آتی را مختل می‌کند

زهرا فضلعلی

کمیسیون انرژی، صنایع پالایشی و پتروشیمی اتاق ایران از بنیادی و راهبردی‌ترین بخش‌های مشورتی اقتصادی کشور است که در زمینه دانش فنی و دانش اقتصاد انرژی فعالیت می‌کند. این کمیسیون به‌طور مرتب با حضور کارشناسان خبره و نخبه انرژی، صنایع پالایشی و پتروشیمی کمیسیون مذکور تشکیل می‌شود و وظیفه اصلی آن پایش دقیق محیط کسب‌وکار گسترده انرژی و اظهار نظر در این موارد می‌باشد. به منظور آشنایی با رویکرد این کمیسیون در مواجهه با مسایل روز حاکم بر حوزه نفت و گاز کشور به سراغ علی فراهانی، دبیر پایه انرژی، صنایع پالایشی و پتروشیمی اتاق بازرگانی ایران رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. فراهانی که اکنون علاوه بر دبیری این کمیسیون، مشغول سپری نمودن دوره دکتری تخصصی خود در رشته اقتصاد نفت و گاز (PHD) نیز است، بر این نکته تأکید دارد که مشکل اصلی صنعت نفت کشور مان، مربوط به خصوصی سازی ناقص و ناکارآمد نبود نهاد تنظیم‌گر مستقل (رگولاتوری) در این صنعت است. وی از مسئولان دولتی درخواست کرد که در تمامی تصمیمات خود، دیدگاه بخش خصوصی واقعی را جویا شوند. در ادامه مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

این صنایع بسیار سرمایه‌بر هستند؛ در نتیجه، جریان درآمدی آتی این صنایع باید مد نظر قرار گیرد، نه اینکه تنها به درآمد امسال آن‌ها توجه کنیم. از طرف دیگر با افزایش قیمت ارز، ارزش ریالی ایجاد یک شرکت پتروشیمی بسیار بالا می‌رود و حجم بالاتری از ریال برای سرمایه‌گذاری در این صنایع مورد نیاز است که این موضوع می‌تواند سرمایه‌گذاری داخلی برای توسعه شرکت‌های پتروشیمی را به تأخیر بیندازد.

با افزایش نرخ دلار، ارزش ریالی ایجاد یا جایگزینی یک شرکت پتروشیمی بالاتر می‌رود که این امر باید در ذخیره استهلاک شرکت‌های سرمایه‌بر لحاظ شود و شرکت‌های ذخیره، استهلاک بیشتری را در صورت‌های مالی خود لحاظ کنند. شرکتی که با دلار یک هزار تومانی و با سرمایه یک میلیارد دلار (یک هزار میلیارد تومان) ایجاد شده است و نرخ استهلاک ۱۰ درصدی داشته باشد، سالیانه حدود ۱۰۰ میلیارد تومان هزینه استهلاک به عنوان ذخیره لحاظ خواهد کرد. با توجه به افزایش نرخ دلار و افزایش ارزش ریالی شرکت، قاعدتاً می‌بایست نرخ بالاتری برای ذخیره استهلاک لحاظ شود؛ اما شرکت‌های ایرانی چون بر اساس ریال حسابداری خود را انجام می‌دهند و بر مبنای هزینه اولیه شرکت، این نرخ استهلاک را لحاظ می‌کنند، در پایان ذخیره استهلاکی که بر حسب ریال ایجاد شده است، برای نوسازی و ایجاد تجهیزات جدید به جای تجهیزات مستهلک شده شرکت کفاف نخواهد داد و این زنگ خطری برای این شرکت‌ها خواهد بود. در واقع اگر شرکت‌ها بر مبنای ارزش دلاری شرکت ذخیره استهلاک بگیرند، میزان سود خالص آن‌ها می‌بایست کاهش یابد؛ ولی متأسفانه مالکان این شرکت‌ها به علت نیاز بالا به تقسیم سود بیشتر، این موضوع را در تصمیمات خود نادیده می‌گیرند و روند توسعه پایدار برای شرکت را به خطر می‌اندازند.

اکنون کمیسیون چند عضو دارد؟ آیا اعضای کمیسیون برنامه‌ای به منظور ساماندهی درآمدهای حاصل از فروش محصولات پالایشی و پتروشیمی در نظر گرفته‌اند؟

کمیسیون ۲۲ عضو دارد و این اعضا به نمایندگی از تمامی حوزه‌های مرتبط با انرژی، صنعت پالایشی و پتروشیمی در این کمیسیون حضور دارند. از آنجایی که اقدامات این کمیسیون در راستای پایش فضای کسب‌وکار

به نظر می‌رسد افزایش نرخ ارز باعث افزایش درآمد ریالی صنایع پالایشی و پتروشیمی شده است. آیا این درآمد باعث رشد و توسعه این صنایع خواهد شد؟

افزایش نرخ ارز، باعث افزایش درآمد ریالی تمام اشخاص می‌شود که درآمد دلاری دارند و پتروشیمی‌ها هم از این قاعده مستثنی نیستند. از طرفی با افزایش قیمت نفت، قیمت فروش محصولات پتروشیمی و نفتی نیز در سطح جهان افزایش داشته؛ یعنی درآمد ارزی و ریالی پتروشیمی‌ها افزایش یافته است؛ اما اگر بخواهیم در مورد رشد و توسعه این صنایع صحبت کنیم، می‌بایست فاکتورهای دیگری را نیز لحاظ نماییم. از طرفی با توجه به اینکه

صنایع مرتبط است، در مورد این مسایل به عنوان بازوی مشورتی اتاق ایران عمل می‌کند.

در مورد ساماندهی این درآمد‌ها، اتاق ایران از دوسال گذشته تاکنون به دنبال ایجاد یک فضای کسب‌وکار برای صنایع مادر و پایین‌دستی بوده است که در آن فضا منافع دولت، شرکت‌های بالادستی و مادر و شرکت‌های پایین‌دستی لحاظ گردد که در این مورد جلسات متعددی در اتاق ایران پیرامون ایجاد بیشترین ارزش افزوده در زنجیره صنایع پالایشی و پتروشیمی برگزار و نتایج آن به اطلاع مسئولان دولتی رسانده شده است.

آیا فعالان صنایع پالایشی و پتروشیمی از مبادله مالی در سامانه نیما رضایت دارند؟ مزایا و معایب این سامانه چیست؟
در مورد رضایت از مبادله مالی در سامانه نیما، باید موارد دیگری را لحاظ کرد. گمانه‌زنی‌هایی وجود دارد که دولت در سامانه نیما، دخالت دستوری می‌کند و از طرفی، مادامی که قیمت ارز در بازار غیررسمی، نرخ بالاتری نسبت به ارز نیمایی داشته باشد، برای هر فعال اقتصادی چه در حوزه پتروشیمی و پالایشی و چه در حوزه‌های دیگر، انگیزه بالایی برای عرضه ارز در سامانه نیما وجود نخواهد داشت. از آنجایی که سامانه نیما در شفافیت بخشی از عرضه و تقاضای ارز نقش داشته است، می‌توان به عنوان اقدام مثبتی به آن نگاه کرد؛ اما مشکلاتی نظیر فرآیند طولانی تقاضای ارز و دخالت دستوری دولت در بخشی از عرضه‌ها از معایب آن است. به‌طور کلی، زمانی یک سامانه ارزی را می‌توان سامانه ارزی موفقی دانست که عمق زیادی داشته باشد، عرضه‌کنندگان و متقاضیان ارز در آن زیاد باشند و از شفافیت بالایی برخوردار باشد.

عمده مشکلات صنایع پالایشی و پتروشیمی کشور چیست؟ چگونه می‌توان این مشکلات را برطرف کرد؟

مشکل بزرگ این صنایع، خصوصی‌سازی ناقص و ناکارآمد در این حوزه و نبودن نهاد تنظیم‌گر مستقل (رگولاتوری) است. در وهله نخست، ایجاد یک نهاد تنظیم‌گر مستقل و در وهله دوم، خصوصی‌سازی به معنای واقعی در این صنعت می‌باشد. در واقع، اغلب شرکت‌های این صنعت خصوصی نشده‌اند؛ بلکه تنها به غیر دولت واگذار شده‌اند.

آیا کمیسیون، برنامه‌ای به منظور مقابله با تحریم‌های مجدد آمریکا تدوین کرده است؟

کمیسیون در جلسات مختلفی، بحث تحریم‌ها و میزان اثرگذاری آن بر بخش‌های مختلف حوزه انرژی را مورد بررسی قرار داده است. بخش‌هایی مانند صنعت برق و سازندگان تجهیزات نفت و گاز، گزارش‌های خود در مورد میزان اثرگذاری تحریم‌ها بر حوزه خود را در کمیسیون ارائه داده‌اند؛ همچنین کمیسیون با برگزاری جلساتی با حضور مدیران بخش انرژی اتحادیه اروپا، موضوع همکاری شرکت‌های کوچک و متوسط ایرانی بخش خصوصی با شرکت‌های اروپایی را بررسی کرده است.

در صورت اعمال تحریم‌های نفتی ایران در ۱۳ آبان، به نظر شما چه مشکلاتی برای حوزه انرژی ایران به وجود خواهد آمد؟

نخستین بخشی که تحریم‌ها مستقیماً روی آن اثر می‌گذارد، حوزه انرژی است. آمریکا نیز از ابتدای تحریم‌های خود در دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی، این بخش را هدف گرفته بود. در واقع سرمایه‌بری بسیار بالا و زیرساختی بودن این حوزه، باعث شده که برای ضربه زدن به اقتصاد ایران، بخش انرژی هدف تحریم قرار گیرد؛ زیرا تحریم با ممانعت از انتقال منابع مالی به داخل چه از طریق فاینانس و چه از طریق سرمایه‌گذاری خارجی، دسترسی ایران به سرمایه را بسیار محدود می‌کند و ایران با کمبود سرمایه در این صنایع مواجه خواهد شد که این شرایط وضعیت کسب‌وکار فعالان اقتصادی این

حوزه را به شدت متأثر خواهد کرد؛ چراکه این بخش برای پایداری وضع موجود، نیاز به سرمایه دارد که نبود سرمایه، آینده این صنعت را مختل خواهد کرد.

آیا امکان فروش نفت از طریق دلان در بازار سیاه وجود دارد؟

ایران تا قبل از تحریم‌ها حدود ۲٫۵ میلیون بشکه نفت خام به همراه میعانات گازی صادرات داشته است. در صورت تحریم کامل نفت ایران، مسلماً فروش این مقدار نفت خام از طریق دلال‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود. در دوره قبل تحریم‌ها که حمایت کشورهای دیگر نیز از آن وجود داشت، صادرات نفت ایران به حدود ۱٫۳ میلیون بشکه رسیده بود، در نتیجه از نظر فیزیکی امکان صادرات ۲٫۵ میلیون بشکه از طریق دلال‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود؛ اما مسلماً صادرات ایران نیز صفر نخواهد شد. از طرفی با حذف ۱٫۵ میلیون بشکه‌ای نفت ایران از بازار جهانی و تنش‌های ایران با کشورهای منطقه و آمریکا، اگر صادرکنندگان دیگر نفت در جهان، کمبود نفت ایران را جبران نکنند، قیمت نفت بالاتر خواهد رفت و ایران می‌تواند با وجود کاهش مقدار فروش نفت، درآمد دلاری خود را در سطح مورد نیاز داشته باشد.

پیشنهاد شما به منظور فروش محصولات پالایشی و پتروشیمی به صنایع پایین‌دستی در شرایط تحریم چیست؟

تصمیم‌گیری در مورد صنایع پالایشی و پتروشیمی می‌بایست با لحاظ کردن کل زنجیره ارزش این صنایع انجام شود و هر تصمیمی که تمامی ذی‌نفعان زنجیره ارزش در نظر گیرند، مسلماً یک بازی برد برد نخواهد بود. این امکان وجود دارد، در برخی مواد اولیه که تولید و عرضه آن‌ها در داخل کشور در حالت برابر با تقاضا است، در صورت صادرات مواد اولیه، بازار آن محصول دچار التهاب شود؛ در نتیجه در این شرایط بازار، می‌بایست الزاماتی صورت پذیرد. متقاضیان مواد اولیه در بورس کالا، باید تولیدکنندگان واقعی باشند که تنها به قصد تولید محصول نهایی وارد بورس کالا شده باشند و نه اینکه به دلیل انگیزه‌های سوداگری وارد بورس کالا شوند. در سمت عرضه با توجه به نیاز بازار، رعایت کف عرضه برای شرکت‌های پتروشیمی می‌بایست الزام‌آور و تخطی از آن با تنبیه همراه باشد؛ چراکه در این شرایط تحریمی، از دست دادن صنایع پایین‌دستی که عموماً صنایع کوچک و متوسط هستند؛ به مصداق از دست دادن اشتغال و درآمد مالیاتی برای دولت تعبیر می‌شود.

خواسته کمیسیون از دولت و فعالان اقتصادی در کشور چیست؟

کمیسیون در ابتدای دوره فعالیت خود دو موضوع یکپارچه‌سازی نهاد تصمیم‌گیری و پیگیری تشکیل نهاد تنظیم‌گر در حوزه انرژی را مد نظر خود قرار داد؛ چراکه بخش اعظمی از مشکلات فعالان حوزه انرژی و مخاطرات این صنعت از عدم وجود این موضوع نشأت می‌گیرد. همان‌طور که شاهدیم، مشکلات بخش مهمی از فعالان انرژی به این دلیل است که بخش انرژی کشور از یک سیاست واحدی پیروی نمی‌کند. در واقع دید استراتژیک با لحاظ کردن منافع ملی در این حوزه وجود ندارد. در موارد بسیاری پیش آمده است که منافع فعالان حوزه نفت، گاز و برق به علت نبود یکپارچگی در بخش انرژی کشور با مخاطرات جدی رو به رو شده است.

از طرفی، ماهیت صنایع انرژی با انحصار، سرمایه‌بری، بلندمدت بودن، شکست بازار، دخالت دولت، استراتژیک بودن و... عجین شده است.

درخواست شما از مسئولان دولتی چیست؟

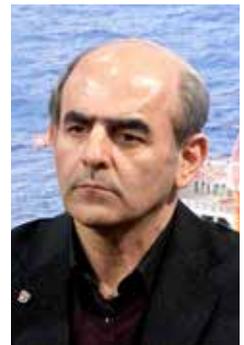
با توجه به شرایط کنونی و لزوم ایجاد فضای کسب‌وکار با مشارکت تمامی ذی‌نفعان آن، درخواست از دولت این است؛ در تمامی تصمیمات خود که به‌نوعی فضای کسب‌وکار را متأثر خواهد کرد، حتماً در زمان مناسب، نظرات بخش خصوصی واقعی را در مراحل تدوین آن تصمیمات جویا شود. ■

مشکل بزرگ این صنایع، خصوصی‌سازی ناقص و ناکارآمد در این حوزه و نبودن نهاد تنظیم‌گر مستقل (رگولاتوری) است. در وهله نخست، ایجاد یک نهاد تنظیم‌گر مستقل و در وهله دوم، خصوصی‌سازی به معنای واقعی در این صنعت می‌باشد

ضرورت توجه به عقلانیت اقتصادی در حوزه انرژی

رضا پدیدار

رییس کمیسیون انرژی و محیط‌زیست اتاق بازرگانی تهران

ایران به عنوان پایگاه انرژی جهان لازم است برای تعیین الزامات این بخش در مسیر از پیش تعیین شده رشد و توسعه اقتصادی استقرار یافته و سیاست‌های خود را تدوین نماید

سیاست‌گذاری انرژی به دلیل نقش حیاتی انرژی در اقتصاد هر کشور، چه تولیدکننده و چه مصرف‌کننده انرژی باشد، هر کشور برای حرکت صحیح در مسیر رشد و توسعه نیازمند این تفکر در تدوین مجموعه سیاست‌های انرژی است. ایران به عنوان پایگاه انرژی جهان لازم است برای تعیین الزامات این بخش در مسیر از پیش تعیین شده رشد و توسعه اقتصادی استقرار یافته و سیاست‌های خود را تدوین نماید. سیاست‌های انرژی، حاوی دستورات و دلالت‌های سیاستی در حوزه‌های تولید، توزیع و مصرف است. با توجه به نقاط ضعف بی‌شماری که در این زمینه وجود دارد، لازم است که اعمال سیاست‌های انرژی در قالب مقررات، پیمان‌های بین‌المللی، ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاران در حوزه انرژی، تدوین راهکارها و مقررات صرفه‌جویی انرژی، وضع مالیات و سایر ابزارهای اعمال سیاست‌های دولت، نمود پیدا کند. در این رابطه، بخش‌های عمده سیاست‌های انرژی را بیان کرده تا از این رهگذر و دستیابی به روش‌های متعارف، عقلانیت اقتصادی را به کار برده و کشور را در این حوزه فعال و پویا حفظ کرد. این سیاست‌ها عبارتند از:

- ۱- تبیین و تصریح سیاست ملی در زمینه‌های برنامه‌ریزی، تولید و مصرف انرژی
- ۲- مقررات مربوط به کاربردهای تجاری و تولید انرژی با رعایت استانداردهای حاکم
- ۳- مقررات ناظر و ناقد بر نحوه مصرف انرژی (مثل استانداردهای کارایی یا استانداردهای آلاینده‌ها)
- ۴- الزامات دخیل بر سازمان دولتی در بخش انرژی اعم از تحقیق، تولید و توزیع
- ۵- سیاست‌های مالی قابل اعمال بر بخش انرژی (مالیات‌ها و یارانه‌ها)
- ۶- تأمین امنیت انرژی به واسطه پیمان‌های بین‌المللی، موافقت‌نامه‌های تجاری، روابط خاص با صادرکنندگان یا واردکنندگان عمده انرژی، به ویژه کشورهای سنتی و یا روزآمد منطقه و بین‌المللی
- ۷- استانداردها و الزامات زیست‌محیطی ناظر به بخش انرژی در سطح

ایران به عنوان قطب انرژی در خاورمیانه، از ذخایر قابل توجه منابع هیدروکربوری برخوردار است؛ به گونه‌ای که هم‌اکنون، میزان ذخایر نفت در کشور بیش از ۷۱۲ میلیارد بشکه و ذخایر باقی‌مانده قابل برداشت ۱۰۱ میلیارد بشکه برآورد می‌شود. در این میان، ذخایر گاز طبیعی ایران ۱۶۶ درصد ذخایر دنیا، ۴۹ درصد ذخایر منطقه خاورمیانه و ۳۸ درصد ذخایر کشورهای صادرکننده نفت است. همچنین تجمیع ذخایر نفت و گاز ایران گویای این واقعیت است که ایران رتبه نخست ذخایر هیدروکربوری جهان را در اختیار دارد. در این میان، عقلانیت اقتصادی، تکلیفی کاملاً روشن را برای بهره‌برداری مطلوب از تمامی توانمندی‌های ایجاد شده نظیر اکتشاف، حفاری و تولید نفت و گاز را در حفظ جایگاه بی‌بدیل صنعت نفت کشورمان در منطقه و نیز عرصه بین‌الملل و از همه مهم‌تر، میدان‌های مشترک نفت و گاز (به ویژه میدان‌های غرب کارون و میدان مشترک پارس جنوبی) همراه با افزایش ضریب برداشت و افزایش برداشت از میدان‌هایی که در نیمه دوم عمر خود قرار دارند، ایجاد می‌کند. از سوی دیگر، پیشرفت‌های فناوری و پیچیده‌تر شدن مناسبات اقتصادی و سیاسی سبب شده تا با بهره‌گیری از درایت اقتصادی، سیاست‌های ملی - منطقه‌ای و همکاری با کشورهای مهم جهان در زمینه تأمین انرژی و ایجاد ثبات در بازارهای جهانی نفت را نیز به‌طور مستمر در دستور کار خود قرار داده تا بحران‌های پیش رو نظیر تحریم یک‌جانبه بر علیه کشورمان را که نوک تیز آن متوجه صنایع نفت و گاز ایران است، مدیریت و به نحو شایسته‌ای از آن عبور کرد. اگرچه امروزه نگاه‌ها به سمت‌وسوی چهارم نوامبر (۱۳) آبان است و به جای تعمق و کاربردی کردن عقلانیت اقتصادی در صنایع نفت و گاز کشور، به اظهارنظرهای التهابی و یا هیجانی پرداخته و از ژرف‌نگری به قابلیت‌ها و توانمندی‌های موجود در کشور که می‌تواند در قالب یک اندیشه عقلانی مسیر فعالیت‌ها را پیش‌بینی و با گذر از ناهمواری‌های تحریم، به درستی و روشنگرانه برای فعالان اقتصادی از آن عبور نموده و حالت انتظار فعلی را به حالت پویا و اثرگذار برای حوزه انرژی و نیز سایر صنایع وابسته و دیگر فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی اعم از تولیدی و یا خدماتی سوق داد. در این شرایط باید اقتصاد انرژی را به عنوان یک رشته علمی یا بهتر بگوییم، یک حوزه علمی میان‌رشته‌ای، مورد بررسی قرار داده و به‌طورکلی شناخته شود. در این موقعیت، مباحث ارزشمندی همچون؛ تراز انرژی، عرضه انرژی، تقاضای انرژی، بازارهای انرژی، کارایی انرژی، شدت انرژی، چالش‌های زیست‌محیطی، انرژی و رشد اقتصادی، انرژی و توسعه، سیاست‌گذاری انرژی و انرژی‌های نو، می‌تواند غبار ایجاد شده بر صنایع انرژی کشور را از میان برده و موجب فعال‌سازی این حوزه در مجموع توانمندی‌های اقتصادی کشور شود. با توجه به ضریب اهمیت سیاست‌گذاری در حوزه انرژی ضرورت دارد، این بخش برای تبیین عقلانیت اقتصادی در شرایط غیرمتعارف و تحریمی مطرح و بازگو گردد.

بین‌المللی

اما با توجه به تحولات و دستاوردهای روزآمد ملی و بین‌المللی لازم است، ملاحظاتی را که قبلاً در نظر گرفته شده، مورد بررسی قرار داده و قبل از تدوین سیاست انرژی به نکات ذیل نیز باید توجه جدی داشت:

- هدف بلندمدت رشد اقتصادی، مطابق اسناد بالادستی و رویکرد نوین جامعه بین‌الملل
- هدف بلندمدت خودکفایی انرژی در چارچوب برنامه‌های کلان اقتصاد انرژی
- دورنمای جمعیت کشور و حداکثر جمعیت مجاز با توجه به کمیابی منابع انرژی (احتمالی)
- پیش‌بینی ترکیب مصرف انرژی در بخش‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی کشور
- نحوه نگرش به آثار جانبی انرژی نظیر آلودگی‌های زیست‌محیطی و قیمت تمام‌شده
- تبیین اهداف سیاست انرژی در سطح شهری، استانی، منطقه‌ای و ملی
- ابزارهای اجرایی موجود و مورد نیاز برای اعمال سیاست‌های انرژی (مالیات، یارانه و سهمیه‌بندی)

با عنایت به موارد گفته شده و درک شرایط حاضر که اختلاف نظرهای بسیاری را در جامعه پایدار کرده است، ضرورت دارد، عقلانیت خود را در این شرایط که در تهاجم عدیده جهانی قرار گرفته‌ایم، در مسیر توسعه قرار داده و موضوع انرژی را در این پایگاه مورد توجه و ارزیابی منطقی قرار دهیم. توسعه مفهومی فراتر از رشد اقتصادی دارد. توسعه، ابعاد مختلف فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی دارد. متأسفانه باوجود ارزش فراوان و حیاتی منابع انرژی و طبیعی، نقشه توسعه‌یافتگی جهانی، انطباق اندکی با نقشه توزیع منابع طبیعی دارد. هنوز بسیاری از کشورهای غنی از انرژی منابع طبیعی، مانند دوران استعمار به خام فروشی

ثروت‌های طبیعی خود به قدرت‌طلبان یا استعمارگران سابق مشغول هستند. اینکه اصولاً منابع طبیعی فراوان می‌توانند موتور توسعه یک کشور باشند یا خیر، بحث جالبی است که موضوع نظریه نفرین منابع است. طبق این نظریه، فراوانی منابع طبیعی در یک کشور، لزوماً به توسعه‌یافتگی آن کشور کمک نمی‌کند؛ حتی ممکن است، مانع توسعه‌یافتگی شود. بعد اقتصادی این نظریه، بیشتر به نظریه بیماری هلندی که اقتصاد ما نیز علائمی از آن را نشان می‌دهد، مبتنی است و بعد فرهنگی این نظریه بر این دلالت دارد که در کشورهای غنی از منابع طبیعی، بازده سرمایه‌گذاری روی آموزش نیروی انسانی و فرهنگ طی یک دوره بلندمدت محقق می‌شود و بازدهی هنگفت سرمایه‌گذاری روی منابع طبیعی (به ویژه نفت و گاز) به سرعت عاید حکومت می‌شود؛ بنابراین سرمایه‌گذاری روی آموزش و فرهنگ، ظاهراً سودآور نیست و توسعه فرهنگی به کندی محقق می‌شود. در بعد توسعه سیاسی نیز نظریه نفرین منابع، آشکار می‌سازد که حکومت‌های کشورهای غنی از منابع طبیعی بر عواید حاصل از فروش این منابع متکی‌اند و نه بر مالیات‌های جمع‌آوری‌شده از مردم؛ بنابراین عنصر پاسخگویی دولت در قبال جامعه که سنگ زیربنای حقوق سیاسی جامعه و توسعه‌یافتگی سیاسی است، وجود ندارد یا کم اثر است. ■

ایران به عنوان قطب انرژی در خاورمیانه، از ذخایر قابل توجه منابع هیدروکربوری برخوردار است؛ به گونه‌ای که هم‌اکنون، میزان ذخایر نفت در کشور بیش از ۷۱۲ میلیارد بشکه و ذخایر باقی‌مانده قابل برداشت ۱۰۱ میلیارد بشکه برآورد می‌شود

دبیر انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت عنوان کرد: تأمین نیاز ۷۵ درصدی صنعت نفت از سوی شرکتهای ایرانی

سهیلا زمانی

رمز عبور از مشکلات کنونی کشور، خودباوری ملی است. به گمان بسیاری از کارشناسان، ایرانیان می‌توانند در صورت به کارگیری دانش و تخصص خود بر مشکلات به ویژه در حوزه انرژی فائق شوند. آنچه برای تحقق این امر مهم لازم است، در مرحله نخست، اعتماد به توانایی بخش خصوصی و در مرحله دوم، کاهش تصدی‌گری دولت در اکثر پروژه‌های نفتی است. اکنون شرکت‌های نفتی ایران، بیش از هر زمان دیگر آمادگی لازم برای نقش‌آفرینی در مهم‌ترین بخش اقتصاد کشور؛ یعنی صنعت نفت را دارا هستند. شرکتهایی که با اتحاد و تجمیع در قالب انجمن، می‌توانند خودباوری ملی را در منطقه به منصف ظهور برسانند. به همین بهانه به سراغ سعید آهنگران، دبیر انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت ایران رفته و با وی به گفت‌وگو نشستیم. آهنگران علاوه بر دبیری این انجمن، عضویت در هیأت مدیره فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته، عضو و کارشناس کمیسیون انرژی و محیط‌زیست اتاق تهران، همکار گروه‌های کارشناسی انرژی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، عضویت در کمیته‌های تخصصی کارفرمایان صنعت نفت و مسئولیت دبیرخانه موقت تأسیس فدراسیون صنعت نفت ایران را نیز در کارنامه کاری خود دارد. با هم مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

خصوصی تولیدکننده تجهیزات صنعت نفت ایران را از سراسر کشور در دفتر عضویت خود به ثبت رسانده است. "استصنا" امروز قریب به ۲۱۰ هزار شغل مستقیم و غیر مستقیم را در صنعت تخصصی با تکنولوژی بالا در کشور ایجاد کرده که حفظ و توسعه آن برای امنیت کشور و کاهش وابستگی، بسیار با اهمیت است. از افتخاراتی که امروز "استصنا" به آن می‌بالد، داشتن قریب به ۱۲۰ شرکت دانش بنیان در یکی از پیچیده‌ترین و پر ریسک‌ترین صنایع جهان است که توانسته‌اند در این باشگاه معتبر گواهینامه رسمی از معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری کسب نمایند. علاوه بر آن، وجود ۵۰ آزمایشگاه همکار سازمان ملی استاندارد ایران در بین اعضای "استصنا" نشان از توسعه و تمرکز بر تحقیق و توسعه دارد. "استصنا" امروز در تمامی فعالیت‌های صنفی مرتبط با صنعت نفت نظیر فدراسیون صنعت نفت و انجمن نفت ایران، حائز کرسی رسمی است؛ اما از مهم‌ترین افتخارات "استصنا" در طول این دو دهه فعالیت تشکیلی، کسب مقام دوم در رتبه‌بندی تشکلهای ملی انجام شده توسط اتاق بازرگانی ایران است. این رتبه و جایگاه در شرایطی به دست آمده که "استصنا" کمتر از ۴ سال می‌باشد که به عضویت پارلمان بخش خصوصی کشور درآمده است.

آیا تمامی اعضا از صلاحیت لازم علمی و تجربی برخوردار هستند؟

صنعت نفت به دلیل پر ریسک بودن و سرمایه مادی و انسانی بالای آن، با استانداردهای بین‌المللی در حرکت است و تحت هیچ شرایطی از آن کوتاه نمی‌آید؛ لذا حضور و ورود به این صنعت اقدامی سهل و ساده نیست. شرکت‌های متقاضی، فیلترها و ارزیابی‌های بسیاری را می‌گذرانند تا وارد لیست تأمین‌کنندگان این صنعت قرار گیرند. مضاف بر اینکه، پس از ورود نیز همواره در بوته بررسی و ارزیابی بر اساس همان استانداردهای بین‌المللی که عرض کردم، هستند. به نظر بنده، تمامی شرکتهایی که توانستند، مجوز فعالیت در هر بخشی از صنعت نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی را دریافت کنند، حتماً صلاحیت لازم

اکنون انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت ایران چه تعداد عضو دارد؟

انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت ایران که با نشان اختصاری "استصنا" در صنعت معروف است، از سال ۱۳۷۹ فعالیت تشکیلی خود را در سطح ملی با حدود ۶۰ شرکت و با حمایت مستقیم و مؤثر مرکز همکاری‌های ریاست جمهوری آغاز کرد. اکنون در نزدیک به دو دهه فعالیت در حوزه صنعت نفت ایران "استصنا" بیش از ۷۰۰ شرکت

۵۰

مهر ۹۷ شماره ۲۴
ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری

را داشته‌اند. البته کیفیت یک مقوله دائمی و پیوسته است و در طول فعالیت، بنا به مؤلفه‌های گوناگون تولید و محیط کسب‌وکار فراز و فرود دارد؛ اگرچه شرکت‌های ایرانی در این صنعت که همواره در تحریم بین‌المللی و محدودیت‌های فراوان داخلی بوده، با طی کردن همه این موانع نفس‌گیر و فرصت‌سوز، تازه به مرحله رشد رسیده‌اند و در حال کسب تجربه هستند. علاوه بر همه مواردی که بیان شد، "استصنا" برای اینکه شرکت‌های با کیفیت مناسب را در بین خود جا دهد، ساختاری به نام کمیته عضویت را دارد که اعضای آن با بررسی اسناد و مدارک که پروانه فعالیت صنعتی و مهندسی یکی از الزامات است و بعضاً بازدیدهای بنگاهی، نسبت به پذیرش اقدام می‌کنند. این نکته را هم باید اضافه کرد که انجمن مکانی است برای کسب تجربه و تبادل توانمندی برای حضوری مقتدرانه در صنعت نفت ایران که با این رویکرد، شرکت‌هایی که توانایی بالقوه حضور در این صنعت را دارا هستند، باید از این ظرفیت ملی بهره‌مند شوند. ذکر این نکته را هم ضروری می‌دانم که اگر شرکت‌هایی از چرخه تولید خارج شده و به جرگه تأمین‌کننده پیوسته‌اند، عامل اصلی آن فضای کسب‌وکار و قراردادهای فی‌مابین متقاضی و فروشنده است که مکرراً بنده مطرح کردم که با این قرارداد موجود در صنعت نفت، صنعت شکوفای ملی را نخواهیم دید.

آیا تولیدکنندگان داخلی توانایی تأمین تجهیزات صنعت نفت و گاز ایران را دارند؟ چرا در کشورمان به توانایی تولیدکنندگان داخلی اعتماد نمی‌شود؟

در خصوص تأمین نیاز صنعت نفت توسط اعضای "استصنا" باید عرض کنم که صنعت نفت ایران به‌طور کلی به دو بخش تقسیم می‌شود که می‌توان به صنایع پایین‌دستی اشاره کرد که بیشتر صنایع نظیر پالایشگاهی، پتروشیمیایی و خطوط لوله را شامل می‌شود. در این بخش با توجه به مطالعات انجام شده بر روی چند پلنت فعال کشور، می‌توان با جرأت اعلام کرد که قریب به ۸۰ درصد تجهیزات آن توسط شرکت‌های ایرانی با کیفیت مناسب قابل تأمین است و ۲۰ درصد باقی‌مانده یا توجیه اقتصادی تولید نداشته یا تکنولوژی تولید آن بومی نشده است که البته در آن درصدی که تکنولوژی آن بومی نشده است، به عدم اعتماد شرکت‌های مصرف‌کننده و روابط محدود شده بین‌المللی باز می‌گردد. همه ما می‌دانیم که تمامی پلنت‌های موجود در ابتدای کار توسط شرکت‌های بین‌المللی خارجی طراحی شده و یا در ادامه بر اساس نقشه‌های موجود آن‌ها اقدام شده؛ لذا نیازهای تجهیزاتی نیز بر اساس استانداردها و برندهای خارجی تعریف شده است. همین امر، امروز برخی شرکت‌های کارفرمایی را در تأمین قطعات و یا تعویض تجهیز به علت نبود نقشه‌ها با مشکل مواجه کرده؛ اما همان‌طور که بیان شد، در این بخش حتی بنا به اظهار مسئولان نفتی، این توانمندی در کشور اثبات شده و اینکه چرا هنوز هم بخش زیادی از نیاز خود را از شرکت‌های خارجی تأمین می‌کنند، باید از خودشان سؤال شود. خوشبختانه تلاش‌های "استصنا" و عملکرد خوب شرکت‌ها در این یک دهه اخیر، مسئولان را وا داشت که با صدور بخشنامه‌هایی، برخی اقلام را ممنوع نمایند؛ اما متأسفانه باز هم شاهد واردات بی‌رویه هستیم.

آیا تولیدکنندگان ایرانی در صنایع بالادستی نفت می‌توانند نقش مؤثری ایفا کنند؟

در صنایع بالادستی با توجه به پیچیده‌تر بودن تجهیزات و ضرورت داشتن تجربه مناسب، متأسفانه شرکت‌های ایرانی نتوانستند به‌اندازه صنایع پایین‌دستی، توسعه و توانمندی داشته باشند. سرمایه‌گذاری سنگین جهت دستیابی به تکنولوژی‌های این بخش و کسب تجربه

در میدان عمل، مهم‌ترین موانع شرکت‌ها بوده است. به نظر بنده، هر دو عامل نیز مستقیماً به دولت و شرکت‌های توسعه‌ای در کشور باز می‌گردد؛ چراکه مالک اصلی تمام تأسیسات، دولت است؛ بنابراین، فرصت کسب تجربه و سرمایه‌گذاری تولید باید توسط آن ایجاد شود. با همه این موانع و محدودیت‌ها، شرکت‌های ایرانی در این حوزه بر اساس مطالعات فاز ۱۱ پارس جنوبی به‌طور میانگین توانمندی تولید و ارائه خدمت را تا ۶۰ درصد تکنولوژی بومی در اختیار دارند.

با توجه به محدودیت‌های شرکت‌های ایرانی، به نظر شما چگونه می‌توان موانع تولید در صنعت نفت را برطرف کرد؟

شرکت‌های ایرانی با تکنولوژی‌های در اختیار می‌توانند نیاز قریب به ۷۵ درصد صنعت نفت در بخش پایین‌دستی و بالادستی را تأمین کنند که متأسفانه امروز از این توانمندی به دلایل مختلف استفاده نشده و ظرفیت این شرکت‌های تکنولوژی محور که می‌توانند پشتوانه بسیار خوبی در مذاکرات دستگاه دیپلماسی کشور باشند، خالی است. امروز باید این تفکر در بین تمامی خریداران صنعت نفت، اعم از بخش دولتی و شبه‌دولتی اصلاح شود که ایرانی را با شعار "کیفیت اروپایی و قیمت چینی" بررسی کنند. باید گفت که در بخش‌هایی از صنعت نفت با وجود مدیران خودباور و معتقد به توان داخل، موفقیت‌های بسیار خوبی را کسب کرده‌ایم؛ اما تعداد این افراد بسیار محدود است و هیچ‌گاه وزارت نفت سعی در افزایش این افراد با ایجاد سازوکارهای تشویقی و حمایتی نکرده و بالعکس این افراد اغلب در کانون توجه نهادهای نظارتی هستند.

آیا شرکت‌های نفتی موفق ایرانی می‌توانند در زمینه صادرات نیز فعالیت کنند؟ چه مشکلاتی در این زمینه وجود دارد؟

در همین جا باید ابهامی که در مورد صادرات وجود دارد را بیان کنم. بسیاری از مسئولان شرکت‌های تولیدی این حوزه را برای تکمیل ظرفیت تولیدی به رویکرد صادراتی تشویق می‌کنند. در نگاه کلی این اقدام بسیار خوب است و باید برای توسعه بازار و ارتقای کیفیت به عنوان یک هدف در بنگاه‌ها تعریف شود؛ اما نباید بازار کشور خودمان را ترک کنیم و دو دستی به خارجی‌ها بدهیم. لطفاً مسئولان آدرس غلط ندهند. زمانی صادرات معنا دارد که تولید بیش از نیاز باشد؛ ضمن اینکه باید بستر صادرات توسط دولت مهیا شود.

شرکت‌های ایرانی که در رقابت قیمتی، مغلوب برندهای دست دوم و حتی سوم کشورهای آسیایی می‌شوند، چطور در کشورهای خارجی شانس برای بردن دارند؟

عدم دسترسی به دریافت اسناد استانداردهای بین‌المللی (نظیر API) در این صنعت به علت تحریم کشور، فرصت حضور تجهیزات ایرانی در سایر کشورها، حتی همسایگان نزدیک بوده است. اگرچه راه‌هایی برای صادرات با تمرکز در کشور ثالث وجود دارد؛ اما این مدل با توجه به اینکه مخاطب شما شرکت خارجی و حتی در برخی موارد دولت است، نیازمند ساختار بین‌المللی و سرمایه‌گذاری مناسب است که شرکت‌های ایرانی به‌تنهایی نمی‌توانند این راه را طی کنند؛ لذا نبود یک برنامه مشخص صادراتی از سوی دولت و البته بنگاه‌ها، این بخش را دچار رکود کرده است.

همچنین آنچه که از مذاکرات و هیأت‌های تجاری دولت دیده می‌شود، خیلی علاقه‌مندی به صادرات این بخش از تجهیزات در دستور کار نیست؛ بخشی که می‌تواند، ضمن ایجاد ارزش افزوده بسیار بالا و ارزآوری مناسب، تهدید تحریم را با وابستگی مهندسی و تجهیزاتی کاهش دهد. ■

امروز باید این تفکر در بین تمامی خریداران صنعت نفت، اعم از بخش دولتی و شبه‌دولتی اصلاح شود که ایرانی را با شعار "کیفیت اروپایی و قیمت چینی" بررسی کنند. باید گفت که در بخش‌هایی از صنعت نفت با وجود مدیران خودباور و معتقد به توان داخل، موفقیت‌های بسیار خوبی را کسب کرده‌ایم

در گفت‌وگو با رییس هیأت مدیره شرکت تدبیرگران سامانه انرژی مطرح شد

حرکت شتابان دنیا به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر

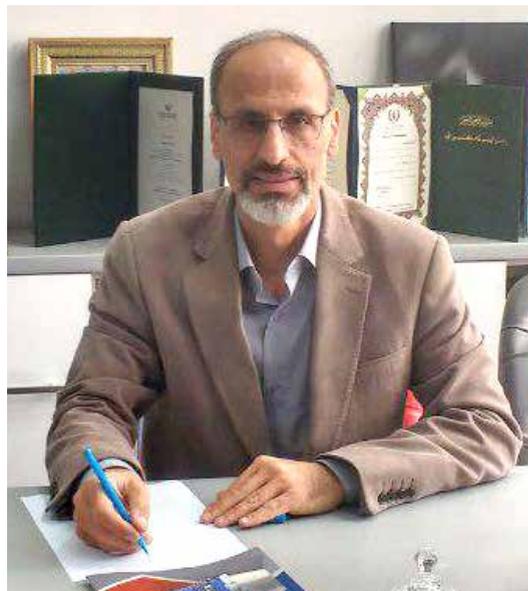
شهره ماهی صفت

انرژی تجدیدپذیر (Renewable energy) یا انرژی برگشت‌پذیر، به انواعی از انرژی می‌گویند که منبع تولید آن، بر خلاف انرژی‌های تجدیدناپذیر (فسیلی)، قابلیت آن را دارد که توسط طبیعت در یک بازه زمانی کوتاه، مجدداً به وجود آمده یا به عبارتی تجدید شود. در سال‌های اخیر با توجه به این‌که منابع انرژی تجدیدناپذیر رو به اتمام هستند، این منابع از سوی کشورها مورد توجه قرار گرفته‌اند. اکنون برنامه کلان جمهوری اسلامی ایران، استفاده بهینه از منابع انرژی‌های فسیلی و ارتقای میزان بهره‌برداری از منابع متنوع انرژی‌های تجدیدپذیر جهت تأمین بخشی از نیاز روزافزون انرژی کشور است؛ زیرا کشور ایران از لحاظ برخورداری منابع مختلف انرژی یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان محسوب می‌شود و علاوه بر وجود منابع گسترده سوخت‌های فسیلی و تجدیدناپذیر، نظیر نفت و گاز دارای پتانسیل فراوان انرژی‌های تجدیدپذیر از جمله باد، خورشید، زیست‌توده و زمین‌گرمایی نیز است. به منظور آشنایی با میزان توسعه‌یافتگی صنایع انرژی تجدیدپذیر در کشور، با دکتر کریم مظاهری، استاد دانشگاه و رییس هیأت مدیره شرکت تدبیرگران سامانه انرژی به گفت‌وگو پرداختیم و نظر وی را در این خصوص جویا شدیم. مظاهری معتقد است که رشد و توسعه صنایع تجدیدپذیر در کشور در مقایسه با متوسط سطح دنیا و یا حتی منطقه، بسیار ناچیز و پایین است. این استاد دانشگاه بر این گمان است که دولت باید با اتخاذ سیاست صحیح و مناسب، تولید و فروش نفت خام و گاز را محدودتر کرده و صرفاً از آن در جهت رفع نیازهای داخلی استفاده کند. مشروح این مصاحبه را به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

نقاط کلیدی دنیا انجام می‌شود. کشورهای صنعتی و پیشرفته تمایل دارند، با تغییر نیازهای انرژی خود به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر، از قدرت سیاسی دارندگان سوخت‌های فسیلی از جمله جمهوری اسلامی ایران بکاهند. انگیزه‌های غیر محیط زیستی کشورهای اروپایی، نهایتاً منجر به توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر شده است. در کشور ما به دلایل مختلف، امری خلاف این روند جهانی در جریان است؛ چراکه نهادهای سیاست‌گذار و اجرایی متفاوت بوده و حتی سیاست‌های اعلامی به خوبی اجرا نمی‌شود. تبیین و تدوین راهبرد و سیاست‌گذاری در هر کشور، باید بر اساس منابع و امکانات ملی باشد. قطعاً بزرگ‌ترین مزیت ملی ما، دسترسی ارزان‌قیمت به بهترین نوع سوخت‌های فسیلی مانند نفت و گاز است؛ بنابراین همیشه در برنامه‌های توسعه، بحث توسعه کاربرد انرژی‌های تجدیدناپذیر وجود داشته است؛ خصوصاً در دولت یازدهم این موضوع، محور اصلی توسعه بوده و یکی از موفقیت‌های این دولت افزایش تولید نفت بوده است.

آیا در دولت‌های گذشته نیز از رشد و توسعه صنایع انرژی تجدیدپذیر حمایت شده است؟

در دولت‌های پیشین نیز توسعه بخش نفت و گاز همواره مطرح شده و عملاً در اجرا، محور اصلی برنامه‌های توسعه، بر مبنای به‌کارگیری انرژی‌های تجدیدناپذیر مانند نفت و گاز بوده است. در عمل شاهد هستیم که امکانات، تسهیلات و پشتیبانی دولت از مصرف این سوخت‌ها و یارانه‌ای که در اختیار مصرف‌کنندگان این سوخت اعم از بخش صنعت یا خانگی قرار می‌دهد، بسیار سنگین است و همین امر باعث می‌شود، افرادی که خارج از سیستم دولتی قصد سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر را دارند، انگیزه کافی نداشته باشند. به همین دلیل، رشد و توسعه صنایع تجدیدپذیر در کشور در مقایسه با متوسط سطح دنیا و یا حتی منطقه، بسیار ناچیز و پایین است. در مورد انرژی‌های تجدیدپذیر، کشورهای دنیا و منطقه، برنامه‌های

آیا امکان توسعه هرچه بیشتر صنایع انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور وجود دارد؟

اکثر دانشمندان بر این عقیده هستند که بیشترین آسیب وارده به محیط‌زیست به واسطه مصرف بی‌رویه انرژی‌های تجدیدناپذیر ایجاد می‌شود؛ بنابراین ما نظاره‌گر روندی هستیم که با شتاب زیادی به سمت توسعه هرچه بیشتر صنایع انرژی تجدیدپذیر حرکت می‌کند. علاوه بر این، مباحث سیاسی نیز در این موضوع وجود دارند. تعداد فروشندگان سوخت‌های فسیلی در دنیا محدود است و تولید این نوع سوخت در

توسعه‌ای فراوانی در ۱۰ سال اخیر اتخاذ کرده‌اند. اطلاع دارم که بسیاری از کشورهای منطقه از جمله عربستان نیز سرمایه‌گذاری‌های کلانی روی انرژی‌های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی انجام داده‌اند. کشورهای اروپایی نیز مطابق برنامه‌ریزی‌های انجام شده در آینده‌ای بسیار نزدیک، بیش از نیمی از انرژی‌های مورد نیاز خود را از منابع انرژی تجدیدپذیر تأمین خواهند کرد.

به نظر شما تاکنون چه اهمال‌کاری‌هایی در زمینه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور رخ داده است؟

با وجود اینکه بنده، موافق توسعه فناوری‌های متکی بر نفت و گاز با سرمایه‌گذاری و حمایت‌های مستقیم دولت هستم، اعتقاد دارم که دولت نباید در فروش نفت خام و محصولات اولیه پتروشیمی حمایتی داشته باشد و باید این حمایت را متمرکز بر به‌کارگیری صحیح انرژی‌ها و حمایت از تولید محصولات صنعتی و پتروشیمی با ارزش افزوده بالا کند تا مصرف نفت و گاز در کشور کاهش یابد.

اکنون در مورد انرژی‌های تجدیدپذیر دو بحث فروش نفت و گاز و توسعه فناوری‌ها مطرح است. دولت باید با اتخاذ سیاست صحیح و مناسب، تولید و فروش نفت خام و گاز را محدودتر کند و صرفاً از آن در جهت رفع نیازهای داخلی استفاده کند. در عین حال، توسعه فناوری‌ها و زیرساخت‌ها نیز در مسیری باشد که منجر به کاهش مصارف غیر صنعتی و تولید محصولات پایین‌دستی حاصل از نفت و گاز با ارزش افزوده بالاتر شود. البته در حوزه‌های نفت و گاز مشترک با همسایگان، باید سیاست‌های افزایش تولید مبتنی بر شرکت‌ها و فناوری‌های داخلی اتخاذ شود. اگر از این سیاست استفاده نکنیم، این ثروت ملی که با همسایگان ما مشترک است، از دست خواهد رفت. سرمایه‌گذاری در مورد توسعه فناوری‌های تولید محصولات پایین‌دستی نفت و گاز که شامل توسعه فناوری‌های مورد نیاز پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها می‌شود، بسیار ضعیف است. لازم است برای طراحی، ساخت، بهینه‌سازی ماشین‌آلات و تجهیزات، ابزارهای اندازه‌گیری دقیق و تولید تجهیزات منطبق بر فناوری‌های روز دنیا سرمایه‌گذاری‌های بیشتری انجام شود و دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و خصوصاً شرکت‌های دانش بنیان در این زمینه فعال‌تر شوند.

آیا دانشگاه‌های کشورمان آمادگی لازم جهت تولید دانش انرژی‌های تجدیدپذیر را دارا هستند؟

متأسفانه دانشگاه‌های ما با این سرفصل‌ها که از مهم‌ترین نیازهای ملی هستند، آشنایی ندارند و فاصله زیادی با نیازهای روز صنعت ما دارند. یکی از معضلات بزرگ کشور این است که در تکنولوژی‌های اندازه‌گیری، پایش، مانیتورینگ و ... عملکرد بسیار ضعیفی را شاهد هستیم و سرمایه‌گذاری‌هایی که تاکنون انجام شده، نسبت به معیارهای جهانی بسیار ناچیز است. در زمینه اندازه‌گیری، متأسفانه عمده تجهیزات از خارج از کشور تهیه شده و معمولاً دانش کافی استفاده و نگهداری آن‌ها نیز در داخل کشور وجود ندارد. عدم رعایت استانداردها در این زمینه، زیان مالی سنگین و دشواری‌هایی در مدیریت انتقال و توزیع سوخت‌های فسیلی ایجاد می‌کند. حوزه انرژی از نیازهای راهبردی کشور است و اگر بخواهیم سه اولویت کشور در توسعه فناوری را نام ببرم، قطعاً یکی از آن‌ها، بحث توسعه فناوری‌های مرتبط با انرژی، خصوصاً انرژی‌های تجدیدناپذیر است.

عملکرد دولت در قبال شرکت‌های دانش بنیان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

آنچه که در زمینه توسعه شرکت‌های دانش بنیان مهم است، تعداد این شرکت‌ها نبوده؛ بلکه کیفیت آن‌ها دارای اهمیت است. منظور از کیفیت، ارزش افزوده محصولات آن‌ها، حجم فروش، حجم صادرات و نفوذ آن‌ها به بازارهای منطقه‌ای یا بین‌المللی و میزان اشتغال تحصیل‌کردگان دانشگاهی است. یکی از انتقاداتی که بر عملکرد دولت وارد است،

همچنین افزایش تعداد شرکت‌های دانش بنیان، یک خطای راهبردی است. بیشتر از تعداد، باید برای توسعه کسب‌وکار این شرکت‌ها کار شود. در واقع، حجم فعالیت‌های انجام شده توسط این شرکت‌ها بسیار مهم‌تر از تعدادشان است. پایداری، ماندگاری، توسعه و نفوذ آن‌ها در خارج از کشور، از دیگر فاکتورهای کلیدی است. اگر منابع را به سمتی سوق دهیم که این شاخص‌ها در شرکت‌ها حفظ شوند، شاهد تأثیرات به‌سزایی در اقتصاد ملی، آینده کشور و همچنین حفظ سرمایه‌های انسانی خواهیم بود. با افزایش تعداد این شرکت‌ها، فعالیت‌های صوری شکل می‌گیرد که تنها برای کارهای تبلیغاتی مفید است. در کل به نسبت سال گذشته در سیاست‌های دولت در خصوص شرکت‌های دانش بنیان، تغییرات فاحشی دیده نمی‌شود و این شرکت‌ها که نتیجه عمده فعالیت‌شان در بحث بازار و مصرف دیده می‌شود، به‌طور متوسط از شرایط اقتصادی کشور رضایت ندارند. متأسفانه بدنه کارشناسی دولت، اعتقاد چندانی به محصولات تولید داخلی ندارد. باوجود تعدد انبوه آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌هایی که دولت ابلاغ کرده و خرید محصولات خارجی را محدود و یا منع می‌کند؛ همچنین وجود خرده فرهنگ‌هایی در جامعه که به غلط باب شده، از جمله اینکه "مرغ همسایه غاز است" و بر اساس همین تفکر؛ بعضی از کارشناسان داخلی تمایل به ارتباط بازرگانی با خارج از کشور دارند و شرکت‌های خارجی را به شرکت‌های داخلی ترجیح می‌دهند و ارزش زیادی برای این ارتباط قائل هستند. انگیزه‌های آن‌ها برای کار با شرکت‌های خارجی بسیار گسترده است و متأسفانه گاهی شامل انگیزه‌های رفاهی غلط مانند استفاده از مأموریت‌های خارج از کشور یا بهره‌مندی از هدایای آن‌ها هم می‌شود؛ ولی در بهترین حالت آن‌ها فکر می‌کنند، این ارتباط در جهت یادگیری و ارتقای سطح دانش آن‌ها مؤثر است و به لحاظ کیفیت آموزش و یادگیری، اولویت همکاری را برای شرکت‌های خارج از کشور قرار می‌دهند که به جرأت می‌گویم؛ صد درصد در اشتباه هستند.

دلیل شما برای مخالفت با این موضوع چیست؟

قطعا ارتباط یک مجموعه دولتی یا خصوصی با شرکت‌های دانش بنیان داخلی به منظور آموزش و ارتقای فناوری به‌طور متوسط، بار علمی و بازردهی آموزشی بهتری دارد. تجربه ۳۵ ساله بنده در صنعت گواه این ادعا است. خوشبختانه امروزه، زمینه‌های ارتقای علمی و آموزشی بسیار پر بارتر از گذشته است و هسته‌های تحقیقاتی و فناوری موجود، از نظر پیشرفت و به‌روز بودن، به‌هیچ‌عنوان قابل‌مقایسه با حتی ۱۰ سال قبل نیست؛ اما متأسفانه عواملی که پیشتر از آن‌ها نام برده شد؛ به انضمام عواملی چون فرآیندهای قانونی و اداری از جمله بیمه و دارایی، سبب شده که شرکت‌های دانش بنیان در فروش محصولات خود با مشکلات زیادی روبرو شوند. واقعیت آن است که سیستم‌های اداری و کارشناسان ما عملکرد بسیار ضعیفی دارند و قادر به تمایز بین شرکت‌های دانش بنیان و دیگر ارباب‌رجوعان خود نیستند.

به عنوان استاد دانشگاه، چه راهکاری را برای خروج از بحران اقتصادی کشور پیشنهاد می‌کنید؟

شرایط اقتصادی فعلی کشور، برای تولیدکنندگان داخلی خصوصاً شرکت‌های دانش بنیان می‌تواند بسیار مفید و مؤثر باشد و در صورت تداوم این شرایط در سال‌های آتی، حتی منتهی به شکوفایی و توسعه این شرکت‌ها شود؛ هرچند منکر سختی‌ها و دشواری برای مصرف‌کنندگان و حوزه‌های دیگر کشور نیستیم. همان‌طور که اشاره کردم، حوزه انرژی یکی از سه اولویت اساسی کشور است و قابلیت آن را دارد که به عنوان بهترین حوزه برای توسعه کشور شناخته شود. پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها، شرکت‌های پالایش و پخش و مجموعه‌های مختلف توزیع و انتقال گاز، با وجود رشد و توسعه، همچنان بازار مناسبی برای سرمایه‌های سرگردان در جامعه هستند. دولت باید به بخش خصوصی اعتماد کرده و زمینه این تعاملات و سرمایه‌گذاری‌ها را فراهم آورد. ■

کشورهای صنعتی و پیشرفته تمایل دارند، با تغییر نیازهای انرژی خود به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر، از قدرت سیاسی دارندگان سوخت‌های فسیلی از جمله جمهوری اسلامی ایران بکاهند. انگیزه‌های غیر محیط زیستی کشورهای اروپایی، نهایتاً منجر به توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر شده است

به منظور معرفی توانمندی شرکت‌های ایرانی انجام می‌شود

برپایی دومین نمایشگاه صنعت گاز ایران در سال آینده

نقیسه میرگلوی بیات

خلیج فارس از این قابلیت برخوردار نبوده و تنها کشور روسیه با قابلیت‌های مشابه کشورمان، بیش از دو دهه برگزاری نمایشگاه تخصصی گاز را در برنامه نمایشگاهی خود قرار داده است. در واقع برای برپایی هر چه بهتر این مهم، از حمایت، پشتیبانی و راهنمایی همه دستگاه‌های مرتبط دولتی و تعامل با انجمن‌ها، سازمان و تشکل‌های تخصصی و دانشگاه‌ها و غیره استفاده شد.

در ادامه، محمد گرائی، مدیر نمایشگاه صنعت گاز ایران نیز ضمن موفق شمردن برپایی این نمایشگاه در شرایط خاص فعلی کشور، گفت: بر اساس بازخورد مثبت از تعریف نمایشگاه مستقل گاز از سوی مشارکت‌کنندگان و صاحب‌نظران در ادامه با حمایت بیشتر وزارتخانه‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط، انجمن‌های تخصصی، دوره‌های بعدی در مسیر طبیعی توسعه یک رویداد، در سطح کیفی بالاتر با حضور مشارکت‌کنندگان و بازدیدکنندگان بیشتر برپا می‌شود.

همچنین وی نوید برپایی دومین دوره نمایشگاه در تاریخ ۵ تا ۸ شهریورماه سال ۹۸ در مرکز نمایشگاه‌های بین‌المللی شهر آفتاب را داد و تصریح کرد: در دومین گام نمایشگاه صنعت گاز ایران، بر حضور گسترده‌تر شرکت‌های داخلی و همچنین برپایی پویون اختصاصی برخی از کشورها که مذاکرات اولیه آن از چند ماه گذشته آغاز شده، تمرکز خواهیم داشت.

مدیر نمایشگاه صنعت گاز ایران افزود: همچون دوره اول، تعامل و ارتباط با وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران انجام و بر اساس آخرین مذاکرات صورت پذیرفته پیش و در حین نمایشگاه، از حمایت و همکاری آن دو سازمان برای برگزاری هر چه بهتر و گسترده‌تر نمایشگاه سال بعد استقبال می‌کنیم. در دوره نخست، شاهد مشارکت ۷۰ واحد داخلی و خارجی بودیم که مورد بازدید کاملاً تخصصی دست‌اندرکاران و مخاطبان صنعت گاز کشور قرار گرفت و انتظار می‌رود که این نمایشگاه به دلیل اهمیت موضوعی آن، گام‌های توسعه خود را سریع‌تر برداشته و در آینده نزدیک به یک رویداد معتبر ملی و سپس در سطح بین‌المللی تبدیل شود. ■

نخستین دوره نمایشگاه بین‌المللی صنعت گاز ایران (IRGS) ۲۰۱۸ در مرکز نمایشگاه‌های بین‌المللی شهر آفتاب با سه رویکرد «توان ساخت داخل، بومی‌سازی فناوری‌ها و آینده صنعت گاز» در قالب ۱۲ گروه تخصصی و اصلی: اکتشاف و حفاری، تأمین و عرضه گاز، ذخیره‌سازی گاز، پاک‌سازی گاز طبیعی برای تأسیسات گازی، انتقال و توزیع گاز، فناوری، تحقیق، توسعه و آموزش، طراحی، مشاوره و پیمانکاری صنعت گاز، صنایع تجهیزات و وسایل گازسوز، تشخیص و ارزیابی گاز، ایمنی صنعتی و محیط‌زیست، سیستم‌های نرم‌افزاری اتوماسیون و تجهیزات ارتباطی سایر صنایع، کالا، تجهیزات و خدمات مرتبط با صنعت گاز برگزار شد.

به گفته محمد گرائی، مدیر نمایشگاه صنعت گاز ایران قرار است که دوره دوم این نمایشگاه در شهریورماه سال ۹۸ در همین مکان برپا و میزبان بازدیدکنندگان داخلی و خارجی باشد.

مجتبی راد، سخنگو و مسئول امور مطبوعاتی نمایشگاه صنعت گاز ایران با بیان اینکه نمایشگاه صنعت گاز ایران در فضایی بالغ بر ۶ هزار مترمربع و با حضور بیش از ۷۰ مشارکت‌کننده داخلی و خارجی برپا شد، اظهار کرد: در تعیین گروه‌های کالایی و خدماتی نمایشگاه تلاش شد تا زمینه بروز توانمندی‌های شرکت‌های داخلی در کنار شرکت‌های صاحب‌نام خارجی در این عرصه فراهم آید. وی با اشاره به جایگاه ایران در انرژی جهان که ضرورت تعریف و برپایی رویدادهای کاملاً تخصصی این حوزه راهبردی را دو چندان می‌کند، گفت: صنعت گاز به دلیل رتبه برتر ایران در ذخایر تثبیت شده گاز جهان، برنامه‌های راهبردی کشور در برنامه ششم توسعه و سیاست‌های ابلاغ شده اقتصاد مقاومتی و همچنین توسعه این بخش از صنعت در کشور، از اولویت خاصی برای میزبانی این نمایشگاه در شهر تهران برخوردار بود. مدیر نخستین نمایشگاه صنعت گاز ایران تصریح کرد: شرایط ایران در این زمینه به‌گونه‌ای است که هیچ‌یک از کشورهای صاحب گاز منطقه و

دنیای سرمایه‌گذاری

دنیای صنعت

حمایت دولت و مردم
از محصولات نساجی
ایرانی/۵۸

ضرورت اصلاح مثلث
مدیریتی در سازمان نظام
مهندسی ساختمان/۶۰

«خود تحریمی» محصول
سیاست‌های غلط دولت/۶۲

مدیر عامل شرکت نساجی حجاب شهر کرد تأکید کرد

قاچاق کالای بی کیفیت

تیر خلاص بر پیکر تولید کنندگان

محمد جندقی

بی تردید شرکت نساجی حجاب شهر کرد، یکی از تولید کنندگان مطرح در حوزه صنعت نساجی کشور است. این شرکت به دلیل تولید انواع پارچه های چادری مشکی و سایر منسوجات (اعم از پرده های، لباسی، مانتویی، مقنعه ای، روسری، ملحفه ای و...) و نیز خرید و فروش ماشین آلات و تجهیزات صنایع نساجی و پوشاک و فعالیت های مربوطه، توانسته بیش از سایر رقبا در تولید کالای ایرانی و دست یابی به موفقیت نقش ایفا کند. به همین منظور بر آن شدیم تا با مهندس میر محمد تقی دانایی هوشیار، مدیر عامل این شرکت نساجی که عضو هیأت مدیره جامعه متخصصین نساجی ایران نیز است به گفت و گو بنشینیم و نظر وی را درباره «فرصت ها و مشکلات صنعت نساجی ایران» و «چشم انداز صاحبان صنایع از آینده اقتصادی کشورمان» جویا شویم. مشروح این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می رسد.

نساجی پیشرفت را شروع کرده اند در ایران هم همین طور بوده و تاریخ صنعت نساجی در کشورمان، به قدمت خود صنعت ایران است و نساجی یکی از صنایعی است که با وجود تمام بی مهری هایی که در سنوات گذشته به آن شده، هنوز پا بر جا است. واردات غیر رسمی، واردات محصولات نهایی، قاچاق کالا و حتی حجم بسیار بالای کالای همراه مسافر، در هیچ زمینه ای به اندازه صنعت نساجی گسترده نیست؛ یعنی رقابتی این صنعت از بیرون کشور بسیار پر قدرت و پر حجم کار می کنند که به طبع آن، سودجویی های فراوانی نیز انجام می شود. نساجی ایران، یک دوره پر فراز و نشیب را طی کرده و در این دوره خیلی از شرکت ها به دلیل قدمت زیاد و فرسودگی از گردونه خارج شدند که بیشتر از بخش عمومی بوده اند؛ ولی در بسیاری موارد و به خصوص در بخش خصوصی سرمایه گذاری های بسیار خوبی انجام گرفته و این صنعت توسعه پیدا کرده است. امروز صنعت نساجی به مانند همه صنایع دیگر، دچار مشکلاتی مانند وام های بانکی با بهره های سنگین ارزی، قاچاق و واردات کالای بی کیفیت است؛ ولی این صنعت کماکان پا بر جا و محکم مانده و به کار خود ادامه می دهد.

ضربه پذیری صنعت نساجی، از بسیاری از صنایع دیگر کمتر است. با وجود اینکه بی مهری ها نسبت به این صنعت خیلی بیشتر بوده و نگاه به نساجی به عنوان صنعت ورشکسته ای است؛ ولی این صنعت بسیار پویا و قوی است.

ورود کالای قاچاق، چه آسیبی به صنعت نساجی کشور وارد می کند؟

واردات قاچاق را به سه بخش می توانیم تقسیم کنیم؛ بخش اول همان قاچاقی است که از مبادی غیر رسمی، مرزها، کوله بران، ته لنجی و... وارد کشور می شود که شکل های شناخته شده قاچاق هستند. شکل دیگری از قاچاق وجود دارد که اصلاً اظهار نمی شود و یا بد اظهاری می شود. نوع سوم هم وجود دارد که بیشترین ضربه را این نوع واردات، وارد می کند و آن واردات رسمی کالای نامرغوب است؛ به این دلیل که شما وقتی می گوئید کالای نامرغوب، طبعاً آن کالا باید قیمت پایینی داشته باشد که یا استوک کشورهای دیگر است و یا اینکه کالایی است که تقلبی تولید شده و با اسامی تجاری معروف وارد می شود. مهم ترین موضوع برای رقابت با کالای نامرغوب، قیمت کالا است و متأسفانه کیفیت نقشی ندارد. کالای نامرغوب را بازاران ترین قیمت ممکن وارد می کنند و تولید کننده داخلی مجبور است، از کیفیت کالای خود کم کند تا به قیمتی برسد که بتواند رقابت کند. نهایتاً به این نقطه می رسیم که می گوئید کالای داخلی کیفیت ندارد؛ در صورتی که بسیاری از کالاهای داخلی ما به اسم خارجی فروخته می شوند و قیمت آن ها معقول و به طبع کیفیت آن هم

بفرمایید که شرکت نساجی حجاب شهر کرد در چه زمینه ای فعالیت دارد؟

این شرکت سهامی خاص و مشتمل بر سه واحد تولیدی است که دو واحد آن در شهر کرد و یک واحد آن در نجف آباد مستقر می باشد. نساجی حجاب تولید کننده انواع پارچه های فاستونی، روسری، شال، مقنعه، مانتویی، شلوازی، پیراهنی، پرده ای و ساتن های لباس عروس، رومیزی و... است و در طی دو سال گذشته به عنوان تولید کننده اصلی و در واقع تنها تولید کننده پارچه چادر مشکی در ایران فعالیت دارد.

اکنون صنعت نساجی کشور در چه شرایطی قرار دارد؟

صنعت نساجی، یکی از صنایعی است که در دنیا به عنوان صنعت پیشران معرفی می شود و از صنایع اشتغال زا و مادر است. اکثر کشورهای توسعه یافته از صنعت

مناسب است.

اکنون بیشترین زیان به صنعت نساجی را واردات کالاهای نامرغوب وارد می‌سازند؛ و گر نه قاچاق کالا همیشه وجود داشته و راهکار آن صرفاً این است که تعرفه را برای مواد اولیه صفر کنند و برای محصول نهایی وارداتی با توجه به کیفیت، تعریف کنند. اگر برای تمام کالاهایی که وارد کشور می‌شود، شرط حداقل قابل قبول کیفیت تعریف شود، تولیدکننده داخلی مشکلی نخواهد داشت.

به نظر شما صنعت نساجی ایران، اکنون از نظر تکنولوژی، تنوع تولید و طراحی، توان رقابت با رقبای خارجی را دارد؟

طراحی یک موضوع هنری است و در اکثر کشورهای دنیا با تقلید از طراحان بزرگ کارها پیش می‌رود. ما نیز این اعتقاد را داریم که طراحان ایرانی، طراحان بسیار قوی و قدرتمندی هستند که با تمام محدودیت‌هایی که به لحاظ ساختاری، عرفی و فرهنگی وجود دارد کار خود را به خوبی انجام می‌دهند. به اعتقاد بنده، از نظر تکنولوژی چندان از دنیا عقب نیستیم و امکان توسعه وجود دارد و سرمایه‌گذاران داخلی و صاحبان کارخانه و صنایع، تمایل دارند که به روز شوند؛ اما مشکلاتی سر راه خود دارند که بارها و به عناوین مختلف عنوان شده است. بزرگ‌ترین مشکل، خرید خارجی ماشین‌آلات خط تولید است. وقتی ماشین‌آلات خریداری می‌شوند، قیمت ارز در محاسبات FS مشخص می‌شود و بر اساس آن، قیمت ماشین‌آلات و قیمت تمام شده پروژه و برنامه بازگشت سرمایه و معادلات مالی تعریف می‌شود و سرمایه‌گذار بر همین اساس قیمت تمام شده محصول خود را برآورد و شروع به کار می‌کند. پس از خرید، حمل، نصب، راه‌اندازی و تولید آزمایشی، قیمت ارز با تفاوت فاحشی رشد می‌کند و موقع بازپرداخت تسهیلات ارزی فرامی‌رسد و تازه مشکلات بروز می‌کنند. دو سال پیش قیمت ارز چقدر بود و امروز چقدر است؟ این یکی از بزرگ‌ترین مشکلات در راه سرمایه‌گذاری صنایع برای به‌روز رسانی است. ماشینی که قیمت آن دو سال پیش ۱۰۰ میلیون تومان بوده، امروز ۲۰۰ میلیون تومان است. طبعاً هیچ‌وقت قیمت تمام شده محصول، به اندازه‌ای نیست که سرمایه‌گذار بتواند آن را از اول پیش‌بینی کند و نهایتاً سرمایه‌گذار به‌طور مداوم بدهکار و بدهکارتر می‌شود و چیزی که اتفاق می‌افتد این است که سود فقط به جیب بانک می‌رود؛ چرا که طبق تعاریف، بانک ارز تخصیص داده و ارز باز پس می‌گیرد.

از نظر دانش فنی، متخصصان صنایع نساجی در ایران کارهایی را به سختی انجام داده‌اند که شاید در خیلی از کشورهای دنیا با شرایط آسان‌تر با آن موضوع مواجه بوده‌اند. ولی ما جواب بهتری گرفته‌ایم و به همین دلیل است که بسیاری از محصولات تولیدی ایرانیان با نام‌های خارجی عرضه می‌شوند و خریداران صرف نام خارجی، به این محصولات رغبت بیشتری دارند. مثلاً در چین و دنیای غرب، کیفیت تولیدات ایرانی از تولیدات خارجی چیزی کم ندارد؛ ولی وقتی به نام ایرانی عرضه می‌شود، تمایلی به آن نیست و تولیدکننده برای آنکه از زندگی ساقط نشود، به ناچار با نام خارجی محصول خود را عرضه می‌کند و جالب این‌که مورد اقبال هم واقع می‌شود.

به عنوان یکی از مدیران با سابقه صنعت نساجی، بفرمایید که چه فرصت‌های سرمایه‌گذاری در این صنعت وجود دارد؟

کشور ما از نظر مصرف، ظرفیت‌های بسیار زیادی دارد. تولید الیاف از مواردی است که در آن سرمایه‌گذاری‌های خوبی انجام شده، پاسخ بسیار خوب و صادرات قابل توجهی هم داشته؛ ولی هنوز لازم است که بیش از گذشته در آن سرمایه‌گذاری شود. به عنوان مثال، چادر مشکی، یکی از محصولات است که با گذشت ۴۰ سال از انقلاب اسلامی، با اینکه به عنوان یک کالای خاص فرهنگی و عقیدتی مطرح بوده همیشه وارد شده؛ ولی برای اولین بار یک سرمایه‌گذاری کامل برای تولید این محصول انجام شده است. اکنون اگر بنا باشد، صرفاً نیاز کشور در این زمینه برآورده شود، حداقل ۶ کارخانه دیگر به اندازه کارخانه ما باید احداث شود تا بتوان پاسخگوی مصرف داخل بود و پس از آن به صادرات فکر کرد. موارد متعددی دیگری هم می‌توان برای سرمایه‌گذاری در این صنعت اضافه کرد؛ ولی پیش از آن باید موانع سرمایه‌گذاری را از بین برد یا حداقل کاهش داد. برای بررسی این موضوع در ابتدا باید بتوان به آمار،

نیازمندی‌ها و آینده‌نگاهی واقع‌بینانه داشت و پس از آن خط مشی سرمایه‌گذاری را تدوین کرد.

آیا پتروشیمی هادر خصوص تأمین مواد اولیه با شما همکاری دارند؟

به نکته بسیار مهمی اشاره کردید. نفت به عنوان یک سرمایه ملی بایستی مزیت رقابتی برای صنایع کشور باشد؛ ولی متأسفانه این طور نیست و از آن جایی که به صنایع پتروشیمی به صورت انحصاری نگاه می‌شود، سودآوری این صنعت مدنظر است؛ نه سودآوری و بهره‌وری کشور. وقتی از منابع داخلی کشور به عنوان یک مزیت بهره‌برداری شود، محصولات ناشی از منابع می‌بایست با قیمت قابل رقابت با محصولات وارداتی به صنعتگر داخلی عرضه شود تا این منبع طبیعی تبدیل به مزیت شود و اگر بنا باشد با افزایش نرخ ارز و در مقایسه با نرخ FOB خلیج فارس و قیمتی بالاتر از آن محصولات پایین دستی پتروشیمی به صنایع کشور فروخته شوند دیگر موضوع مزیت، معنی نخواهد داشت. به عنوان مثال بارز می‌توان از مواد اولیه تولید پلی‌استر نام برد که با افزایش نرخ ارز با قیمت بالاتری توسط پتروشیمی‌ها به تولیدکنندگان الیاف و نخ پلی‌استر فروخته می‌شود. در نتیجه آن‌ها هم ناچار به افزایش قیمت عرضه تولیدات خود به مصرف‌کنندگان پس از خود بوده و این افزایش نرخ مسلسل و ارتعمیم یافته و در نهایت گریبان مصرف‌کننده نهایی را خواهد گرفت؛ حال آنکه هزینه‌های تولید این مواد در داخل ثابت بوده و مستقل از نرخ ارز می‌باشد و اگر ارزش پول ملی کاهش یافته، قیمت جهانی آن تغییری نداشته و چون سودآوری هر چه بیشتر برای صنایع پتروشیمی مدنظر است، فارغ از اثرات تخریبی افزایش قیمت تمام شده محصولات وطنی، افزایش بهای فروش اتفاق می‌افتد. در مورد الیاف پلی‌پروپیلن که روزی صادرکننده آن بودیم نیز همین موضوع باعث اصلی توقف صادرات بوده است.

در مورد مواد شیمیایی کمکی صنایع نساجی هم این مشکل وجود دارد و افزایش چشمگیر قیمت مواد شیمیایی از دلایل بالا رفتن بی‌رویه قیمت تمام‌شده محصولات بوده است.

به نظر شما اکنون مهم‌ترین مشکلات صنایع نساجی کشور چیست؟

چیزی که باعث بالندگی بازار می‌شود و به طبع آن بالندگی صنعت را به همراه دارد، فضای رقابتی سالم است. متأسفانه فضای رقابتی سالم وجود ندارد. بارزترین آن، عدم رقابت‌پذیری است که تولیدکننده ناچار است با سرمایه‌گذاری سنگین و صرف هزینه و زمانی بسیار طولانی، مواد اولیه خود را از مبادی رسمی وارد کند، فرآیندی طولانی برای تبدیل آن به محصول اجرا کند و سپس در بازاری که ملو از کالای قاچاق است، بدون هزینه‌های رسمی آن را عرضه کند. این موارد، نشان از نبود وجود فضای رقابتی سالم دارد. بدتر از آن این است که با محصولات تمام‌شده‌ای مواجه می‌شویم که بدون هرگونه چرخه تولیدی، یکسره به مصرف می‌رسد و به دلایل کیفی، قیمتی بسیار نازل دارد. مشکلات دیگری هم مانند هزینه‌های بسیار سنگین تأمین اجتماعی، مالیاتی، مالیات بر ارزش افزوده و... وجود دارند که خاص صنعت نساجی نیست و عمومیت دارند و همه صنایع کشور با آن هادست و پنجه نرم می‌کنند.

برای حمایت از این صنعت در این رقابت ناعادلانه، دولت چه کاری باید انجام دهد؟

وقتی می‌گوییم که از ما به عنوان تولیدکننده حمایت شود، نه دنبال این هستیم که رانت بگیریم و نه اینکه انتظار داریم وام‌های ما را ببخشند. انتظار ما این است که این باور در بین مردم و مسئولان ایجاد شود که کالای ایرانی، قابل اعتماد است. از کالای ایرانی استفاده کنند تا متوجه شوند تفاوت بین کالای ایرانی و خارجی آن چنان نیست که در مورد آن همه تبلیغات منفی وجود دارد. باید از کشورهایمانند ترکیه ویتنام و کره جنوبی که در صنعت نساجی بسیار پیشرفته هستند، یاد بگیریم که چطور از صنعت داخلی خود حمایت می‌کنند. به اعتقاد بنده، الگو گرفتن از آن‌ها کار سختی نیست و شاید حتی واجب است. ■

نفت به عنوان یک سرمایه ملی بایستی مزیت رقابتی برای صنایع کشور باشد؛ ولی متأسفانه این طور نیست و از آن جایی که به صنایع پتروشیمی به صورت انحصاری نگاه می‌شود، سودآوری این صنعت مدنظر است؛ نه سودآوری و بهره‌وری کشور

مدیرعامل پوشاک نانو مهیار خواستار شد

حمایت دولت و مردم از محصولات نساجی ایرانی

احمد رضا صباغی

شرکت پوشاک مهیار که در سال ۱۳۶۶ با تولید جوراب، قدم به عرصه فعالیت نهاده، توانسته طی سال‌های متمادی سبد محصولات خود را علاوه بر جوراب، به دستکش و زیرپوش نیز گسترش دهد. اکنون این واحد تولیدی به عنوان یکی از پیشگامان تولید جوراب نانو در کشورمان شناخته می‌شود که علاوه بر بازار داخل، تولیدات خود را به کشورهای چون عراق، تاجیکستان و افغانستان صادر می‌کند. در حال حاضر این شرکت از معدود شرکت‌های تولیدکننده جوراب نانو در کشور است که دارای تأییدیه نانومقیاس از واحد بررسی محصولات ستاد ویژه توسعه فناوری نانو و تأییدیه بهداشتی از وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی است. به منظور آشنایی بیشتر به سراغ محمود ضرابی، مدیرعامل و رییس هیأت مدیره پوشاک نانو مهیار رفتیم و با وی درباره ویژگی‌های محصولات تولیدی این شرکت و راهکارهای رونق بخشی به صنعت نساجی کشور به گفت‌وگو پرداختیم. با هم مشروح مصاحبه را می‌خوانیم.

چه ویژگی در صنعت نساجی کشور وجود دارد که باید به آن توجه بیشتری شود؟

ما نیروی کار توانمند و خلاق بسیاری داریم، تکنسین‌های ما بسیار مجرب هستند؛ ولی متأسفانه تکنولوژی، ماشین‌آلات و مواد اولیه خوبی نداریم. اگر این‌ها در کنار مجموعه نیروی انسانی قرار گیرد، بی‌شک صنعت نساجی کارایی بسیار بالایی خواهد داشت. قرار گرفتن در مسیر جاده ابریشم و امکان صادرات دریایی و زمینی از مزیت‌هایی است که می‌توان تولیدات را به کشورهای همسایه صادر کرد.

در خصوص فرصت‌های سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی توضیح بفرمایید؟

صنایع نساجی، دنیای بزرگی دارد و اگر برنامه‌ریزی خوبی داشته باشیم، می‌توانیم این صنعت را ارتقا دهیم و آن را به شکل بهتری عرضه کنیم. اکنون مشغول کار بر روی پوشاک بچه‌گانه‌ای هستیم که بتواند به تلفن همراه آلازم بدهد که مثلاً تب کودک بالا رفته یا مسایلی از این دست که این موضوع به مسایل پزشکی نیز کمک می‌کند.

به نظر شما برای رونق صنعت نساجی کشور چه باید کرد؟

اگر بخواهیم صنعت نساجی پویایی داشته باشیم؛ به طوری که بتوانیم در مقابل ترکیه و کشورهای دیگر حرفی برای گفتن داشته باشیم، باید حمایت‌های دولتی و مردمی در سطح بالا انجام شود. امسال، سال حمایت از کالای ایرانی است و تاکنون مردم حمایت‌های خوبی در این زمینه داشته‌اند. شخصاً مدت دو سال است که لباس خارجی نمی‌پوشم؛ پس باید از خودمان شروع کنیم. در داخل کشور تولیدات خوبی داریم؛ به طوری که شاهد هستیم، تولیدکنندگان سرشناس برندهای خارجی مانند ال سی وایکیکی، منگو، زارا، پوما و آدیداس در حال مذاکره با تولیدکنندگان ما هستند. اکنون بیش از ۱۵ واحد تولیدی وارد قرارداد با برندهای خارجی شده‌اند و مشغول تولید جنس برای آن‌ها هستند. به اعتقاد بنده، باید سهم کارفرما از تأمین اجتماعی برای تولیدات نساجی و همچنین سودهای بانکی کاهش یابد و انتظار می‌رود، اداره امور مالیاتی از لحاظ اخذ مالیات‌های تکلیفی این موارد را در نظر بگیرد. ارزش‌افزوده

به نظر شما سهم صنایع نساجی در اقتصاد کشور چقدر است؟

صنایع نساجی و پوشاک بسیار اشتغال‌زا است. به‌عنوان مثال، اگر از صنایع نساجی و پوشاک استان زنجان حمایت شود، به‌اندازه ایران‌خودرو و سایپا می‌تواند نیرو جذب کند. در صنایع دیگر با ۱۰۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری، شاید ۵۰ نفر نیرو جذب کار شوند؛ ولی در صنایع نساجی با یک‌پنجم این مبلغ، می‌توان دو برابر نیرو جذب کرد. اگر حمایت از صنایع نساجی و پوشاک بیشتر بود، اکنون درگیر معضل بیکاری نبودیم.

۵۸

ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری
مهر ۹۷ • شماره ۲۴

پوشاک نانو مهیار

اول برپایی نمایشگاه، محصولات را به اتمام برسانم. برای افراد بازدیدکننده از مزایای پوشیدن جوراب گفتم و آن‌ها را از مضرات نپوشیدنش آگاه ساختم. اکنون در شهر قطیف عربستان که حدود ۹۰ درصد جمعیت آن شیعه است، از محصولات ما استفاده می‌شود و اگرچه به واسطه مناسبات سیاسی با عربستان ارتباط مستقیم نداریم؛ اما از طریق عراق محصولاتمان را به این منطقه ارسال می‌کنیم.

برنامه شما در سال ۹۷ چیست؟

در کنسرسیومی که از طریق ستاد نانو علم و فناوری ریاست جمهوری شکل گرفته، تعداد ۶ نفر از آن‌ها تولیدکنندگان پوشاک و منسوجات خانگی هستند که تمامی محصولات تولیدی‌شان تکنولوژی برتر است. خوشبختانه ظرف یک سال اخیر که این شرکت با عنوان شرکت پیشران نساجی آینده با برند "هاینو" تأسیس شده، فعالیت خوبی را شروع کرده و قصد داریم که در فروشگاه‌ها حضور داشته باشیم که البته محصولات خود را در فروشگاه رفاه عرضه کرده‌ایم و فروشگاه‌های شهروند، افق و فروشگاه‌های اینترنتی نیز مقصد بعدی ما است. فروشگاه‌های اختصاصی در منطقه فاطمی، ولیعصر و تهران‌پارس را راه‌اندازی کرده و با برند هاینو فعالیت داریم. محصولات برند هاینو شامل حوله، لباس زیر زنانه و مردانه، انواع جوراب، گن ضد اشعه مخصوص خانم‌های باردار، محصولات نوزاد و ... است.

تاکنون این شرکت به چه افتخاراتی دست پیدا کرده است؟

بازدید استانداران، وزرا و معاونین محترم، از مهم‌ترین افتخارات شرکت نانو مهیار است. این شرکت دارای ۵ ایزو، مجوز بهداشت برای نانو و سیب سلامت می‌باشد که به زودی گواهی بهداشت اروپا را هم دریافت خواهیم کرد. همچنین کسب عنوان کارآفرین برتر ملی و استانی، صادرکننده ملی و استانی، صنعتگر ملی و استانی، برگزیده همایش استانداردها، کیفیت، تولیدات، صادرات و همایش مدیران برتر کشوری از دیگر افتخارات شرکت نانو مهیار است. ناگفته نماند که تمامی استانداردهای اخذ شده در رزومه شرکت موجود است.

در پایان درخواست شما از دولت چیست؟

برند مهیار همواره سعی دارد تا پله‌های رشد و ترقی را طی و با استفاده از تکنولوژی روز دنیا، نوآوری و خلاقیت، محصولات متنوعی را تولید کند و در این راستا نیازمند حمایت جدی‌تری از سمت دولت است. همچنین امیدواریم، بازار بیشتری را در داخل و خارج از ایران، برای برند مهیار به دست آوریم. ■

باید از تولیدکننده و مخصوصاً صنعت نساجی برداشته شود تا در نهایت مسیر برای صادرات هموارتر گردد. تمام این مواردی که گفته شد، باعث رشد، شکوفایی و رونق صنعت نساجی می‌شود.

در خصوص میزان سرمایه‌گذاری و امکانات شرکت مهیار توضیح بفرمایید؟

کارخانه پوشاک نانو مهیار، دارای متراژی معادل ۳ هزار و ۶۰۰ مترمربع زمین و ۲ هزار و ۸۰۰ مترمربع زیربنا است. حدود ۱۴ میلیارد تومان برای این شرکت سرمایه‌گذاری انجام شده و حدود ۵۰ نفر در این مجموعه فعالیت کاری دارند. "کیان بهریس مهیار" (تولیدکننده نخ) نیز ۳ هزار و ۶۰۰ مترمربع زمین و حدود ۸۰۰ مترمربع زیربنا دارد که در ادامه طرح توسعه به ۲ هزار و ۵۰۰ مترمربع افزایش خواهد یافت و سرمایه آن حدود ۳ میلیارد تومان است و ۱۲ نفر نیرو مشغول به کار هستند. نخ تولیدی این کارخانه، نه تنها مورد استفاده شرکت مهیار قرار می‌گیرد؛ بلکه به بازار نیز فروخته می‌شود.

حضور در نمایشگاه‌ها چه دستاوردهایی برای شما داشته است؟

بیشترین مشتریان را جهت عرضه و صادرات محصولات از طریق همین نمایشگاه‌ها به دست آورده‌ایم. حضور در این نمایشگاه‌ها بسیار مفید و مؤثر است. آذرماه سال ۱۳۹۶ در نمایشگاه ۹ روزه آرتیجیانای ایتالیا حضور داشتیم که بیش از سه میلیون نفر از این نمایشگاه دیدن کردند. این نمایشگاه دربرگیرنده صنایع غذایی، صنایع دستی و پوشاک بود. در مدت حضورم در این نمایشگاه توانستم، به سلاطین مردم پی ببرم. رنگ‌بندی، طرح و نقشه هم جزء مواردی بود که به آن‌ها توجه داشتیم. در نمایشگاه کشورهای کنیا، عمان، امارات، گرجستان و مسکو حضور داشته و تجربیات خوبی را به دست آورده‌ام و در هم‌راه امسال نیز در نمایشگاه ایتامی شانگهای چین شرکت کردم. اگرچه چین رقیبی جدی برای بازار پوشاک ایران است؛ اما خوشبختانه برند مهیار به خوبی توانسته در مقابل کالاهای چینی مقاومت کند و در این زمینه نیز موفق بوده است.

نخستین نمایشگاهی که در آن شرکت کردم، نمایشگاه ترکیه و سپس نمایشگاه طهران عربستان بود. زمانی که در این نمایشگاه شرکت کردم، افرادی گفتند که اعراب جوراب نمی‌پوشند و حضور شما در این نمایشگاه بی‌فایده است. این حرف‌ها باعث ایجاد دلهره‌ای در من شد؛ اما با خود فکر کردم که اتفاقاً باید در جایی حضور داشته باشم که محصولاتمان در آنجا ارائه نشده باشد و هنر یعنی همین. خوشبختانه توانستم در مدت چهار روز

ما نیروی کار توانمند و خلاق بسیاری داریم، تکنسین‌های ما بسیار مجرب هستند؛ ولی متأسفانه تکنولوژی ماشین‌آلات و مواد اولیه خوبی نداریم. اگر این‌ها در کنار مجموعه نیروی انسانی قرار گیرد، بی‌شک صنعت نساجی کارایی بسیار بالایی خواهد داشت

در گفت‌وگو با مهندس مهدی آیتی تأکید شد ضرورت اصلاح مثلث مدیریتی در سازمان نظام مهندسی ساختمان

عباس فغانی (معارف)

سازمان نظام مهندسی کشور از بدو تأسیس خود با چالش‌هایی دست به گریبان بوده است که همگی ریشه در عدم صراحت قانون در تقسیم‌بندی وظایف بین سه ارگان وزارت راه و شهرسازی، شهرداری و این سازمان دارد. در بند سوم قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان این‌گونه آمده است: «برای تأمین مشارکت هر چه وسیع‌تر مهندسان در انتظام امور حرفه‌ای خود و تحقق اهداف این قانون در سطح کشور، سازمان نظام مهندسی ساختمان تشکیل می‌شود». چندی پیش انتخابات هشتمین هیأت مدیره نظام مهندسی در سراسر کشور برگزار شد. آنچه این دوره از انتخابات را با سایر دوره‌ها متمایز کرد، حواشی مربوط به اختلاف معنادار مقام عالی وزارت راه و شهرسازی با رییس سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور بود. اختلافی که منجر به افشاسازی فساد گسترده مانند ادعای مدرک جعلی رییس اسبق سازمان، حیف و میل منابع مالی مهندسان طی ادوار گذشته و ... در این مجموعه تخصصی بود؛ فساد که نمایان‌گر وجود بیماری حاد و دمل شده در سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور است. به منظور واکاوی موضوع با مهندس مهدی آیتی، کارشناس رسمی دادگستری در حوزه ساختمان به گفت‌وگو نشستیم. آیتی که نمایندگی و عضویت در کمیسیون عمران ششمین دوره مجلس شورای اسلامی و همچنین کرسی معاونت پارلمانی سازمان نظام مهندسی کشور را در کارنامه خود دارد، از چالش‌ها و چگونگی رفع مشکل در این سازمان برای ما می‌گوید. به اتفاق مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

نیاز به یک سیستم غیرانسانی و ماشینی داریم تا بتواند فعالیت‌ها را بر اساس رتبه‌ها تقسیم و به مهندسان ارجاع دهد. رانت دیگر، وجود برخی از افراد در سازمان‌های نظام مهندسی استان‌ها و تهران است که جایگاه خود را مصادره کرده‌اند. افرادی با زد و بندهای اقتصادی و سیاسی، تشکیل ائتلاف، اجماع و جمع‌آوری آرای مهندسان به نفع خود، اجازه برگزاری انتخابات عادلانه و آزاد در نظام مهندسی را نمی‌دهند. رانت سوم این است که سازمان، درآمد زیادی از دریافت حق عضویت از اعضای جامعه مهندسان کشور و ارائه خدمات بخش‌های دولتی و خصوصی به دست می‌آورد. مدیران سازمان‌های نظام مهندسی کشور بر خلاف قانون، این درآمد‌ها را به جای استفاده در جهت ایجاد رفاه در بین اعضای سازمان بین خود تقسیم کرده‌اند؛ در حالی که استفاده از صندوق سازمان نظام مهندسی به نفع افراد خاص، خلاف قانون است.

آیا تاکنون گزارشی از فساد در این سازمان منتشر شده است؟

سازمان نظام مهندسی و وزارت راه و شهرسازی، هردو از ارائه گزارشات شفاف به مردم خودداری کرده‌اند و ما هنوز از طرف بازرسان نظام مهندسی و یا وزارت راه و شهرسازی، گزارشی از رانت‌هایی که در طول ۲۰ تا ۲۵ سال گذشته استفاده شده را به صورت رسانه‌ای و عمومی ندیده‌ایم. به‌طور مشخص در قانون، وزارت راه و شهرسازی موظف به نظارت بر عملکرد سازمان نظام مهندسی می‌باشد؛ ولی این موضوع در لاف‌ه و دور از شفافیت بوده است.

به نظر شما آیا تغییر در هیأت مدیره این سازمان اصلاحات اساسی در آن ایجاد می‌کند؟

با تغییر در هیأت مدیره سازمان نظام مهندسی تنها ممکن است، به‌طور جزئی و موردی اصلاحاتی انجام شود؛ اما این اصلاحات سطحی خواهد بود. برای اصلاحات اساسی در این سازمان، لازم

اخیراً اختلافات معناداری بین وزیر راه و شهرسازی و ریاست سازمان نظام مهندسی مبنی بر تعویق زمان انتخابات رخ داد. نظر شما در این باره چیست؟

اختلاف بین سازمان نظام مهندسی، وزارت راه و شهرسازی و شهرداری تهران، اختلاف سه‌جانبه‌ای است که از همان ابتدای تأسیس سازمان نظام مهندسی وجود داشته و همواره وقتی به زمان انتخابات نزدیک شده‌اند، این اختلافات شدت پیدا کرده است. چند مشکل ساختاری در موضوع مهندسی کشور وجود دارد و مادامی که این مشکلات رفع نشود، این اختلافات ادامه خواهد یافت. ریشه نخست این اختلاف‌ها در تقسیم کار و شفافیت قانون است که بایستی بین این سه نهاد برقرار باشد. بین این سه ارگان در موضوع ساخت‌وساز، تقسیم کار دقیق و شفاف وجود ندارد و همین موضوع در فعالیت‌های آن‌ها تداخل ایجاد کرده است.

چه رانت‌هایی در سازمان نظام مهندسی کشور وجود دارد که توجه برخی از افراد را جلب کرده است؟

رانت‌خواری و ویژه‌خواری در همه نهادها و ارگان‌های دولتی و غیردولتی وجود دارد. این وظیفه دستگاه‌های نظارتی است که از رانت‌خواری‌ها جلوگیری کنند. رانت‌خواری در سازمان نظام مهندسی، موجب نارضایتی در بدنه مهندسی کشور شده است. یکی از این رانت‌ها، نحوه ارجاع کار و تقسیم آن بین مهندسان کشور است. سازمان نظام مهندسی با تبعیض و تفاوتی که بین مهندسان ایجاد کرده، باعث شده تا یک عده از مهندسان، سود بیشتری از پروانه اشتغال ببرند؛ در حالی که عده دیگری، حتی در طول سال نتوانسته‌اند درآمدی از پروانه اشتغال خود کسب کنند. به عقیده بنده، این مشکل با الکترونیکی کردن سیستم ارجاع کار به مقدار زیادی کاهش پیدا خواهد کرد. اگر بخواهیم بین مهندسان کشور بر اساس رتبه‌ها و صلاحیت‌های آن‌ها تقسیم کار انجام دهیم،

سازمان نظام مهندسی و وزارت راه و شهرسازی، هردو از ارائه گزارشات شفاف به مردم خودداری کرده‌اند و ما هنوز از طرف بازرسان نظام مهندسی و یا وزارت راه و شهرسازی، گزارشی از رانت‌هایی که در طول ۲۰ تا ۲۵ سال گذشته استفاده شده را به صورت رسانه‌ای و عمومی ندیده‌ایم

است که اصلاحاتی در ساختار و تقسیم کار بین سه ارگان انجام شود.

عمده مشکلات سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور شامل چه مواردی می‌شود؟

یکی از مشکلات مهم سازمان نظام مهندسی، غیردولتی بودن و مردم نهاد بودن آن است. این سازمان غیردولتی است؛ بنابراین نباید از طرف دولت، وزارت راه و شهرسازی یا شهرداری‌ها دخالتی در برنامه‌ریزی این سازمان انجام شود؛ ولی از بدو تأسیس سازمان نظام مهندسی، شهرداری و وزارت راه و شهرسازی در کار آن اختلال ایجاد کردند.

آیا مهندسان عضو این سازمان از عملکرد آن رضایت دارند؟

اگر همین حالا یک همه‌پرسی در بین مهندسان عضو سازمان نظام مهندسی برگزار شود، به جرأت می‌گویم، بیش از ۷۰ درصد از این جامعه از عملکرد سازمان ناراضی هستند. در دوره‌های مختلف افرادی بوده‌اند که به صورت رسمی و غیررسمی شکایت‌هایی به قوه قضاییه، کمیسیون اصل ۹۰ مجلس و بازرسی‌های کشور مانند بازرسی وزارت راه و شهرسازی، بازرسی سازمان نظام مهندسی و بازرسی ریاست جمهوری داشته‌اند؛ ولی متأسفانه به این شکایات رسیدگی نشده است.

نظر شما درباره عملکرد مسئولان سابق سازمان نظام مهندسی چیست؟

مشکل ما این است که در سازمان نظام مهندسی، کسانی که برای کرسی‌های مدیریتی انتخاب می‌شوند، مواضع و شعارهای خود را تغییر می‌دهند. در همه دوره‌ها هم این اتفاق افتاده است. افراد کاندید می‌شوند و شعارهایی می‌دهند؛ اما به محض ورود و استفاده از مزایای حضور در سازمان، در لاک محافظه‌کاری پنهان شده و دیگر پاسخگوی جامعه مهندسان کشور نیستند. اجازه دهید توضیح کوتاهی داشته باشم؛ ما سازمانی به نام سازمان نظام مهندسی داریم که مهم‌ترین وظیفه آن، نظارت بر حسن ساخت‌وساز بر اساس استانداردهای مقررات ملی ساختمان در سطح کشور است. زمانی که این وظیفه به خوبی انجام نشود، فساد بزرگی به نام امضاء فروشی در سطح کشور به وجود می‌آید. اکثر مهندسان در بخش طراحی، نظارت و اجرا دچار بیماری امضاء فروشی هستند. شهرداری هم که همیشه با نظام مهندسی و وزارت راه و شهرسازی دچار اختلاف بوده، حاضر به همکاری نیست. از طرفی وزارت راه و شهرسازی همواره خواسته تا پنجه خود را بالای سر سازمان نگه دارد و هیچ‌گاه قبول نکرده که این سازمان مردم نهاد است و به همین دلیل، ضرر اصلی متوجه ساخت‌وساز کشور و ملت ایران می‌شود. بر این اساس، ساخت‌وساز در کشور به صورت فرمالیته و سهل‌انگارانه انجام می‌شود، بی آنکه مقررات شهرداری در آن رعایت شود.

به نظر شما کدام موضوعات در ساخت‌وساز کشور مورد توجه قرار نگرفته است؟

دو موضوع در ساخت‌وساز کشور مورد غفلت قرار گرفته است. نخست، موضوع شهرداری و دیگری، موضوع طرح‌ها و پروژه‌های ملی می‌باشد. اکنون در این دو مورد، سازمان نظام مهندسی هیچ‌گونه دخالت و نظارتی ندارد که آن هم برآمده از ضعف قانون است. در قانون نظام مهندسی، موضوع شهرداری و پروژه‌های

ملی لحاظ نشده و لازم است که در مجلس اصلاح قانون شود؛ اما دود خسارات آن، پیش از این به چشم ملت ایران رفته است.

وقتی سازمان فقط به خانه‌سازی و کوچک‌سازی نظارت دارد، در فضای بزرگ شهری اتفاقاتی می‌افتد که شهرداری‌های ما را با مشکلات فراوانی از جمله آلودگی محیط‌زیست، معابر و شریان‌های ترافیکی، عدم وجود فضای سبز، مسایل اجتماعی، سیاسی و فرهنگی مواجه می‌کند. در ایجاد این ناهنجاری‌ها، سازمان نظام مهندسی دخالتی ندارد و در قانون هم اختیاراتی به آن داده نشده است؛ بنابراین این شهرداری‌ها هستند که شهرداری را انجام و بدون لحاظ کردن استانداردهای جهانی و مقررات بین‌المللی، شهرها را گسترش می‌دهند. وزارت راه و شهرسازی هم که باید بر کار شهرداری نظارت داشته باشد، در این زمینه حضور ندارد. در سطح کشور، طرح‌های عظیمی با عنوان پروژه‌های ملی مثل نیروگاه‌ها، فرودگاه‌ها، دانشگاه‌ها، راه‌سازی، بندرسازی و ... داریم که سازمان نظام مهندسی نقشی در نظارت بر این طرح‌ها ایفا نمی‌کند. قانون به سازمان نظارت و برنامه‌ریزی (برنامه و بودجه سابق) اجازه نظارت به پروژه‌های ملی را داده است؛ اما همان‌طور که می‌دانید، وظیفه این سازمان، بودجه‌بندی است؛ نه دخالت در مسایل فنی و نظارت بر پروژه‌ها. به نظر می‌رسد، کنترل و نظارت پروژه‌های ملی هم باید به سازمانی مردم نهاد سپرده شود و بهتر این است که این سازمان، سازمان نظام مهندسی کشور باشد. ■

اکثر مهندسان در بخش طراحی، نظارت و اجرا دچار بیماری امضاء فروشی هستند. شهرداری هم که همیشه با نظام مهندسی و وزارت راه و شهرسازی دچار اختلاف بوده، حاضر به همکاری نیست

رییس هیأت مدیره شرکت ققنوس آسیا مهر تولیدکننده نوشت افزار:

«خودتحریمی» محصول سیاست‌های غلط دولت

فاطمه میرزایی برومند

شرکت ققنوس آسیا مهر، نخستین تولیدکننده مداد در ایران با بیش از ۲۵ سال قدمت می‌باشد. آخرین محصول تولید شده از سوی این شرکت، مداد پلیمری است که در ساخت آن از پلیمر به جای چوب استفاده می‌شود. ققنوس آسیا مهر علاوه بر تولید، نماینده شرکت گره‌ای فونیکس نیز می‌باشد. این شرکت در زمینه تولید خودکار و روان‌نویس فعالیت دارد. حال این سؤال پیش می‌آید که با توجه به شرایط ارزی حاکم بر کشور چه صدماتی به صنعت نوشت‌افزار وارد شده است؟ قاچاق نوشت‌افزار، چه مشکلاتی را به وجود آورده است؟ برای دریافت پاسخ مناسب، به سراغ داوود بهزادی‌کیا، رییس هیأت مدیره شرکت ققنوس آسیا مهر رفته و با وی به گفت‌وگو پرداخته‌ایم. مشروح این مصاحبه را در ادامه می‌خوانیم.

است؛ به طوری که در یک سردرگمی کامل به سر می‌بریم. آینده صنعت نوشت‌افزار را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ با توجه به آینده مبهمی که در انتظار واردات کالا و مواد اولیه است، قادر نیستیم که برنامه میان‌مدت یا حتی کوتاه‌مدتی داشته باشیم.

آیا آماری از واردات قاچاق کالا در صنعت نوشت‌افزار دارید؟

اگر بازار را بررسی کنید، خواهید دید که مداد در بازار زیاد و علت آن قاچاق است. قاچاق راحت‌ترین کار است؛ به دلیل این‌که اگر کسی بخواهد محصولی را به صورت قانونی وارد کند، باید ثبت سفارش ۹ مرحله‌ای را تکمیل و از وزارت صنعت، معدن و تجارت مجوز دریافت کند. اخذ مجوز، بوروکراسی بسیار وحشتناکی دارد و سیاستی که اکنون اجرا می‌شود، این است که مجوزی داده نشود؛ چراکه در مرحله بعد، ارزی برای واردات کالا وجود ندارد. دریافت مجوز از سوی وزارت صنعت معدن و تجارت تبدیل به یک ترمز برای ثبت سفارش شده است. با فرض دریافت مجوز، مرحله بعدی، دریافت گواهی آماری و تخصیص ارز می‌باشد که بسیار طولانی و غیرقابل پیش‌بینی است.

به نظر شما چه میزان از محصولات در بازار، قاچاق هستند؟ آمار دقیقی وجود ندارد. تقریباً ۶ یا هفت کارخانه تولید مداد وجود دارند که کیفیت مدادهای تولیدی آن‌ها از محصولات چینی بسیار بهتر است. گرایش مردم در بین برندهای مختلف موجود در بازار، بیشتر به سمت مداد ایرانی است. مدادی که اکنون تولید می‌شود، ۲۰ تا ۲۵ درصد ظرفیت تولید کارخانه‌ها است و به دلیل شرایط موجود در بازار از ظرفیت کامل استفاده نمی‌شود.

قاچاق مشخصاً چه مشکلاتی را ایجاد کرده است؟ نخستین مشکلی که قاچاق برای نوشت‌افزار به وجود می‌آورد، وارد شدن کالای بی‌کیفیت در بازار است. کارخانه ایرانی، کیفیت محصول خود را تغییر نداده و مداد خود را با همان استاندارد گذشته تولید می‌کند و با چنگ و دندان سعی در زنده نگه داشتن خود دارد. دومین مشکل، تعطیلی کارخانه‌ها است. کارخانه‌ای که با ۲۵

بفرمایید که شرکت شما در چه زمینه‌ای فعالیت دارد؟

در زمینه لوازم‌التحریر، ابتدا کار خود را با تولید چوب مداد آغاز کردیم و در آن زمان تنها تولیدکننده این محصول در خاورمیانه بودیم و کارخانه‌های تولید مداد را تغذیه می‌کردیم. حدود ۲۰ سال است که خط تولید مداد چوبی با برند آسیا و شاهین را داریم. بعد از پنج سال، به عنوان نخستین کارخانه اقدام به تولید مداد روزنامه‌ای کردیم.

از مردادماه ۱۳۹۶، رسماً تولید مداد پلیمری یا پلی وود را در ایران شروع کردیم. اعتقاد راسخ داریم، با توجه به عدم استفاده از چوب در تولید این مداد، ضایعات این محصول صفر و همین‌طور علاقه برندهای بزرگ لوازم‌التحریر نسبت به این نوع مداد افزایش خواهد یافت. **با شرایط ارزی حاکم بر کشور، چه صدماتی به صنعت نوشت‌افزار وارد شده است؟**

تعداد کسانی که واردات انجام می‌دهند و نماینده یک برند معتبر هستند، محدود می‌باشد. متأسفانه واردات برندهای بسیار خوبی که در ایران فعالیت داشتند، به دلیل مشکلات ارزی و تبدیل شدن مراحل ثبت سفارش کالا به هفت خوان رستم و همین‌طور بخشنامه‌های مکرر و ضد و نقیض دولت در این زمینه متوقف شده است.

مشکلات بسیار جدی در تهیه مواد اولیه برای کارخانه‌های تولیدی ایجاد شده؛ به طوری که قیمت مواد اولیه چندین برابر شده و در عین حال موجودی انبارها به سرعت در حال کاهش است و مواد اولیه وارداتی جایگزین به صورت بسیار کند و قطره‌چکانی به سیستم فروش تزریق می‌شود.

به عنوان مثال؛ ما جزء کشورهای تولیدکننده محصولات پتروشیمی هستیم؛ ولی می‌بینیم که در عرض چند ماه، قیمت مواد اولیه پتروشیمی که در داخل تولید می‌شود، چندین برابر شده و این چالشی است که اکنون مداد پلیمری با آن مواجه است.

قیمت سرسام‌آور و لحظه‌ای با نوسانات شدید وابسته به قیمت ارز مواد اولیه، باعث عدم ثبات در تولید و فروش این محصول شده

مشکلات بسیار جدی در تهیه مواد اولیه برای کارخانه‌های تولیدی ایجاد شده؛ به نحوی که قیمت مواد اولیه چندین برابر شده و در عین حال موجودی انبارها به سرعت در حال کاهش است و مواد اولیه وارداتی جایگزین به صورت بسیار کند و قطره‌چکانی به سیستم فروش تزریق می‌شود

ما دچار خودتحریمی هستیم و این مشکلات را خودمان با سیاست‌های غلط به وجود آورده‌ایم. ابتدا باید بررسی کنیم، در شرایطی که هنوز خبری از تحریم نیست؛ چرا قادر نیستیم مواد اولیه را در اختیار داشته باشیم که به نظرم دلیل آن سیاست‌های دولت است

تولیدی دیگر به کارخانه اضافه خواهد شد. بعد از تکمیل سبد محصول در نیمه اول سال ۹۸، در صورت فراهم شدن شرایط، صادرات خود را آغاز خواهیم کرد.

نمایشگاه نوشت‌افزار تا چه میزان برای تولیدکنندگان داخلی مفید واقع شده است؟

زمان ثبت‌نام در این نمایشگاه، مشکلات ارزی هنوز شدت نیافته بود؛ ولی در تیرماه سال جاری متوجه شدیم که در زمینه عرضه محصولات فونیکس و تهیه مواد اولیه برای تولید مداد با مشکل مواجه شده‌ایم. با شرایط موجود، نمی‌دانیم واقعاً چه قیمتی بر روی یک مداد باید گذاشته شود. امسال سالی بود که درخواست‌های بسیار بالا و غیرعادی برای تولید مداد ۶ رنگ را برای جایگزینی با مداد ۱۲ رنگ داشتیم که نشان‌دهنده کاهش شدید قدرت خرید مردم است.

آماری می‌توانید ارائه دهید که نشان دهد سرانه نوشت‌افزارها در خانواده‌ها چقدر است؟

متأسفانه آمار دقیقی نیست. ما در زمینه واردات خودکار، روان‌نویس فونیکس و تولید مداد فعالیت داریم. اگر کارخانه‌های کشور با صد درصد ظرفیت خود تولید داشته باشند، ۶ میلیون قرص در سال تولید می‌شود که مصرف کل کشور ۱,۷ میلیون قرص است. جالب اینجا است که میزان تولید کارخانه‌های ما در حال حاضر ۱,۷ میلیون قرص می‌باشد؛ یعنی تقریباً ۲۸ درصد ظرفیت اسمی مورد نیاز کشور را پاسخگو هستیم که البته میزان واردات هم حدوداً ۷۰۰ هزار قرص است. اگر منصفانه نگاه کنیم، ما هیچ احتیاجی به واردات مداد، حتی یک بسته هم نداریم.

آیا امکان تولید محصول مشابه فونیکس در ایران وجود دارد؟

در صورت حمایت از تولیدکننده، قطعاً امکان تولید محصولات این برند با کیفیت مشابه محصول وارداتی، البته با خرید و واردات ماشین‌آلات و تکنولوژی به روز دنیا وجود دارد. در نهایت امیدوارم با کمک تمامی اقشار جامعه، بتوانیم از این بحران کنونی به سلامت عبور کنیم. ■

درصد ظرفیت تولید می‌کند، هزینه‌های ثابت زیادی دارد که اگر این میزان تقسیم بر ظرفیت تولید بیشتری شود، قطعاً هزینه هر مداد کمتر می‌شود؛ ولی وقتی با ۲۰ درصد ظرفیت تولید می‌شود، قیمت مداد بالاتر می‌رود. بسیاری از کارخانه‌ها در حال تعطیل شدن و یا در فکر تعطیلی هستند. این شرایط یک بحران تلقی می‌شود و نشان می‌دهد که تولید در حال ریشه‌کن شدن است. هر روز شاهد صدور یک بخشنامه از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت هستیم که ۱۸۰ درجه با بخشنامه روز قبل تفاوت دارد و مردم را سردرگم می‌کند و این بلا تکلیفی قاچاق کالا را افزایش داده است. **تحریم‌ها چه مشکلاتی را برای این صنعت به وجود می‌آورند؟** شرایطی که اکنون در بازار به وجود آمده، هیچ ارتباطی به تحریم ندارد و هنوز آثار تحریم بر بازار وارد نشده است. ما دچار خودتحریمی هستیم و این مشکلات را خودمان با سیاست‌های غلط به وجود آورده‌ایم. ابتدا باید بررسی کنیم، در شرایطی که هنوز خبری از تحریم نیست؛ چرا قادر نیستیم مواد اولیه را در اختیار داشته باشیم که به نظرم، دلیل آن سیاست‌های دولت است. هنوز تحریم‌های نفتی آغاز نشده؛ پس به چه دلیل پتروشیمی‌ها قیمت‌های خود را روزانه بالا می‌برند. اگر پتروشیمی‌ها متکی به واردات هستند، باید بگویم که ما تولیدکننده صد درصدی پتروشیمی هم نیستیم.

با توجه به شعار سال مبنی بر "حمایت از کالای ایرانی" مهم‌ترین برنامه‌های شما در سال جاری چیست؟

با این شعار، هر تولیدکننده‌ای امیدوار می‌شود و ترجیح او به اعمال چنین سیاست‌هایی است تا محصولات خود را در بازار ارائه کند؛ ولی بعد از این نامگذاری، ما حمایتی ندیدیم. کدام‌یک از کارخانه‌ها توانستند، وام و تسهیلات بگیرند؟ برای حمایت از کالای ایرانی که برای ساخت بخشی از آن، از مواد اولیه وارداتی استفاده می‌شود، اقدامی صورت نگرفته است.

با برنامه‌ها و افزایش مدل‌های تولیدی تا پایان آبان‌ماه دو خط

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات اعلام کرد:

پویایی بخش معادن و فلزات با حذف تفکر دولتی

مهدیه شهسواری

ایران ۷ درصد معادن جهان را دارا است. ارزش معادن ایران حدود ۷۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود که در صورت سرمایه‌گذاری، این عدد افزایش می‌یابد. اکنون کشورمان با دارا بودن حدود ۶۸ نوع ماده معدنی (غیرنفتی)، ۳۷ میلیارد تن ذخایر کشف شده و ۵۷ میلیارد تن ذخایر بالقوه، در میان ۱۵ قدرت معدنی جهان جای گرفته است. به منظور آشنایی بیشتر با اقدامات انجام شده در این بخش، به سراغ عزیزالله عساری، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات رفتیم و با وی به گفت‌وگو نشستیم. این فعال اقتصادی بر این باور است که چنانچه تفکر دولتی از شرکت‌های معدنی و فلزی برداشته شود، این شرکت‌ها فعال‌تر از گذشته عمل خواهند کرد. وی معتقد است که با برداشته شدن محدودیت‌های دولتی، زمینه لازم برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و نقدینگی که در دست مردم است، فراهم می‌شود. مشروح این مصاحبه را به اتفاق می‌خوانیم.

نماینده شرکت توسعه معادن و فلزات می‌باشد، بسیار مناسب است. همچنین حدود ۱۶٫۵ درصد سهام شرکت چادرملو که دومین تولیدکننده سنگ آهن بعد از گل‌گهر است نیز در اختیار این هلدینگ قرار دارد. در شرکت گهرزمین که یکی از بزرگ‌ترین ذخایر مهم سنگ آهن به میزان حدودی ۶۳۰ میلیون تن سنگ آهن را در اختیار دارد، حدود ۲۰ درصد و در شرکت صباپور حدود ۸۸ درصد سهم در اختیار داریم. شرکت صباپور بزرگ‌ترین تولیدکننده سنگ آهن در غرب کشور است که اخیراً بخش گندله‌سازی آن راه افتاده است. تقریباً ۶۸ کانی معدنی در کشور وجود دارد که ما تا امروز بیشتر در حوزه سنگ آهن تمرکز داشته‌ایم؛ لیکن رویکرد مجموعه به سمت متنوع‌سازی سید محصولات و سرمایه‌گذاری در سایر کانی‌های فلزی است. در بخش فولاد هم در مجتمع خراسان، حدود ۳۳ درصد و در شرکت فولادپهر نیز ۲۴ درصد سهم داریم.

از دیگر شرکت‌های گروه می‌توان از شرکت پامیدکو نام برد که خدمات مهندسی و مشاوره در حوزه معدن و صنایع معدنی ارائه می‌دهد و ۲۵ درصد سهام آن متعلق به شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات است. همچنین ۳۵ درصد سهام شرکت نورد که در ابرکوه واقع شده را در اختیار داریم که ۶۵ درصد باقی‌مانده در اختیار شرکت چادرملو است.

مجتمع شهید قندی که در حال حاضر کابل‌های فیبر نوری را هم در سید محصولات خود دارد و یک شرکت بورسی است، از جمله زیرمجموعه‌های این شرکت می‌باشد که اخیراً سهام آن با استقبال خیلی خوبی روبه‌رو شده و سهامداران اشتیاق دارند که در این شرکت سهم داشته باشند. در واقع مردم

و سهامداران می‌دانند که این شرکت قابلیت‌های خوبی را دارا است. شرکت دانش بنیان کاتالیست ایرانیان نیز شرکت خوبی است. در کاتالیست اسید سولفوریک، موفق شدیم که تولید انبوه داشته باشیم. در کاتالیست‌های دیگری هم مشغول فعالیت هستیم که به زودی در ماه‌های آینده خبر خوشی را در این زمینه خواهیم داد. همچنین شرکت کک طیس هم که مجموعه‌ای در حال رشد است و عامل مهمی در توسعه صنعتی منطقه محروم شرق کشور محسوب می‌شود، از زیرمجموعه‌های این هلدینگ به شمار می‌رود. در نظر داریم که در زمینه عناصر معدنی دیگر مانند سرب، روی، مس،

شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات در چه زمینه‌ای فعالیت می‌کند؟

همچنان که از نام شرکت هم مشخص است، عمده‌ترین فعالیت شرکت، سرمایه‌گذاری در بخش معادن و فلزات است. این شرکت موفق شده، سرمایه‌گذاری‌های مطمئنی را انجام دهد و سهم‌های قابل ملاحظه‌ای را در اختیار بگیرد. به‌عنوان مثال، در شرکت گل‌گهر که بزرگ‌ترین تولیدکننده سنگ آهن کشور است و اکنون کنسانتره و گندله تولید می‌کند، نزدیک به ۲۲ درصد سهم داریم که سهم نفوذ آن به دلیل اینکه مدیرعامل گل‌گهر

۶۴

مهر ۰۹۷ شماره ۲۴ ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری

ذغال سنگ، طلا و ... فعالیت داشته باشیم. البته برای فعالیت در این معادن باید پهنه دریافت می‌کردیم که خوشبختانه موفق شدیم یک پهنه ۱۲۵۰ کیلومترمربعی در راور کرمان را در اختیار بگیریم که عمده این پهنه، سرب، روی و مس است. اکنون در حال فعالیت بر روی این پهنه هستیم و کارهای خوبی هم انجام شده است تا انشاءالله بتوانیم مراحل اکتشافی را انجام داده، مراحل مجوز کار را از ایمیدرو دریافت نموده و پروانه قسمتی از پهنه‌ای که قابلیت اکتشاف دارد را اخذ نماییم و نهایتاً به فعالیت در این عناصر معدنی ورود کنیم.

ویژگی منحصر به فرد شرکت توسعه معادن و فلزات چیست؟ تاکنون چه اقدامات خلاقانه‌ای از سوی این شرکت انجام شده است؟

به دلیل اینکه حلقه مفقوده معادن، اکتشاف است، یک کنسرسیوم اکتشاف تشکیل داده‌ایم که تقریباً ۱۲ شرکت بزرگ معدنی و فولادی، با محوریت شرکت معادن و فلزات گرد هم آمده‌اند و اخیراً نیز دکتر کرباسیان، اعلام کردند که وزیر محترم صنعت با در اختیار قرار دادن چند پهنه به این کنسرسیوم بزرگ موافقت کرده‌اند.

شرکت‌های توانمندی مانند میدکو، فولاد مبارک، فولاد خوزستان، ذوب‌آهن اصفهان و ... در این کنسرسیوم حضور دارند که البته جمع کردن این شرکت‌ها در این کنسرسیوم کار بسیار سختی بود؛ ولی شرکت معادن و فلزات موفق به انجام این کار فرا ملی شد. البته این کار به لحاظ ماهیت زیربنایی آن معمولاً بر عهده دولت است؛ ولی به دلایل مختلف شرکت‌ها حاضر شدند تا این سرمایه‌گذاری را انجام دهند. در وزارت صنعت نیز از این اقدام استقبال شد؛ به همین خاطر موافقت و پشتیبانی وزیر محترم صنعت،

معدن و تجارت و سایر مسئولان را در زمینه این کنسرسیوم داشته‌ایم.

آیا تاکنون در زمینه حمل‌ونقل نیز اقداماتی انجام داده‌اید؟

همان‌طور که می‌دانید؛ در زمینه‌های حمل‌ونقل و بنادر مشکلات زیادی داریم. اگر بخواهیم به ۵۵ میلیون تن تولید فولاد برسیم، قطعاً زیرساخت‌های موجود جواب‌گو نخواهند بود. ما برای انجام این کار، مجموعه‌ای را تشکیل داده‌ایم تا در آینده اسکله‌ای تخصصی در بندر شهید رجایی برای صادرات و واردات سنگ آهن و فولاد ساخت، تجهیز و راه‌اندازی شود. در ادامه شرکتی را با حضور سهامداران بزرگی مانند گل‌گهر، چادرمو، معادن و فلزات، سرمایه‌گذاری امید، کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران و ...

تأسیس کردیم. قراردادی با سازمان بنادر بسته شد و بررسی‌های لازم را انجام دادند، مشاور گرفتند، مطالعات اولیه انجام شد و در نتیجه اکنون بر اساس خبرهای جدید، هیأت عامل سازمان بنادر موافقت کرده‌اند که این کار مهم انجام شود. البته اجرای این طرح نیاز به سرمایه‌گذاری هنگفتی دارد و در این زمینه در حال مذاکره با سرمایه‌گذاران خارجی هستیم.

حرکت مهم دیگری که این مجموعه در جهت تأمین انرژی داشته این است که اخیراً دو نیروگاه در سمنان و شاهرود خریداری کرده‌ایم که هر کدام ۳۲۴ مگا وات قدرت تولیدی برق دارند که در مجموع ۶۴۸ مگاوات برق تولید می‌شود که البته باید به‌روز شود تا به تولید یک هزار مگاوات برسد.

برنامه شما تا پایان سال ۹۷ چیست؟

یکی از برنامه‌های اصلی، اقدام به خرید شرکت‌های بزرگی است که در

زمینه کاری ما فعالیت دارند. اکنون آمادگی داریم که در واگذاری‌ها شرکت کنیم و مجموعه را گسترش دهیم. همچنین با توجه به شرایط تحریم، یک سینرژی بین شرکت‌های خارجی ایجاد کرده‌ایم که در این شرایط سخت بتوانیم تجهیزات مورد نیاز خود را تأمین و فاینانس‌هایی را برای قطعات انجام دهیم.

شرکت معادن و فلزات در بحث‌های حاکمیت شرکتی، شفافیت و مسئولیت‌های اجتماعی، پیشرفت خیلی خوبی داشته‌اند و اعتقاد بر این است که در این موارد، قابلیت‌های خیلی خوبی از خود به نمایش گذاشته‌ایم. همه شرکت‌ها تقریباً کمیته حسابرسی و کمیته ریسک داخلی دارند، نظارت‌های ما خیلی بالا است و سیستم‌های آموزشی خیلی خوبی ایجاد کرده‌ایم تا مدیران ما به‌روز باشند. در بحث‌های مسئولیت‌های اجتماعی هم تقریباً یک استاندارد CSR پیاده می‌کنیم که تمام مجموعه و گروه از یک استاندارد پیروی کنند.

آیا نوسانات نرخ ارز، تأثیری بر فعالیت این شرکت داشته است؟

قطعاً تأثیرگذار خواهد بود. وقتی ارز گران می‌شود، بحث صادرات قوت پیدا می‌کند؛ ولی به نظر بنده، اثرگذاری منفی افزایش نرخ ارز به‌مرور زمان به شرایط قیمت تمام‌شده برمی‌گردد. نوشته‌ای از بنده در رسانه‌ها منتشر شده بود که به بنگاه‌ها هشدار داده بودم به این نکته توجه کنند؛ ارزی را که به عنوان درآمد به فروش می‌رسانند، در ادامه به سیستم هزینه‌های‌شان باز می‌گردد. بالاترین ثبات نرخ ارز، اثر منفی بر بنگاه‌ها، جامعه و شرایط اقتصادی دارد و به آن‌ها آسیب می‌رساند؛ چراکه هیچ ثباتی در قیمت ارز نداریم. مجموعه بزرگی مانند گروه هلدینگ توسعه معادن و فلزات، نیازهای بسیاری را از بازار داخل باید تأمین کند و متأسفانه بایستی با قیمت آزاد خریداری نماید که این قیمت‌ها دائماً در نوسان بوده و روز به‌روز در حال افزایش است. متأسفانه در شرایط کنونی، مدیریت نمی‌تواند پیش‌بینی جریان هزینه‌ای را برای خود داشته باشد.

آیا اعمال مجدد تحریم‌ها، محدودیتی برای فعالیت شرکت‌های معدنی و فلزی ایجاد می‌کند؟

از نظر بنده، تحریم به خودی خود بحران نیست؛ بلکه یک محدودیت است و اگر درست مدیریت نشود، به بحران تبدیل خواهد شد. تحریم‌ها اثرگذار بوده‌اند؛ به طوری که هزینه را بالا برده و بازار صادراتی و داخلی را به دلایل مختلف با مشکل مواجه کرده‌اند. اگر یک مدیریت

همه‌جانبه داشته باشیم، اثرات منفی تحریم بسیار کاهش پیدا خواهد کرد. متأسفانه این هماهنگی در بخش اقتصادی کشور وجود ندارد که با تحریم چگونه باید مقابله شود. به نظر، باید اتاق فکری تشکیل داد که راه‌های مقابله با تحریم‌ها اندیشیده شود و همه بنگاه‌ها از این جریان فکری پیروی کنند. به نظر، بحث تحریم هنوز خیلی جدی گرفته نشده و از این بابت احساس نگرانی می‌کنم.

اکنون با چه کشورهای در زمینه صادرات همکاری دارید؟

خوشبختانه بازار اروپا را در زمینه صادرات به دست آورده و ارتباطات مناسبی در این منطقه داریم؛ ولی عمده صادرات ما به چین است؛ چراکه بازار تولید و مصرف بزرگی دارد. چین بزرگ‌ترین تولیدکننده و مصرف‌کننده ذغال سنگ است؛ با این حال ما اگر ذغال و کک به چین بدهیم، خریداری می‌کند.

دولت و مجلس اگر بتوانند دستگاه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی را از جریان دولتی خارج کنند، قطعاً این صنعت فعال‌تر خواهد شد. هر چه محدودیت برای شرکت‌ها و اقتصاد کشور ایجاد شود، این صنعت پویایی خود را از دست خواهد داد

فرصت سرمایه‌گذاری در داخل و خارج کشور، نیازمند حمایت‌های قانونی دولت است تا یک سرمایه‌گذار با اعتماد کامل وارد این عرصه شود. سرمایه‌گذار داخلی و خارجی باید آینده معادن و صنعت و ثبات سیاست‌گذاری را در نظر داشته باشد تا سرمایه خود را در پروژه‌های مختلف به کار گیرد

کسی چنین کاری را انجام نمی‌دهد؛ مگر اینکه شرایط ثبات را احساس و ارتباطات بین‌المللی ما بهبود لازم را پیدا کند تا سرمایه‌گذاران به این نتیجه برسند که می‌توانند در ایران سرمایه‌گذاری کنند. اگر این اتفاق رخ دهد، یکی از بزرگ‌ترین، بهترین و جذاب‌ترین نقاط سرمایه‌گذاری، معادن خواهد بود.

خیلی از کارشناسان معتقدند که تحقق اقتصاد مقاومتی با واردات فن‌آوری و تکنولوژی امکان‌پذیر است. آیا شرکت صنایع و معادن در این زمینه اقداماتی انجام داده است؟

متأسفانه بحث اقتصاد مقاومتی به‌مرور زمان در حال فراموشی است؛ چراکه به خوبی در کشور به آن پرداخته نشده است. بنده، اقتصاد مقاومتی را یک اقتصاد پویا می‌دانم. یکی از نکات اقتصاد مقاومتی که به آن توجه کمتری شده، این است که اقتصاد مقاومتی، ارتباطات را با خارج به درستی تبیین کرده و کشور را از ورود تکنولوژی منع نکرده است. معنای واقعی اقتصاد مقاومتی این است که می‌توان با همه دنیا ارتباط و تعامل سالم برقرار کرد و از محصولات خارجی نیز بهره برد؛ اما نباید تسلیم بود. اکنون تمام شرکت‌های دانش بنیان، در همین چارچوب اقتصاد مقاومتی شکل گرفته و فعالیت گسترده‌ای دارند؛ ولی متأسفانه اعتقاد تجاری‌سازی نسبت به دستاوردهای این شرکت‌ها وجود ندارد. تباطولی با دانشگاه‌های کشور در خصوص مباحث مختلف از جمله بحث‌های انفجاری معادن برقرار کرده‌ایم. انفجار معادن به علت صدای زیادی که دارند، باعث آزار مردم بومی می‌شود و در نتیجه در تولید با محدودیت‌هایی مواجه خواهیم شد. نهایتاً متخصصان به یک تکنولوژی دست یافتند تا صدای انفجار را مهار کنند. ناگفته نماند که بخش‌های تحقیق و توسعه شرکت‌های گروه بسیار فعال است. آمارهای قابل توجهی از بومی‌سازی قطعات مورد نیاز در سال‌های گذشته داریم و حرکات بسیار خوبی در حال انجام است.

به عنوان یک فعال اقتصادی در حوزه صنایع معدنی و فلزات، از دولت چه انتظاری دارید؟

ما از دولت و مجلس انتظار داریم، برای پویاتر شدن معادن، تفکر دولتی را از این بخش از اقتصاد بردارند. خصوصی‌سازی بهترین کاری است که دولت می‌تواند انجام دهد. دولت و مجلس اگر بتوانند دستگاه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی را از جریان دولتی خارج کنند، قطعاً این صنعت فعال‌تر خواهد شد. هر چه محدودیت برای شرکت‌ها و اقتصاد کشور ایجاد شود، این صنعت پویایی خود را از دست خواهد داد. انتظار داریم که محدودیت‌ها برداشته شوند و اجازه دهند که بخش خصوصی و نقدینگی که در دست مردم است، وارد بازار شود تا بتوانند در زمینه‌های مختلف سرمایه‌گذاری کنند. ■

چینی‌ها در بازار خیلی فعال هستند؛ در نتیجه یکی از متقاضیان محصولات مجموعه ما، چینی‌ها بوده‌اند. ما از طریق ترکیب به بازار اروپا دسترسی داریم و در بعضی موارد به‌طور مستقل با آلمان در مورد محصول کُگ مذاکراتی به عمل آمده است. برنامه دیگری نیز در زمینه خرید کنسانتره سنگ آهن از غرب استرالیا در جهت جبران کمبود مواد اولیه تولید فولاد کشور در دست پیگیری است و با سفیر محترم استرالیا و مدیران شرکت‌های گروه، جلسه‌ای را برگزار کردیم که توافقاتی به عمل آمد و با توجه به شرایط موجود اقداماتی را در این زمینه دنبال می‌کنیم.

به نظر شما چطور می‌توان در صنایع و معادن کشور پویایی ایجاد کرد؟

ما یک دوره گذار داریم که باید از این دوره با موفقیت عبور کنیم که البته به اعتقاد بنده، سخت است؛ ولی از این دوران گذار عبور خواهیم کرد. ذخایر کشور هنوز کامل شناسایی نشده‌اند؛ به همین دلیل، معادن و به طبع آن تولید فولاد، نیاز به گسترش فعالیت در حوزه اکتشاف دارند. تکنولوژی و منابع مالی از اولویت‌های این کار محسوب می‌شوند. اگر بخواهیم در معادن پویایی ایجاد کنیم، نیازمند تأمین مالی ارزان از طریق جذب سرمایه‌گذاران و نیروی انسانی توانمند هستیم. جذب سرمایه‌گذار نیازمند دو چیز است؛ بحث‌های قوانین حمایتی و حمایت‌های دولتی که این دو مقوله در تأمین مالی نقش اساسی دارند. باید تبادل همکاری داشته باشیم تا از تکنولوژی کشورهایی مانند استرالیا استفاده کنیم. نیروی انسانی خیلی قوی داریم؛ ولی اگر تکنولوژی، همراه نیروی انسانی توانمند نباشد و زمینه مساعد فعالیت برایشان ایجاد نکنیم، به موفقیت دست نخواهیم یافت. متأسفانه بسیاری از فارغ‌التحصیلان معادن کشور، در عرصه معدن فعالیت ندارند؛ چراکه احساس می‌کنند که پویایی لازم در این صنعت وجود ندارد. اگر این پویایی را ایجاد کنیم، قطعاً نیروی انسانی با تکنولوژی جدید جذب می‌شود، آموزش می‌بیند و تجربه خوبی به دست خواهد آورد.

آیا فرصت سرمایه‌گذاری در بخش صنایع و معادن کشور وجود دارد؟

فرصت سرمایه‌گذاری در داخل و خارج کشور، نیازمند حمایت‌های قانونی دولت است تا یک سرمایه‌گذار با اعتماد کامل وارد این عرصه شود. سرمایه‌گذار داخلی و خارجی باید آینده معادن و صنعت و ثبات سیاست‌گذاری را در نظر داشته باشد تا سرمایه خود را در پروژه‌های مختلف به کار گیرد. به اعتقاد بنده، امکان سرمایه‌گذاری در این بخش وجود دارد. سرمایه‌گذاران خارجی و داخلی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در کشور هستند. اکنون در شرایط فعلی،

تحریم به خودی خود بحران نیست؛ بلکه یک محدودیت است و اگر درست مدیریت نشود، به بحران تبدیل خواهد شد. تحریم‌ها اثرگذار بوده‌اند؛ به طوری که هزینه را بالا برده و بازار صادراتی و داخلی را به دلایل مختلف با مشکل مواجه کرده‌اند

دنیای سرمایه‌گذاری

اقتصاد کلان

اعتماد و امنیت گام اول

حمایت از سرمایه‌گذاران / ۶۸

نرخ ارز، مهمات دشمن

در جنگ اقتصادی / ۷۱

اعتماد؛ شرط اول

برای جذب ارزهای خانگی / ۷۴

در گفت‌وگو با نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح شد

اعتماد و امنیت گام اول حمایت از سرمایه‌گذاران

عباس فغانی (معارف)

نوسانات نرخ ارز آشفتگی بسیاری در اقتصاد ایران ایجاد کرده است. هر روز مردم شاهد یک قیمت جدید بر روی کالاها هستند که همین موضوع، یأس و نومییدی را در کسب‌وکار پدید آورده است. هر چند افزایش ناپهنگام قیمت‌ها برای بسیاری از مردم مشکل‌آفرین شده است؛ اما در کنار آن، برخی از افراد دلال و سودجو از این آشفتگی نهایت استفاده را برده‌اند. اکنون بازار دچار سردرگمی شده است. از یکسو دلالان و سودجویان با سوءاستفاده از وضعیت موجود به اصطلاح «ماهی از آب گل‌آلود می‌گیرند» و از سوی دیگر سرمایه‌گذاران واقعی و صاحبان صنایع با تکیه بر تجارب خود سعی در «ناخدایی» در این دریای طوفانی دارند. موضوعی که تشخیص و تفکیک این دو دسته مشکل به نظر می‌رسد. مدتی است که نهادهای نظارتی اقدام به برخورد با مفسدان اقتصادی کرده‌اند و طی این برخوردها، مطالبی مطرح شده که باعث ترس و نگرانی سرمایه‌گذاران شده است. هر چند مخاطب این تهدیدها افراد سودجو و دلالان اغتشاشگر هستند؛ اما تاکنون مطالبی که جهت حمایت از سرمایه‌داران حقیقی مطرح شده باشد، بسیار کم و به‌ندرت بوده است. در این گزارش سعی شده تا ضمن بررسی نظر نمایندگان مجلس شورای اسلامی در خصوص مسایل کلان اقتصاد کشور، همچنین به تلاش آنان به منظور حمایت از سرمایه‌گذاران نیز پرداخته شود. سرمایه‌دارانی که کار آفرین بوده و با حمایت و پشتیبانی از آن‌ها می‌توان چرخ کند شده اقتصاد را سرعت بخشید و با ایجاد اشتغال، رونق را به کسب‌وکار بازگرداند. مشروح این گزارش میدانی را با هم می‌خوانیم.

افزایش منطقی قیمت‌ها بر اساس قانون و آن چیزی که در برنامه پیش‌بینی شده اشکالی ندارد؛ اما افزایش لجام‌گسیخته با درصد بسیار بالای قیمت‌ها، اصلاً قابل‌پذیرش نیست

اعتماد به سرمایه‌گذاران و کارآفرینان

عباسعلی پوربافرانی، عضو هیأت رییس فراکسیون تولید و اشتغال‌زایی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این سؤال که «موانع سرمایه‌گذاری در کشور، شامل چه مواردی می‌شود؟»، گفت: متأسفانه در حوزه سرمایه‌گذاری، یک‌سری عوامل مزاحم وجود دارد که

می‌توان به بوروکراسی اشاره کرد. این موضوع، سرمایه‌گذار را چنان درگیر به کاغذبازی می‌کند که در میانه راه انگیزه خود را از دست می‌دهد. وقتی سرمایه‌گذار برای اشتغال و سرمایه‌گذاری اقدام می‌کند، قطعاً مطالعاتی را انجام داده است. اگر به‌موقع نتواند از اطلاعات خود استفاده کند و بخواند مسیر یک یا دوساله را برای کاری که امروز مطالعه کرده طی کند، مطالعه‌اش ارزش خود را از دست داده و در نتیجه سرمایه‌گذاری او نیز ارزش خود را از دست می‌دهد.

وی تأکید کرد: سرمایه‌گذار به محض مطالعه پروژه، باید فعالیتش را آغاز کند؛ اما متأسفانه در روند سرمایه‌گذاری، برخی اعلام‌هایی را وجود دارد که بسیاری از آن‌ها بی‌ارزش هستند. باید یک محدوده زمانی خاص برای بررسی اعلام‌ها در نظر گرفته شود. اکنون اعلام‌هایی داریم که ماه‌ها و حتی سال‌ها در حوزه‌های مختلف از جمله محیط‌زیست بلا تکلیف مانده و انگیزه لازم را برای سرمایه‌گذاری کاهش داده‌اند.

نماینده خور، نایین و بیابانک گفت: از همه موضوع‌ها مهم‌تر، مسأله اعتماد به سرمایه‌گذار است. سرمایه‌گذار بخشی از سرمایه خود را وارد بازار می‌کند و باید برای توسعه، همه مسئولان از او حمایت کنند.

وی خاطرنشان کرد: از دیگر مشکلاتی که سرمایه‌گذاران با آن روبه‌رو هستند، مربوط به شیوه‌های نادرستی است که از سوی بانک‌ها پیاده می‌شود. گاهی ممکن است که یک پروژه برای شروع کار، ۱۰ میلیارد تومان نیاز داشته باشد، حال اینکه بانک بر اساس شیوه خود از پروژه بازدید می‌کند و به جای ۱۰ میلیارد تومان، هفت میلیارد تومان پرداخت می‌کند. پوربافرانی گفت: حمایت از تولید و سرمایه‌گذار و ایجاد بازار در حوزه داخلی که از سوی مقام معظم رهبری هم اشاره شده است، باید همه‌جانبه باشد. می‌بایست در زمینه تسهیلات و بوروکراسی زمینه را به‌نوعی فراهم کنیم که فرصت ایجاد شده از دست نرود. مواردی مانند استمهال وام‌ها، تسهیلات مصوب شده و ایجاد زیرساخت برای سرمایه‌گذار در شهرک‌های صنعتی و مجتمع‌های مختلف، از مصوبات مجلس است که دولت باید در این راستا اقدام کند.

نماینده حوزه اصفهان در مجلس شورای اسلامی با اشاره به برنامه آتی مجلس به منظور رفع موقت همه موانع سرمایه‌گذاری در کشور، گفت: این موضوع باید هر چه زودتر جزو وظایف اصلی مجلس قرار گیرد. بنده پیشنهاد کرده‌ام که در هر شهرستانی، یک کمیته سرمایه‌گذاری ایجاد کنیم و نماینده دستگاه‌های مختلف و سرمایه‌گذار در آن کمیته حضور داشته باشند و در حضور فرماندار، استاندار یا مسئول ذی‌ربطی که اختیار تام داشته باشد، هر چه نیاز وجود دارد، در آن کمیته مصوب شود. اکنون کار جالبی که استانداری اصفهان انجام داده این است که یکسری از مجوزها را آماده کرده و تحویل سرمایه‌گذار می‌دهد. این کار باید نهادینه شود. مجلس هم باید در حوزه سرمایه‌گذاری ورود کند و از تولید حمایت و موانع را کاهش دهد.

وی تأکید کرد: دولت و مجلس باید زمینه‌ای را فراهم کنند تا شرایط کنونی که مورد اعتراض همه مردم است، بهبود پیدا کند تا نارضایتی‌ها کاهش یابند. وضعیت نابسامانی در حوزه قیمت‌ها، به خصوص در سبد کالای

اساسی مردم داریم که باید شرایط مناسبی پیدا کنند. افزایش منطقی قیمت‌ها بر اساس قانون و آن چیزی که در برنامه پیش‌بینی شده، اشکالی ندارد؛ اما افزایش لجام‌گسیخته با درصد بسیار بالای قیمت‌ها، اصلاً قابل‌پذیرش نیست و حتماً باید در این خصوص تدبیری اندیشیده شود.

ذخیره ارز برای روز مبادا!

مهرداد بائوج لاهوتی، عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات در مجلس با اشاره به گفته رییس جمهوری در مجلس مبنی بر اینکه دولت با کمبود ارز در کشور مواجه نیست، اظهار کرد: دولت در ارتباط با مسایل ارزی، مقداری با احتیاط برخورد می‌کند و این امر طبیعی است. وقتی که صادرات ما کاهش پیدا می‌کند و از آن طرف برای وارد کردن ارز دچار مشکل هستیم، طبیعی است که برای روزهای مبادا باید احتیاط‌های لازم انجام شود. لاهوتی گفت: در گذشته از سوی دولت به همه ارز پرداخت می‌شد؛

ولی اکنون ارز فقط به کالاهای اساسی تعلق می‌گیرد که عدد آن هم تا ۱۵ میلیارد دلار بیشتر نیست. ما از طریق قانون‌گذاری از اتلاف ارز که در گذشته به صورت دولتی پرداخت می‌شد، جلوگیری کرده‌ایم. این مابه‌التفاوت برای بحث مدیریت بحران کنار گذاشته می‌شود. نماینده مردم لنگرود در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه امکان دارد، دولت بخواهد دروازه‌های تجارت را به روی جهان باز کند، افزود: اگر ما با دنیا مبادله اقتصادی نداشته باشیم، نمی‌توانیم کار خود را پیش ببریم؛ ولی مبادله اقتصادی در گروهی تعامل سیاسی است. اگر تعامل سیاسی با دنیا وجود نداشته باشد، تعامل اقتصادی هم به خودی خود از بین می‌رود.

عضو هیأت رئیسه فراکسیون گردشگری در مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه صنعت گردشگری کشور نیاز به توجه جدی همه مسئولان دارد، خاطرنشان کرد: در گذشته پروازهای متعددی از فرانسه و کشورهای اروپایی به کشور انجام می‌شد؛ ولی اکنون اکثر کشورهای پروازهای خود را لغو کرده‌اند. باید در این خصوص مذاکره و راهکاری پیدا کرد. البته در این میان، مشکل ما تردد گردشگران خارجی است که این موضوع به حمل‌ونقل و تعاملات سیاسی که وجود دارد، بازمی‌گردد که انشاءالله در آینده رفع خواهد شد.

افزایش امنیت سرمایه‌گذاری در کشور

احمد انارکی محمدی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این سؤال که «آیا در صورت تکرار تنش در اقتصاد، امکان استیضاح رییس جمهوری وجود دارد؟»، گفت: اگر رییس جمهور با نمایندگان تعامل داشته باشد و

وحدت بین مجلس، دولت و قوه قضائیه انجام شود، به نظر، طرح دوباره سؤال از رییس جمهور انجام نخواهد شد. موضوع طرح سؤال از رییس جمهور، حق نمایندگان است؛ ولی احتمال دارد با جلسات کارشناسی و نشست‌هایی در سطح سران سه قوه و همچنین نمایندگان با رییس جمهور، این مشکل حل شود.

وی با اشاره به موضوع استیضاح سایر وزیران دولت، اظهار کرد: به نظر بنده، در این شرایط اصلاً به صلاح کشور نیست که استیضاح‌ها تداوم پیدا کند. اکنون بیش از هر چیز نیاز به ثبات، همدلی و همفکری داریم. رییس هیأت تحقیق و تفحص مجلس با اشاره به روند مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: هر چند نمایندگان مجلس عزم برخورد با فساد را دارند؛ اما مالاک ما تشخیص قوه قضائیه است؛ ولی با وجود همه تلاش‌های صورت گرفته، نباید امنیت سرمایه‌گذاری از بین برده شود. اگر خرید سکه محدودیت نداشته باشد، کسی نمی‌تواند بگوید که چرا سکه خریداری شده است. در بحث سرمایه‌گذاری، نباید اعتماد مردم را سلب کنیم و باید امنیت آن را بالا ببریم.

نماینده مردم رفسنجان و انار در مجلس با اشاره به تهدیدهای آمریکا علیه ایران گفت: اگر تحریم‌ها ادامه پیدا کند، اتحادیه اروپا و کشورهای دیگری که در کنار ما هستند، اقداماتی را انجام می‌دهند. فشار آمریکا، مشکلاتی را برای ما به همراه خواهد داشت و قطعاً در معیشت و اقتصاد کشور تأثیرگذار خواهد بود. اگر همراهی و همدلی دستگاه‌ها، مخصوصاً تحریم‌های خودساخته داخلی را از خودمان جدا کنیم، به نظرم می‌توانیم خیلی خوب کار کنیم. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس ضمن انتقاد به موضوع بنگاهداری بانک‌ها در عرصه اقتصاد ایران، تصریح کرد: به اعتقاد بنده، بانک‌ها باید به جای بنگاهداری، بانکداری کنند. تلاش‌های بسیاری شده تا بانک‌ها به رسالت خودشان برسند و فقط در زمینه بانکداری فعالیت داشته باشند. اگر بانک‌ها بنگاهداری را در دستور کار خود قرار دهند، به اقتصاد و تولید کشور صدمات فراوانی خواهد خورد.

بانک‌ها باید به جای بنگاهداری، بانکداری کنند. تلاش‌های بسیاری شده تا بانک‌ها به رسالت خودشان برسند و فقط در زمینه بانکداری فعالیت داشته باشند. اگر بانک‌ها بنگاهداری را در دستور کار خود قرار دهند، به اقتصاد و تولید کشور صدمات فراوانی خواهد خورد.

ضرورت اصلاح فرهنگ اقتصادی

محمدجواد جمالی نوبندگانی، عضو هیأت رئیسه کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این سؤال که «پیش‌بینی شما از اقتصاد ایران طی ماه‌های آینده با توجه به اعمال تحریم‌های مجدد از سوی آمریکا چیست؟»، گفت: ما باید این واقعیت را بپذیریم که اقتصاد کشورمان چند ایراد اساسی دارد. نخست، وابستگی بیش از حد آن به نفت، دوم عدم فرهنگ مناسب کار در کشور، سوم اصراف بسیار شدید در حوزه‌های انرژی و آب، چهارم مصرف‌گرایی بسیار بالا و تجمل‌گرایی که در کشور ما متأسفانه به یک ارزش تبدیل شده است، پنجم عدم حمایت از تولید توسط دولت‌ها، ششم ساختار بسیار نامناسب بانکی و هفتم، عدم شفافیت مسایل مالی که با خود فساد، رانت و فرار مالیاتی به همراه می‌آورد. همه این موارد، مسایلی هستند که دشمن را تحریک می‌کند. هر

اگر ما با دنیا مبادله اقتصادی نداشته باشیم، نمی‌توانیم کار خود را پیش ببریم؛ ولی مبادله اقتصادی در گروهی تعامل سیاسی است. اگر تعامل سیاسی با دنیا وجود نداشته باشد، تعامل اقتصادی هم به خودی خود از بین می‌رود.

بانکی است؟ متأسفانه مردم با سیستم اقتصاد صحیح که بورس‌ها هستند، آشنایی ندارند و ریسک‌پذیر نیستند.

سخنگوی هیأت نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس با اشاره به تأخیر صورت گرفته به منظور توسعه بخش معاونت اقتصادی وزارت امور خارجه، اظهار کرد: در چارت تشکیلاتی وزارت امور خارجه تغییری انجام شد که اکنون از ساختار معاونتی به سیستم مدیرکلی تغییر پیدا کرده است. در دنیا، دیپلماسی‌ها به جهت تسهیل‌گری در امور اقتصاد صورت می‌گیرند؛ ولی در کشورمان این‌گونه نیست. مشکلی که اکنون در زمینه تجارت خارجی داریم این است که اولاً تجارت ما زبان بین‌المللی بلد نیستند؛ یعنی نمی‌توانند در نمایشگاه‌هایی که در داخل و خارج از کشور برگزار می‌شود، ارتباط برقرار کنند. دوم اینکه، نمی‌دانند بازار هدفشان کجا و چه چیزی است. سوم اینکه، از سیستم‌های نوین تجارت خارجی و صادرات بی‌اطلاع و بی‌بهره هستند. چهارم اینکه، کسی باید در کنار آنان باشد که امور را تسهیل کند. متأسفانه در برخی از سفارتخانه‌ها که بنده نیز بازدید داشته‌ام، افرادی که رایزن تجاری ما در کشورها هستند، یا علم و اطلاع آن رشته را ندارند یا اصلاً انگیزه‌ای برای کار در آن‌ها وجود ندارد.

نماینده مردم فسا در مجلس شورای اسلامی گفت: چرا باید زعفران ما با برند اسپانیایی یا اماراتی به بازار جهانی برود؟ چرا فرش‌های

ایرانی که از بهترین فرش‌های دنیا هستند، کپی می‌شوند و به اسم فرش چینی و پاکستانی در کشورهای جهان صادر می‌شوند؟ به نظر بنده، باید آموزش‌هایی در زمینه‌های مختلف داده شود که چه کنیم تا محصولاتمان ارزش افزوده بالاتری داشته باشند. خیلی از کارگاه‌ها و کارخانه‌ها ورشکسته می‌شوند؛ چون بازار هدف، حتی در داخل کشور برایشان مشخص نیست. البته بخشی از این انتقادها متوجه دولت و بخشی هم متوجه اتاق‌های بازرگانی می‌شود. ■

جای دنیا که گرانی پیش می‌آید، مردم کمتر خرید می‌کنند تا با گرانی مقابله کنند؛ ولی در ایران این‌گونه نیست. فرهنگ جمع کردن پول، طلا، سکه و ارز در خانه‌ها به شدت رواج دارد. بنزین گران می‌شود؛ ولی گاهی اوقات روزانه ۱۰۰ میلیون لیتر مصرف بنزین داریم. این موارد که عرض کردم، مسایل و مشکلات کنونی کشور است.

وی گفت: بنده حساب کرده‌ام که اگر ایران روزانه ۱,۵ میلیون بشکه نفت صادر کند، در یک‌ماه ۴۵ میلیون بشکه می‌شود که اگر در ۵۰ دلار پول نفت ضرب کنیم، بالغ بر دو میلیارد و ۲۲۵ میلیون دلار و یک‌سال آن حدود ۲۷ میلیارد دلار می‌شود. در سال گذشته ۲,۵ میلیون نفر به شهرهای مختلف ترکیه سفر کرده و به‌طور میانگین نفری یک هزار دلار خرج کرده‌اند. در واقع ۲,۵ میلیارد دلار توسط گردشگران ایرانی در ترکیه خرج شده است. در مجموع در سال گذشته ۱۰ میلیارد دلار در کشورهایمانند تایلند، دبی، ترکیه، گرجستان، ارمنستان و ... از سوی ایرانی‌ها هزینه شده است. این یعنی ۱۰ میلیارد دلار از ۲۷ میلیارد دلار پول نفت. حال اکنون همان پول به ایران برمی‌گردد و با آن قیمت ارز را تعیین می‌کنند.

عضو هیأت ریسه کمیسیون امنیت ملی مجلس تأکید کرد: تا فرهنگ چگونگی مصرف در کشورمان اصلاح نشود؛ آیا می‌توانیم دستور دهیم کسی چیزی خریداری نکند؟ آیا می‌توانیم جلوی مسافرت را بگیریم؟ اکنون مد شده که جهیزیه را از ترکیه خریداری می‌کنند.

با این فرهنگ چه باید کرد؟ ما مسلمان هستیم؛ چرا وقتی یک کالایی کم می‌شود، سریعاً برخی از تجار کالاها را احتکار می‌کنند؟ بالأخره در شرایط سخت باید مقداری رحم و مروت داشته باشیم. متأسفانه ما در کشورمان با مشکل فرهنگ اقتصاد و فرهنگ کار روبه‌رو هستیم. جمالی نوبندگانی گفت: اکنون در کشورمان به جای فرهنگ تولید، فرهنگ سفته‌بازی و دلالی حاکم است. بانک‌ها هم به معنی واقعی بانک نیستند و بنگاهداری می‌کنند. بانکی که ۳۰ درصد سود می‌دهد یا سود می‌گیرد، چه

اکنون در کشورمان به جای فرهنگ تولید، فرهنگ سفته‌بازی و دلالی حاکم است. بانک‌ها هم به معنی واقعی بانک نیستند و بنگاهداری می‌کنند. بانکی که ۳۰ درصد سود می‌دهد یا سود می‌گیرد چه بانکی است؟ متأسفانه مردم با سیستم اقتصاد صحیح که بورس‌ها هستند، آشنایی ندارند و ریسک‌پذیر نیستند

دکتر رزاقی، استاد اقتصاد دانشگاه تهران مطرح کرد:

نرخ ارز، مهمات دشمن در جنگ اقتصادی

عرفان فغانی

با توجه به نوسانات نرخ ارز در دوره اخیر و بحران اقتصادی کشور، بررسی‌ها نشان داده که دولت نیازمند همکاری و فعالیت با اقتصاددانان نخبه کشور و بهره‌مندی از نظرگاه کارشناسی متخصصان است تا بتواند دیو اقتصادی کشور را مغلوب کند. در بازار آشفته امروزی هر فردی نقطه‌نظر در حد بینش خود دارد و نمی‌توان برای تأمین و توسعه ملی به هر طرحی دل بست و به آن اعتماد کرد. در شرایط فعلی منتقدان زیادی وجود دارند که در حوزه اصلاح سیاست‌های اقتصادی دولت فعالیت می‌کنند. دکتر ابراهیم رزاقی، یکی از اقتصاددانان برجسته، عضو هیأت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران که فارغ‌التحصیل همین دانشگاه در مقطع کارشناسی و دانشگاه پاریس در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری در سال ۱۳۵۵ است، هم‌اکنون دانشیار بازنشسته دانشکده اقتصاد و مؤلف کتب متعدد از جمله اقتصاد ایران، الگوی مصرف و تهاجم فرهنگی، آشنایی با اقتصاد ایران، نقدی بر خصوصی‌سازی ایران و الگو برای توسعه اقتصادی ایران است. او بارها میهمان برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی متعددی بوده و حدود ۲۰ مقاله وی در میثت توسعه اقتصاد توسط نشریات مطرح کشور مکتوب شده است. به سراغ دکتر رزاقی رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. بخش دوم مصاحبه به نظر خوانندگان محترم می‌رسد.

اگر دولتی معتقد به اقتصاد مقاومتی و استقلال اقتصادی موجود باشد، تدابیر لازم را برای کنترل خواهد اندیشید؛ اما متأسفانه بخشی از دولتی‌ها یا افراد نزدیک آن‌ها، وضع به وجود آمده را برای سوء استفاده مناسب می‌بینند تا دلار ارزان را به دست آورند

قیمت ارز با قدرت پول داخلی تناسب دارد. هرچه تورم در داخل بیشتر باشد، قیمت ارز بالاتر خواهد رفت. همین حالا ما چند درصد تورم داریم؟ دولت و بانک مرکزی هر یک مقادیر ۸ و ۱۰ درصد را به عنوان میزان تورم اعلام کرده‌اند. آیا واقعا ما ۱۰ درصد تورم داریم؟ طبق گزارش یک پژوهشگر آمریکایی آمار ارائه شده می‌گوید که ایران در تورم ۱۰۰ درصدی است. چیزی که مشخص است، ما تا به حال درصد تورم را به درستی حساب نکرده‌ایم تا بتوانیم با توجه به آن برای ارزش‌گذاری کنیم. پس از دوران دفاع مقدس، سیاست آقای رفسنجانی بر پایه ارزانی دلار بوده است. هرچند ارز مقداری گران شده؛ اما فاصله قیمت دلار با تورم به قدری بوده که هیچ‌گاه نمی‌توانیم تورم را مبنی برای قیمت قرار دهیم. در نتیجه شکاف روز به روز عمیق‌تری بین ارزش دلار با توجه به تورم داخلی و دلار در واقعیت اقتصادی ایران به وجود آمده؛ زیرا عمداً تورم به درستی محاسبه نشده است. سیل عظیم واردات و سودبری در واردات صورت گرفته است؛ به تعبیری دیگر، ۶۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی بخش خصوصی است که خود آتشی سوزان است و در اثر نوع مدیریت بانک مرکزی و دولت‌مردان وارد عرصه سودبری و خرید و فروش‌های کاذب شده است.

به نظر شما برای برطرف نمودن مشکلات اقتصادی در کشور چه اقداماتی باید انجام شود؟

اگر دولتی معتقد به اقتصاد مقاومتی و استقلال اقتصادی موجود باشد، تدابیر لازم را برای کنترل خواهد اندیشید؛ اما متأسفانه بخشی از دولتی‌ها یا افراد نزدیک آن‌ها، وضع به وجود آمده را برای سوء استفاده مناسب می‌بینند تا دلار ارزان را به دست آورند. در چنین مشکلاتی عوامل خارجی نقش حاشیه‌ای دارند و افراد داخلی مقصر اصلی هستند. دوقطبی‌ها و اشراف تا حد امکان سودهای بالا می‌برند که حتی این افراد شناسایی نمی‌شوند. در تمام دنیا از هر فعالیت که سودی بالاتر از تولید داشته باشد، مالیات سنگین دریافت می‌کنند. ما در ایران مالیات نمی‌گیریم؛ بلکه حمایت می‌کنیم و حتی یارانه در اختیارشان می‌گذاریم. ■

به نظر شما آیا می‌توان در مبادلات تجاری به جای دلار از سایر ارزهای رایج استفاده کرد؟

آمریکا قدرت بانکی جهانی دارد. این موضوع سبب شده که حدود ۴۰ کشور در صدد باشند که این اختیار را از آمریکا بگیرند. این کشورها می‌گویند که چرا ما باید از این طریق مبادلات تجاری خود را انجام دهیم. به نظر آن‌ها بهترین کار این است که با پول ملی خود مبادلات خود را انجام دهند. در چنین شرایطی است که ذخایر طلای کشورها اهمیت پیدا می‌کند.

آیا جایگزینی دلار با سایر ارزها امکان‌پذیر است؟

دولتی که برای استقلال اقتصادی اراده به خرج دهد، برای تحقق این امر چندان دچار مشکلات نخواهد بود. کشورهای قدرتمند اقتصادی مبادلات خارجی خود را به همین شیوه انجام می‌دهند. ثمره این فعالیت‌ها کاهش اقتدار آمریکا در تحریم بانک‌ها برای جایجایی پول محصولات صادراتی است. این مسأله احتیاج به کسانی دارد که به استقلال اقتصادی فکر می‌کنند. متأسفانه مسئولان از این امر سر باز زدند؛ چراکه غرب‌گرایی را می‌پسندند. نمایندگان مجلس هم قدمی بر نداشتند تا دولت را وادار به فعالیت کنند؛ زیرا اغلب آن‌ها نیز سبک غربی را تأیید می‌کنند.

حتی مبارزه با فساد هم به درستی انجام نگرفت. این فضا باعث نابودی طلا، دلار و منابع ایران تحت عنوان کنترل بازار با بالا بردن عرضه و پایین آوردن قیمت‌ها شد که نتیجه آن تسهیل مقاصد آمریکا بود. ما دیگر ارز، طلا و پشتوانه نداریم و مهمات جنگی خود را که برای مبارزه با دشمن اقتصادی بود، نابود ساخته‌ایم. این مسایل در ابتدا خودنمایی نمی‌کنند؛ اما زمانی که تراکم پیدا کردند، جلوه‌گر برنامه‌ای علیه استقلال اقتصادی ایران خواهند بود.

جنگ اصلی آمریکا و اروپا با ایران، جنگ اقتصادی است؛ جنگ اقتصادی یعنی ما همیشه خام فروش باقی بمانیم. امروزه جنگ آمریکا با ما برای دست نیافتن ایران به کالاهای اساسی و تأثیرگذار است.

سقف قیمت ارز را چطور می‌بینید؟ قیمت ارز تا کجا پیش خواهد رفت؟

پیشنهاد رایزن بازرگانی سفارت قبرس در تهران:

رشد اقتصاد ایران با پیوستن به سازمان تجارت جهانی (WTO)

فاطمه آذرافراز

قبرس، جزیره‌ای در شرق دریای مدیترانه با نظام اقتصادی مبتنی بر بازار آزاد، توانسته جایگاه قابل توجهی را در جذب سرمایه‌گذاران خارجی کسب کند و دروازه‌ای برای ورود به بازارهای اروپا باشد. نوارهای ساحلی و ساختار ویژه زیست‌محیطی این کشور در صنعت گردشگری بسیار مؤثر بوده است. «دنیای سرمایه‌گذاری» با خانم سابینا لونا تغان، رایزن بازرگانی سفارت قبرس در تهران به گفت‌وگو نشست است. خانم تغان معتقد است؛ سیاست جدید و اصلاحات در بخش اقتصاد و سرمایه‌گذاری، تمرکز بر تحویل امور به بخش خصوصی و عضویت کامل ایران در سازمان تجارت جهانی می‌تواند راه‌حل عبور ایران از بحران اقتصادی باشد. مشروح این گفت‌وگوی اختصاصی به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

سطح همکاری‌های بین دو کشور را در شرایط فعلی چگونه ارزیابی می‌کنید؟

گفته می‌شود که افزایش نقش روابط تجاری و مالی که وابسته به نهادها و روابط بین‌الملل است، به‌طور فزاینده‌ای به روابط بین‌رشته‌ای بدل گشته و سیاست و اقتصاد کاملاً به یکدیگر نزدیک شده‌اند.

روابط صمیمانه قبرس با ایران، به امضای چندین توافقنامه در سال ۱۹۸۹ بازمی‌گردد. قبرس با افزایش دامنه صادرات کالا به ایران و بالعکس و جستجوی امکانات سرمایه‌گذاری دو کشور، سعی در بهبود روابط بازرگانی، تجاری و سرمایه‌گذاری دو کشور دارد. اکنون موجی از علاقه‌مندی به سرمایه‌گذاری در قبرس در حوزه املاک و مستغلات، کشتیرانی، انرژی و صندوق‌های سرمایه‌گذاری جایگزین وجود دارد. به علاوه ایرانی‌ها سعی دارند، با تأسیس شرکت‌هایی در قبرس از آن به عنوان دروازه‌ای برای ورود به کشورهای اروپایی استفاده کنند. بسیاری از سرمایه‌گذاران ایرانی، قبرس را به دلیل پایین‌ترین نرخ مالیات در بین کشورهای اروپایی، سیستم قانونی و کسب‌وکار توسعه‌یافته، قوانین مالی و حرفه‌ای آن، به عنوان یک مقصد سرمایه‌گذاری ترجیح می‌دهند.

بازرگانان قبرسی هم با شناخت چرخه‌های تجاری یکدیگر، تبادل اطلاعات و آگاهی بخشی، تمایل خود را به سرمایه‌گذاری در بازار ایران نشان داده‌اند. با وجود این، دستیابی به توسعه بخش بازرگانی و اقتصادی بین دو کشور، ملزوم هدایت ساختاری در جهت ایجاد سرمایه‌گذاری‌های درازمدت و به ثمر رساندن تلاش‌هایی است که از سوی هر دو طرف انجام می‌شود. اکنون، میزان تبادلات تجاری بین ایران و قبرس، عمدتاً به دلیل تحولات جاری بین‌المللی، در سطح قابل قبولی قرار ندارد. اتخاذ سیاست تدافعی ایران و اولویت قرار دادن تولیدات داخلی از طریق محدود کردن و ممنوعیت واردات، ورود تولیدات قبرس به بازار ایران را محدودتر کرده است. مهم‌تر از همه، عدم الحاق ایران به سیستم مالی جهانی و محدودیت‌های انتقال پول، فعالیت‌های تجاری را با مشکل مواجه کرده است.

افق همکاری‌های بین دو کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ارزیابی من بر دو اصل سیاست داخلی و خارجی هر کشور استوار است. قبرس عضو اتحادیه اروپا می‌باشد و بنابراین، دستورالعمل سیاست داخلی و خارجی آن، مطابق با قوانین و مقررات اتحادیه اروپا است. همه اعضای اتحادیه اروپا و بخشی از سازمان تجارت جهانی به سیستم مالی بین‌المللی متصل هستند؛ به عبارت دیگر، اعضای اتحادیه اروپا بخشی از یک جامعه بزرگ‌تر هستند که سیستم

بین‌المللی را تشکیل می‌دهند. ایران سیاست داخلی و خارجی خاص خود را دارد و برای ادامه روابط بازرگانی و اقتصادی، نه تنها با قبرس؛ بلکه با دیگر کشورها باید قوانین و استانداردهای نظارتی خود را در جهت ایجاد روابط بانکی با بانک‌های بزرگ بین‌المللی بهبود بخشد.

آیا سرمایه‌گذاران قبرسی تمایلی به حضور در بازار ایران دارند؟ کدام بخش از اقتصاد ایران برای آنان جذاب‌تر است؟

ایران دومین اقتصاد خاورمیانه است و سرمایه‌گذاران قبرسی کاملاً آگاه هستند که با فرصت‌های متعدد در زمینه‌های مختلف، با پیش‌بینی رشد که از بازار آن دارند، ایران بزرگ‌ترین بازاری است که به اقتصاد جهانی وارد می‌شود.

جمهوری قبرس، در سال ۲۰۱۸ اقدام به تأسیس دفتر خود در تهران کرده و این کار نشان‌دهنده تمایل جمهوری قبرس به تقویت روابط اقتصادی و بازرگانی بین دو کشور است. دفتر ما در تهران با فراهم کردن اطلاعات و تماس از صاحبان مشاغل و کارآفرینان علاقه‌مند به تجارت حمایت می‌کند. ما با اتاق بازرگانی ایران، بازرگانان، ارائه‌دهندگان خدمات و سازمان‌های دولتی برای معرفی شرکت‌های قبرسی به ایران همکاری داریم.

گام بزرگ دیگری که برداشته شد، ایجاد انجمن تجارت قبرس - ایران در سال ۲۰۱۵ در قبرس بود. این انجمن بر اساس همکاری قوی با بخش عمومی و خصوصی و تحت نظارت اتاق بازرگانی و صنایع قبرس به منظور ترویج و تقویت تجارت، بازرگانی و سرمایه‌گذاری بین قبرس و ایران است. وزارت بازرگانی، صنعت و گردشگری برای تقویت روابط تجاری و اقتصادی بین دو کشور از تلاش‌های این انجمن حمایت می‌کند. تا به امروز، ۱۲۶ نهاد یا شرکت‌های کارآفرین در این انجمن ثبت شده که شامل اشخاص و اکثراً نهادهای حقوقی است که به انجمن کسب‌وکار کمک کرده‌اند.

مهم‌ترین موانع توسعه روابط اقتصادی بین دو کشور شامل چه چیزهایی می‌شود؟ برای رفع این موانع چه پیشنهادی ارائه می‌دهید؟

برخی از موانع همکاری اقتصادی بین دو کشور، متأثر از سازمان اقتصادی بین‌المللی همچون سازمان تجارت جهانی WTO و FATF گروه ویژه اقدام مالی است. دست‌یابی ایران به سازمان تجارت جهانی، رشد اقتصادی چشمگیری برای بازار ایران به همراه خواهد داشت و هم‌زمان مشکلات اقتصادی این کشور را که نتیجه عدم همکاری آن با سازمان تجارت جهانی است را مرتفع خواهد کرد. توصیه بنده به دولت ایران این است که توجه ویژه‌ای به تدابیر سیاسی و بین‌المللی در جهت پیدا کردن راهی برای عضویت کامل در سازمان تجارت جهانی داشته باشد. به علاوه لازم است، اصلاحاتی در سیاست‌های اتخاذی در حوزه تجارت و سرمایه‌گذاری انجام شود که انجام آن ثبات سیاسی کشور را در پی خواهد داشت. این موضوع گام اولیه‌ای در راستای رشد اقتصادی است.

با توجه به کاستی‌های موجود در مورد نیازهای فنی FAFT، ایران در گسترش ارتباطات بانکی خود با مؤسسات مالی بین‌المللی موفق نبوده و پیامدهای قابل توجهی را به همراه داشته است. به‌عنوان مثال، تعداد اعتبارنامه‌ها بسیار کمتر از حد انتظار بوده است. با این حال با افزایش قدرت نظارت، جلوگیری از انتقال پول مشکوک و قاچاق کالا پیشرفت‌هایی است که توسط بانک مرکزی ایران حاصل شده که تضمین یکپارچگی ایران در نظام مالی بین‌المللی است. به‌عنوان مثال، بانک مرکزی ایران، سیستم یکپارچه‌ای برای نظارت بر معاملات ارز خارجی به نام پورتال نیما راه‌اندازی کرده است. این اقدامات مثبت در نظر گرفته شده توسط دولت ایران، منعکس‌کننده روند تسریع به دست آوردن تأیید FATF است.

به نظر شما برای جذب سرمایه‌گذار خارجی چه اقداماتی در ایران باید انجام شود؟

نخستین و مهم‌ترین آن تنش‌های ژئوپلیتیکی و بی‌ثباتی داخلی از عواملی است که ایران را به عنوان یک کشور پر خطر برای سرمایه‌گذاری قرار می‌دهد. غلبه ایران بر این چالش‌ها بسیار حائز اهمیت است؛ چراکه آن‌ها تأثیر مهمی در اقتصاد کشور دارند. علاوه بر این، تمایز اقتصاد کشور از دولت بسیار مهم است؛ زیرا بودجه‌های مهم از مدیریت منسجمی برخوردار نخواهند بود. خصوصی‌سازی

بخش‌های مختلف اقتصاد با ایجاد انگیزه، در نهایت موجب جذب سرمایه‌گذاران خارجی خواهد شد.

استدلال بنده این است که اقدامات دولت ایران برای محدود کردن واردات، منجر به افزایش تجارت غیررسمی شده است. نتایجی که تجارت غیررسمی ایجاد کرد، تداعی‌کننده تصور منفی در نظر سرمایه‌گذاران است؛ زیرا آن‌ها در تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری جدید، دائماً باید خود را با مقیاس‌های رسمی منطبق کنند. سیاست‌های جدید و اصلاحات باید در جهت کنترل تجارت غیررسمی و فراهم آوردن امنیت برای تجار خارجی برای ادامه همکاری با ایران باشد.

چه فرصت‌های مشترک سرمایه‌گذاری در زمینه صنعت گردشگری بین دو کشور ایران و قبرس وجود دارد؟

بنده فکر می‌کنم که هر دو کشور، مکمل یکدیگر در زمینه گردشگری هستند. قبرس، این جزیره عشق و زیبایی، مقاصد بسیاری برای دیدن دارد. سواحل شنی شگفت‌انگیز و مناطق زیبای ساحلی یکی از ارزشمندترین دارایی‌های این جزیره است که هر بازدیدکننده می‌تواند از طبیعت آن به بهترین شیوه لذت ببرد. قبرس توسط یوروآستات با بیشترین سواحل پرچم آبی در اتحادیه اروپا قرار دارد. ایران، جواهر تاج اسلام و ترکیبی از تاریخ، معماری باشکوه، طبیعت و مردم بسیار مهربان است. سفر به ایران سفر به هزاران سال پیش است و باعث شگفتی هر مسافری می‌شود. مقصد در هر دو کشور، بسته به آنچه دنبال می‌کنید، چیزی منحصر به فرد و متفاوت ارائه می‌دهد. با توجه به موارد فوق، گردشگری یک صنعت حیاتی و یک پیشران مهم اقتصادی است. استراتژی توسعه گردشگری در درازمدت، توانایی ارائه فرصت‌های مطلوب مانند ایجاد شبکه‌های همکاری، مشارکت و البته تبادل دانش و تخصص با دیگر کشورها را دارد.

آیا سفارت قبرس تسهیلاتی برای بازرگانان و گردشگران ایرانی فراهم کرده است؟

سفارت، فرآیند روزی که اسناد درخواست را دریافت می‌کند، ویزای مورد نظر را صادر خواهد کرد. مردم هر یکشنبه و چهارشنبه صبح می‌توانند درخواست‌های خود را از طریق شرکت VFS Global به سفارت ارسال کنند.

به نظر شما چه نقاط مشترک فرهنگی، اقتصادی و سیاسی بین دو کشور وجود دارد؟

با توجه به موقعیت جغرافیایی، قبرس نزدیک‌ترین کشور اروپایی به منطقه MENA است. به طرز شگفت‌انگیزی، هر دو کشور دارای ویژگی‌های مشترک بسیاری هستند. حتی تاریخ این موضوع را در طول ۵۲۲ سال قبل از میلاد، زمانی که قبرس توسط امپراتوری ایران اشغال شد، نشان داده است. پادشاهان قبرس، حق آزادی بیان خود را بدون دخالت داشتند و مالیات خود را تنها باید به فاتحان پارسی پرداخت می‌کردند. تاریخ نشان‌دهنده احترام متقابل هر دو کشور برای یکدیگر است. هر دو کشور، اقتصادهای رو به رشد با نیاز به جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را در نظر گرفته‌اند. قبرس طی چند سال گذشته راه زیادی را طی کرده و از تمام انتظارات بین‌المللی فراتر رفته و هشت برابر افزایش سرمایه‌گذاری داخلی را به خود جلب کرده است. از لحاظ سیاسی، هر دو کشور روابط دوجانبه عالی را حفظ می‌کنند و تعداد زیادی از موافقت‌نامه‌های دوجانبه را به تصویب رسانده‌اند. قبرس و ایران دارای ویژگی‌های مشترک در حوزه‌های تجاری در تولید و بخش عمده‌ای از واردات مواد اولیه هستند.

نقش رسانه‌هایی مثل نشریه «دنیای سرمایه‌گذاری» در معرفی فرصت‌های تجاری بین دو کشور چیست؟

بدون شک رسانه‌ها، اطلاعات و دانش را به نحو مؤثری به مردم انتقال می‌دهند. در این مورد، نقش نشریه دنیای سرمایه‌گذاری قابل توجه است؛ زیرا نفوذ، توسعه و فرصت‌ها را انتقال می‌دهد. به‌طور کلی در جوامع، رسانه‌ها تأثیر قابل توجهی بر رشد اقتصادی دارند؛ زیرا تفسیر روابط اقتصادی بین دولت‌ها و به عنوان یک رشته ارتباطی از زیر نظام‌های اجتماعی مقامات، سیاستمداران و شهروندان کار می‌کند. ■

اقدامات دولت ایران برای محدود کردن واردات، منجر به افزایش تجارت غیر رسمی شده است. نتایجی که تجارت غیر رسمی ایجاد کرد، تداعی‌کننده تصور منفی در نظر سرمایه‌گذاران است؛ زیرا آن‌ها در تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری جدید دائماً باید خود را با مقیاس‌های رسمی منطبق کنند.

اعتداد؛ شرط اول برای جذب ارزهای خانگی

مرتضی فغانی
عضو اتاق بازرگانی تهران

بر اساس آمارهای غیررسمی، هم‌اکنون بیش از ۲۵ میلیارد دلار ارز نگهداری می‌شود که این رقم در خانه‌ها و صندوق‌های خانگی می‌تواند در فعالیتهای اقتصادی به کار آید و نیاز ارزی بخش‌های مولد کشور را برطرف کند

تداوم رشد نرخ ارز و تقاضا شدیدی که برای خرید این اسکناس خارجی بین مردم در چند ماه گذشته ایجاد شده، باعث گردید تا بخش زیادی از نقدینگی‌های سرگردان به سمت بازار ارز حرکت کند و این امر موجب شد تا میزان بالایی از منابع ارزی در دست مردم قرار گیرد که به‌طور فیزیکی، خارج از شبکه بانکی و مجموعه صرافی‌ها و ... نگهداری می‌شود.

بر اساس آمارهای غیررسمی، هم‌اکنون بیش از ۲۵ میلیارد دلار ارز نگهداری می‌شود که این رقم در خانه‌ها و صندوق‌های خانگی می‌تواند در فعالیتهای اقتصادی به کار آید و نیاز ارزی بخش‌های مولد کشور را برطرف کند. مردم از طریق خرید ارز در تلاش هستند تا نگرانی خود را نسبت به کاهش ارزش سرمایه‌شان برطرف کنند که بانک مرکزی با تجدیدنظر در سیاست‌های قبلی خود با توجه به وضعیت فعلی، با اعمال سیاست سپرده‌گذاری ارزی در قالب اسکناس در بانک‌ها مصمم است تا بتواند بخشی از ارزهای خانگی را به سمت بانک‌ها هدایت و از طریق شبکه بانکی آن را وارد بخش‌های گوناگون اقتصاد کشور کند. این بار بانک مرکزی شرایط بهتری را برای سپرده‌گذاری ارزی تعریف و ابلاغ کرده و تضمین داده که اصل سپرده‌های دریافتی و سود آن به‌طور ارزی تحویل سپرده‌گذاران شود. بر اساس این بخشنامه، سود تعیین شده برای دلار ۴، یورو ۳ و درهم ۳ درصد تعیین شد که به‌طور سالانه پرداخت خواهد شد.

اگرچه این بخشنامه به دلیل عدم آمادگی بانک‌ها و اطلاع‌رسانی ناکافی آن‌ها با اندکی تأخیر عملیاتی شد و به تدریج منابع آن رشد کرد؛ اما به هر حال این سیاست آن‌طور که آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد، نتیجه داده و اکنون با استقبال تدریجی مردم از سپرده ارزی ویژه بانک‌ها که از سوی بانک مرکزی تضمین شده، حجم منابع آن از مرز ۱۰ میلیون دلار گذشته است. این در حالی است که برای ادامه این روند و حرکت ارز دست مردم، از خانه به بانک، دولت بیش از هر چیز نیازمند اعتمادسازی است. بدون شک در موفق بودن چنین سیاست‌هایی شرط نخست اعتمادی است که باید به وجود آید؛ بنابراین اگر این اعتماد وجود نداشته باشد، حتی سودهای جذاب هم خیلی نمی‌تواند در جلب این منابع ارزی مؤثر واقع شود. در این شرایط دولت باید از سیاست‌های چندگانه خود پرهیز کند. از سوی دیگر برای بهبود شرایط، نیازمند اصلاح و تغییرات کلان هستیم تا سیاست‌های مثبتی همچون سپرده‌های ارزی بتوانند در اجرا موفق باشند و این وظیفه دولت است که با برنامه‌ریزی درست و مشخص برای آینده، گمان‌زنی‌ها در سطح جامعه را از بین ببرد. از سوی دیگر، می‌توان با افزایش نرخ سود سپرده‌های ارزی، انگیزه تشویقی برای انتقال ارزهای خانگی به بانک‌ها ایجاد کرد.

علاوه بر این ضروری است، دولت و بانک مرکزی سیاست‌های مناسبی را در راستای کاهش نوسان‌های ارزی در پیش گیرند. در ادامه، بخشنامه بانک مرکزی برای شرایط سپرده‌گذاری ارزی می‌آید:

بانک مرکزی در بخشنامه‌ای، مقررات و شرایط سپرده‌گیری ارزی را به شبکه بانکی ابلاغ کرد. در این بخشنامه، بانک‌ها نسبت به سپرده‌گیری ارزی به صورت اسکناس به ارزهای یورو، درهم امارات و دلار با نرخ سود به ترتیب ۳، ۲ و ۴ درصد با تضمین بانک مرکزی مجاز خواهند بود.

به گزارش روابط عمومی بانک مرکزی، در راستای اجرای بند (۴) تصویب‌نامه شماره ۶۳۷۹۳/ت/۵۵۶۳۳ هـ مورخ ۱۳۹۷/۵/۱۶ هیأت وزیران، شرایط زیر در تکمیل ترتیبات سپرده‌گذاری ارزی موضوع قسمت «ج» بخش سوم مجموعه مقررات ارزی «خدمات ارزی و سایر مبادلات ارزی بین‌المللی» برای اجرا ابلاغ می‌شود:

۱- بانک مجاز است، نسبت به سپرده‌گیری ارزی به صورت اسکناس به ارزهای یورو، درهم امارات و دلار از اشخاص حقیقی و حقوقی بخش غیردولتی با تضمین بانک مرکزی اقدام و با انجام هماهنگی لازم با اداره بین‌الملل این بانک، نزد بانک مرکزی سپرده‌گذاری کند.

۲- بازپرداخت اصل و سود وجوه ارزی سپرده‌گذاری شده توسط بانک مرکزی تضمین می‌گردد.

۳- دوره سپرده‌گذاری ارزی یک‌ساله بوده و در صورت ارائه درخواست تمدید (قبل از سررسید) و موافقت این بانک، دوره مذکور برای دوره یک‌ساله دیگر قابل تمدید خواهد بود.

۴- نرخ سود سپرده‌گذاری سالیانه بر اساس یورو، درهم امارات و دلار به ترتیب ۳، ۲ و ۴ درصد می‌باشد.

۵- کارمزد عاملیت آن بانک ۳ دهم درصد نسبت به حجم سپرده دریافتی در پایان دوره سپرده‌گذاری ارزی یک‌ساله پرداخت می‌گردد.

۶- در صورت درخواست متقاضی مبنی بر ابطال و یا دریافت سود به منظور تسریع و تسهیل در ارائه خدمات به سپرده‌گذاران، آن بانک نسبت به پرداخت اسکناس از محل منابع خود اقدام و مراتب را به اداره بین‌الملل این بانک جهت دریافت اصل و سود سپرده پرداختی منعکس کند.

۷- بازپرداخت اصل و پرداخت سود سپرده‌گذاری به صورت اسکناس نزد این بانک، به همان نوع ارز تودییعی و به صورت اسکناس خواهد بود. تبصره: پرداخت سود به سپرده‌گذار به صورت ماهانه خواهد بود.

۸- در صورت درخواست ابطال سپرده ارزی تودییعی قبل از سررسید، نرخ سود سالیانه مورد عمل برای سپرده یورویی، درمی و دلاری به ترتیب ۱، ۰،۵ و ۱،۵ درصد خواهد بود. به سپرده‌های ارزی کمتر از یک‌ماه سودی تعلق نمی‌گیرد. ■

حسینی کارشناس بازار سرمایه تشریح کرد

چگونگی پیش‌بینی وضع آتی بازارها به روش تحلیل تکنیکال

فرهاد امیرخانی

اکنون با توجه به نوسانات نرخ ارز، افت و خیزهای شدید بازار بورس، تغییرات ناگهانی قیمت طلا و ... در کشورمان، نیاز مبرم به دانستن علم پیش‌بینی قیمت‌ها فارغ از هرگونه رفتار هیجانی، احساس می‌شود. تحلیل تکنیکی (تکنیکال) یا تحلیل فنی (Technical Analysis) روشی علمی است که طی آن پیش‌بینی قیمت‌ها در بازار از طریق مطالعه وضعیت گذشته بازار انجام می‌شود. در این تحلیل از طریق بررسی تغییرات و نوسان قیمت‌ها و حجم معاملات و عرضه و تقاضا می‌توان وضعیت قیمت‌ها را در آینده تخمین زد. این روش تحلیل در بازار ارزهای خارجی، بازارهای بورس اوراق بهادار و بازار طلا و دیگر فلزات گران‌بها کاربرد گسترده‌ای دارد. به‌طور مثال، تحلیلگران تکنیکال، ارزش ذاتی اوراق بهادار را اندازه‌گیری نمی‌کنند، در عوض از نمودارها و ابزارهای دیگر برای شناسایی الگوهایی که می‌تواند فعالیت آتی سهم را پیش‌بینی کند، بهره می‌جویند. به منظور آشنایی بیشتر با کاربرد این علم نوپا در ایران، با مانی حسینی، کارشناس بازار سرمایه و مدرس دانش تحلیل تکنیکال به گفت‌وگو نشستیم و نظر وی را در خصوص کاربردهای این علم جویا شدیم. با هم مشروح این مصاحبه را می‌خوانیم.

درباره ویژگی‌های علم تحلیل تکنیکال توضیح بفرمایید؟

علم تحلیل تکنیکال، علمی است که قیمت‌ها را بر مبنای حرکت بازار پیش‌بینی می‌کند. بر اساس سه اصل مهم، علم تحلیل تکنیکال به وجود آمده که نخستین پایه آن این است که تاریخ تکرار می‌شود؛ یعنی هر اتفاقی که در گذشته افتاده، می‌تواند در آینده هم تکرار شود و ادامه‌دار باشد. دومین اصل اینکه، قیمت‌ها بر اساس روند بازار حرکت می‌کنند. اگر قیمت‌ها در یک مسیر صعودی قرار داشته باشند، در ذهن عموم جامعه هم به این صورت خواهد بود که قیمت‌ها در ادامه افزایش خواهند داشت؛ به این حرکت، حرکت روندگونه بازار می‌گویند. سومین اصل به ما می‌گوید که همه چیز در قیمت لحاظ شده است؛ یعنی اگر قرار باشد، اتفاقی رخ دهد که روی قیمت‌ها اثر بگذارد، از قبل در نمودارها پیش‌بینی شده و تأثیر خود را بر روی نمودار خواهد گذاشت. نمودار از خرد جمعی تشکیل شده است. در واقع اکثریت بر روی یک موضوع خاص به نتیجه‌ای رسیده‌اند که بازار به آن سمت حرکت کند و اگر قرار باشد روند بازار تغییر کند، باز هم این اکثریت هستند که به نتیجه رسیده‌اند که مسیر باید تغییر کند.

علم تحلیل تکنیکال چگونه به وجود آمد؟ درباره پیشینه این علم توضیح دهید؟

چارلز داو نخستین کسی بود که در غرب نظریه آنالیز بازار از روی رفتار قیمت را بیان کرد. او با ثبت متوسط بالا و پایین قیمت‌های روزانه، هفتگی و ماهانه به مرتبط کردن الگوهای آن‌ها با جریان‌های بازار پرداخت و در اواخر قرن ۱۸ میلادی نظریات خود را منتشر کرد که امروزه یکی از شاخص‌های بورس آمریکا به نام داو جونز نام‌گذاری شده است؛ اما بعدها غربی‌ها متوجه شدند که ژاپنی‌ها نیز از این علم برای آنالیز بازارهای خود استفاده می‌کردند که در بازارهای برنج بیشتر استفاده می‌شد. نیاز غذایی ژاپنی‌ها ایجاب می‌کرد که در بازارهای خود حساس عمل کنند و به دنبال علمی بودند که بتوانند نوسان قیمت را کنترل کنند؛ بنابراین وقت خود را صرف آنالیز قیمت‌ها می‌کردند. قدمت برخی از این تکنیک‌ها و سیستم‌های آنالیز بازار که مبتنی بر قیمت بود،

به ۵۰۰ سال می‌رسد. بعدها غربی‌ها نیز بیشتر برای آنالیز قیمت از نمودارهای شمعی بهره بردند که امروزه نیز بسیار کاربرد دارد. اکنون تقریباً ۹۵ درصد کسانی که در بازار سرمایه، در تمام دنیا فعالیت دارند، از علم تحلیل تکنیکال برای رصد بازارها استفاده می‌کنند؛ چراکه این علم به سرعت می‌تواند واکنش‌های بازار را نشان دهد.

این علم در چه سالی وارد ایران شده است؟

این علم حدود ۲۰ سال پیش وارد ایران شده است و با توجه به حرکت‌های بازار سهام و بازارهای بین‌المللی از این علم استفاده می‌شده

است. به مرور زمان، برخی از آکادمی‌ها تأسیس و افراد علاقه‌مند با استفاده از کتاب‌ها و وبسایت‌های موجود با علم تحلیل تکنیکال آشنا شدند. این علم تا حدودی در کشورمان نوپا و به‌آرامی گسترش پیدا کرده است. اکنون فکر می‌کنم، بیش از ۵۰ درصد کسانی که در بازار سرمایه فعال هستند، از علم تحلیل تکنیکال استفاده می‌کنند و به این علم ایمان دارند.

آیا تحلیل‌ها به صورت نرم‌افزاری انجام می‌شوند؟

در علم تحلیل تکنیکال، باید یک‌سری دیتاها را آنالیز کنید و به ابزاری دسترسی داشته باشید که این دیتاها را به صورت نمودار نمایش دهد؛ بنابراین به یکسری نرم‌افزارها نیاز است که وقتی دیتا را به آن می‌دهید، بتواند به شما نمودار تحویل دهد. نرم‌افزارهای مختلفی در حال حاضر موجود است.

دیتاها شامل چه مواردی می‌شوند؟

هر دیتایی می‌تواند باشد. هر موضوعی که دیتا داده دارد را به نرم‌افزار می‌دهید و نرم‌افزار به شما نمودار آن را نشان می‌دهد و می‌توانید نمودار را آنالیز کنید. این دیتا می‌تواند داده‌ها و خرید و فروش‌های یک شرکت، دخل و خرج یک فروشگاه یا خرید و فروش سهام یک شرکت باشد.

علم تحلیل تکنیکال در چه جاهایی بیشترین کاربرد را دارد؟

اکنون بیشترین کاربرد آن در حوزه بازار سرمایه و سرمایه‌گذاری است؛ ولی به نظرم، در همه حوزه‌ها مانند روابط فردی می‌توان از این علم استفاده کرد. وقتی روابط شما با یک

شخص به صورت موج وار باشد؛ در واقع این افت و خیزها در روابط به شما نموداری می‌دهد که می‌توانید آن را آنالیز کنید.

طی چند ماه گذشته شاهد نوسانات نرخ ارز بوده‌ایم. آیا از طریق علم تحلیل تکنیکال می‌توانستیم فراز و فرود قیمت‌ها را پیش‌بینی کنیم؟

علم تحلیل تکنیکال آینده را پیش‌بینی می‌کند و یکی از پایه‌های فلسفی آن این است که تاریخ تکرار می‌شود. فرض کنید که در گذشته، بازار یک حرکت صعودی داشته و نزول قیمت‌ها را تا یک تاریخ مشخصی در اختیار داشته‌ایم که مجدداً بعد از آن نزول، دوباره افزایش پیدا کرده است. اگر شبیه آن نزول را در آینده هم داشته باشیم، می‌توان پیش‌بینی کرد که نمودارها و قیمت‌ها در آینده به همان شکل افزایش پیدا خواهند کرد.

شما می‌توانید با استفاده از این علم، متوجه شوید که خرد جمعی؛ یعنی کسانی که در بازار قیمت‌ها را بالا و پایین می‌کنند، چه فکری در سرشان است. آیا قرار است دوباره وارد بازار شوند؟ در واقع با استفاده از این علم، پیش‌بینی می‌کنید که اکثریت بازار چه تصمیمی خواهند گرفت.

چگونه می‌توان فهمید که اکثریت بازار چه تصمیمی در سر دارند؟

با استفاده از تکنیک‌هایی که در دل این علم نهفته است، می‌توانید این پیش‌بینی را انجام دهید. حرکت بازار، با یک افزایش و کاهش همراه است و به صورت پله‌ای و روندگونه حرکت می‌کند؛ یعنی بازار بعد از هر حرکتی، یک استراحتی دارد. حال انتهای این استراحت را چگونه

می‌توان به دست آورد؟ بازار برای حرکت کردن، نیاز به این دارد که یا تقاضا زیاد شود و در مقابل عرضه کاهش پیدا کند یا عرضه زیاد شود و در مقابل تقاضا کاهش پیدا کند؛ چراکه عامل به وجود آورنده بازار، عرضه و تقاضا است. در علم تحلیل تکنیکال با استفاده از آنالیز قیمت‌ها و نمودار متوجه خواهید شد که آیا بازار یا کسانی که در بازار فعالیت می‌کنند، تمایل به تقاضا یا عرضه دارند یا خیر و اینکه کدام کفه سنگین‌تر است؟ هر کفه‌ای که سنگین‌تر باشد، بازار به سمت آن حرکت خواهد کرد.

آیا از طریق این علم به غیر از مسایل اقتصادی، می‌توان سایر وقایع را نیز پیش‌بینی کرد؟

چون علم تحلیل تکنیکال، به‌طور مستقیم با قیمت‌ها در ارتباط است و حرکت بازار هم بر اساس خرد جمعی اتفاق می‌افتد، می‌توان این‌طور عنوان کرد که خرد جمعی یا هوش برتر که بین همه انسان‌ها مشترک است، گاهی اوقات می‌تواند به این نتیجه برسد که قرار است، اتفاقی رخ دهد.

آیا افراد با آموختن این علم می‌توانند توانایی پیش‌بینی قیمت ارز، طلا و بورس را پیدا کنند؟

علم تحلیل تکنیکال، جهان شمول است و مطابق آن در هر نقطه‌ای از جهان می‌توان بازار را پیش‌بینی کرد. چرا؟ چون مبنای این علم است که قیمت‌ها به چه سمتی حرکت می‌کنند و بر اساس چه چیزی به وجود می‌آیند.

تصمیمات انسان‌ها برگرفته از چیست؟ در ذات انسان‌ها دو عامل ترس و طمع وجود دارد که همیشه همراه آن‌ها است و در تصمیماتشان دخیل هستند. تا زمانی که انسان‌ها در هر بازاری تصمیم‌گیری کنند، بازار به همان شکل حرکت خواهد کرد.

آیا با تکیه بر علم تحلیل تکنیکال می‌توان اقدام به سرمایه‌گذاری کرد؟

برای سرمایه‌گذاری باید نگاهی به آینده داشته باشیم. مثلاً اکنون روی یک موضوعی سرمایه‌گذاری می‌کنید، چراکه می‌دانید آینده خوبی خواهد داشت؛ بنابراین اگر بتوانید آینده را پیش‌بینی کنید، قطعاً به سود خواهید رسید. برای اینکه بخواهیم از این علم استفاده بیشتری کنیم، باید روی این علم کار کرد و بر اساس این علم وارد بازار شد. ۹۵ درصد افرادی که در تمام جهان در بازارهای مالی فعالیت دارند از این علم استفاده می‌کنند و این نشان‌دهنده این است که می‌توان به علم تحلیل تکنیکال اعتماد کرد. این علم به سرعت می‌تواند نتایج را مشخص کند؛ چراکه به‌طور مستقیم با قیمت در ارتباط است.

با یادگیری علم تحلیل تکنیکال، چگونه می‌توان به درآمدزایی رسید؟

با استفاده از علم تحلیل تکنیکال شما می‌توانید بی‌نهایت فرصت سرمایه‌گذاری پیدا کنید. تخصص اصلی بنده در بازار بورس است و می‌توانم با استفاده از این علم، به شما فرصت‌های سرمایه‌گذاری زیادی را معرفی کنم. فراز و فرودها در بازار سرمایه همیشگی هستند؛ شما در هر بازاری جهت سرمایه‌گذاری و به دست آوردن نقاط ورود و ریسک و بازده می‌توانید از این علم استفاده کنید. ■

۹۵ درصد افرادی که در تمام جهان در بازارهای مالی فعالیت دارند از این علم استفاده می‌کنند و این نشان‌دهنده این است که می‌توان به علم تحلیل تکنیکال اعتماد کرد. این علم، به سرعت می‌تواند نتایج را مشخص کند؛ چراکه به‌طور مستقیم با قیمت در ارتباط است

دزبى سرمایه‌گذاری

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری

مولتی‌میلیاردرها ردی از خود بر

جای نمی‌گذارند! /۷۸

دلایل بدهی ۱۶۴ هزار میلیارد

دلاری کشورها /۷۹

ایده‌های جدید

استارت آپ‌های هندی /۸۰

مروری بر سبک زندگی ثروتمندان جهان مولتی‌میلیاردرها ردی از خود بر جای نمی‌گذارند!

رضا فغانی

این روزها، جهانیان به شدت تحت تأثیر سبک زندگی ثروتمندان و افراد مشهور قرار گرفته‌اند. این افراد که از آن‌ها به عنوان «مولتی‌میلیاردر» یا «ابر ثروتمند» یاد می‌شود، تبدیل به رویایی دست‌نیافتنی برای بسیاری از مردم شده‌اند. اکنون ابر ثروتمندان یک هزارم درصد از یک درصد انسان‌های ثروتمند را تشکیل می‌دهند. این افراد کم‌یاب، ویژگی‌های منحصر به فردی نیز دارند. به‌طور مثال، برخی از آن‌ها در حالی که فعالیت‌هایشان از نظر مالی مخفی است، اما به نوعی زندگی می‌کنند که گویی در همه‌جا حضور فعال دارند؛ سبکی از زندگی که بیشتر به افسانه‌های کهن شباهت دارد. در این نوشتار سعی شده تا به گوشه‌ای از زندگی مولتی‌میلیاردهای جهان پرداخته می‌شود.

پیش برود، فریدمن می‌افزاید: «آن‌ها می‌یابند، برخی از این بررسی‌های عمومی چند سال اخیر که بازتاب‌های منفی در پی داشته را نادیده بگیرند. این به معنی خرید بیشتر دارایی‌های لوکس خواهد بود. این خریدهایی می‌تواند شامل قایق‌های لوکس گردش و هواپیما نیز باشد.»

از نمونه‌های پیشرو در این زمینه می‌توان به جت خصوصی مافوق صوت آریون اشاره کرد که ولت ایکس پیش‌بینی کرده، در آینده بیش از پیش مورد استقبال قرار خواهد گرفت. مثال دیگر جزیره‌هایی است که شرکت قایق‌های خصوصی زیر دریایی شونده می‌گالو می‌سازد. این جزیره‌های دنج، قابلیت خصوصی‌سازی دارند و پنت‌هاوس ساخته شده از چوب‌های مرغوب، استخر شنا با آبشارهای متعدد، باشگاه ساحلی و اتاق غذاخوری زیر آب از امکانات آن‌ها است. این امکان که این ثروتمندان می‌توانند در کسری از ثانیه قایق خود را به زیر آب ببرند، باعث می‌شود، احساس امنیت فوق‌العاده‌ای در حریم خصوصی‌شان داشته باشند. در این وضعیت هیچ عکاس مزاحمی نخواهد توانست از آن‌ها عکس بگیرد.

وقتی ثروتمندان در جت‌های مافوق صوت‌شان پرواز نمی‌کنند یا با قایق زیر دریایی‌شان برای گردش نرفته‌اند، احتمالاً دارد با برند «تسلا» جدیدشان خودنمایی می‌کنند. این ماشین برقی صد هزار دلاری را میلیاردرهای «سیلیکون ولی» بیش از هر جای دیگر در کالیفرنیا خریداری می‌کنند. اتومبیل‌هایی مثل لامبورگینی، استون مارتین و مازراتی از همیشه کمیاب‌تر شده‌اند؛ چراکه صاحبان آن‌ها بیشتر تمایل به خرید تسلا دارند.

انزو اطلبی کنار حریم خصوصی جای می‌گیرد و برای میلیاردرها جذابیت خاصی دارد. اکنون لئوناردو دی کاپریو جزیره بلک دور کایه را در ساحل بلیز به قیمت ۱.۷۵ میلیون دلار خریده است. او می‌خواهد در آنجا یک مجموعه لوکس خارج از شبکه بسازد. اگر میلیاردری نخواهد چنین زمینی را خریداری کند، شرکت‌هایی مانند پراپوت آیلندز وجود دارند که در قبال مبالغ هنگفتی جزیره‌های خصوصی را اجاره می‌دهند. ■

شرکت ولت ایکس، شرکت مشاوره‌ای در زمینه «اطلاعات ثروت» است که استراتژی‌های بازاریابی را برای مشتری‌های لوکس فراهم می‌کند. دیوید فریدمن، مدیر این شرکت معتقد است که گذراندن یک عمر زندگی به منظور زیر نظر گرفتن بازارهای مالی و فراز و فرودهای آن باعث شده تا ابر ثروتمندان بیش از هر زمان دیگری به دنبال مفهوم کنترل زندگی باشند.

وی می‌گوید: «در پشت بسیاری از اقدامات، ابر ثروتمندها تمایل به کنترل محیط زندگی‌شان نهفته دارند. این تمایل به کنترل، شامل سرمایه‌گذاری‌ها، فعالیت‌های بشر دوستانه، خانواده و دیگر موضوعات مرتبط به سبک زندگی آن‌ها است.»

این میلیاردرها می‌خواهند فرزندان‌شان به جای نشستن در کنار معلم خصوصی و محیط بسته، مانند دیگر بچه‌ها در مدارس عادی و البته با برنامه کاملاً متمایز درس بخوانند. ایلن ماسک مدرسه «اداسترا» را در لس‌آنجلس تأسیس کرده که در آن هیچ تمایزی بین نمرات فرزندان خودش با فرزندان دیگر کارمندان اسپیس ایکس وجود ندارد. در وضعیتی که مدارس «اکس‌تر» و «اندور» همچنان سرآمد تحصیلات خصوصی ثروتمندان هستند، این مؤسسات تازه تأسیس نیز با این مدارس مقایسه می‌شوند. جف گرین، مدرسه گرین را در فلوریدا برای فرزندان‌ش تأسیس کرده است که در کلاس‌های آن چگونگی موفقیت در اقتصاد جهانی تدریس می‌شود. در این مدرسه زبان‌های متعددی تدریس و روی سیستم اس‌تی‌ای‌ام تمرکز می‌شود. فریدمن می‌گوید: «ابر ثروتمندها چیزهای جدیدی پیدا کرده‌اند و از این بابت خوش حال هستند.» این به آن معنی است که آن‌ها حاضرند، ننگ «یک درصد» بودن را بپذیرند یا خریده‌های بزرگ‌شان رسانه‌ای شود؛ اما برنامه‌شان همچنان

«دنیای سرمایه‌گذاری» بررسی می‌کند

دلایل بدهی ۱۶۴ هزار میلیارد دلاری کشورها

علیرضا کام‌دل

مدیریت بدهی‌ها) به کمک‌های مالی بین‌المللی روی آوردند و سال‌های پس از آن را با رشد ضعیفی پشت سر گذاشتند. همچنین هر سه کشور مجبور شدند تا برای نجات مالی به برخی از بزرگ‌ترین بانک‌های خود به منظور جلوگیری از سقوط سیستم مالی تکیه کنند.

کاهش بودجه به منظور کنترل افزایش بدهی یکی دیگر از کارهای انجام شده از سوی سه کشور است. خیلی‌ها معتقد بودند که این سیاست‌ها حتی نتیجه عکس داده است؛ اگرچه احتمالاً کاهش حقوق بازنشستگان و کارمندان دولتی توانست از حجم بدهی‌های بلندمدت بکاهد؛ اما این امر منجر به قیمت تنش‌های اقتصادی و نرخ بیکاری بالاتر شد.

هر سه کشور از اعضای منطقه یورو هستند. منطقه یورو شامل ۱۹ کشور اتریش، بلژیک، قبرس، استونی، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، ایرلند، ایتالیا، لتونی، لیتوانی، لوکزامبورگ، مالت، هلند، پرتغال، اسلواکی، اسلوانی و اسپانیا است که همانند بانک مرکزی ژاپن، نرخ‌های بهره پایین و برنامه‌های محرک مالی زیادی را اعمال کردند؛ اما بر خلاف ژاپن، سه کشور اروپایی با بیشترین نسبت بدهی به‌طور مستقیم قادر به کنترل پول ملی خود نیستند.

در سال ۲۰۰۱، آمریکا در بین ۱۶۹ کشور در رتبه ۹۳ بدهکارترین کشورها به نسبت اندازه اقتصاد خود

در رده‌بندی صندوق بین‌المللی پول بود. به دلیل ترکیب عوامل مختلفی نظیر

رکود سال ۲۰۰۱ و آغاز بحران مالی جهانی در سال ۲۰۰۷،

چندین مرتبه کاهش قابل‌توجه نرخ مالیات در

اوایل دهه ۲۰۰۰ منجر به ایجاد رشد مورد انتظار

نشد و در سال ۲۰۰۸ میلادی، آمریکا از بین

۱۸۴ کشور، بیست و سومین کشور

بدهکار دنیا بود. ■

خبر صندوق بین‌المللی پول از افزایش بی‌سابقه بدهی کشورهای جهان به ۱۶۴ هزار میلیارد دلار خبر داد که ۲۲۵ درصد تولید ناخالص داخلی است. بر پایه بررسی صندوق بین‌المللی پول، چین بیشترین نقش را در رشد میزان بدهی‌های جهان داشته و سه‌چهارم افزایش بدهی‌ها در بخش خصوصی از زمان بحران مالی سال ۲۰۰۹ مربوط به این کشور است. مطابق این گزارش، نصف بدهی‌های جهان مربوط به ژاپن و آمریکا است و پس از چین مهم‌ترین عامل ثبت رکورد یاد شده به شمار می‌روند.

مطابق گزارش‌های اعلام شده از سوی مجامع اقتصادی جهانی می‌توان دلیل افزایش بدهی‌های کشورها به وضع هشداردهنده کنونی را فروپاشی اقتصاد جهانی در بحران مالی سال ۲۰۰۹ و واکنش سیاسی به این بحران، افت قیمت کالاها در سال ۲۰۱۴ و رشد مصرف در کشورهای نوظهور و کشورهای در حال توسعه کم‌درآمد دانست.

در بین کشورهای دنیا، تنها ژاپن، یونان، ایتالیا و پرتغال نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی بالاتری از آمریکا دارند. طبق گزارش وال استریت ژورنال، با لایحه اصلاح مالیاتی جدید، بدهی دولت آمریکا طی یک دهه آینده بین یک تا دو تریلیون دلار افزایش خواهد یافت.

نسبت بدهی دولت ژاپن به تولید ناخالص داخلی این کشور به ۲۴۰.۳ درصد رسیده تا این کشور با فاصله زیاد به نسبت سایر کشورها، بدهکارترین کشور دنیا باشد. ژاپن در دهه‌های اخیر، برای مقابله با بدهی‌های خود با چالش‌هایی مواجه بوده که بخشی از آن به دلیل کساد اوضاع اقتصادی آن بود. تلاش‌ها برای افزایش درآمد از طریق مالیات‌های بیشتر نیز عموماً باعث سوق دادن اقتصاد این کشور به رکود شده و کاهش مالیات هم رشد کافی برای کاهش بار بدهی‌ها را تولید نکرده است؛ اگرچه بدهی دولت ژاپن، یک چالش مالی مقاوم بوده؛ اما هرگز به یک بحران تمام‌عیار تبدیل نشده است.

سه کشور دیگر به این خوش‌شانسی نبرده‌اند. نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی یونان برابر ۱۸۰.۲ درصد، ایتالیا ۱۳۳ درصد و پرتغال ۱۲۵.۷ درصد است. زمانی که بحران مالی

جهانی رخ داد و درآمد دولت‌های سراسر جهان شدیداً کاهش

یافت، یونان و پرتغال نتوانستند بدهی‌های

خود را مدیریت کنند. هر دو

کشور (برای

ایده‌های جدید استارت آپ‌های هندی

حمید رضا سعیدی

شرکت‌های تکنولوژیک هند در سال‌های اخیر بسیار موفق ظاهر شده و با رشد اقتصادی، ایجاد شغل، دسترسی به منابع آموزشی و مراقبت‌های بهداشتی، منجر به کاهش فقر و بهبود شیوه زندگی شده‌اند. بر اساس گزارشات NASSCOM، هند به عنوان سومین اکوسیستم استارت‌آپی جهان شناخته شده است. در این کشور بیش از ۱۰۰ شتاب‌دهنده، ۲۰۰ سرمایه‌گذار angel و بیش از ۴ هزار و ۲۰۰ استارت‌آپ جدید وجود دارد. اکنون این کشور به یکی از کشورهای پیشرو در نوآوری، فناوری و کارآفرینی جهان تبدیل شده است. در این شماره از «دنیای سرمایه‌گذاری» تعدادی از استارت‌آپ‌های هندی که جای آن‌ها در اقتصاد ایران خالی احساس می‌شود، به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

فروش ماهی و گوشت به صورت آنلاین Freshtohome

صنایع غذایی، یکی از سودده‌ترین صنایع برای حوزه استارت‌آپ‌ها است. در ایران نیز استارت‌آپ‌های بسیاری در این حوزه شکل گرفته‌اند که بیشتر به سفارش آنلاین غذا و موارد مشابه می‌پردازند. در هند، علاوه بر این ایده‌ها، استارت‌آپ‌هایی با ایده‌های متفاوت و جذاب نیز وجود دارد. یکی از این ایده‌ها Freshtohome است. شاید در ابتدا تصور کنید که نیاز به این ایده چندان زیاد نیست؛ اما بر اساس آماري که از این استارت‌آپ جدید منتشر شده، توانسته‌اند در عرض چند ماه، از چند شهر هندوستان بیش از ۸۰ هزار مشتری جذب کنند.

شان کادوییل در ماه مارس سال ۲۰۱۶ در شهر بنگالادور این استارت‌آپ را بنیان نهاد و در سال ۲۰۱۷ این استارت‌آپ به بیش از ۲۰ شهر هند توسعه یافت.

سیستم بررسی و توصیه محصولات فروشگاه‌های آنلاین unbxd

این استارت‌آپ جدید که با نام UNBXD در حال فعالیت است، با بیش از یک هزار و ۲۰۰ شرکت تجارت الکترونیک در ۴۰ کشور همکاری می‌کند و تقریباً ۸۰ درصد از درآمد آن، خارج از هند است. این شرکت در سال ۲۰۱۱ توسط پاول سندور و پراسانت کومار راه‌اندازی شده و از شبکه‌های سرمایه‌گذاری مختلفی سرمایه دریافت کرده است. این شرکت اذعان کرده که در سال ۲۰۱۶ به اندازه ۱۰ برابر رشد داشته و در سال ۲۰۱۷ فعالیت‌های خود را به بازار آمریکای شمالی نیز توسعه داده است.

پلتفرم حرکت به سمت لایف استایل خوب healthifyme

این شرکت با نام HealthifyMe در حال فعالیت است و در سال ۲۰۱۲ راه‌اندازی شده است. اپلیکیشن این استارت‌آپ اخیراً بیش از یک میلیون بار در اپ استور دانلود شده و ماهیانه بیش از ۲۵ درصد رشد داشته است.

این برنامه به کاربران در شناسایی میزان کالری غذاهای هندی و کمک گرفتن از متخصصان تغذیه و سلامت کمک می‌رساند. این شرکت بنگالادوری در سال ۲۰۱۶ توانست، بیش از هفت میلیون دلار سرمایه‌گذاری دریافت کند و به عنوان یکی از بهترین اپلیکیشن‌های اپ استور انتخاب شود.

سیستم اجاره لباس flyrobe

شریا میشر و توشار ساکسنا در سپتامبر سال ۲۰۱۵ شروع به راه‌اندازی استارت‌آپ خود با عنوان FLYROBE کردند. آن‌ها با برخی از برندها و طراحان قرارداد دارند و به اجاره لباس می‌پردازند. این استارت‌آپ، هم‌اکنون در پنج شهر هندوستان در حال فعالیت است و در سال ۲۰۱۷ فروشگاه‌های آفلاینی در دهلی و بمبئی افتتاح کردند.

یک شبکه آنلاین برای به اشتراک گذاری داستان‌های سفر TRIPOTO

سفر، یکی از علائق مشترک انسان‌ها در طول زندگی‌شان است. ایجاد بسترهایی که بتواند توجه افراد را به این موضوع جذب کند، بسیار آسان است. با این حال، شما باید ایده‌های بسیار جذابی داشته باشید تا بتوانید کاربران را به استارت‌آپ خود جذب کنید. استارت‌آپ TRIPOTO در سال ۲۰۱۴ تأسیس شده است. این پلتفرم، شبیه یک شبکه اجتماعی و حاوی اطلاعات و توصیه‌های کاربران برای مسافران است. هم‌چنین کاربران سفرنامه‌های خود را برای خود ذخیره می‌کنند.

تجزیه و تحلیل داده‌های بزرگ برای تجارت peel-works

این استارت‌آپ که Peelworks نام دارد، در سال ۲۰۱۰ تأسیس شده و حدود سه هزار خرده‌فروش را در سراسر کشور در اختیار دارد. بنیان‌گذاران این استارت‌آپ، سال‌های بسیاری را در شرکت‌های بزرگ فعالیت کرده‌اند و با مشکلات زنجیره تأمین به خوبی آشنا هستند. راه‌حل‌های این شرکت به مشتریان‌شان کمک می‌کند تا اطلاعات خود را در مورد نحوه عملکرد، مشوق‌ها، تبلیغات و مهارت‌های کارکنان خود تجزیه و تحلیل کنند. این استارت‌آپ که از بمبئی نشأت گرفته، تاکنون حدود پنج میلیون دلار سرمایه جذب کرده و مشتریان بسیاری دارد. در سال ۲۰۱۷ آن‌ها حدود ۲۰۰ نفر را استخدام کرده‌اند و قصد دارند درآمد پنج میلیون دلاری را ثبت کنند.

نرم‌افزار مدیریت لجستیک fareye

این استارت‌آپ با نام FarEye، به شرکت‌ها در ساده‌تر ساختن عملیات تدارکات کمک و یاری می‌رساند. FarEye صدها نفر از پرسنل فروش را به مشتریان و شرکت‌ها متصل می‌کند. این استارت‌آپ در سال ۲۰۱۴ تأسیس شد و ادعای کند، روزانه برای ۷۵ مشتری خدمات ارائه می‌دهد. در سال ۲۰۱۶ روی آن سرمایه‌گذاری صورت گرفت و آن‌ها در صدر رشد در سطح جهانی هستند.

به دلیل نداشتن راهبرد صحیح رخ می دهد

برندهای مشهور دنیا در آستانه ورشکستگی

امیر حسین رازقی

قدرت یک برند جهانی بزرگ در این است که مشتری را به طور ثابت تحت تأثیر کیفیت و ثبات خود قرار دهد. وقتی یک برند اوضاع بدی پیدامی کند، شرکت در یک چرخه با باز خورد منفی قرار می گیرد که با وجود انجام بهترین تلاش هایش، نمی تواند از آن فرار کند. چشم پوشی از صدها نکته اساسی؛ هم چون به روزرسانی چرخه تولید، گسترش هدفمند در بازار، نوآوری های فناورانه، روند آزمایش سلیق، گرایش های مصرف کنندگان و خریداران در بازار، قیمت گذاری راهبردی، نوآوری انتخابی تر و تمرکز بر اقلان مشتری در زمان مناسب از جمله عوامل افول برندها است. در ادامه با پنج نمونه از این شرکت ها آشنا خواهید شد.

کی مارت Kmart

در حالی که کل تشکیلات Sears Holdings در لبه ورشکستگی قرار دارد، Kmart همچنان مثل روزهای اول خود در تلاش برای حفظ نام برند Sears است. با وجود این که کی مارت در مقایسه با Sears عملکرد بهتری دارد؛ اما زنجیره Kmart در طول سال گذشته بیشترین تعداد بسته شدن فروشگاه را تجربه کرده است.

ادی لمپرت، رییس و مدیر اجرایی Sears، سال گذشته قول داد که از زنجیره کی مارت، بر خلاف تمام کاستی هایش، صرف نظر نخواهد کرد. گرچه کی مارت هنوز از نظر تجاری سودآور است و فروش آن به اندازه خود Sears کاهش نیافته؛ ولی به هر حال میزان فروش آن پایین است و امکان دارد به ناپدید شدن این برند جهانی ختم شود.

لیمیتد (The Limited)

The Limited نام یک برند پوشاک محبوب زنانه بود. این برند جهانی، متعلق به شرکتی بود که علاوه بر آن، صاحب برند راز و ویکتوریا (Victoria's Secret) هم بود و در زمینه محصولات مربوط به استحمام فعالیت داشت.

Limited The در حال بستن هر ۲۵۰ فروشگاه خود است. چهار هزار کارمند را اخراج کرده و قصد دارد، تمام موجودی آنلاین خود را انتقال دهد. این حرکت بی سابقه ای نیست. کنت کول تجارت فیزیکی خود را خاتمه داد و همه را به عنوان یک فروشگاه آنلاین که فقط در زمینه لباس زنانه و مد کار می کرد، به کار برد. آیا این برند جهانی بزرگ زنده می ماند؟ کسی نمی تواند حدس بزند.

متل (Mattel)

متل (Mattel) یک شرکت سازنده اسباب بازی است که محیط های خرده فروشی کوچک را گرد هم آورد و باعث شد، شرکت رقیبش ورشکست شود. متأسفانه در درآمد سه ماهه سوشمان، سود سهام را معلق کرده اند.

فروش باریبی در سراسر جهان ۷ درصد، فروش عروسک های آمریکایی ۳۰ درصد و عروسک های دیگر مانند Monster High و Polly Pocket

به میزان ۴۲ درصد کاهش فروش داشته اند.

از زمانی که در سال گذشته، دیزنی از خط تولید عروسک های پرنسی و منجمد جدا شد و آن را به Hasbro داد، اتفاقات خوبی برای متل رخ نداده است. البته بحث سر برند جهانی متل نیست، این برند مثل هر برند بزرگ دیگری می تواند روزی به تاریخ انقضای خود برسد.

جی سی پنی (J.C. Penney)

فروشگاه یکپارچه مجازی J.C. Penney در کنار Sears در حال رقابت است. میزان خرده فروشی این شرکت نشانه هایی از بازگشت به بازار را نشان داده بود؛ اما متأسفانه گزارش سه ماهه سوم نشان می دهد، تغییراتی که انجام شده، کافی نبوده است. جی سی پنی، تمام تلاش هایی که برای بهبود آن صورت گرفت رابی اثر کرد و به نظر می رسد، زنجیره مشکلات مالی آن تثبیت شده است. با این حال، در میان افت شدید فروش تصمیم گرفته است، بخش پوشاک زنانه خود را با به جریان انداختن بخش زیادی از سرمایه اش دوباره راه اندازی کند. علی رغم اینکه Sears برای حفظ بقا می تواند به صندوق ذخیره خودش اتکا کند، جی سی پی وابسته به شرکت های ذی نفع خودش است.

بد بت اند بیانند (Bed Bath & Beyond)

همان طور که انتظار می رفت، وقتی Linens n Things ورشکست شدند، عرصه برای Bed Bath & Beyond باز شد. در عوض، آمازون خیلی زود به رقیبی سرسخت برای خرده فروشان کالاهای خانگی تبدیل شد. حتی عمده فروشانی مثل Costco، Wal-Mart و Target انتخاب های خود را تغییر دادند.

Bed Bath & Beyond یک اشتباه بزرگ هم کرد و آن این بود که به طور کامل، فضای آنلاین را نادیده گرفت. همین اواخر وارد بازی تجارت الکترونیک شد و سایت شکست خورده فروش فلش (Flash Sale) را راه اندازی کرد.

شرکت علاوه بر دایر کردن فروشگاه های بی بی (buybuy Baby)، فروشگاه های درخت کریسمس، فروشگاه Harmon Face Value و همچنین یک مرکز آشپزی و دکوراسیون دایر کرده که اکنون مورد هجوم رقبای متنوعی از جمله (Home At) قرار گرفته است. ■

گزارش‌های بین‌المللی اعلام کردند:

پشتازی اقتصاد ایران تا سال ۲۰۵۰

سید احمد نبوی

مجمع جهانی اقتصاد در گزارشی، فهرستی از قدرتمندترین اقتصادهای جهان در سال ۲۰۱۷ میلادی را منتشر کرد که در آن اقتصاد ایالات متحده با ۱۸ تریلیون دلار در صدر و ایران در رتبه ۱۸ قرار دارد. در این نوشتار سعی شده تا گزارش این مجمع جهانی بررسی و تحلیل شود و به اطلاع خوانندگان «دنیای سرمایه‌گذاری» برسد.

حیث می‌توان این قاره را با آمریکای شمالی که ۲۷،۹۵ درصد از سهم کلی اقتصاد جهان را در اختیار دارد، مقایسه کرد.

پس از این دو قاره، اروپا با ۲۱،۳۷ درصد از GDP کل جهان، رتبه سوم را در اختیار دارد؛ به این ترتیب، سه قاره آسیا، آمریکای شمالی و اروپا، روی هم رفته ۸۳،۱۶ درصد؛ یعنی بیش از چهار پنجم اقتصاد جهان را تشکیل می‌دهند.

بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان در سال ۲۰۵۰ میلادی کدامند؟
نتایج یک مطالعه جدید که از سوی مؤسسه «پرایس واترهاوس کوپر» انجام شده، نشان می‌دهد که به دلیل رشد سریع‌تر اقتصادهای در حال توسعه نسبت به اقتصادهای پیشرفته، چین در سال ۲۰۵۰ میلادی در صدر فهرست قدرتمندترین اقتصادهای جهان قرار خواهد گرفت.

بنا بر اعلام این مؤسسه، هند در سال ۲۰۵۰ میلادی در رتبه دوم اقتصادهای قدرتمند جهان، ایالات متحده در رتبه سوم و احتمالاً آلمان در رتبه چهارم قرار خواهند گرفت. مؤسسه «پرایس واترهاوس کوپر» پیش‌بینی کرده که در سال ۲۰۵۰ میلادی، اقتصاد انگلیس احتمالاً به رتبه دهم جدول تنزل یابد و فرانسه نیز جایی در این فهرست نداشته باشد.

پیش‌بینی‌های این مؤسسه نیز می‌گوید که ایتالیا حتی جزء ۲۰ اقتصاد قدرتمند جهان در سال ۲۰۵۰ میلادی نخواهد بود و اقتصادهای سریع‌الرشدی نظیر مکزیک، ترکیه و ویتنام جایگاه این کشورها را در این رده‌بندی تصاحب خواهند کرد. این گزارش همچنین پیش‌بینی کرده که به لطف افزایش بهره‌وری ناشی از فناوری، اندازه اقتصاد جهان تا سال ۲۰۵۰ میلادی بیش از دو برابر رشد داشته باشد که این رشد، فراتر از سرعت رشد جمعیت خواهد بود.

جایگاه اقتصادی ایران در سال ۲۰۵۰ میلادی

مؤسسه مذکور در گزارش جدید خود اعلام کرده که اقتصاد ایران هم‌اکنون در رده ۱۸ جهان قرار دارد که طبق پیش‌بینی‌های این مؤسسه، رتبه اقتصادی کشورمان تا سال ۲۰۵۰ به رده ۱۷ ارتقا خواهد یافت.

به این ترتیب، اقتصاد ایران در سال ۲۰۵۰ میلادی بالاتر از کشورهای کره جنوبی، فیلیپین، ویتنام، ایتالیا، کانادا و حتی اسپانیا قرار خواهد گرفت؛ این در حالی است که مؤسسه یاد شده در گزارش پیشین خود در ماه فوریه ۲۰۱۵ میلادی، وضعیت اقتصاد ایران را بسیار نازل‌تر از پیش‌بینی جدید خود اعلام کرده بود. در گزارش پیشین این مؤسسه که اکنون دست‌خوش اصلاحات جدی شده، پیش‌بینی شده بود، جایگاه ایران که در سال ۲۰۱۴ در رده ۱۸ اقتصادهای بزرگ جهان قرار داشته تا سال ۲۰۳۰ به جایگاه ۱۹ تنزل یابد و در نهایت در سال ۲۰۵۰ میلادی جایگاه بیست‌وپنجمین اقتصاد بزرگ جهان را تجربه کند. ■

بنا بر گزارش مجمع جهانی اقتصاد، اقتصاد ایالات متحده در سال ۲۰۱۷ میلادی بزرگ‌ترین اقتصاد جهان نام گرفت و با ۱۸ تریلیون دلار و در دست داشتن یک چهارم از سهم کل اقتصاد جهان (۲۴،۳ درصد) در صدر قرار گرفت. پس از ایالات متحده، چین با ۱۱ تریلیون دلار و سهم ۱۴،۸ درصدی از اقتصاد جهان در رتبه دوم قرار گرفت و ژاپن با ۴،۴ تریلیون دلار و سهم ۶ درصدی در اقتصاد جهان، با فاصله نسبتاً زیاد در رتبه سوم بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان ایستاد. در این فهرست، کشورهای اروپایی حائز رتبه‌های چهارم تا ششم شدند؛ به طوری که آلمان با اقتصادی به ارزش ۳،۳ تریلیون دلار، انگلیس با ۲،۹ تریلیون دلار و فرانسه با اقتصاد ۲،۴ تریلیون دلار، به ترتیب در رتبه‌های چهارم تا ششم قرار دارند. همچنین هند با اقتصاد دو تریلیون دلاری و ایتالیا با اقتصادی به ارزش بیش از ۱،۸ تریلیون دلار توانسته‌اند، رتبه‌های هفتم و هشتم این رده‌بندی را در اختیار داشته باشند. رتبه نهم این رده‌بندی با ۱،۸ تریلیون دلار در اختیار بزرگ‌ترین اقتصاد آمریکای لاتین؛ یعنی برزیل قرار دارد و کانادا با اقتصاد ۱،۵ تریلیون دلاری خود در رتبه دهم فهرست قرار گرفته است.

سریع‌ترین رشد اقتصادی جهان

اگرچه ایالات متحده سال‌ها است که در صدر فهرست قدرتمندترین اقتصادهای جهان قرار دارد؛ اما به نظر می‌رسد، این یک‌هفته‌تازگی دیری نپایید؛ چراکه نزدیک‌ترین کشور تعقیب‌کننده ایالات متحده یعنی چین، با سرعت رشد مثال‌زدنی، به زودی در صدر قدرتمندترین اقتصادهای جهان قرار خواهد گرفت. اگرچه ارزش اقتصاد چین هفت تریلیون دلار از اقتصاد آمریکا کمتر است؛ اما اقتصاد چین در سال ۲۰۱۶ میلادی نرخ ۶،۷ درصد رشد داشته است. نرخ رشد اقتصادی ایالات متحده، طبق آمارهای اعلامی از سوی صندوق جهانی پول نیز ۱،۶ درصد بوده که در صورت ادامه این روند، چین به زودی یک‌هفته‌تاز اقتصاد جهان خواهد شد. چین همچنین توانسته جایگاه هند را به عنوان سریع‌ترین رشد اقتصاد بزرگ جهان تصاحب کند؛ ضمن اینکه در گزارش چشم‌انداز اقتصاد جهان که از سوی صندوق بین‌المللی پول منتشر می‌شود، رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۱۶ میلادی ۶،۷ درصد اعلام شده، در حالی که این رقم برای هند ۶،۶ درصد بوده است. از سوی دیگر، اقتصاد برزیل در سال گذشته میلادی ۳،۵ درصد کوچک‌تر شده و جالب اینجاست که در فهرست ۱۰ اقتصاد قدرتمند جهان، برزیل تنها کشوری است که افت اقتصادی را تجربه می‌کند. کشورهای بلوک آسیا به‌وضوح دارای بیشترین سهم از اقتصاد بزرگ جهان هستند؛ اما از نظر ارزش اقتصادی، روی هم رفته، اندکی بیشتر از یک‌سوم تولید ناخالص کل جهان را در اختیار دارند که از این

Enter Intelligently!

Hamid Asadi

The Tehran Stock Exchange continues to flourish with its full-fledged interest in its past recordings, and in most of the past few days, it has been able to gain a proper position among other markets with the speedy growth of the total index. Experts predict that this growing trend continues, and new liquidity enters the market again. In fact, two factors, “the growth of liquidity” and “inflation expectations”, are among the most important reasons for the growth of the stock index in recent weeks.

An increase in the exchange rate, followed by the more attractive of export-based companies for capitalization, the growth of the value of corporate substitution, the expectation of the further growth of market value and the application of some incentive policies, have led to a large part of the lagging cash flow of the community to enter the marketplace and provide a platform for the growth of this market. Based on this, in the last few months, we witnessed the growth of the foreign exchange market, coins, cars, housing, and so on, while the market capitalization did not grow like other markets, and it was expected that the exchange would have a proper growth that it happened during this period. This compares with other parallel markets, however, indicating that its growth rate is still low compared to other markets, so expecting more growth there. Economic analysts believe that the reason for the delay in the growth of the stock exchange relative to the coin and currency market is that investors buy liquid assets such as gold and currency when economic instability and security limitation so that they can quickly convert it into money.

With this trend, the stock market is likely to grow further, and more liquidity can be absorbed into the market. Now, many people have been encouraged to invest in the stock exchange. It is better for new shareholders to enter the market through investment funds and basketball companies due to the lack of awareness of the stock exchange, given the probably risk for new investors. These financial institutions make up the portfolio of individuals to calculate the risk-taking of shareholders, so that their capital is not at stake, and this is the best investment path for newcomers to the stock market. On the other hand, as much investment in the stock increases, the economy will flourish as well, and manufacturing companies will get better things, and aggregate resources will be injected into the productive part of the economy in the form of managed funds, which means reducing speculation and space in the economy. In such a situation, it is expected that in the long run the positive effects of investment in the market capitalization will also emerge in the macroeconomic sector.

However, the point that many capital market players have in mind is how long and when will the stock index up?

The movement of the stock exchange is influenced by the economic and social factors, as well as the fluctuation of prices for commodities (basic materials and minerals) in global markets and the determination of exchange rate obligations, and any major events in these sectors affect the flow of stock markets; therefore, in If we do not see new political and economic risks at home and abroad and the dollar is not falling significantly, we can expect that the growth of the capital market will intensify and we will see a boom in this market.

Mat Makers at Silk Factory!!!

Farhad Amirkhani

Recently, the Minister of Roads and Urban Development announced by sending a letter to his deputy head of housing and building; a person who has served as the head of the engineering organization for three years and also as a representative of the people of Tehran in parliament, head of the civil affairs commission for four years, lacking an original degree, and has to return all the royalties and material benefits that he has obtained to the organization. The release of the news plunged the elite into shock and astonishment. How to be a person who has been one of the most specialized organizations of the country for many years, lacked document and credibility?

We do not know the real value of our country. A house of one million and 648 thousand and 195 square kilometers, which has more than 80 million people. A four seasons country that runs from the north to the Caspian Sea and from the south to the Persian Gulf, the Oman Sea and the open waters. Our country has the fourth proven crude oil reserves and the second largest natural gas reserves in the world, with the stockpile recorded at more than 712 billion barrels and the remaining reserves can be estimated at 101 billion barrels. The country also has about 68 types of minerals, 37 billion tons of discovered reserves and 57 billion tons of potential reserves, accounting for 7 percent of the world's mines. The talks about the blessing of the country are not low.

But why are our people suffering from a recession despite all these divine blessing? What is the reason for the inefficiencies of economic programs? Can be attributed current economic problems to the presence of unskilled persons in some key positions? What should it be done to the prosperity boost of economy and where should it start?

Ph.D. Papoli Yazdi, a physicist, quotes that one day at the end of a lesson, a Norwegian PhD student asked a question from Professor Mahmood Hesabi, founder of the University of Tehran, “You come from the third world, where is the third world?” He replied, “The third world is where anyone who wants to improve his own country, his home will be ruined, and whoever wants to improve his home, he has to try to destroy his country.”

Although this speech is old and does not find a connection today, it is with a slight reflection that the effects of this dangerous thought are dominated by the beliefs of some of the country's leaders in the economy, and they are in the realm of management not in the sight of service, but in the presence of plenty thus eliminating instantaneous and sensitive opportunities and, in a word, losing the significant opportunity to realize the “prosperity of the country”. Now, in economic positions, these people are not few. These are like mat weavers in busy working on trusting in sensitive positions and providing a hell space for specialists and expertise.

Maybe we have to listen to the major Persian poet, Saadi Shirazi, where he says:

A shrewd and enlightened man will not give

Affairs of importance to a base fellow to transact.

A mat-maker although employed in weaving

Is not set to work in a silk-factory.

Davood Kashefi Fard ,Executive Director of the Tenth Exhibition of Floor covering ,Moquette and Machine Made Carpet

”Political stances is effective for economic enterprises“ .

Throughout the world ,large exhibitions are being held to bring about ever-increasing technological change, the emergence of new products ,attracting audiences, and creating competition among manufacturers .This model of exhibitions ,which was first set up after the Industrial Revolution in the England ,now has become one of the most important pillars of the country’s economic and trade relations .The international exhibition of floor covering ,moquette and machine made carpet ,based on its model and successful examples in the world ,was held at the permanent exhibition of Tehran’s international exhibitions .Considering the importance of the issue and the time of establishment, we decided to discuss with Davood Kashefi Fard ,the executive director of the tenth floor covering ,Moquette and hand made carpet exhibition ,and his views on ”the problems of the textile industry of the country“ and” solutions to exit of the crisis .“In the parts of this interview you read:

- From the day the dollar fluctuates ,many are waiting to see what will happen ,since the supply of raw materials is linked to currency ,and the cheaper the price ,the price of the finished product also increases. This trend has led to a reduction in consumer demand.

- The most important problem now is the exchange rate fluctuations ,because we produce partly dependent and partly in the country to provide the primary material or fibers needed for the carpet ,but the part produced inside the country is not fully responsive to our products.

- The carpet industry stands privately and its costs are covered by the private sector ,and so far no money have been received by the government in any of the areas.

Davood Behzadi Kia, Chairman of the Board the Phoenix Asia Mehr Co.,

“Self Smuggling,Product of the Government Incorrect Politics”

Phoenix Asia Co., is the first and only manufacturer of polymer pencils in Iran and has more than 25 years of experience in producing pencils. The latest product manufactured by the company is a polymer pencil that is used in the manufacture of polymer instead of wood. Phoenix Asia, in addition to production, is the representative of the Phoenix Korean company. The company operates in the field of automation and lubrication. Now, the question arises as to what damage the stationery industry has done with the currency conditions of the country? What problems are made smuggling of stationery? To get an appropriate response, we went to Davood Behzadi Kia, Chairman of the Board of Phoenix Asia Mehr, to discuss with him. In the parts of this interview you read:

- We are self-assertive and we have created these problems with our own false policies. First of all, we need to consider, in the absence of sanctions, why we are not able to have raw materials that I think is the reason for these government policies.

- Very serious problems are made for in the provision of raw materials for manufacturing factories; in such a way that the price of raw materials is multiplied, while the inventory of inventories is rapidly decreasing and the imported raw materials are replaced and injected very slowly to the sales system.

Siamak Samimi Dehkordi, chairman of the Facilitation Committee of the Iranian Petroleum Industries Equipment Manufacturers Association

“Establishment of a Consortium for Private Sector in order to Manage State Oil Companies”

The designers, suppliers and manufacturers of the equipment of the oil industry from many years felt that there was a lack of association to organize their joint affairs; accordingly, in June 1379, the Founding Board elected the proceedings necessary for the preparation and formulation of the constitution in its agenda. Finally, the first constitution of the Petroleum Industries Equipment Manufacturers Association in 1382 was passed by the General Assembly. The association now has more than 500 oil industry members, a large percentage of its oil supplies from its members. Siamak Samimi Dehkordi, chairman of this association while pointing out the ability of this association to thrive on the economy, believes that the biggest problem is the state-centered nature of the oil industry. He believes that because the government and government companies such as the National Oil Company and the National Drilling Company are the employer of this sector, always have problems in paying the cost, which in addition to limiting creativity, enters countless losses to companies and industries of private sector as well. Dehkordi has a mechanical engineering degree and a master's degree in economics planning. After the imposed war, he was em-

ployed by the Planning and Budget Organization and worked for the “Telecommunications Directorate “and then” Industrial Director “of the organization for 15 years. He has been active in the field of energy for five years at the Ministry of Industry as Deputy Finance Minister and Custody Account Manager and retired in .84 He is now in the private sector of the CEO of a company manufacturing oilfield equipment and upstream equipment for oil and equipment, and has been the

vice president of the association for the past period and is currently the chairman of the Association's Business Facilitation Commission. In the parts of this interview you read:

- The government is not responsible for providing the currency of the country; it is also duty to provide the basic goods of the people and encourage and encourage the exporters and importers of the goods by setting up the foreign exchange market and supervising and protecting it.
- If the government can deal with the dollar through the private sector, as Turkey and Russia are about to do soon, and of course, other countries have also thought of implementing this approach; will be entered a devastating blow to the American economy.

Ali Farahani, Secretary of the Commission on Energy, Petrochemical and Petrochemical Industries of the Iran Chamber of Commerce

Increase the currency rate will disturb future investments

The Iran Chamber of Energy, Refineries and Petrochemical Industries is one of the most fundamental and strategic sectors of the country's economic advisory, working on the exchange of views on the technical knowledge and knowledge of the energy economy. The commission is regularly associated with the presence of experts in the field of energy, petrochemical and refineries industries of the commission, whose main task is to monitor the state of the global business environment and to comment on these issues. In order to get familiar with the approach of this room in dealing with the issues of the day governing the country's oil and gas, we went to Ali Farahani, Secretary of the Energy, Petrochemical, Iranian Chamber of Commerce and Industry. Farahani, who now also holds a Ph.D. in Oil and Gas Economics, in addition to secretary of the commission, emphasizes that the main problem of our country's petroleum industry is related to incomplete and inefficient privatization and the lack of a regulator (Independent) regulator (in this industry). He appealed to government officials to request real private

sector opinions in all their decisions, at the right time. In the parts of this interview you read:

- At the beginning of its business, the commission considered two issues of the integration of the energy decision making body and the pursuit of the establishment of a regulator in the field of energy, since most of the problems faced by energy activists and the risks of this industry arose from the lack of this issue.
- Due to the current situation and the need to create a business environment with the participation of all stakeholders, it is a request from the government; in all its decisions that will in some way affect the business environment, it is absolutely necessary at the right time to present the views of the private sector in the stages of its elaboration. Decisions are required.
- By increasing the dollar, the value of the rial increases or replaces a petrochemical company that should be included in the depreciation of capital companies, and reserve companies will consider more depreciation in their financial statements.

Saeed Ahangaran, Secretary of the Iranian Petroleum Industries Equipment Manufacturers Association

“Provision of 75 percent of the oil industry by Iranian companies”

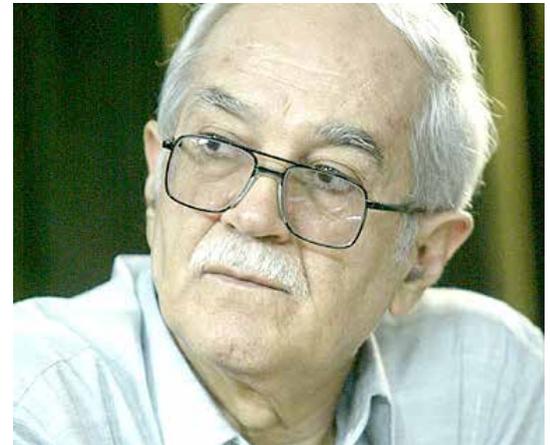
The password to the current problems of the country is national self-confidence. Regarding to some interior and foreign experts, Iranians can overcome many of their problems in case of apply knowledge and expertise especially in the energy field. What is needed to achieve this is confidence in the private sector's ability first of all, and secondly, the reduction of state ownership in most of the oil projects. Nowadays, Iranian oil companies are more than ever ready to play a role in the most important part of the country's economy - the oil industry. Companies which are able to unite in the form of a forum and thereupon bring national self-confidence in the region. So, we met with Saeed Ahangaran, secretary of the Iranian Petroleum Industries Equipment Manufacturers Association. he is the secretariat of this association, in addition to the members of the Board of the Federation of Energy and Related Industries, a member and expert of the Tehran Chamber of Energy and Environment, a member of the expert groups of the Energy Research Center of the Islamic Consultative Assembly, the membership of the specialized committees of oil industry employers and the responsibility of the temporary-establishment The Iranian Oil Industry Federation .A brief interview with him is as follows.

- What is seen from government talks and business delegations is not very interested in exporting this part of the equipment to the agenda. This section is able create a high added value and appropriate importing currency in addition to reduce threat of sanctions with dependency on engineering and equipment at the same time.
- The oil industry is moving in line with international standards due to its high risk and having material and human resources and never stops in any conditions. Thus it is not easy to enter and present in this industry
- Iranian companies with their technology can supply up to 75 percent of the oil industry in the downstream and upstream areas. Unfortunately nowadays have not used of this capability for various reasons and the capacity of these technology-based companies, which can be very well supported in the negotiations of the country's diplomacy system, is empty.

Dr .Ebrahim Razzaghi ,professor of economics at the University of Tehran

”Exchange Rate ,Ammunition of Enemy in the Economic War“

Regarding the exchange rate fluctuations in the recent period and the economic crisis in the country ,studies have shown that the government needs to cooperate with the elite economists of the country and benefit from the expert's point of view in order to defeat the economist's demo .In today's turbulent market ,each person has a point of view and can not be trusted and trusted in any plan for national development and development .In the current situation there are many critics who work in the field of reforming the government's economic policies. Dr .Ebrahim Razzaghi ,a leading economists ,faculty member of the Faculty of Economics of the University of Tehran ,who graduated from the same university and the University of Paris at the master's degree in doctorate in ,1355is now a retired associate professor of economics and author of numerous books ,including Iranian economics , .Pattern of consumption and cultural invasion, familiarity with the Iranian economy ,critique of Iran's privatization and a model for Iran's economic development .He has been frequent guest of numerous radio and television programs ,and about 20 articles on economic development have been written by the country's leading economic publications .We went to Dr .Razzaghi and talked with him .In the parts of this interview you read:

- If a state believes in an economy of strength and economic independence ,it will take the necessary proceedings to control ;but unfortunately ,some government or close people to them see the situation created for misuse, in order to earn a cheap dollar.
- The main US-European war with Iran is the economic war ;economic war means we will always remain raw seller .Today ,the American war with us is to stop Iran from acquiring essential and efficient goods.

The “World of Investment” Field Report on Economic Issues in Iran

“Trust and Safety, First Step in Supporting of Investors”

Exchange rate fluctuations have created a lot of turmoil in the Iranian economy. Every day people see a new price on commodities, which has created the same confusion, despair and disappointment in the business. However, the unpredictable rise in prices has been troublesome for many people, but along with that, some dealers and profits have made the most of the turmoil. The market is now confused. On the one hand, brokers and profiteers exploit the so-called “fishing in troubled waters” and on the other hand, real investors and industry owners are trying to capture this stormy sea on their own experiences. The topic that recognizes and distinguishes between these two categories at this time of the time seems very difficult.

For some time now, regulatory agencies have been struggling to deal with economic corruption, and during these encounters there have been issues that have been a source of fear and concern for the capitalists. However, the audience of these threats is profiteers and speculators, but so far, the material that has been raised to support real capitalists has been very rare and rarely.

The report attempts to review the views of the Islamic Consultative Assembly on macroeconomic issues of the country, as well as their efforts to support the investors. Investors who are entrepreneurs and supported and supported by them can slow down the economy and create jobs by returning the boom to business. Read in parts of this report.

Abbasali Poorbaferani, Member of the Presidium of the Parliamentary Assembly on Production and Employment Fraction: Unfortunately, in the area of investment, there are a number of disturbing factors that can be cited

as administrative bureaucracy. This affair is so involved with the paperwork that it loses its motivation in the middle. When an investor invests in employment and investment, he has definitely done some research. If he can not use his information in a timely

manner and wants to follow a one-year or two-year plan for what he has studied today, his study lost its value and, as a result, it lost its value as well.

Mehrdad Baoj Lahooti, Member of the Planning, Budget and Computation Commission of the Islamic Consultative Assembly: If we do not have an economic exchange with the world, we can not progress in our work; but the economic exchange depends on the political exchange. If there is no political engagement with the world, economic engagement itself will be lost.

progress in our work; but the economic exchange depends on the political exchange. If there is no political engagement with the world, economic engagement itself will be lost.

Ahmad Anaraki Mohammadi, Member of the Economic Commission of the Islamic Consultative Assembly: If sanctions continue, the EU and the countries that are with us will take action. The American pressure will bring us some problems and will definitely affect the livelihood and economy of the country. If we isolate the device's sympathy, especially domestic self-imposed sanctions, I think we can work very well.

the country. If we isolate the device's sympathy, especially domestic self-imposed sanctions, I think we can work very well.

Mohammad Javad Jamali Nobandegani, Member of the Board of the National Security Commission of the Islamic Consultative Assembly: Now in our country, instead of the culture of production,

there is a speculative culture. Banks do not really mean banks and do business. How is the bank which has 30% profitability or taking profit? Unfortunately, people are unfamiliar with the correct system of economics that are stock exchanges and not risky.

Sabina Ioanna Tofan, Commercial Counsellor Embassy of the Republic of Cyprus in Tehran

“The Growth of Iran Economy by Joint to World Trade Organization (WTO)”

Cyprus is an island located in east of middle east with an economic system oriented by free market. This country was able to achieve privileged location on rising foreign investors and accomplish as a gate entering to European markets. Beach margins and special environmental structure of this country has been effective on tourism industry. The World of Investment magazine set an interview with Ms. Sabina Ioanna Tofan, Cyprus Trading Consultant in Tehran. She be-

lieves that the new policy and reforms in the economy and investment sector, focusing on the delivery of affairs to the private sector and full membership of Iran in the World Trade Organization can be a solution to Iran's transition from the economic crisis. In parts of this interview you read:

- It has been said, that the increasing role of trade and financial relations, lack of institutions and international relations, has become increasingly interdisciplinary, and politics and economics have become closely related.

Currently, there is a wave of Iranian businessmen interested and willing to invest in Cyprus in the areas of real estate, shipping, energy and alternative investment funds. In addition, Iranians are exploring the possibilities of establishing companies using Cyprus as a gateway to European countries. Most Iranians prefer Cyprus as an investment destination because it offers one of the lowest corporate tax rates in the European Union at only 12.5%, its sound legal system, and its developed business, professional and financial institutions.

I have to acknowledge that Cypriot businessmen have also shown interest in exploring the Iranian market, by recognizing each other's business circles, sharing knowledge, exchanging information and building awareness. Nevertheless, in order to achieve further development on the commercial and economic cooperation between the two countries it is essential to put

forth structural guidance in order for the enterprises to establish a long term presence and to bring to fruition the efforts taking place from both sides.

- From my perspective, future bilateral cooperation between Cyprus and Iran is based mostly on the dependence relations both countries have with the international system.

My evaluation is founded on two principals, the domestic and foreign policy agenda of each country; Cyprus, on the one hand, is a member of the

European Union, whereby the domestic and foreign policy agenda is in line with the EU's legislations and regulations. All EU member states are part of WTO and integrated into the international financial system, in other words EU member states are part of a larger community which compose the international system.

Iran on the other hand, has its own autonomous domestic and foreign policy agenda, and in order to continue interacting commercially and economically, not only with Cyprus, but also with other states, Iran needs to improve its own compliance and regulatory standards in order to establish correspondent banking relationships with large international banks.

- Some of the most important economic barriers between the two countries fall under the international economic organizations, namely WTO and FATF.

Iran's accession to the world trade organization will bring significant economic growth to the Iranian market, while at the same time eliminate the economic problems which the country is currently facing with its incorporation to world trade organization. In order to do so, I would urge the Government of Iran to pay particular attention to the political and international strategies for it to pave the way and accomplish full membership with the world trade organization. Additionally, several policy reforms on trade and investment should take place and, in doing so, will secure the country's political stability, which is a basic step towards economic growth.

Confidence; The First Condition for Rising the Home Currency

Following to continuous grow the exchange rate and the initial demand for the purchase of this foreign paper money among of the people in the past few months, led to a large part of the wandering liquidity to the currency market, which led to a high level of exchange resources in the hands of the people outside the bank network and the exchange burea and etc. is located physically.

Morteza Faghani
Member of Tehran Chamber of Commerce

According to statistics, more than \$ 25 billion currency is now maintained, which in the home and households can be in economic activities and to resolve the currency needs of the country's productive sectors. People are trying to lose their concern about the reduction in their capital. Central Bank is is determined to carry out a domestic currency in bank bodies by the revision of its policies, regarding to the current situation, the current statement, by the implementation of the currency deposit policy in the banks it will be determined by entering the country's bank currency and, through the banking network, it will enter into the various sectors of the country. This time the central bank defined the better conditions for the currency deployment and the guarantee, and the guarantee that the principle of receiving deposits and its profit was currencyly to deliver depositors. Based on this circular, the profit determined for the dollar 4%, euro 3% and derham 3% were determined to be paid annually.

Although the directive was slightly delayed due to lack of banks' preparation and inadequate information, and gradually its resources grew, but this policy, as the central bank statistics show, have come to the end and now, with the gradual popular acceptance of the special currency deposit Banks guaranteed by the Central Bank, the volume of its resources has been around \$ 10 million. Meanwhile, the government needs more trust and confidence in order to continue this process and move the people's currency from home to bank.

Undoubtedly, the success of such policies is the prime prerequisite of the trust that must be created; therefore, if this trust does not exist, even attractive profits can not be very effective in attracting these foreign exchange reserves. In this situation, the government have to avoid multiple policies. On the other hand, in order to improve the situation, we need to reform and make great changes so that positive policies such as currency deposits can be successful in running, and it is the duty of the state to eradicate community-based speculation with a well-defined plan for the future. On the other hand, with the increase in the interest rate on foreign exchange deposits, the stimulus for the transfer of domestic currency to banks could be created.

In addition, it is imperative that the government and cen-

tral bank take appropriate policies to curb exchange fluctuations. In the following, the central bank directive applies to the terms of the deposit.

The Central Bank provided the banking system with details on the terms and conditions of depositing currency. In this directive, banks will be allowed to carry out currency deposits in currencies of the euro, UAE, UAE

and the dollar at a rate of interest of 3, 2 and 4 percent, respectively, with the central bank guarantee. According to the report of the Central Bank's Public Relations, in pursuance of the implementation of paragraph (4) of Decree No. 63793/55633 dated 16/15/2017 of the Cabinet of Ministers, the following conditions for the completion of foreign currency deposit arrangements in Section C of Part Three of the Set of Foreign Exchange Rules "Foreign Exchange Services and Other International Currency Exchange Services" will be communicated for execution:

- 1 - The Bank is authorized to carry out currency deposits in currencies of the Euro, AED and the Dollar from private persons and legal entities of the nongovernmental sector, with the central bank guarantee, and in coordination with the International office of the Bank, deposited with the Central Bank.
 2. Repayment of the principal and profits of the currency deposited by the Central Bank is guaranteed.
 - 3- The currency exchange deposit is one year and, if you request an extension (before maturity) and this bank agrees, the period will be extended for another one-year period.
 4. The annual deposit interest rate based on the Euro, AE-Dand Dollar is 3, 2 and 4 percent, respectively.
 5. The agency fee of that bank is 3 tenths of the amount of the deposit received at the end of the one-year currency deposit period.
 - 6 - At the request of the applicant for the cancellation or receipt of the proceeds, in order to expedite and facilitate the provision of services to depositors, the bank shall, in return for paying the banknote from its own resources, submit to the International Bureau of the bank for receipt of the principal and profit Refunded deposit.
 7. Repayment of the principal and the payment of the deposit interest in the form of a bank note shall be in the same currency and in banknotes.
- Note: The payment will be paid to the depositor on a monthly basis.
8. On request of the cancellation of a foreign currency deposit before maturity, the annual interest rate for euro deposits, deposits and deposits will be 1, 0.5 and 1.5 percent, respectively. Foreign currency deposits do not count for less than a month.

Mahmood Zarrabi, Managing Director and Chairman of Nano Mahyar Garment Export Production Company “Government and People Support from Iranian Textile Products”

Mahyar garment export production company, which started production in the year 1366 with the production of socks, has been able to expand its basket of products in addition to socks to gloves and underwear for many years. Now this manufacturing unit is known as one of the pioneers of producing nano socks in our country, which exports its products to countries like Iraq, Tajikistan and Afghanistan in addition to the domestic market. Currently, the company is one of the few nano-sock producing companies in the country, which has a nanoscale approval from the Department of Nanotechnology Initiative Council and the Ministry of Healthcare and Medical Education.

In order to get to know more, we went to Mahmood Zarrabi, CEO and chairman of Nano Mahyar Garment Co, and talked with him about the features of the company's products and the approaches of prosperity to the textile industry in the country. In the parts of this interview you read:

- We have many powerful and creative workforce, our technicians are very experienced, but unfortunately we do not have good technology and materials. If these are combined with the workforce, the textile industry will certainly have a very high efficiency.
- Mahyar brand is always trying to make the growth stages through the technology of the day, innovation and creativity, produce a variety of products, and in this regard, needs more serious support from the government.
- The Nano Mahyar Garment Factory, has an equivalent of 3,600 square meters of land and 2,800 square meters of infrastructure. About 14 billion tomans has been invested in this company and about 50 workers are working in this complex.

Karim Mazaheri ,Chief Executive of Tadbirgaran Energy Systems Co

”The World’s Hastily Movement into the of the Renewable Energies“

Renewable energy ,is called a type of energy that its source of energy, has the potential to be re-created by nature in a short time frame unlike non-renewable energies) fossil .(In recent years ,due to the fact that renewable energy sources are ending ,these resources have been considered by countries .Now the major program of the Islamic Republic of Iran is the optimal use of fossil fuels resources and increase the utilization of various renewable energy sources to supply part of the country’s growing energy needs ,because Iran is considered one of the richest countries in the world in terms of having different energy resources and has a large potential for renewable energy in addition

the existence of vast resources of fossil fuels such as oil and gas ,including wind ,solar ,biomass and geothermal energies .In order to get familiarized with the level of development of renewable energy industries in the country, we talked with Dr .Karim Mazaheri ,a university professor and chairman of the board of directors of Tadbirgaran Energy Systems Company ,and asked him about this subject .Mazaheri believes that the growth and development of renewable industries in the country is negligible and low compared to the average world or even the region .The university professor thinks that the government should limit the production and sale of crude oil and gas by adopting the right policy and use it solely to meet domestic needs .In the parts of this interview you read:

- What is important in the development of knowledge-based companies is not the number of companies ,but their quality is important .They mean quality ,value added of products ,volume of sales ,volume of exports and their influence on regional or international markets and the degree of employment of university students.
- Facilities and government support for the consumption of these fuels and subsidies provided to consumers of this fuel ,including the industrial sector or household ,is very heavy ,which makes it impossible for those outside the state system to invest in renewable energy have not enough motivation.

Azizollah Assari ,Managing Director of Mines and Metals Development Investment Company

”Dynamism of Mine and Metal Sections by Removing Governmental Thinking”

Iran has 7 percent of the world's mines .The value of Iran's mines is estimated at 700 \$ billion.This number will increase in case of investing .Now ,our country has about 68 non-oil minerals 37 ,billion tons of discovered reserves and 57 billion tons of potential reserves that is among of the world's 15 mineral reserves .In order to get to know more about the activities of miners in Iran ,we met to Azizollah Assari ,CEO of the Mines and Metals Development Investment Company . This economic activist believes that if governmental thinking is removed from mining and metal companies, these companies will be activate more than ever. He believes that the removal of governmental constraints, it will provide the necessary funding for the private sector and liquidity that is in the hands of the people. In the parts of this interview you read:

- If the government and the parliament can remove economic agency and enterprises from the governmental circumstance,this industry will become more active obviously . The more restrictions it creates for companies and the economy, the industry will lose its dynamism.
- Opportunity to invest in the country and abroad needs the government's legal support so that an investor can enter this area with full confidence. The domestic and foreign investor should consider the future of mines and industry and policy stability in order to use their capital on different projects.
- The sanction is not a crisis itself ;it is a limitation, and if it is not managed properly ,it will turn into a crisis .Sanctions have had an impact so that they have increased costs and made the export market and the internal market difficult for various reasons.

Mir Mohammad Taghi Danaee Hooshyar,
Managing Director of Hejab Textile Company
in Shahrekord” Smuggling of Inferior Goods,
the Coup de Grace to Iranian Manufacturers“

Hejab Textile Company ,Shahr-e-kord ,is undoubtedly one of the leading manufacturers of textile industry in the country .Due to the production of all types of black tent cloths and other textiles) including curtains, dresses ,manteau,scarfs ,sheet ,etc ,(as well as the purchase and sale of machinery and equipment for the textile and clothing industries and related activities, has abled to play a significant role in producing Iranian goods more than other rivals .For this purpose ,we would like to chat with Mir Mohammad Taghi Danaee Hooshyar ,CEO of the textile company ,who is also a member of the Board of Directors of the Iranian Textile Association ,and give his opinion on” The Opportunities and Problems of the Iranian Textile Industry“ and” The Perspective of the Industrial Owners of the Future .“We want the economy of our country .In the parts of this interview you read:

- Informal imports ,the import of final products, smuggling of goods and even a very high volume of passenger goods are not extensively used in any area of the textile industry ,that is ,competitors of this industry operate very powerfulout of the country ,which means that it will be happen many profiteering.
- Various other things can be added to invest in this industry ;but before that ,they should eliminate or at least reduce the barriers to investment .In order to examine this issue ,one should first have a realistic look at the statistics ,requirements and future.
- The most important thing to compete with inferior goods is the price of goods and unfortunately quality does not matter .Impressive goods are imported at the lowest possible price ,and the domestic producer has to drop the quality of its goods to a price that can compete.

Amin Mohammadi, Director of Parsian Life and Investment Insurance, “Life Insurance, A Reliable Tool for Provision of People’s Future”

Amin Mohammadi ,director of Parsian life and investment insurance stressing that life insurance is considered as one of the least risky types of investment in the world in all conditions ,emphasized on negative impact of inflation on the growth and development of penetration rate of life insurances in the country. He noted that this approach scientifically proven ,also suggests that in such a situation ,the expectation of the growth of life insurance is reduced for both insurance companies and the client .From this perspective, considering that one of the functions of life insurance and investment ,in addition to various insurance coverage ,is the possibility of investment ,the field of expected inflation of the minds of customers has a negative effect on the sale of life insurance .In the parts of this interview you read:

- According to the country’s stability in recent years, investing in most markets has been a logical profit margin for companies ,while investment returns for most real people in different markets have not been desirable.
- We should not forget that the current economic conditions are transitory , and finally ,the Iranian economy will pass through this stage and will return to the main bed of stability .In such a situation ,life insurance policies ,which are a long-term investment for the future of the people and their family ,should not be compared to immediate and pre-crisis measures that are not usually favorable in the long run.

Dr. Saeed Eslami Bidgoli

“Iran`s economy suffers from the lack of transparency”

Following to the resolution of the board of directors of the stock exchange, from now on, the membership of all financial institutions registered in this organization is necessary, except for the members of the Stock Brokers Association and the Edalat stock investment companies association in Iranian investment institutions. Soon the relevant regulations, including the Membership Guidelines, will be amended by the Stock Exchange, and will be communicated to financial institutions. In order to get to know the features of this bill, we interviewed with Dr. Saeed Eslami Bidgoli, General Secretary of the Institutional Investors Association, and talked with him. In the parts of this interview you read:

- The Iranian Institutional Investors Association is trying to expand the capital market and increase the interests of its members in different ways. Cooperating in the codification of laws and regulations, attending policy meetings to defend the interests of the capital market, enhancing the cooperation of institutions, providing feedback to relevant authorities, training programs and visits is only part of these activities.
- Government officials should know that the Iranian economy is suffering from lack of transparency and optimized allocation of resources, and this will only improve with the development of the capital market. Taking into account the necessity of developing the capital market and not losing market mechanisms is the most important demand of all the economic activists of the country; a practice that has not been done so far.

Dr. Seyyed Kamel Taghavi Nejad, Director of State Tax Administration of Iran

Systematic Approach for Struggling against Tax Evasion

The comprehensive plan of taxation is considered to be the most important economic project, as well as the nation's largest national IT infrastructure project. With the implementation of this plan, along

with the reform of the direct taxes law and enforcement of the value added tax law, a significant leap in the tax system of the country and the transition from the traditional situation of the tax system to the modern situation is possible. The new tax system has come up with all its capabilities, its functions and its implications, and now it is hoped to evolve in tax methods, increase tax revenues and reduce tax evasion in the country. The head of the state tax believes that the comprehensive tax system is the tax system's systematic approach to transparency of economic exchanges, e-taxing processes, tax evasion and tax law enforcement. In this regard, in order to illustrate the details of the comprehensive tax plan, we had a conversation with Seyyed Kamel Taghavi Nejad, which you read in parts:

- Several billion information records is taken of tax payers and is used by systems of organization. Despite thousands of cybercrime attacks over the past few years, there have been no security breaches in the system, which indicates the high security of the systems.
- The integrated tax software system is the largest financial asset of the country's tax affairs organization. Considering the importance of the organization's tax information for the country's economic system, this system is considered as part of the national cyber-wealth of the country.
- The internet system of electronic services for taxation tax payers has provided all interactions with its tax payers electrically virtual and made it possible to conduct legally mandated transactions through the Internet or electronic service centers, and reduce the attendance, facilitation, and satisfaction of affiliates.

Behzad Barar, CEO of Sizarta Carpet Design Co.,

“Silent Death for Designers of Iranian Flamboyant Carpet “

In carpet art and industry, the map is an important part, and in the sense of the most influential part of the work. Along with the important factors that make up the value of the carpet, the originality and national identity of a carpet is known from its map. What designs are on the carpet comes from the mindset of the designer or the weaver of the design. For more information, we went to Behzad Barar, CEO of the Sizarta carpet designer, and talked with him. Since 1372, Barar has been studying Iranian illuminated manuscript and miniature under the supervision of professors such as Mohammad Babae and Ali Asghar Tajvidi, and since 1376, in the field of professional carpet design, he has been working with 137 Tehran Toranj Negar and Iran carpet co. He believes that given the fact that the spiritual score of the design is not respected in Iran, some profitable people will be able to easily copy the designs that a designer has been working on for a long time, and that this will actually hurt the designer. In the parts of this interview you read:

- Over the past five years, carpet has surpassed much of the carpet and has grown enormously; this was not the result of government support; it was the result of a space that allowed the manufacturer to compete, and the producer also has bought us more design for more competition.
- The issue of importing and selling yarns has been a problem, and so

carpet manufacturers have some problems as well. Some of them are bankrupt, and some are broken work.

“Providing of a proper plane is nessecary for rising of country liquidity “

Investment companies are financial intermediaries whose provide their funds from a shareholder or depositor. Today, the activities of these companies have had a significant and significant impact on Iran's economy. Behshahr Industries Investment Company is an example of these companies. The company's activities include investing through the purchase and sale of shares, the purchase and sale of bonds and

securities, participation in banks and other companies, including manufacturing and trading, and other commercial transactions related to the subject of the company. Ehsan Vahidi Fard, the managing director of Behshahr Industrial Investment Company, believes that investment companies have not yet achieved their real status in the Iran economy due to the lack of people understanding about the efficiency of the capital market. Vahidi Fard is graduated from Tehran University in the field of economy. He has entered the Rey Investment and Relevant Corporations since 1380, and has been in the portfolio for 10 years as a manager. Since 1390, the economist has been active in various sectors of stock exchanges (commodities and securities) and has been a member of the board of directors of the Export Development Fund for oil products, and has also worked with Bahman Group. In the parts of this interview you read:

- The government needs an economic overseer, experts who constantly control the country's economy, check the economic conditions, and ultimately provide appropriate solutions. In the current situation, such experts are a few.
- The activities of this company include investment in stock exchanges and stock exchanges, in accordance with the articles of association. We also accomplish the market making of group companies stock and market analysis.

“Ringing the Danger Alarm in Factories Finishing Materials”

In our country, rising exchange rates have affected the raw materials to the final product, which has led to a rise in prices in all sectors, even service work, which has led to an increase in production costs by up to 50%. Since the carpet is not a priority for the people, they leave the basket and now most of the companies are faced with a warehouse depot. At the moment, expensive materials are not available, and the purchase of carpet weaving machines is not possible due to the lack of order registration and the provision of currency. This speech is part of the speeches by Mehdi Zabeti, CEO of Mahoor Carpet Co., who has spoken about the problems of today's Iranian carpet industry in an interview with the World of Investment. He is among the activists of this industry. Although he started his activity since 1376, his production dates back to 1348. According to this economic activist, Major Carpet Company focused on exports, so that his collection has been honored as the standard sample unit in Isfahan province in addition to introducing seven knowledge based products in the country. In the parts of this interview you read:

- The main reason that the carpet industry has been able to remain in this market is the export debate. If the laws passed in the past few weeks are to be continued seriously, Iran's exports of carpet will be close completely.
- The losses caused by currency fluctuations are noticed by all people in the community. The only way to save, to ensure its production and to strengthen it. We need to provide the currency needed by the manufacturing companies,

so that companies can supply the raw material they need and focus on production.

Hosein Abedinzadeh, Managing Director of Persian Mashhad Carpet Co.

”Designing a Carpet Based on a New Life Style”

The machine made carpet is considered as rival for Iranian oriental carpets .The history of this production in Iran shows that it has a 40 year old history and has been welcomed by the people since its inception .The advantages of this carpet are cheaper ,simpler and more quality images on it than the oriental carpet .Today ,carpets have become an inseparable part of many Iranians’ homes ,and this carpet ,in addition to domestic use ,has now been very successful in the field of exports ,so that now our country has placed on the fifth in the export of machine carpets in the world .Regarding the profitability and important position of this industry in our country’s economy ,we decided to interview with Hosein Abedizadeh ,CEO of Persian Carpet Company Mashhad. The Persian carpet of Mashhad is a subcategory of the Moquette Negin Industrial Group ,Navid Nakh and Novin Alyaf .The Negin Moquette Factory in Mashhad was opened in 1380 by Dr .Jahangiri ,Minister of Industry, Mining and Trade .According to Abedizadeh ,the company’s activities are based on exports ,so that this approach improves the quality of the products and ,as a result ,is introduced annually as a sample exporter and a provincial industrial sample unit .Now ,the company has recorded four periods as a typical country exporter and four courses as a national industrial prototype .In the parts of this interview you read:

- People tend to touch the carpet when shopping ;so many of the sites that sell carpets online ,failed because people have no tendency to buy carpets through the site.
- Due to foreign exchange fluctuations and current economic conditions in Iran ,neighboring countries are very pleased with our products because of the price difference is very high .Of course ,we export more to the countries of Oman and Qatar and in the countries of Central Asia ,such as Tajikistan ,Kyrgyzstan and Russia.

Price rises caused people to delay their purchases.Exhibition on this year was a typical example of this subject that many exhibitors were absent and refused to attend the exhibition.

Afsaneh Mehrabi ,General Manager of Department of Textile and Apparel ,Ministry of Industry ,Mining and Trade

”Struggling against goods contraband needs a national determination“

Our textile industry is one of the industries that has a very long history .According to studies ,the first woven fabric in Iran dates back to 4,000 BC .The excavations carried out in the Centenary Cave) the Caspian Sea Area (confirm the fact that the Iranians even made flock of sheep and goats for themselves in the cave period .As a proof of history ,this industry has enjoyed a great boom before the Mongol invasion of Iran.

Although the ancient Iranian industry is so old ,experts say the industry faces many problems ,so it’s unclear how these problems can now be overcome. Smuggling ,exportation of goods from China and Turkey ,undermining the competitiveness of textile manufacturing units and factories ,lack of up-to-date information on value added tax ,equipment burnout ,and the backwardness of technology manufacturing units are an example of the problems of this class .In the same vein ,he went to Afsaneh Mehrabi ,the general manager of the department of textile and apparel ministry of industry ,mining and commerce ,and spoke to her about the plans of this department on ” struggling against contraband in textile and apparel products“ and” updating the information of textile industry of the country .“In the parts of this interview you read:

- The issue of smuggling is a metamorphosis and economic phenomenon ,which naturally requires a serious determination to prevent and cope with the current situation .On the other hand ,the price of the goods is the most important issue in the discussion of smuggling .Obviously ,if we can produce low-quality, low-cost goods ,informal imports will be automatically eliminated.

•Based on the licenses issued ,the number of active textile and apparel industries is about 7,900 units with 260,000 employees and 110,000 billion rials ,accounting for about 10 and 5 percent of the total industry in terms of employment and investment volume.

World of Investment Experience of an Original Opportunity

Iran, with its long history of early civilization; having the world's second biggest gas reserves, diverse mines, rich hydrocarbon resources, a four season country, 1.7 million square kilometers in area, population of more than 80 million, and kind and hospitality people has always considered as a strategic and big market in the middle east by different manufacturing, industrial, and service companies. In the meantime, companies have succeeded to attend in this important market whose have used the notification and advertising capacities in the proper manner with the style of Iranian audiences as well.

"World of Investment" magazine is one of the most effective magazines in Iran's economy field which has tried to introduce investment opportunities in various sectors of manufacturing, industry, tourism, trading, services and etc. by utilization viewpoint of senior executives, managers, university professors and experts according to a new attitude. This approach is considered by the business owners, chambers of commerce and foreign embassies thankfully.

Currently, this monthly magazine is published in six separate sections and on the first of every month included:

1 Energy sector includes oil, gas, petrochemical, power plant and upstream and downstream industries.

2 Industry sector covers the subjects of all manufacturing and industrial companies in different fields.

3 Capital market sector evaluates the latest developments in the field of securities, the bank, insurance and macroeconomic policies of the monetary and financial markets.

4 Macroeconomic economy sector reflects the viewpoints of experts in addition to decisions and actions of Iranian executives about the implementation of microeconomic and macroeconomic policies of the country.

5 Opportunities and challenges of the investment around a business is evaluated exclusively in the special records section in each issue.

6 In the readings section of the magazine, interesting domestic and foreign content is also published on those individuals who have gained special success in their business or production.

Hence we are proud to invite you cooperating us by providing information or insert advertising.

Concessioner

Morteza Faghani

Chief Executive Officer

Hamid Asadi

Deputy Chief Executive Officer

Abbas Faghani (Maaref)

Commercial Manager

Sara Nazari

Translator:

Zahra Fazlali

Contact Us

Add: Unit 3 , No 27, Marzban Nameh Alley, Shahid Mofatteh Ave. Tehran, Iran

Zip Code: 15875-8915

Tel: +9821 -88864842

Fax: +9821 -88864786

Web Site: <http://dsg-m.ir>

E-mail: d.sarmayeh@gmail.com

Selected Topics In This Number

Dr. Seyyed Kamel Taghavi Nejad, Director of State Tax Administration of Iran

"Implementation of a Systematic Approach for Struggling against Tax Evasion" /3

Ehsan Vahidi Fard, Managing Director of Behshahr Industry Investment Company

"Providing of a proper plane is necessary for rising of country liquidity" /2

Azizollah Assari, Managing Director of Mines and Metals Development Investment Company

"Dynamism of Mine and Metal Sections by Removing Governmental Thinking" /5

Sabina Ioanna Tofan, Commercial Counsellor Embassy of the Republic of Cyprus in Tehran

"The Growth of Iran Economy by Joint to World Trade Organization (WTO) /8

Confidence; The First Condition for Rising the Home Currency /7

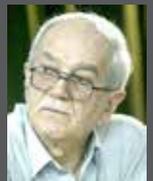

The "World of Investment" Field Report on Economic Issues in Iran

"Trust and Safety, First Step in Supporting of Investors" /7

Dr. Ebrahim Razzaghi, professor of economics at the University of Tehran

"Exchange Rate, Ammunition of Enemy in the Economic War" /10

Siamak Samimi Dehkordi, chairman of the Facilitation Committee of the Iranian Petroleum Industries Equipment Manufacturers Association

"Establishment of a Consortium for Private Sector in order to Manage State Oil Companies" /11

نمونه چاپ هم اکنون در دستان شماست.

تهران : بزرگراه فتح - میدان شیرپاستوریزه
بلوار ۱۷ شهریور - خیابان مختاری
تلفن : ۶۶۷۸۳۹۰۰ - ۲

آژانس گردشگری کاروانسالار

۳ روز و ۲ شب اقامت در هتل‌های زنجیره ای مهر

- برگزاری مراسم نوروزی و موسیقی زنده
- ۳ وعده غذایی به صورت بوفه کامل

* **گشت داخل شهر:** بافت تاریخی شهر جهانی یزد

* **کویر نوردی:** شتر سواری، موتور سواری،
تپه نوردی و پذیرایی

* **دوچرخه سواری:** در بافت تاریخی - ویژه آقایان

پیش فروش
تورهای نوروز
۹۷ یزد

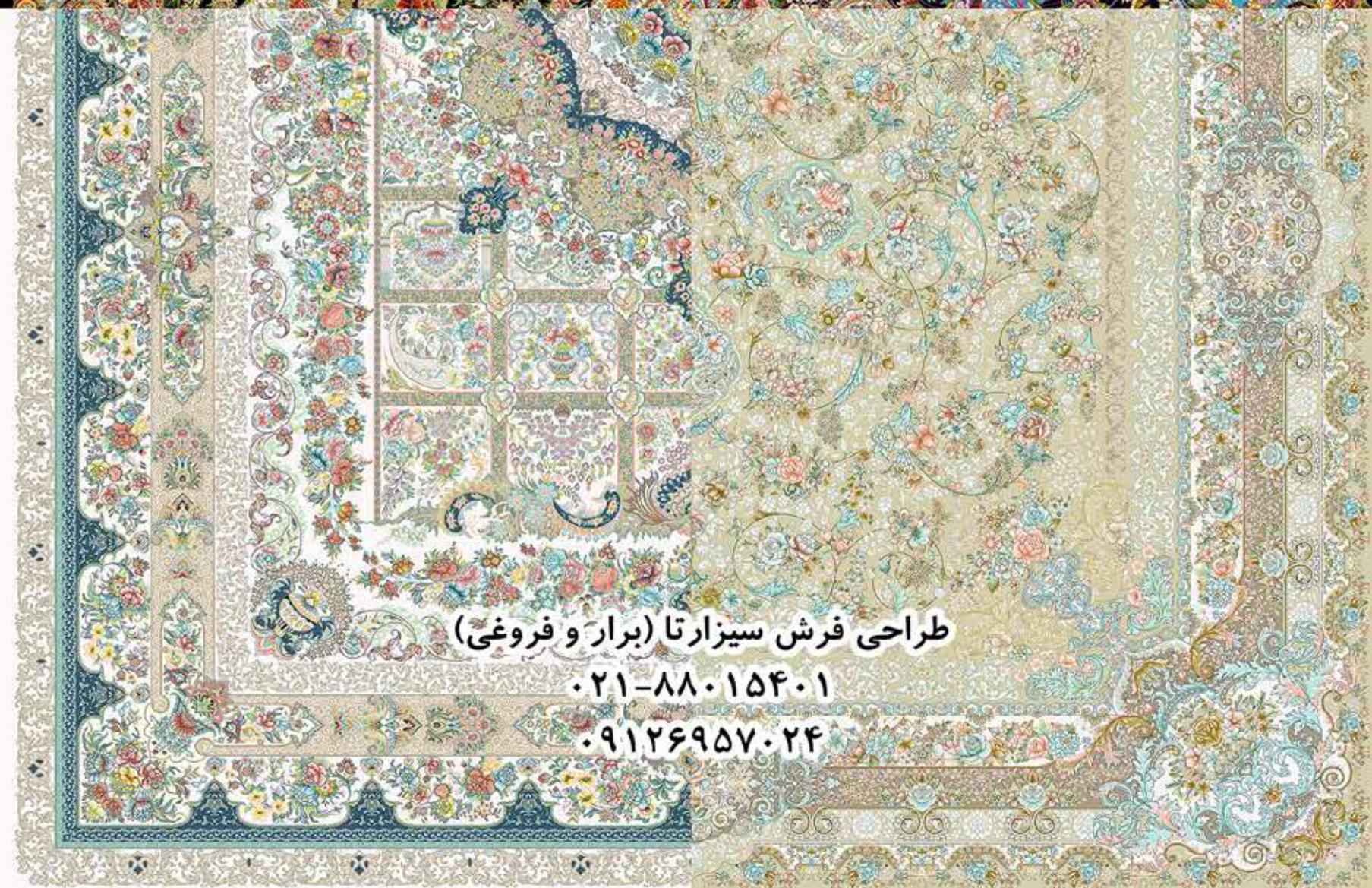

۰۳۵-۳۸۲۴۰۰۱۴ ۰۳۵-۳۶۳۰۳۰۳ ۰۹۱۳۲۷۴۶۸۵۰

تلفن رزرواسیون:

www.mehrchainhotels.com

۰۳۵-۳۸۲۴۰۰۱۴ ۰۳۵-۳۶۳۰۳۰۳ ۰۹۱۳۲۷۴۶۸۵۰

طراحی فرش سیزارتا (برار و فروغی)

۰۲۱-۸۸۰۱۵۴۰۱

۰۹۱۲۶۹۵۷۰۲۴

حسن خوب اعتماد

گروه نساجی

اظمینان

Etminan 8 Textile Group

تولید کننده ی ریزافت ترین فرش ماشینی جهان

صادر کننده نمونه استانی
سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵

واحد نمونه صنعتی برای ۳ سال متوالی

نندیس شهرت برند اروپا
سال ۲۰۱۶

700 شانه
8 رنگ

1200 شانه
8 رنگ

500 شانه

1000 شانه

8 رنگ

گلیم

آدرس: شهرستان آران و بیدگل، منطقه صنعتی سلیمان صباحی بیدگلی، بلوار توسعه، پلاک ۵۲

کانال تلگرام: @etminanco

کد پستی: ۸۷۴۱۷۱۳۱۹۵

دورنگار: ۰۳۱-۵۴۷۵۹۸۵۶

واحد فروش: ۰۳۱-۵۴۷۵۰۴۳۹

تلفن: ۰۳۱-۵۴۷۵۹۲۰۶

EPCI
GENERAL TRADING L.L.C.

Tel: +971 4 242 8809
Fax: +971 4 242 8807
Web site: www.epci-uae.com
E-mail: Info@epci-uae.com
Postal Add: Office No. 1105, XL Tower, Business Bay Dubai, U.A.E
P.O Box: 172844

www.epci-uae.com

فرش ماهور

MAHOOR
CARPET

فرش ماهور گسترده تا دور

Producer of different kinds of machinery woven carpet

Unit 7, No.31 Shahrtash Alley, Sahand St.
Beheshti Ave. Tehran-IRAN
Tel : +9821 88526508 - 10
Fax: +9821 88503569

تهران، چهارراه اندیشه، خیابان سهند
کوچه شهرتاش، پلاک ۳۱
تلفن: ۱۰-۸۸۵۲۶۵۰۸
فکس: ۸۸۵۰۳۵۶۹

Post Code: 1559735711

شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات

(سهامی عام)

چشم انداز:

تبدیل شدن به برترین شرکت سرمایه‌گذاری تخصصی در امور معادن و صنایع معدنی در منطقه خاورمیانه تا سال ۱۴۰۴.

ماموریت:

ما می‌خواهیم به عنوان شرکت سرمایه‌گذاری تخصصی معدن و صنایع معدنی با سرمایه‌گذاری محوری در فعالیتهای معدنی و فرآوری مواد معدنی ضمن نقش آفرینی در توسعه و بازرگانی بخش معدن با پاسخگویی به نیازهای مشتریان و ذی‌نفعان خود، بازده حداکثری را برای سهامداران خود به ارمغان می‌آوریم.

استراتژیهای کلان:

- دستیابی به بازدهی سالیانه سرآمد بازار سرمایه کشور
- کسب عنوان بزرگترین پایگاه اطلاعاتی معادن ایران، خاورمیانه و کشورهای مشترک المنافع (CIS)
- کسب برند تخصصی سرمایه‌گذاری و تجارت معدن
- افزایش وفاداری سهامداران و مشتریان با خلق ارزشهای ویژه
- تقویت سرمایه‌های انسانی متناسب با قابلیت‌های ضروری مورد نیاز توسعه و حیات شرکت

راهبردهای شرکت:

- افزایش بازده سبد سهام موجود
- نوآوری در مدل کسب و کار و سرمایه‌گذاری شرکت
- افزایش بهره‌وری شرکتهای تابعه و وابسته
- تحول در فرایندهای شرکت

Mines and Metals

Development Investment Company

www.mmdic.ir

نشانی: تهران، بلوار آفریقا، خیابان اسفندیار، پلاک ۳

فاکس: ۲۲۰۴۶۱۶۶

تلفن: ۷۱۱۲۵۰۰۰